

Giới thiệu Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!

Con người nhiều khi cũng rất lạ, thứ gì mình đang có thường không trân trọng đến khi mất đi rồi mới thấy hối hận cũng như Cố Thừa Nhi dùng cả tuổi thanh xuân của mình yêu điên cuồng Nghiêm Quân Dịch nhưng đổi lại là sự hờ thơ của anh, Đến khi cô buông tay đi khỏi rồi thì anh mới nhận ra đã từ lâu hình bóng của cô đã ở trong trái tim anh. Nhưng liệu anh có thể khiến cô quay lại hay không?

"Nửa đời trước ba ngược mẹ. Nửa đời sau con ngược ba. Lão Dịch, ông chuẩn bị bảo hiểm đi".

Đời người ngắn ngủi, Cố Thừa Nhi điên cuồng yêu Nghiêm Quân Dịch bằng cả thanh xuân.

"Đời này, thanh xuân của tôi đã dành hết cho anh. Và nếu được lựa chọn, tôi nguyện sẽ quên đi thanh xuân ấy."

Đời người ngắn ngủi, Nghiêm Quân Dịch đi qua nửa đời người mới nhận ra mình yêu Cố Thừa Nhi sâu đậm đến mức nào.

"Nghiêm Quân Dịch tôi năm nay đã hơn ba mươi. Đi hết nửa cuộc đời, tôi mới nhận ra mình yêu em".

Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch. Vạn trùng xa cách lại trở về bên nhau.

Đời này Nghiêm Quân Dịch nợ Cố Thừa Nhi. Cho dù dùng cả kiếp sau để trả cũng không hết.

"Đời này tôi nợ em. Nghiêm Quân Dịch tôi không sợ phải dùng cả kiếp sau để trả cho em. Chỉ sợ, em không cho tôi trả."

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-1: Đoán

Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi của 25 năm trước...

- Gia gia, đây là em bé sao?.

Tiểu Dịch 10 tuổi nhón chân nhìn Thừa Nhi mới sinh nằm trong nôi, tò mò hỏi Nghiêm lão thái gia.

- Ừ. Tiểu Dịch thấy em bé đáng yêu không?.

- Thật giống quả táo tàu!.

-....

>>>>>

Quân Dịch 15 tuổi đã biết yêu. Mẹ Nghiêm gọi đây là "hội chứng yêu sớm".

Thừa Nhi 5 tuổi đã bị anh đẹp trai hàng xóm cầu hôn. Mẹ Cố gọi đây là "dấu hiệu mất con gái sớm".

>>>>>

Thừa Nhi lên 7 đã luôn yêu thích A Dịch hơn những bạn nam khác. Ba Cố nói "A Dịch đã sớm trở thành chân lí của Tiểu Thừa". Ba Nghiêm nói "Lão Cố đã sớm mất con gái cho nhà họ Nghiêm". Khi đó ba Cố sáng khoái đáp lại "Con gái nhà họ Cố, họ Nghiêm ông muốn mà dễ sao?". Và sự thật chứng minh, nhiều năm sau, xuất hiện thêm một Cố Thừa Hạo luôn ngăn giữa Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi.

>>>>>

Cố Thừa Nhi lên 10 đã được nhà họ Nghiêm ấn định là con dâu. Nghiêm Quân Dịch 20 tuổi cho dù đem về nhà bao nhiêu bạn gái cũng bị Nghiêm lão thái gia trực tiếp thả chó đuổi khách. Cánh nhà báo gọi là "Nuôi chó giữ cháu trai".

>>>>>

Cố Thừa Nhi 11 tuổi đã được mẹ Nghiêm dạy cho thế nào là thích một người. Cố Thừa Nhi thích Nghiêm Quân Dịch. Vì đơn giản, anh Dịch có thật nhiều đá thạch anh.

>>>>>

Cố Thừa Nhi 15 tuổi đã yêu Nghiêm Quân Dịch, dường như là không biết yêu từ lúc nào.

Nghiêm Quân Dịch 25 tuổi, sự nghiệp thành công. Tiền tài danh vọng đều không thiếu.

>>>>>

Cố Thừa Nhi 18 tuổi yêu Nghiêm Quân Dịch đến điên cuồng.

Nghiêm Quân Dịch 28 tuổi lại nguyện hi sinh tất cả cho người phụ nữ khác.

Mà khi ấy, anh hàng xóm 13 năm trước cầu hôn Cố Thừa Nhi kia lại nóng lòng muốn đem mỹ nhân về nhà. Mẹ Nghiêm sợ mất con dâu, lên đem thẻ căn cước của cả hai đi làm đăng kết hôn.

>>>>>

Cố Thừa Nhi 18 tuổi bóc đồng, đem thân mình trao cho Nghiêm Quân Dịch không đòi hỏi danh phận. Cứ nghĩ rằng cho dù không kết quả, người phụ nữ bên hắn chỉ có cô là đủ. Ai ngờ, Hứa An Vy xuất hiện.

"A Dịch. Đời này em yêu anh là đủ. Em sẽ yêu anh, cho đến khi em bước đến bên bờ sinh tử."

"Tại sao chỉ đến khi bước đến bờ sinh tử?."

"Vì nếu em chết, em sẽ không mang A Dịch của em theo. Anh phải luôn sống tốt."

>>>>>

Nghiêm Quân Dịch 28 tuổi yêu Hứa An Vy bất chấp. Bỏ cả lòng tự tôn của người đàn ông chấp nhận đưa con ngoài dã thú của cô ta.

Cố Thừa Nhi 18 tuổi sốc nổi. Đem cái thai trong bụng ép Nghiêm Quân Dịch.

Nghiêm Quân Dịch suốt 18 năm đối với Cố Thừa Nhi lạnh nhạt cùng ghét bỏ. Giờ phút này không ngần ngại tự tay giết chết con mình cùng Cố Thừa Nhi.

"Tôi...hận anh...".

>>>>>

7 năm sau. Trời xui quý khiến xuất hiện thêm một Cố Thừa Hạo, luôn tranh giành Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch.

Người đời có câu "Theo tình tình chạy, chạy tình tình yêu."

Nghiêm Quân Dịch bắt đầu yêu Cố Thừa Nhi khi tìm cô đã lạnh.

Cuộc chiến mạng vợ về nhà khó khăn hơn bao giờ hết.

Giờ phút gặp lại hắn, tìm cô dường như đã lạnh hẵn, tình yêu cô dành cho hắn cũng đã nguội lạnh. Trong cô có lẽ chỉ còn chữ "hận". Hận hẵn, vì sao lại tàn nhẫn với cô như vậy...

Giây phút ấy, hắn tưởng rằng mình sẽ không động tâm. Nhưng tìm hắn lại bởi hồi đến lạ. Hắn tự gạt mình, là do ông nội hắn luôn nhắc đến cô khiến hắn cảm thấy có lỗi.

Hai người đây đưa nhau bởi vì đứa con. Hắn lấy lý do vì thăm con mà đến nhà họ Cố. Nhưng hắn cũng không nhận ra, hắn đến nhà họ Cố, là để được nhìn thấy cô.

Giấy ly hôn lặng lẽ nằm trên bàn. Cô kí. Hắn thì không.

Vì giờ phút ấy. Hấn biết, mình không thể buông cô. Cũng không cho phép cô rời xa hấn lần nữa.

Cô nói cô hận hấn. Chữ hận đi liền với chữ yêu. Hấn không tin cô không còn yêu hấn.

Hấn nợ cô quá nhiều. Đời này kiếp này, hấn phải trả cho cô.

Hấn chưa từng nghĩ tới, hấn lại yêu cô nhiều như vậy. Dường như là đã yêu từ một khi nào đó mà hấn không hề biết tới.

Hấn của 7 năm trước từng nghĩ cô sẽ luôn ở phía sau chờ đợi hấn.

Hấn của hiện tại đã nhận ra, nếu hấn không xem trọng cô, sẽ có kẻ cướp cô đi.

Mà điển hình là con trai hấn và tên hàng xóm của cô.

- Tiểu Thừa, anh nhớ em!.

Nghiêm Quân Dịch đi làm về liền ôm lấy Cố Thừa Nhi đang xem phim trên sofa hôn nhẹ vào môi cô. Cố Thừa Nhi không nhanh không chậm đẩy hấn ra.

- Tránh ra coi. Vướng quá.

- _ _ _".

Cái này gọi là "quả báo".

- Tiểu Thừa. Nếu một ngày anh chết thì em sẽ làm gì?.

Sau cuộc ân ái, Nghiêm Quân Dịch ôm lấy Cố Thừa Nhi thì thầm. Cố Thừa Nhi ngược con mắt mệt mỏi nhìn hấn:

- Đi tìm anh hàng xóm

- Em được lắm!.

Nghiêm Quân Dịch nghiêng răng ôm chặt Cố Thừa Nhi.

- Khi đó anh sẽ đội mồ sống lại tìm em.

- _ _ _.

- Báo cáo sếp!. Hiện tại năng lượng calo đã giảm xuống còn 5%. Lượng glucozo trong máu còn 3%. Lượng nước chỉ còn 10%. Trong vòng 15 phút, em xin phép sếp rơi vào trạng thái gấu Bắc Cực ngủ đông.

Cố Thừa Hạo làm bộ nghiêm trang như quân đội, đồng dục nói với Cố Thừa Nhi. Khoé miệng cô giật giật. Đây là con trai cô?!?!. Không!!!. Nó chắc chắn rớt từ sao Hoả xuống phòng sinh của cô!!!!!!.

- Họ Nghiêm kia!. Nhà này là của người họ Cố. Họ Nghiêm như ông ai cho vào đây?.

Cố Thừa Hạo hai tay chống hông. Hướng Nghiêm Quân Dịch bực bội.

- Này nhóc. Nhà này là do ba mua.

- Mua thì sao?. Nhà này hai người họ Cố. Họ Nghiêm như ông có quyền gì ở đây?.

- _ _ _

- Họ Nghiêm kia. Né ra!. Ai cho ông ôm mẹ tôi?!?.

Cố Thừa Hạo đập Nghiêm Quân Dịch một cái. Dang cánh tay ngăn tí của nó ra ôm lấy Cố Thừa Nhi, gắt gỏng.

- Thằng nhóc kia!. Đừng có láo cá. Tin ba cắt quyền thừa kế của con không?!?.

- Thì sao?. Tôi họ Cố. Thừa kế cũng là thừa kế tài sản nhà họ Cố. Tài sản của họ Nghiêm ông, họ Cố tôi lấy làm gì?.

- ==

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-2

- Aaa...

Trong nhà hoang ẩm ướt, bẩn thỉu và tối tăm, có một người con gái bị trói trên giá, khuôn mặt vừa kinh ngạc, vừa đau đớn tột độ. Mà trong khi ấy, chàng trai tay còn giữ con dao đâm vào bụng cô gái, khuôn mặt không rõ buồn hay vui, sáng khoái hay bi thương. Đôi môi cô khẽ mấp máy: "Tôi hận anh...". Trong con người màu tím biếc của hắn hiện lên chút rối loạn. Nhưng rất nhanh chóng, tia rối loạn hiếm hoi đó biến mất, hắn rút mạnh con dao ra, máu từ vết thương túa ra, cô gái cũng vì thế gục xuống.

....

Bước chân hắn ngày một xa, bỏ lại căn nhà phía sau chìm trong đám lửa...

7 năm sau.

- Baba!!!.

Nghiêm Trúc Vy chạy ứa vào lòng Nghiêm Quân Dịch. Con bé cọ cọ má vào cằm hắn, thanh âm trẻ con ngọt như kẹo:

- Ba ơi, mau mau ăn cơm. Mẹ đang chờ a~.

- Được rồi được rồi. Chúng ta ăn cơm nào.

Nghiêm Quân Dịch bế con bé lên. Âu yếm hôn má nó. Cả hai cha con cùng vào phòng ăn. Hứa An Vy đặt đĩa thức ăn lên bàn, mỉm cười với hai cha con:

- Dịch, Tiểu Vy, ăn cơm nào!.

Nghiêm Quân Dịch mỉm cười ấm áp, đem cả Hứa An Vy và Nghiêm Trúc Vy ôm vào lòng. Khung cảnh gia đình hiện lên thật đẹp để hài hoà biết bao nhiêu.

- Hừm... Khụ khụ...

Ngoài cửa xuất hiện tiếng tăng hắng khó chịu của Nghiêm lão thái gia. Nghiêm Quân Dịch vội buông Hứa An Vy ra, đi lại kéo ghế cho ông ngồi. Nghiêm Trúc Vy thấy ông cũng chạy tới bên cạnh, cười tí mắt gọi:

- Ông cố!.

- Hừm. Nếu con của Thừa Nhi còn sống chắc cũng lớn bằng chừng này rồi...

Nghiêm lão thái gia cười xoa xoa đầu Nghiêm Trúc Vy. Khuôn mặt chẳng mấy vẻ khó chịu ban nãy nữa. Nhưng câu nói của ông lại khiến không khí trầm xuống.

- Ông nội!!.

Nghiêm Quân Dịch không dám lớn tiếng với ông. Nhưng thanh âm vẫn không dấu nổi vẻ khó chịu. Hắn thực sự không hiểu. Ông nội hắn suốt ngày nhắc tới Cố Thừa Nhi để làm gì?. Hắn cũng đã có vợ có con. Ông nội có nhắc tới cô ta cả trăm lần, hắn cũng sẽ không động tâm. Vậy ông hắn cứ như vậy làm gì?. Chỉ khổ An Nhi của hắn... Hắn nhìn Hứa An Vy, hai tay cô nắm chặt, khuôn mặt xinh đẹp vì tức giận mà trở nên thật khó coi.

- Ta nói có sai sao?.

Nghiêm Quân Dịch biết mình không cãi được ông, đành im lặng ôm Hứa An Vy về phòng dỗ dành.

Nghiêm Quân Dịch đưa Nghiêm Trúc Vy đi học. Con bé cứ riu rít bên cạnh hắn khiến tâm tình của hắn tốt lên không ít.

Đến cổng trường, con bé đột nhiên kéo tay hắn, rụt rè nói:

- Ba... Con có thể không đi học không?.

- Tại sao?.

- Nghiêm Quân Dịch nhướng mày.

- Con... Ở lớp có một bạn mới đến. Bạn ấy cứ luôn bắt nạt con.. - Hai tay con bé vịn về mép áo, cái miệng nhỏ chu lên thật tội nghiệp.

Nghiêm Quân Dịch nhìn con gái xót xa. Bảo bối của hắn, hắn cưng chiều con bé như trân bảo, thế mà có kẻ lại dám khi dễ con gái hắn. Con tức giận ập tới. Hắn thật sự muốn dạy cho kẻ kia một bài học.

- Là ai?. Là ai lại dám khi dễ con gái ba?.

Nghiêm Trúc Vy ngó nghiêng xung quanh, liền tìm thấy một cặp lớn nhỏ. Con bé đưa tay ra, chỉ về phía trước.

- Ba, là cậu ta!.

Theo hướng chỉ của con bé, hai cái đầu bạch kim lọt vào tầm mắt của Nghiêm Quân Dịch. Nữ nhân tóc dài tới thắt lưng buông xoã, che đi sườn khuôn mặt, dáng người tinh tế. Chắc hẳn, đây là một nữ nhân nghiêng nước nghiêng thành. Không hiểu sao, hắn cảm thấy nữ nhân đó quen thuộc đến lạ lùng. Đưa trẻ bên cạnh trắng trẻo, xinh xắn, lại thêm cái đầu bạch kim, làm cho người ta có cảm tưởng nó là tượng tạc thạch cao hoàn mỹ. Hắn thấy nữ nhân kia cúi đầu, cánh tay thon dài vươn ra nhấn nhấn đầu thẳng nhóc bên cạnh xuống, có lẽ là xin lỗi cô giáo chuyện gì đó. Mà thẳng nhóc kia lại lấy tay đẩy tay cô ra, tỏ vẻ khó chịu. Một lát sau, nữ nhân đó rời đi, hắn vẫn chưa thấy được khuôn mặt của cô. Hắn quả thực tò mò, thẳng bé kia rốt cuộc sản phẩm nhà ai mà lại dám khi dễ con gái hắn.

Nghiêm Quân Dịch dẫn con gái tới cửa lớp. Cô giáo thấy hắn tới thì rất vui vẻ ra tiếp đón. Học trò Nghiêm là đứa trẻ xinh xắn, lại rất ngoan ngoãn. Hơn nữa, Nghiêm Quân Dịch là người đàn ông nổi tiếng khắp thành phố A, có quyền có sắc, gia thế lại không hề thua ai. Đối với cha con nhà hắn niềm nở một chút chỉ có lợi, tuyệt nhiên không có hại.

- Nghiêm tiên sinh, quý hoá quá. Hôm nay anh đưa Tiểu Vy đi học sao?. Con bé quả thật rất ngoan. Thật sự sẽ là nhân tài trong tương lai a~.

Nghiêm Quân Dịch đối với thái độ nịnh bợ của người khác đã sớm quen. Chỉ gạt nhẹ đầu, môi mỉm cười nhếch lên:

- Tôi muốn gặp thẳng bé hồi nãy. Đưa bé tóc bạch kim.

- A.. - cô giáo hơi sững sốt. "Đưa bé tóc bạch kim?". Là chỉ Cố Thừa Hạo?. Thằng bé này không phải lại đắc tội gì với học sinh Nghiêm chứ?. - Ý anh là học sinh Cố sao?.

Họ Cố?. Một Cố Thừa Nhi chưa đủ. Lại thêm một tên tiểu tử họ Cố. Nghiêm Quân Dịch quả thật cảm thấy kiếp trước mình có thù với người họ Cố. Hắn thề. Trong cả vạn cái họ. Giờ phút này hắn ghét nhất là họ Cố.

- Gọi nó ra đây.

Thanh âm đầy quyền lực của hắn là cho cô giáo hoảng sợ. Nhưng lương tâm của người giáo viên cùng với lời hứa sẽ chăm sóc Cố Thừa Hạo với Cố tiểu thư, lại thêm gia thế nhà họ Cố cũng không thua kém gì nhà họ Nghiêm, cô giáo vẫn phải bồi thêm một câu:

- Nghiêm tiên sinh, học sinh Cố còn nhỏ, chưa hiểu rõ mọi chuyện. Nếu có gì đắc tội, mong tiên sinh bỏ qua cho em ấy.

Thốt ra được như vậy, cô giáo quả thật cảm thấy mình nên được nhận danh hiệu "chiến sĩ quả cảm".

- Tôi đây.

Trong khi cô giáo còn đang hoang mang và Nghiêm Quân Dịch đang dần mất bình tĩnh thì "kẻ đầu xỏ" Cố Thừa Hạo đã xuất hiện. Cô giáo nhìn thấy ánh mắt của Nghiêm Quân Dịch liền cảm thấy mình sắp không xong rồi, đành cúi đầu chạy lẹ. Nghiêm Quân Dịch nhìn Cố Thừa Hạo, đánh giá thẳng bé một lượt. Một thẳng nhóc điển trai, khuôn mặt khôi ngô, sáng sủa. Đầu được cắt gọn gàng, nhuộm màu bạch kim xa lạ. Con người tím biếc nhìn hắn, vẻ ương

bướng ngang ngạch đều phô trương ra hết. Thật sự thằng bé này khiến người ta cảm thấy xa cách, khó với tới.

- Cháu biết Nghiêm Trúc Vy chứ?.

- Vậy ông biết Cố Thừa Hạo chứ?.

Thằng nhóc nâng cái đầu nhỏ của mình, chống đối Nghiêm Quân Dịch. Nghiêm Quân Dịch là một bậc đế vương, lại nhận được câu trả lời cùng thái độ không vừa ý từ đứa nhóc đối diện, tâm tình hiển nhiên không tốt. Không khí xung quanh trầm xuống. Hắn nhếch môi bạc:

- Tại sao cháu khi dễ con ta?.

- Vậy tại sao tôi phải trả lời ông?.

- Mẹ cháu không dạy cháu phải lễ phép với người lớn?.

- Mẹ chú không dạy chú không được có ý với phụ nữ đã có chồng?.

Nghiêm Quân Dịch tức giận tới mức á khẩu. Mùi thuốc súng lan đi khắp không khí. Cảm tưởng như bây giờ chỉ có cách cả hai lao vào đánh nhau mới giải quyết được thế sự này.

Giữa khói bom mù mịt. Một bóng phụ nữ lao tới ôm lấy Cố Thừa Hạo, liên tục đập đầu:

- Nghiêm tiên sinh, học sinh Cố còn nhỏ không hiểu chuyện. Tôi thay mặt em ấy xin lỗi ngài. Thực sự xin lỗi.

- Con không..

Cố Thừa Hạo vươn đầu nhỏ muốn thanh minh với cô giáo, lại bị cô giáo nhét đầu nó vào lòng cô, tiện thể lườm nó một cái, ánh mắt ám chỉ sẽ nói cho mẹ nó biết tội của nó nếu nó không im lặng. Tiểu tử thói nào đó đánh giả vờ mè nheo vào lòng cô giáo lặng thinh.

Nghiêm Quân Dịch cũng đã sớm cạn ngôn. Nhìn đồng hồ cũng đã trễ giờ họp, đành mang theo bực bội rời đi.

Cô giáo như trút được gánh nặng, cả người cũng mềm nhũn. Cô quả thật nên được nhận danh hiệu "Chiến sĩ quả cảm" mà... Mà khoan.. Cô giáo túm lấy vai nhỏ của Cố Thừa Hạo, nhìn sâu vào mắt nó. Hình như... Học sinh Cố và Nghiêm tiên sinh đều có màu mắt giống nhau.

- Cô, con biết con khá ái, nhưng cô đừng nhìn con như vậy, lỡ cô yêu con thì...

- Thằng nhóc này!!!!.

Cô giáo gần như sặc chính nước bọt của mình, cô bật dậy lùa theo Cố Thừa Hạo đã chạy đi xa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Một ngày vẫn như những ngày khác, không khí trong phòng Tổng tài Nghiêm thị vẫn tối tăm như thế. Thư kí Cao Thuần đứng ở một bên tóc gáy khẽ dựng. Khí tức của ông chủ cũng thật quá bức người đi.

- Đi tìm Tổng giám đốc bộ phận Marketing đến đây.

Thanh âm trầm thấp vang lên. Thư kí Cao dường như cảm thấy được giải thoát, nhanh chóng chạy đi.

Một lát sau, Tổng giám đốc Tô của bộ phận marketing được tìm đến. Tô Duật tựa người lên bàn, trực tiếp dẹp qua cái khí tức kia của Nghiêm Quân Dịch, không sợ chết hỏi:

- Sao?. Nghiêm thiếu gia hôm nay lại nhớ tôi à?.

Câu nói vừa dứt, gió từ đâu thổi vù qua khuôn mặt đẹp trai của Tô Duật. Kèm theo đó là câu nói lạnh đến thấu xương của Nghiêm Quân Dịch:

- Cậu tốt nghiệp đại học danh tiếng chỉ để gọi chơi?. Một cái hợp đồng đơn giản như thế cũng không giành về được?!?!?!

- Nghiêm thiếu à, cậu nên biết đối phương là Cố lão gia của Thừa Miên.

Đối với thái độ nóng giận của Nghiêm Quân Dịch, Tô Duệ vẫn giữ nguyên thái độ cộc nhả của mình. Đương nhiên, đổi lại chính là nụ cười âm hiểm của Nghiêm Quân Dịch.

- Một lão già mà Tô thiếu gia cũng không đối phó được?. Xem ra Tô thiếu muốn đi Châu Phi chơi với sư tử?.

- Ấy ấy. Nay tôi nói cậu nhè Quân Dịch, có gì cũng phải bình tĩnh. Gái Phong Đăng tôi còn chưa có kiểm hết, cậu đuổi tôi đi như thế là bất nhân!.

- Vậy hợp đồng mất có bất nhân không?.

- Cái đó có trách là phải trách vị hôn thê cũ của cậu. Cô ấy căn bản quá tài giỏi trong lĩnh vực Marketing.

Tô Duệ đẩy Nghiêm Quân Dịch ngồi lại ghế, thông thả nói, mặt còn hiện lên 2 chữ "vô tội" rất chân thật.

Nghe được 4 chữ "vị hôn thê cũ", thần kinh Nghiêm Quân Dịch dường như căng ra. Hắn đương nhiên hiểu, "vị hôn thê cũ" Tô Duệ vừa nói là ai.

- Có Thừa Nhi trở về rồi?.

- Không những trở về mà Cố Thừa Nhi còn trở về vô cùng hoành tráng. Ông đây nói cho cậu biết, Cố Thừa Nhi mấy hôm trước vừa làm mưa làm gió ở Phong Đăng. Chắc, phải thừa nhận Cố Thừa Nhi ngày càng xinh đẹp!. Đúng là gen tốt!!!.

Đáp lại thái độ hưng phấn của Tô Duệ, Nghiêm Quân Dịch chỉ càng thêm bực bội.

- Cbn!. Tại sao cậu không nói cho tôi Cố Thừa Nhi trở về?!?!?!

Nghiêm Quân Dịch tìm kiếm Cố Thừa Nhi suốt 7 năm vẫn không một tin tức. Vậy mà cô trở về, Tô Duệ biết rõ mười mươi lại không thêm nói với hắn một tiếng. Tức giận của hắn lập tức bao trùm khắp phòng.

- Ấy ấy. Bình tĩnh nào. - Tô Duệ xua xua tay- Tôi nói cậu nghe, không phải chỉ là một chữ kí thôi sao, nóng lòng thế làm gì.

- Cbn!. Tôi cần cho An Nhi một danh phận. Chừng nào Cố Thừa Nhi còn chưa kí vào đơn li hôn, chừng ấy An Nhi vẫn còn phải chịu điều tiếng!!!!.

Nghiêm Quân Dịch tức giận gầm lên. Ai mà biết trong đám lửa ở căn nhà hoang đó Cố Thừa Nhi vẫn có thể sống sót. Số cô ta cũng quá cao!.

- Cậu vẫn luôn tàn nhẫn với Cố Thừa Nhi.

Tô Duệ đột nhiên buông ra một câu không rõ sau trước, sau đó quay lưng rời đi.

"Tàn nhẫn"?.

Nghiêm Quân Dịch nhếch môi. Vậy cô ta lợi dụng hắn không để ý mà mang thai. Rồi dùng cái thai ấy ép An Nhi xem chút sảy thai, ép hắn ở bên cô ta. Còn lên lút mang thẻ căn cước của hắn đi đăng kí kết hôn. Vậy là đúng?. Cô ta, đáng lẽ không nên tồn tại trên đời!.

Buổi chiều nắng nhẹ, Nghiêm Quân Dịch nhận được điện thoại từ trường học, nói Nghiêm Trúc Vy bị thương. Không suy nghĩ nhiều, hắn bỏ hết công việc, chạy ngay đến trường. Con bé tuy không phải con hắn, nhưng lại là giọt máu của người hắn yêu, cho dù phải đánh đổi tất cả, hắn cũng muốn bảo vệ mẹ con cô.

Nghiêm Quân Dịch bước vào phòng y tế của trường. Rất nhanh đã thấy Nghiêm Trúc Vy mặt mày lem bụi ngồi trên giường, khuôn mặt nhỏ nhắn vì uất ức mà đỏ lên, khoé mắt còn đọng đầy nước mắt. Nghiêm Quân Dịch trong lòng xót con gái không thôi, liền tiến tới ôm lấy con b, dỗ dành.

- Tiểu Vy, ngoan. Không sao rồi!. Có ba ở đây, sẽ không ai dám khi dễ con nữa.

Cũng lúc đó, một cái đầu bạch kim lọt vào mắt hắn. Cố Thừa Hạo rất nhanh đã đi tới chỗ Nghiêm Trúc Vy, đem cái kẹo trong tay đưa cho con bé, bộ dạng kiêu ngạo nói:

- Cho cậu!.

Nghiêm Trúc Vy đưa tay ra muốn nhận lấy cây kẹo liền bị Nghiêm Quân Dịch giữ lại. Hắn vung tay đập mạnh vào tay Cố Thừa Hạo, cây kẹo vì thế cũng văng ra, đập vào tường nát bét. Nghiêm Quân Dịch thừa nhận, giờ phút này hắn đã ngầm định Cố Thừa Hạo lại khi dễ con gái hắn.

Vừa lúc đó, một cái đầu bạch kim khác lao lại chỗ hắn, đem thằng bé ôm chặt vào ngực, dường như đem toàn sức bình sinh hướng hắn mà hét lên:

- Anh điên sao?!?!?!?. Tại sao lại đánh thằng bé?!?!?!?. Cbn!. Con trai tôi mà anh cũng dám đụng?!?!?!!!!!.

- Có... Cố Thừa Nhi?.

Nghiêm Quân Dịch nhìn thấy cô gái kia, cổ họng dường như cứng lại. Cố Thừa Nhi!. Hay lắm!!!. Hắn tìm kiếm cô ta 7 năm không thấy. Hôm nay cô ta

lại tự xuất hiện trước mặt hắn. Hơn nữa cô ta còn là mẹ của thằng bé khi dễ con gái hắn!. Hắn tuyệt đối sẽ không để mẹ con cô ta yên.

Cố Thừa Nhi nhìn Nghiêm Quân Dịch. Ha... Nghiêm Quân Dịch!. Chúng ta cũng quá có duyên rồi!. Bàn tay Cố Thừa Nhi nắm chặt lại. Hắn tàn nhẫn. Tàn nhẫn với cô. Phải!. Chỉ với cô thôi. Cô hận hắn. Hận tới tận xương tủy!!!!.

- Nghiêm tiên sinh. Chúng ta cũng quá lâu không gặp rồi.

Đáp lại nụ cười trào phúng cùng 3 chữ "Nghiêm tiên sinh" của Cố Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch có chút không thích ứng kịp. Ánh mắt không còn đầy yêu thương, cũng không phải "A Dịch" nữa. Cô ta.. Thay đổi?. Nghiêm Quân Dịch nhếch mép. Thay đổi thì sao?. Trong mắt hắn, Cố Thừa Nhi vẫn là tội đồ.

- Cố tiểu thư, đã lâu không gặp.

Không thể không thừa nhận, lời nói quá sức lịch sự cùng khách sáo nhưng không khí xung quanh lại tràn ngập thuốc súng.

Vừa khi đó cô giáo bước vào. Tóc gáy bỗng chốc dựng ngược.

- A.. Có chuyện gì đang xảy ra vậy?.

- Đuổi học thằng bé cho tôi!.

Nghiêm Quân Dịch chỉ vào Cố Thừa Hạo, ánh mắt tràn đầy chán ghét cùng bức bối.

- Nhưng...

Cô giáo tạm thời á khẩu. Học sinh Cố không phải lại đắc tội gì với Nghiêm tiên sinh chứ?!?!?

- Nghiêm tiên sinh. Xin hỏi anh lấy lý do gì muốn đuổi học con trai tôi?. - Cố Thừa Nhi ôm con trai đặt lên giường, thanh âm trong trẻo không chút ngại ngần chống đối Nghiêm Quân Dịch. Nhận thấy cổ tay con trai ửng đỏ, cô liền quay qua cô giáo - Cô giáo Lâm, có thể cho tôi mượn chút thuốc?. Tay thằng bé bị thương rồi.

- A.. Chờ một chút. - Cô giáo nhanh chóng đi lấy một típ thuốc nhỏ mang cho Cố Thừa Nhi. - Cố tiểu thư, Nghiêm tiên sinh, thực sự xin lỗi!. Là tôi không hoàn thành tốt trách nhiệm của mình.

Cô giáo cúi đầu xin lỗi. Nhất thời khiến Nghiêm Quân Dịch cùng Cố Thừa Nhi không hiểu. Cố Thừa Nhi chỉ biết con trai tới đây học chưa được mấy ngày, cô đã phải xin lỗi qua cô giáo không dưới chục lần. Cũng không ngờ tới có ngày cô giáo sẽ xin lỗi mình.

- Hôm nay tôi có việc phải đi đột xuất, ở lớp có mấy em học sinh tới bắt nạt học sinh Nghiêm. Học sinh Cố vì bảo vệ học sinh Nghiêm mà đánh nhau cùng bạn học. Mấy em học sinh kia đều nhập viện...

Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch nhìn Cố Thừa Hạo. Nhất thời không hiểu ra được tư vị gì. Đường như chuyện hôm nay đã gọi lại kí ức xa xôi của bọn họ...

Lúc học cao trung, Nghiêm Quân Dịch có một lần bị bạn học nam dọa đánh, hắn vẫn trung ra cái độ mặt kiêu ngạo không có tí tiền đồ kia. Cố Thừa Nhi sợ hắn bị đánh, liền lao tới đánh nhau cùng những người kia. Không may cho cô là lũ người đó đều là những kẻ không biết thương hoa tiếc ngọc. Hại Cố Thừa Nhi bị ngã gãy chân, buộc phải nằm ở nhà hơn một tháng.

- Lại học tính lưu manh!.

Cố Thừa Nhi khinh bỉ nhìn con trai. Vì gái mà đánh nhau, thật không có tiền đồ!. Cố Thừa Hạo nhìn mẹ, ánh mắt cũng khinh bỉ không kém. Mẹ làm như mẹ không có. Bà ngoại đều kể hết với con rồi!.

Nghiêm Quân Dịch nhìn hai mẹ con họ Cố mắt lớn mắt nhỏ trừng nhau. Không hiểu sao trong lòng lại có chút vui vẻ. Hai mẹ con... quả thật giống nhau!.

Cố Thừa Nhi bỗng nhiên ngừng đầu lên, đối với ý cười nhàn nhạt trong mắt mắt Nghiêm Quân Dịch có chút chột dạ. Lại nghĩ đến cổ tay sưng đỏ của con trai, Cố Thừa Nhi bày ra một bộ dạng không mấy dễ chịu:

- Nghiêm tiên sinh. Có phải anh nên xin lỗi con trai tôi?.

Nghiêm Quân Dịch sống hơn ba mươi năm cao ngạo, chưa từng xin lỗi ai. Hôm nay lại dễ dàng xin lỗi?. Đương nhiên không!.

- Tôi nghĩ cô nên lo xin lỗi những vị phụ huynh khác đi!.

Nghiêm Quân Dịch bắt ngờ nhận ra tâm tình của mình, liền thu ý cười, nhàn nhạt nói.

Sau đó... Ừ thì sau đó là bé Nghiêm Trúc Vy hướng thẳng ra cửa. Để lại Cố Thừa Nhi với một bụng khó chịu.

Cố Thừa Hạo cũng nhắt từ trên giường xuống, ngoan ngoãn khoanh tay chào cô giáo rồi khuất dạng.

- Cbn số bà đây tại sao lại đen như nhọ nòi vậy!?!??.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Nghiêm Quân Dịch trở ra xe. Tâm tình có chút rối loạn. Cố Thừa Nhi khuấy đảo tâm hần không nhẹ. Rốt cuộc cảm giác trong lòng hần hiện giờ là gì ngay bản thân hần cũng không rõ. Hần?. Rõ ràng có. Nhưng còn có thứ gì đó rất lạ. Tựa hồ như ngày hôm đó của bảy năm trước, khi hần bỏ đi rồi, vẫn phải trở lại căn nhà hoang đó lần nữa.

Nghiêm Quân Dịch bóp bóp trán. Không muốn suy nghĩ nữa. Nhưng ngay lúc đó, trong đầu hần lại xuất hiện hình ảnh Cố Thừa Hạo. Cố Thừa Hạo là con trai Cố Thừa Nhi!!!. Nhưng là con của ai cùng Cố Thừa Nhi?!?. Chẳng lẽ Cố Thừa Nhi kết hôn rồi??. Tâm tình hần đã rối loạn lại càng thêm rối loạn. Nhất thời hần không hiểu đây là tư vị gì.

Nghiêm Quân Dịch suy nghĩ một lúc, rốt cục cũng nghi ngờ một kẻ - Quách Thuần Hi, hàng xóm của Cố Thừa Nhi. Lại suy nghĩ thêm một hồi, Cố Thừa Hạo học cũng lớp với con gái hần, chứng tỏ chỉ có thể chênh nhau vài tháng. Đột nhiên trong tâm hần vang lên một hồi chuông cảnh báo vô hình. Cố Thừa Hạo... Sẽ không phải con hần đi?!!?.

Nghiêm Trúc Vy bên cạnh kéo kéo tay áo Nghiêm Quân Dịch, chu môi bắt mắt:

- Ba ba. Chúng ta mau đi thôi!. Tiểu Vy đói~.

Nhìn thấy con gái trần báo, hần đột nhiên nhớ tới Hứa An Vy. Phải. An Nhi mới là người hần yêu. Cho dù Cố Thừa Hạo có phải con hần hay không, nó cũng chắc chắn là con Cố Thừa Nhi. Mà dính líu tới Cố Thừa Nhi. Hần sẽ không chấp nhận. Lấy điện thoại dẹp vấn đề trong đầu qua cho Tô Duệ, Nghiêm Quân Dịch xoa đầu con gái, rò ga phóng đi.

So với Nghiêm Quân Dịch, Cố Thừa Nhi có chút bình thản hơn. Ở cùng một thành phố, gặp nhau cũng là chuyện sớm muộn. Chỉ không ngờ lại nhanh như thế. Cố Thừa Nhi trong vô thức nắm chặt tay, hận ý trong mắt không hề nhỏ. Cô cúi đầu nhìn con trai. Càng nhìn lại càng đau xót. Ép bản thân mình cứng rắn. Hần đã hại con cô, đã muốn giết thẳng bé. Cô tuyệt đối sẽ không tha thứ cho hần. Cố Thừa Hạo bị mẹ nắm chặt tay có chút đau. Nhưng nhìn thấy tâm trạng mẹ không tốt chỉ đành im lặng.

Thuận thời thuận thế. Không chỉ mình Nghiêm Quân Dịch bị ảnh hưởng mà cả thành phố A đều náo loạn về việc Cố Thừa Nhi trở về. Cố Thừa Nhi là ai kia chứ?. Bảy năm trước, cái tên Cố Thừa Nhi từng nổi lên khắp các mặt báo về tài chơi nhạc của mình. Dĩ nhiên không phải kéo dương cầm hay chơi piano. Cố Thừa Nhi chơi trống!!!. Chơi trống đấy!!.

Các cụ nói "hước chảy chỗ trũng" quả không sai. Cố Thừa Nhi gia thế không thua ai, đã vậy tài sắc đều vẹn toàn. Nếu nói đến khuyết điểm, e rằng chỉ có việc cô không chồng mà có một đứa trẻ 7 tuổi. Cố Thừa Nhi dĩ nhiên không bận tâm về việc này. Ai chẳng có khuyết điểm.

Đối với sự trở về của Cố Thừa Nhi, Cố lão gia thực sự là cười tới nỗi quai hàm cũng bắt đầu mỏi. Tuy rằng ban đầu ông có chút không thoải lòng về Cố Thừa Hạo, nhưng thằng bé khá ái như vậy, mấy ai kim lòng nổi. Cuối tuần đẹp trời, theo đúng phép tắc, Cố lão gia mở đại tiệc chúc mừng sự trở về của Cố Thừa Nhi. Mới sáng sớm, trên dưới Cố gia đã tất bật vào ra. Gia nhân trong nhà bận rộn chuẩn bị, bày biện chỗ này, trang trí chỗ kia, đến Tiểu quân gia cũng luôn tay. Ấy vậy, trong phòng khách xa hoa vẫn có hai cái đầu bạch kim chăm chú vào điện thoại, bộ dáng vô cùng an nhàn, vô cùng thảnh thơi. Gia nhân trong nhà thực sự có cảm giác hai người kia là tư bản chủ nghĩa, bản thân mình là gia cấp vô sản.

- Yeah!!!!. Tiểu tử, cậu thắng rồi nhé!.

Cố Thừa Phong dường như nhảy khỏi ghế, sung sướng reo lên. Đổi lại chỉ là ánh mắt khinh bỉ của Cố Thừa Hạo cùng quyền tạp chí từ tay Cố lão gia đập vào đầu cậu.

- Con rốt cuộc có biết mình bao nhiêu tuổi rồi không mà còn ở đây đấu game cùng một thằng nhóc?!?.

- Ba!. Con cũng chỉ mới 19!.

Cố Thừa Phong hậm hực cãi lại Cố lão gia khiến ông càng bức bối, không nể nang gì nhéo tai con trai, quát lớn:

- Con còn biết con 19?. Con xem bộ dáng của con có chút nào ra dáng người lớn?. Còn cái đầu của con, mau đi nhuộm lại ngay cho ba!!.

Đối với cảnh Cố đại thiếu gia bị bạo hành, gia nhân trong nhà đã sớm quen. Nếu nói trong Cố gia, Cố Thừa Nhi được nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa thì Cố Thừa Phong chính là tiêu biểu "con tép trên mép con tôm".

Cố Thừa Phong nghĩ tới mấy hôm trước dụ dỗ cả Cố Thừa Nhi cùng Cố Thừa Hạo nhuộm ba cái đầu này vất vả không ít liền dẹp ngay cái mệnh lệnh đi nhuộm lại của Cố lão gia. Cố nhân có câu: 36 kế, chuồn là thượng sách. Cố Thừa Phong tự phong cho mình danh hiệu trẻ ngoan biết nghe lời cố nhân, sau đó chuồn thẳng.

Cố Thừa Hạo lắc đầu: "Ông ngoại. Cậu lại chạy rồi!".

Cố lão gia: "==...".

Trụ sở chính của Nghiêm thị cao thấu trời. Nghiêm Tổng tài chuyên chế chọn căn cao nhất, đến con ruồi bay lên đến nơi còn không vào nổi, huống hồ bay được chừng ấy tầng, cánh nó cũng đã rơi ra rồi. Ấy thế mà giờ phút này con thịnh nộ lại bùng nổ khắp nơi trong khi chỉ có thư kí Cao ở đây. Thư kí Cao là ai?. Đương nhiên là người nổi tiếng biết hành xử, là người luôn bên cạnh Nghiêm tổng. Không lí nào Nghiêm Tổng lại nổi giận vì hắn đi.

Choang!!!.

Lại thêm một cái bình cổ hi sinh oanh oanh liệt liệt. Thư kí Cao thảm thán "lão phạt gia của tôi ơi, cái bình đó bằng cả năm tiền lương của tôi đấy!". Nhưng là rốt cuộc cũng chỉ dám than thầm, nói ra sợ đến việc còn mất chứ đừng nói tới cơ hội ở đây tiếc bình cổ.

Thực ra thì cũng chẳng có gì to tát. Phải, đối với Cao Thuần thì thật sự là chẳng to tát thôi. Còn đối với Nghiêm tổng tài thì lại khác.

Chẳng qua là chiều nay Tô giám đốc gọi tới, thông báo theo kết quả điều tra được, Cố Thừa Hạo là con trai của Cố tiểu thư cùng Nghiêm Tổng. Hơn nữa Cố gia rõ ràng cũng không hề dấu diếm, tra ra quá mức dễ dàng. Kết quả Nghiêm tổng lại giờ tính xấu, phát hoả khắp công ty.

Nghiêm Quân Dịch quả thực tức giận. Nhưng rốt cuộc lí do mình thực sự tức giận là gì, hắn lại nghĩ không có ra. Nhưng hắn phải thừa nhận, trong lòng hắn..quả thực có chút vui. Niềm vui khi ở tuổi ngoài ba mươi đột nhiên phát hiện mình có một đứa con. Nhưng đương nhiên, chút vui ấy liền bị hấn dập bỏ. Sự tồn tại của Cố Thừa Hạo sẽ ảnh hưởng tới hắn cùng An Nhi. Huống hồ Cố Thừa Hạo còn là con trai Cố Thừa Nhi. Hắn tuyệt đối sẽ không chấp nhận. Chuyện này đối với hắn cũng tuyệt nhiên không phải chuyện tốt gì. Đồn lí hôn có lẽ cũng khó được giải quyết hơn.

Nghiêm Quân Dịch ném vỡ thêm một cái bình sứ. Trong đầu dây thần kinh như căng ra. Hắn sợ An Nhi tổn thương...

Nhưng có một điều hắn chưa từng nghĩ tới. Đó là "Cố Thừa Nhi vì hắn tổn thương đến mức nào?".

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Đại sảnh Cố gia sa hoa, khắp nơi đều mang đến cảm giác sang trọng, bàn tiệc đứng xếp dài, bày đủ mọi loại thức ăn, đồ uống, sàn nhà cao cấp phản chiếu lại ánh đèn khiến không khí càng thêm nỉ lệ.

Cố Thừa Nhi mặc dạ phục màu lam, nồng nhiệt đứng cạnh Cố lão gia chào đón khách. Không thể không thừa nhận Cố Thừa Nhi rất đẹp. Cô trẻ trung tràn đầy sức sống, xinh đẹp tới kiêu kiêu, xinh đẹp tới chói mắt người khác. Nhưng nói đi thì phải nói lại, cố nhân có câu "hồng nhan bạc mệnh". Cố Thừa Nhi cũng chẳng ngoại lệ. Mà cuộc đời đưa đẩy là cái kẻ làm cho mệnh cô bạc bây giờ lại đang rất thân thiện bước tới cạnh cô cùng Cố lão ba.

Nghiêm Quân Dịch mặc tây phục sang trọng, cả người toả ra hơi thở quyền quý và xa cách. Nữ nhân bên cạnh hắn xinh đẹp tới bức người. Tuy rằng không thể nói nữ nhân này xinh đẹp hơn Cố Thừa Nhi nhưng nếu nói xấu hơn Cố Thừa Nhi thì quả thật là không công bằng. Hứa An Vy đẹp dịu dàng, thướt tha. Khắp người là hơi thở thanh khiết, mềm dịu. Khuôn mặt trang điểm nhẹ, ngũ quan mềm mại. Thực khiến cho người ta nảy sinh cảm giác muốn bảo vệ. Trái với Hứa An Vy, Cố Thừa Nhi đẹp một cách tươi tắn, tràn đầy năng lượng, mạnh mẽ kiêu sa. Nằm trong tay sợ sẽ bị chính cô làm đau, mà thả ra sợ rằng cô sẽ bỏ đi mất. Nếu nói Hứa An Vy là hơi men làm người ta mê đắm thì Cố Thừa Nhi là thuốc phiện khiến đối phương muốn bỏ không được, muốn giữ lại càng không xuôi.

Mấy vị thương nhân bên cạnh chỉ có thể tặc lưỡi tiếc nuối, hai mỹ nhân như vậy lại đều liên quan tới Nghiêm tổng.

Nghiêm Quân Dịch giữ đúng phép lịch sự cúi chào Cố lão gia. Cố lão gia xoa đầu con gái bên cạnh, hãnh diện nói với Nghiêm Quân Dịch:

- Tiểu Dịch, đây là cậu thực sự không có phúc. Mau xem Tiểu Thừa lớn lên xinh đẹp thế nào.

- Cố thúc, vợ con cũng rất xinh đẹp.

Nghiêm Quân Dịch gặp người lớn thái độ có chút dịu hơn. Đặc biệt là lại Cố lão gia, Nghiêm Quân Dịch chỉ có thể ngoan ngoãn chịu phạt.

- Haha. Ta quên mất Tiểu Dịch có vợ rồi!

Cổ lão gia quả thật không quên. Chỉ là thói quen hà hê khi con gái mình không trở thành con dâu Nghiêm gia khiến ông không thể im lặng. Hơn nữa tiểu nha đầu kia có vẻ hoàn toàn không bằng con gái ông. Ông đương nhiên cảm thấy thành tựu.

Cổ Thừa Nhi bên cạnh khoé miệng giật giật: "Ba!. Không cần PR con như vậy!. =."

Cổ Thừa Hạo ở một góc híp mí khinh bỉ: "Ông ngoại thật không có tiền đồ!. =."

Khách nhân: "Cổ lão gia lại bắt đầu rồi! =".

Mọi người đều tản đi dự tiệc. Không ít người tới chào hỏi Nghiêm Quân Dịch. Dù gì hắn cũng là người nổi tiếng trong giới kinh doanh. Đối với hắn kính nể một chút vẫn là hoàn toàn không thiệt. Hứa An Vy vốn không hiểu vấn đề kinh doanh, chỉ đành tới chỗ bàn tiệc lựa một chút đồ ăn, tìm không gian riêng cho mình. Cái không ngờ tới chính là lại gặp Cổ Thừa Nhi ở đây.

Trong suy nghĩ của Cổ Thừa Nhi, Hứa An Vy nói tốt không tốt, nói xấu không xấu. Hứa An Vy lớn lên trong một gia đình công nhân nghèo, suốt ngày vất vả cũng không đủ ăn, lại thêm người cha cờ bạc rượu chè suốt ngày. Ngày mẹ bệnh, Hứa An Vy phải bán thân vào quán bar, sau đó bị cưỡng bức, dẫn tới có thai Nghiêm Trúc Vy. Cổ Thừa Nhi trước kia rất ham chơi, từng làm DJ trong quán bar rồi vô tình gặp Hứa An Vy. Hứa An Vy thiếu tiền, nhưng Cổ Thừa Nhi không thiếu. Cổ Thừa Nhi cứu Hứa An Vy ra khỏi quán bar, giúp cô trả nợ, có cuộc sống tốt hơn. Nhưng cái mà cả hai không ngờ tới chính là Nghiêm Quân Dịch lại nhất kiến chung tình với Hứa An Vy, yêu Hứa An Vy đến điên dại.

Cổ Thừa Nhi chưa từng trách Hứa An Vy. Nhưng lương tâm Hứa An Vy cắn rứt rất nhiều. Cuộc sống hiện tại của Hứa An Vy quá mức sung sướng, nói cô quay về với trước kia, cô thực sự không muốn. Những ngày tháng ấy là những ngày tháng tăm tối nhất của Hứa An Vy. Hơn nữa bây giờ kêu cô buông Nghiêm Quân Dịch, con gái cô sẽ ra sao?. Hứa An Vy thừa nhận mình ích kỉ. Nhưng cô không thể để con gái cô phải chịu khổ.

Nhìn Cổ Thừa Nhi, trong lòng Hứa An Vy vô thức lại nhớ đến kỉ niệm trước kia. Cô kìm nén cảm xúc, lại lần nữa thuyết phục bản thân mình, Cổ Thừa Nhi có gia đình hạnh phúc, cuộc sống giàu sang, Cổ Thừa Nhi mất đi Nghiêm Quân Hạo cũng không sao.

Cổ Thừa Nhi khuôn mặt không biến sắc, mỉm cười hỏi Hứa An Vy:

- Đã lâu không gặp, Tiểu Vy.

Lương tâm Hứa An Vy một trận co rút. Lần cuối Cổ Thừa Nhi gọi "Tiểu Vy" với cô chính là bảy năm trước, khi cô ấy tới cầu xin cô buông Nghiêm Quân Dịch, cũng là trước ngày cô ấy biến mất 1 ngày.

- Tiểu... Tiểu Thừa...

- Cậu hạnh phúc chứ?. - Cổ Thừa Nhi hơi nghiêng đầu, che giấu đi nội tâm dao động của mình.

- Minh... Minh hạnh phúc.

- Vậy thì tốt.

- Ừm..

Cổ Thừa Nhi không nói nữa, đem đĩa bánh ngọt bước đi, hướng thẳng tới hành lang, để lại một mình Hứa An Vy trơ trọi.

Hành lang gió lộng, một khoảng sân cỏ được chăm sóc tỉ mỉ, hồ cá cũng được thắp sáng, khung cảnh gần gũi mà xa lạ khiến tâm tình Cổ Thừa Nhi đã vắng lặng lại càng thêm cô đơn. Cô có chút không hiểu, Nghiêm Quân Dịch có thể hi sinh tất cả vì Hứa An Vy nhưng lại nhất định không nhìn đến cô một cái. Sau mọi chuyện, cô vẫn không hiểu được bản thân mình sai ở đâu. Hay là vốn dĩ từ khi bắt đầu là đã sai... Mọi chuyện dường như nhanh quá. Cổ Thừa Nhi nhìn ra cây táo ở góc sân cỏ, trong tiềm thức lại hiện lên hình ảnh một đứa bé gái trèo lên cây, chăm chú ngắm nhìn chàng trai nọ ngồi dưới gốc cây đọc sách.

Cổ Thừa Nhi khoé mắt sớm đã ẩm ướt lại bị giọng nói quen thuộc bên cạnh làm giật mình.

- Có tiểu thư đêm nay lại có nhã hứng ngắm trăng sao?.

Nghiêm Quân Dịch đứng cạnh Cổ Thừa Nhi. Nếu hắn không nhầm, cô là đang khóc?.

Cổ Thừa Nhi phát hiện ra đối phương là Nghiêm Quân Dịch, thảm rủa một tiếng. "Cbn, không phải sau này đốt nhang muối cũng lên chứ. =."

Thu hết mọi tâm tình một cách nhanh chóng, Cổ Thừa Nhi cười một cách chói mắt:

- Không phải Nghiêm tiên sinh cũng đang ở đây sao?.

- Bao nhiêu năm rồi sao vẫn không thay đổi?.

Nghiêm Quân Dịch cũng lười cãi lộn cùng Cổ Thừa Nhi, tiện miệng hỏi một câu. Không ngờ lại chính là vấn đề của nhiều năm trước họ từng tranh luận:

Tại sao Cố Thừa Nhi cho dù lớn thế nào vẫn luôn thích ăn đồ ngọt?.

- Thay đổi rồi A Dịch sẽ yêu em sao?.

Một câu này của Cố Thừa Nhi khiến cả hai đều lâm vào trầm mặc. Tuy rằng hai người không hề có kết quả nhưng có những thứ đã trở thành thói quen, trở thành một phần kia ỨC. Tựa như câu trả lời kia của Cố Thừa Nhi vậy.

Nghiêm Quân Dịch tâm có chút giao động. Kí ức xa xôi không hẹn lại ulla về. Bảy năm qua, hần tưởng chừng như kia ỨC với Cố Thừa Nhi đã được xoá sạch trong tâm hần nhưng không ngờ giây phút này lại dễ dàng bị gọi lên. Phải chăng do ông hần luôn nhắc tới Cố Thừa Nhi khiến hần không thể quên?. Phải. Chắc chắn là vậy.

Cố Thừa Nhi cảm thấy mình nói sai, liền nói tránh sang chuyện khác.

- Nghiêm tiên sinh sao lại có thời gian ra đây vậy?.

Nghiêm Quân Dịch suy nghĩ một chút, cũng không muốn càng nói càng sai, liền hỏi vào vấn đề chính của mình:

- Cố Thừa Hạo là con trai tôi?.

- Ừ.

Đối với tâm tình chuẩn bị nhiều phương án của Nghiêm Quân Dịch, Cố Thừa Nhi chỉ gạt đầu, tựa như tùy ý "ừ" một tiếng. Nghiêm Quân Dịch thừa nhận hần không hài lòng với kiểu trả lời này của Cố Thừa Nhi. Tuy rằng không thể lí giải được, nhưng hần quả thực không vui.

- Tại sao không chối?.

- Thăng bé là con anh. Có gì để chối?.-ngừng một chút, dường như thấy không an tâm, Cố Thừa Nhi lại bổ sung thêm- Anh yên tâm. Cố gia tự nuôi nó được. Sẽ không phiền đến Nghiêm gia, đặc biệt sẽ không phiền đến Nghiêm Quân Dịch anh.

Không khóc. Không nháo. Không đòi hỏi đòi phượng phải chịu trách nhiệm. Quả thực đối với thái độ này của Cố Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch hoàn toàn không quen, hơn nữa còn có cảm giác khó chịu vô hình lan khắp cơ thể.

- Thăng bé là con tôi.- mà xui quỷ khiến thế nào hần lại nói ra một câu như vậy.

- Phiền Nghiêm tiên sinh bớt chút thời gian nhớ xem anh giết con trai mình thế nào.

Cố Thừa Nhi nhàn nhạt nói ra một câu, sau đó xoay lưng bỏ đi, che giấu hốc mắt ẩm ướt của mình.

Từ lúc đó cho tới lúc kết thúc bữa tiệc, Cố Thừa Nhi cũng không có xuất hiện nữa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 5

Trời đêm yên tĩnh, Cố Thừa Nhi an tĩnh nằm bên cạnh Cố Thừa Hạo. Thăng bé ôm lấy cô, hơi thở hết sức đều đặn. Cố Thừa Nhi nhìn khuôn mặt non mềm của trai, không nhịn được đưa tay nhéo một cái. Cảm giác mềm mịn trên tay khiến cô yêu thích không thôi, xấu xa nhéo con trai thêm một cái. Tuy rằng lực đạo không lớn nhưng cũng đủ khiến thăng bé phải bày ra một bộ dạng bất mãn. Cố Thừa Nhi khẽ cười. Trong lòng có chút thắc mắc có phải khi Nghiêm Quân Dịch 7 tuổi cũng đáng yêu như vậy?. Khi cô sinh ra Nghiêm Quân Dịch đã 10 tuổi, cho dù cô là thân đồng cũng không biết được bộ dạng Nghiêm Quân Dịch 7 tuổi.

Cố Thừa Nhi hơi cựa người. Trong đầu suy nghĩ đến một vài chuyện đã qua. Dù gì thì vẫn cảm thấy thời gian trôi qua quá nhanh, chớp mắt một cái cô đã 25 tuổi. Vốn dĩ cũng chẳng còn trẻ con gì. Trước kia cô từng nghĩ, khi bản thân 25 tuổi, cô nhất định đã kết hôn cùng Nghiêm Quân Dịch, cùng hần sinh một đứa nhỏ, sống cuộc sống hạnh phúc. Còn hiện tại, khi đã 25 tuổi, đứa nhỏ thì có nhưng đáng tiếc là lại chẳng có gia đình nào cả mà Nghiêm Quân Dịch cũng đã sớm trở thành chồng người khác. Âm thầm thở dài một tiếng, Cố Thừa Nhi vốn dĩ biết khi quay về đây, kí ức cũ sẽ được gọi lại, sẽ không ít đau buồn. Nhưng tâm tình hiện tại của cô lại có chút rối rắm cùng lộn xộn. Cô hiện tại vẫn chưa nghĩ ra sau khi Nghiêm Quân Dịch phát hiện Cố Thừa Hạo là con hần sẽ đối cô trừng trị thế nào. Nghĩ đến thù đoạn tàn nhẫn của hần trong quá khứ, Cố Thừa Nhi không khỏi rùng mình. Đến mạng cô cùng con hần còn muốn đoạt, nói gì đến những phương thức biến cuộc sống của cô và con thành địa ngục?.

Cũng khi ấy, Nghiêm Quân Dịch vừa trở về lại nhận được chỉ thị của ông nội Nghiêm cùng ba Nghiêm từ người hầu. Hần nhanh chóng đến thư phòng.

Trong thư phòng, ông nội Nghiêm ngồi trước bàn, trước mặt là một cây roi gai. Dù biết nếu hôm nay hắn dám trái lệnh ông, cây roi gai kia sẽ không thương tiếc hồn lưmg hắn tới máu thịt lẫn lộn. (㊟—㊟".)

Giữa cái nguy hiểm gần kề, ba Nghiêm dùng chất giọng từ tốn nói con trai:

- Ngồi xuống đi!.

Nghiêm Quân Dịch không biết nên nói lại gì, im lặng ngồi xuống, lại nghe được giọng nói quen thuộc của ông nội Nghiêm:

- Tiểu Dịch. Chuyện của con cùng Tiểu Thừa trước giờ ta chưa từng có ép buộc con, kể cả việc xảy ra 7 năm trước cũng chưa từng có trách phạt con. Người trẻ các con suy nghĩ thế nào lão già ta không hiểu hết được. Nhưng hiện tại con trai Tiểu Thừa lại chính là con trai con. Nghiêm gia nhiều đời nghiêm minh, con hiện tại không thể chối bỏ trách nhiệm này.

Chưa đợi Nghiêm Quân Dịch hiểu hết những lời ông nội Nghiêm nói, ba Nghiêm đã vội vàng tiếp lời, dường như là sợ giây tiếp theo Nghiêm Quân Dịch sẽ nổi khùng:

- Tiểu Dịch này, con không còn bé nữa rồi. Ta biết mình không thể nói con phải làm thế này thế kia. Nhưng sự thật thì, tuy rằng Nghiêm gia chúng ta không chê trách gì Hứa An Vy cùng con cô ta, nhưng suy cho cùng đó cũng không phải con cháu Nghiêm gia. Nghiêm gia chúng ta không thể nuôi con cháu kẻ khác lại để con cháu mình lưu lạc bên ngoài. Hơn nữa, con cùng Tiểu Thừa đều là trong tầm mắt hai nhà Nghiêm - Cố lớn lên, Nghiêm gia không thể để Tiểu Thừa chịu oan ức. Mà Cố gia cũng không thể để Tiểu Thừa bị bắt công. Con vẫn nên cho Tiểu Thừa một cái công bằng.

Nghiêm Quân Dịch nghe trưởng bối ở một bên khuyên giải, không hiểu sao cũng không thấy tức giận. Tùy tiện "vâng" một tiếng liền rời đi, để lại bậc trưởng bối ngơ ngác. Đừng nói đến ông nội và ba hắn không hiểu thái độ nhẹ nhàng của hắn. Ngay cả hắn còn không hiểu!.

Trở về phòng, khi đã yên vị trên giường, không hiểu sao mọi kí ức của hắn cùng Cố Thừa Nhi rất nhanh chóng ùa về một cách đầy đủ hơn bao giờ hết. Từ lúc hắn thấy Cố Thừa Nhi nằm trong nôi, rồi dần dần nhìn cô lớn lên, rồi từng bước nhận định được tình yêu sâu đậm cô dành cho hắn. Hết thấy hắn vẫn chưa nhận ra từ khi nào mình lại cảm ghét Cố Thừa Nhi. Phải chăng là đêm mưa hơn 7 năm trước, hắn thấy Cố Thừa Nhi tát Hứa An Vy, sau đó lại phát hiện ra đêm đó Hứa An Vy bị cưỡng bức?. Hay là khi hắn thấy Khiên Du bị ông nội đuổi ra khỏi nhà vì Cố Thừa Nhi?. Cho dù là vậy, nhưng hắn rõ ràng biết được, bản thân mình hận cô tới mức muốn giết cô chính là khi cô mang thai, dùng cái thai ép hắn ở bên cô, mang cái thai tới gặp gia đình hắn, rồi lại tìm An Nhi khiến An Nhi xém chút xảy thai. Đã vậy còn lên đem thế căn cước của hắn đi đăng kí kết hôn. Bàn tay hắn nắm chặt, hận ý vô tình được buông lỏng mấy ngày bỗng chốc lại tăng.

"Phiền Nghiêm tiên sinh bớt chút thời gian suy nghĩ xem anh đã giết con mình thế nào".....

Rất nhẹ nhàng, rất mỏng manh, câu nói của Cố Thừa Nhi vô tình thoáng qua tâm trí hắn.

Hắn đã giết con hắn như thế nào?.

Hắn đã đâm con hắn khi thằng bé còn chưa kịp cảm nhận tình cha. Hắn đã muốn thiêu chết con trai hắn.

Hắn đã làm thế với con hắn!!!!. Vậy mà hắn còn thời gian ở đây thương xót con kẻ khác???

Nghiêm Quân Dịch trước giờ chưa từng suy nghĩ tới khía cạnh này. Trong lòng hắn bỗng nhiên cảm thấy bản thân mình là kẻ đạo đức giả, cũng tự nhiên cảm thấy khinh thường mình.

Hắn... Hồi hận.

Nghĩ nghĩ một chút tới lời của ông nội Nghiêm cùng ba Nghiêm, rồi cuộc hận ý trong những năm qua cũng tiêu tốn đi không ít. Suy cho cùng, hắn cho dù hận Cố Thừa Nhi, Cố Thừa Hạo vẫn là con hắn. Hắn tuyệt nhiên không thể đem con gái kẻ khác làm trần báo, lại đem con trai mình ném vào xã hội khó khăn. Tuy rằng Cố Thừa Hạo chọc hắn tức giận tới hoả khí xung thiên, nhưng rồi cuộc trên người thằng bé vẫn là chảy dòng máu của hắn. Hắn phải cho thằng bé những gì tốt nhất, đương nhiên cũng phải bù đắp lại những năm qua cho thằng bé.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Một buổi sáng vẫn như mọi ngày, Cố Thừa Nhi vẫn ngủ tới khi mặt trời đã lên cao.

"Cốc.. Cốc...".

Bên ngoài truyền đến âm thanh gõ cửa làm nữ nhân trên giường nhú mảy bực bội. Kể tiếp lại nghe truyền đến một giọng nói quen thuộc của Tiểu Minh:

- Tiểu thư, mau dậy. Lão gia tìm người.

Trong phòng truyền đến một loạt âm thanh, một lát sau liền thấy nữ tử rạng rỡ như ánh nắng mặt trời bước ra. Giang Minh theo cô 8 năm, quả thật cũng đã sớm quen với sức chói lóa của tiểu thư nhà mình, không nói gì cung kính nhường đường cho cô.

Cố Thừa Nhi vừa bước xuống lầu, hình ảnh đập ngay vào mắt là em trai "yêu quý" Cố Thừa Phong đang lắc vòng, con trai "ngoan ngoãn" Cố Thừa Hạo đang vừa hút mì sợi vừa chơi game trên điện thoại. Nhưng cái làm ảnh hưởng đến tâm tình Cố đại tiểu thư lại không phải hai cái này, mà là vị Tổng tài hoàng kim Nghiêm Quân Dịch đang ngồi cạnh ba Cố.

Giang Minh đứng bên cạnh chủ nhân, bàn tay siết chặt, hận ý tràn đầy trong đáy mắt. Người đàn ông này 7 năm trước thiếu chút nữa đã giết chết tiểu thư cùng tiểu thiếu gia!! Sứ mệnh của một Âm vệ tận trung không cho phép hắn buông tha người này.

Sớm đã rèn giữa Giang Minh 8 năm, Cố Thừa Nhi đương nhiên nhận ra tâm tình của cậu, không nói gì liếc mắt cảnh cáo một cái, ý rõ ràng là "đem mắt của cậu cắt vào, nếu không đừng trách tôi không khách khí".

Giang Minh đương nhiên biết, nếu so với hơn một nghìn Âm vệ Cố gia, cậu xưng đệ nhị không ai dám xưng đệ nhất, nhưng so với vị Cố đại Tiểu thư đây, quả thực vẫn là đầu không lại. Đương nhiên cả Cố Thừa Nhi và Giang Minh đều biết, kỹ thuật võ công của Cố Thừa Nhi chẳng qua chỉ là gà mù, nhưng thủ đoạn lại không thua ai. —

Ba Cố thấy con gái tới, là con gái bảo bối của ông, đương nhiên sẽ vui mừng không dứt.

- Thừa Nhi, chịu dậy rồi hả?. Con đói chưa?. Mau mau ăn sáng.

Cố Thừa Nhi gật gật đầu, sau đó ngoắc tay ý bảo người hầu mang đồ ăn cho cô.

Nghiêm Quân Dịch nhìn Cố Thừa Nhi, lại nhìn Cố Thừa Hạo. Cố Thừa Hạo quả thật rất giống Cố Thừa Nhi, hèn gì ông nội Cố và ba mẹ Cố đều không nghĩ ngờ gì đến việc Cố Thừa Hạo là con trai hắn. Nghiêm Quân Dịch thừa nhận, tính giác ngộ của hắn hiện tại đang rất cao, hết lòng muốn bù đắp cho Cố Thừa Hạo, và đương nhiên, đó cũng là lí do hắn ở đây. Hắn ở đây, mượn danh nghĩa việc công bồi dưỡng tình cảm với con trai, không phải giác ngộ tốt là gì?.

Cố Thừa Nhi đương nhiên cảm thấy ánh mắt Nghiêm Quân Dịch đặt lên người Cố Thừa Hạo nóng rực. Đây, không phải tính ăn thịt con trai cô đấy chứ?. ~T_T~ Tâm tình bức bối không thể xả vào người Nghiêm Quân Dịch, đương nhiên chỉ có thể xả vào em trai Cố Thừa Phong!!!.

- Trai tráng 19 tuổi lắc vòng, em không phải đàn bà quá đấy chứ?.

Đáp lại thái độ khinh bỉ của Cố Thừa Nhi, Cố Thừa Phong khinh thường đáp:

- Đây là chế độ rèn luyện của siêu sao!.

- Siêu sao lắc vòng thì có!.

- Chị đúng là chẳng biết gì. Lắc vòng mông sẽ to. Mặc quần jeans sẽ đẹp!.

Cố Thừa Nhi đương nhiên vẫn khinh bỉ. Mông to để cho người ta thao thì có!!!.

Ba Cố thấy con trai con gái sát khí ừn ừn, chỉ có thể hi sinh lao vào giải vây.

- Thôi nào thôi nào. Thừa Nhi, Tiểu Dịch mang đến hợp đồng cho dự án khi Hoa Liên số 6. Con xem xét rồi tiến hành. - ba Cố lại quay sang Nghiêm Quân Dịch - Tiểu Dịch. Sau này Thừa Nhi sẽ tiếp nhận việc ở tập đoàn. Con có gì trực tiếp tìm con bé là được. Hiện tại người già như ta và ba con cũng đã nên lui về hậu trường rồi. Bây giờ là thời đại của thế hệ trẻ các con.

Nghiêm Quân Dịch cảm thấy mình chẳng có gì đề ý kiến, lựa chọn im lặng. Nhưng Cố Thừa Nhi thì khác...

- Ba!!!!!!!!. Sao ba không nói với con???. Không phải chỉ nói con trở về ăn Tết cùng làm người đại diện cho em thôi sao?. Tại sao lại là tiếp nhận tập đoàn?.

Nhìn cảnh con gái đang ăn mì cũng ném bát mì ra, ba Cố chỉ có thể day trán không dứt.

- Thừa Nhi, hiện tại em con không có năng lực tiếp nhận. Con lại hoàn toàn thừa năng lực đó. Ba đương nhiên phải giao cho con. Huống hồ ba và ban giám đốc đã thống nhất rồi, ba không muốn thay đổi.

Cố Thừa Phong: "Ahaha. Đòi bọt bèo với chị rồi nha!."

Đương nhiên kết quả là ăn dèp.

Cố Thừa Hạo: "Mẹ không có tiền đồ!."

Không loại trừ hậu quả bị nhéo tai. -_-///

Nghiêm Quân Dịch: "Vẫn tùy tiện như vậy."

Cố Thừa Nhi: *lắc*.

Cố Thừa Nhi có cảm giác, những ngày sắp tới sắp không xong rồi!.

Cố Thừa Nhi vốn dĩ chỉ nghĩ vì tin đồn Cố Thừa Phong yêu đương đồng tính với anh để Khương Dạ, ba mới một mực kéo cô trở về quản sát em trai. Không ngờ phía sau lại còn một cái bẫy lớn như vậy. Nếu nói Nghiêm thị chỉ chuyên về bất động sản, là ông vua trong ngành bất động sản thì Thừa Miên lại chính là một tập đoàn đa lĩnh vực. Nói một cô gái như Cố Thừa Nhi tiếp nhận nó, phải chăng đang chê cô mập quá, nên giảm béo?!. Cái này... Là giết người không dao không kéo!!!!.

Trái với cô, Nghiêm Quân Dịch chỉ nhướn mày. Chỉ là một tập đoàn?!. Khó gì?.

Cố Thừa Nhi: "Đương nhiên tôi biết anh giỏi!."-_-!

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Cố Thừa Nhi chậm rãi ăn sáng, Bộ dáng dù hết sức tùy ý nhưng lại rất tao nhã. Cố Thừa Hạo bên cạnh bày ra một mặt khinh bỉ tột độ. Mà Cố Thừa Phong cũng đã bấu môi lộn trắng.

Nghiêm Quân Dịch vốn quá mức rảnh rỗi, liền ngồi chơi cùng Cố Thừa Hạo. Ba Cố thấy Nghiêm Quân Dịch không ho he gần con gái ông thì hết sức yên lòng, trở về nghỉ ngơi.

Cố Thừa Hạo là đứa trẻ như thế nào?.

Chắc. Đương nhiên là sẽ không để Nghiêm Quân Dịch an ổn rồi.

- Nghiêm lão, ông không đi làm à?.

Nghiêm lão????.

Nghiêm Quân Dịch quay ra cửa, tìm kiếm bóng dáng ông nội hoặc ba mình. Nhưng hiển nhiên, không thấy.

- Gọi ông đó.

Cố Thừa Hạo khinh thường nhìn Nghiêm Quân Dịch. Nghiêm Quân Dịch nhìn thẳng nhóc một cách quái gở, khoé miệng cũng giật giật.

- Sao con lại gọi chú bằng lão?!. Chú chính là....

"Ba con". Nhưng đương nhiên hai chữ này bị chính Nghiêm Quân Dịch chặn lại, không có nói ra.

- Ông Nghiêm, ông hơn mẹ tôi 10 tuổi. Đối với mẹ tôi đáng bậc cha chú, vốn dĩ tôi phải gọi ông mới hợp lễ nghi.

Nghiêm Quân Dịch đương nhiên nghe ra ý mỉa mai trong lời nói của Cố Thừa Hạo. Đây là nói hấn năm xưa đến kẻ đáng tuổi con cháu mình cũng không tha?.. ~T~ Con mẹ nó!. Mẹ nó chẳng lẽ không nói cho nó biết năm xưa mẹ nó theo đuổi hấn cuồng nhiệt đến mức nào?!. Cũng không nói nó nghe mẹ nó đã đuổi đi bao nhiêu bạn gái của hấn?.. =__ω__=

Về phần Cố Thừa Nhi, cô trước giờ luôn chiều chuộng con trai. Lần này đối thủ con trai nhắm tới lại là Nghiêm Quân Dịch, Cố Thừa Nhi lại càng không có lí do ngăn cản.

Nghiêm Quân Dịch quả thật muốn đem tiểu tử kia đi xử lí, nhưng hấn lại là đang đến đây để bù đắp cho con trai, không thể làm tổn thương con trai được. Bực bội đang phải nuốt xuống. Cười ngọt ngào vừa nắm vừa kéo tay con trai ra xe, dịu dàng nói:

- Hôm nay chú đưa Tiểu Hạo đi học nhé?.

Đương nhiên Cố Thừa Hạo không từ chối, nó có đủ trò để lần sau Nghiêm Quân Dịch không dám chở nó đi học nữa.

Cố Thừa Nhi vốn muốn chính mình chiều cổ mình một chút, đến spa thư giãn đầu óc, ai dè tiểu quý Cố Thừa Hạo lại bày ra một bộ mặt fake-cute-face:

- Mẹ~~~ con muốn đi cùng mẹ a~.

Thanh âm con trai ngọt như kẹo, khuôn mặt khả ái trắng nõn xinh xắn, hơn nữa tiểu hài tử này còn từ bụng cô mà ra, cô đương nhiên không cưỡng lại được nó, chưa kịp đưa ra điều kiện đã vội vàng kí vào hợp đồng. ㄟεㄥ

Cùng trên một con đường, hai chiếc xe hạng sang quả thực khiến người ta chói mắt. Xe của Nghiêm Quân Dịch màu đen tuyền, hết sức xa hoa, nhìn vào cũng đủ cảm nhận được sự đắt đỏ của nó. Xe của Cố Thừa Nhi để Giang Minh và Tôn Từ lái cũng chẳng kém hoa mỹ. Thân xe kẻ sọc trắng xen lẫn nền đỏ chói mắt, giống như đang hận không thể để cả thế giới ngưỡng mộ mình.

Nghiêm Quân Dịch lái xe chậm chậm, thông qua kính chiếu hậu nhìn ngắm con trai. Cố Thừa Hạo gần như giống hoàn toàn Cố Thừa Nhi ngày bé, từ cái miệng nhỏ, cái má phúng phính, đến hàng lông mi dày, cong như rẽ quạt. Nhưng hiển nhiên không thể chối cãi, đôi mắt màu tím kia là từ hắc mà ra. `___´ Bởi lẽ mắt Cố Thừa Nhi màu nâu cafe rất phương Đông, rất trong trẻo, không hút hồn người như thế.

- Tiểu Hạo giống Cố tiểu thư thật đấy.

Lời nói của Nghiêm Quân Dịch khiến Cố Thừa Nhi khinh bỉ tột độ. Vậy lông mày rậm kia là của cô hả?. Mũi cao thẳng còn hơi héch lên rất khinh người kia là của cô sao?. Còn có, cái vẻ điềm đạm giả dối chính trực trên mặt thẳng bé là của cô chắc?. Của Nghiêm Quân Dịch nhà anh đấy!!!. Hiển nhiên, toàn bộ lời này cô không có nói ra. ㄟεㄥ

Nhận được ánh mắt đánh giá soi xét từ hai người lớn phía trên, Cố Thừa Hạo đương nhiên không thoái mái, thẳng bé bữu môi không thêm để ý, mang tập viết trong tay đưa cho Cố Thừa Nhi.

Cố Thừa Nhi tiếp nhận tập viết, trên tập viết là dòng chữ trẻ con non nớt nhưng rất rõ ràng:

"Hạo Hạo, ngày mai buổi chiều tan học chúng ta đi ăn kem nhé."

"Ngày mai" kia đương nhiên ám chỉ hôm nay!.

Cố Thừa Nhi cau mày. Con bà nó!. Yêu sớm như vậy?!?!?.

- Mẹ, cho con tiền mua kem!.

- Không cho!. Con gái người ta hẹn con. Sao mẹ phải trả tiền?. Có trả cũng là cha mẹ con bé trả!.

Dứt lời quay ra, Cố Thừa Nhi chỉ thấy khuôn mặt Nghiêm Quân Dịch đen như đáy nồi, sau đó không nói thêm gì rút ví lấy tiền đưa cho Cố Thừa Hạo.

Cố Thừa Nhi cúi đầu nhìn tập vở. Ba chữ nắn nót "Nghiêm Trúc Vy" kèm hai quả tim bay phấp phới như tát "bộp" một cái lên mặt Cố Thừa Nhi. Đùa chứ?. Con gái Nghiêm Quân Dịch rù con trai cô đi ăn kem?!?!?!?. Đây hiện là trạng gì?.

Cô là ai?. Đây là đâu?.

Cố Thừa Hạo thân nhiên nhận tiền. Vừa lúc đó xe dừng trước cổng nhà trẻ, thẳng bé thành thạo mở cửa xuống xe, tự giác đi vào nhà trẻ.

Cô giáo Lâm ngạc nhiên tới tột độ. Cố Tiểu thư đâu?. Không phải hôm nào cô ấy cũng phải tạm tay đưa thẳng nhỏ vào lớp vì sợ nó trốn học sao?. Sao hôm nay chỉ coa mình học sinh Cỏ?. Cố Thừa Hạo đương nhiên hiểu được tâm tình cô giáo, nghiêm túc trình bày:

- Mẹ con đang lo chiến đấu với thế lực đen tối.

Cô giáo: (๖o๖)? Học sinh Cỏ, em nên xem ít siêu nhân lại. ￣o￣

Bên trong xe không khí đương nhiên không được an bình như ở ngoài. Cố Thừa Nhi cũng chỉ dám cười haha bước ra khỏi xe, đi về phía chiếc xe của cô đã đỗ ở phía bên kia, trực tiếp đá Tôn Từ xuống, rồ ga phóng đi.

Đùa chứ, Nghiêm Quân Dịch đối với Cố Thừa Nhi mà nói từng là cả chân mệnh. Mà Cố Thừa Nhi lại không hoàn toàn không dám chọc đến chân mệnh này.

Nghiêm Quân Dịch cũng không hứng thú chơi mèo vờn chuột với Cố Thừa Nhi, trực tiếp phóng đi.

Giang Minh: Tiểu thư!!!!. Chạy chậm thôi!!!!. ˙˙˙(>A<)˙˙˙

Tôn Từ: Tiểu thư!!!!. Sao lại bỏ tôi ở đây?!?!?!...`"(>_<)"`".

Cố Thừa Nhi: Tất cả vì bản tiểu thư ta thích!. <(￣▽￣)>

P/s: Hôm nay là sinh nhật tôi, một sinh nhật không vui vẻ cho lắm. Mọi người đọc xong cho tôi một lời chúc sinh nhật được chứ?.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Cố Thừa Nhi phóng như bay trên đường, không ngần ngại vượt qua 8 trạm công an, cũng không keo kiệt mỗi lần qua đều hôn gió trên mây đồng chí cảnh sát trẻ. Một vài người trong số họ đương nhiên nhận thức được Cố Thừa Nhi. Bảy năm trước, việc vượt trạm cảnh sát này không phải Cố Thừa Nhi không có làm qua. Cố Thừa Nhi của hiện tại vẫn ngông cuồng, tự đại cùng kiêu ngạo, ngang ngược như trước. Chỉ là, hiện tại, Cố Thừa Nhi chứng thực cùng chín chắn hơn.

Cố Thừa Nhi tới FL Thừa Khiêu. FL Thừa Khiêu là một trong những công ty con của tập đoàn Thừa Miên ở thành phố A, đi theo khuynh hướng giải trí FL, hay Filix chính là tên tiếng Anh của Cố Thừa Phong. Ba Cố tuy bề ngoài rất nghiêm khắc với em trai, nhưng Cố Thừa Nhi biết, ba vô cùng yêu thương em. FL Thừa Khiêu chính là quà mừng ngày sinh của em trai.

Xe của Cố Thừa Nhi dừng trước cửa công ty. Một chiếc xe hoa lệ đột nhiên xuất hiện đương nhiên sẽ khiến nhiều người chú ý. Một vài tiểu nghệ sĩ không nhận được nhìn chiếc xe thêm vài lần. Lương tiểu nghệ sĩ như bọn họ không biết đến khi nào thì có thể có một chiếc xe như vậy. Chắc, nhưng nói ra thì, chủ nhân của một chiếc xe như vậy xem ra chỉ có một ông chủ bụng bự hoặc một tên phá giá tri từ mà thôi. (‘-’)

Cố Thừa Nhi đương nhiên không biết suy nghĩ của bọn họ, chỉ không nhanh không chậm kêu Giang Minh đi báo với bảo vệ một tiếng. Bộ dáng Giang Minh tuy không phải đẹp trai xuất chúng nhưng nhiều năm tập võ, thân hình cao lớn khoẻ mạnh, lại thêm khuôn mặt lạnh lùng nên thoát nhìn rất thu hút ánh mắt. Đám tiểu nghệ sĩ thấy Giang Minh bước ra liền không nhận được muốn quen biết. Một nam nhân như vậy, gia thế lại giàu có như vậy, quả thật là hiếm thấy.

Giang Minh đối mặt với một loạt ánh mắt kì lạ của bọn họ cũng không khỏi nhú mày. Đây là đang phân tích động vật sao?. ●●●

Bảo vệ nhận được chỉ thị liền mau chóng giải tán được đám tiểu nghệ sĩ kia, Cố Thừa Nhi cũng đường hoàng tiến vào FL Thừa Khiêu.

Cố Thừa Nhi vốn rất xinh đẹp, lại thêm khí chất bức người, quả thật là khiến người ta không thể rời mắt. Mà hiện trạng hiện tại, là một đám nghệ sĩ chăm chú nhìn cô.

Cố Thừa Nhi vốn muốn tới tìm Cố Thừa Phong, không ngờ tầm mắt lại xuất hiện một thân ảnh đồ chọi. Hơn nữa, chất giọng vừa chọi vừa cao của vị nữ nhân kia còn không nể tình huống cô trực tiếp lớn tiếng:

- Vị tiểu thư đây, xin hỏi cô đến tìm ai?.

Cố Thừa Nhi ngẩng đầu nhìn cô ta, cũng lười trả lời, trực tiếp bước đi.

Hoàng Linh Tư thấy vậy liền cho rằng Cố Thừa Nhi thấy cô ta tự khắc xấu hổ. Cô ta đang là người mẫu nổi tiếng của các chương trình giới thiệu nữ phẩm, có ai mà không biết cô ta chứ?.

- Này cô, cô rốt cuộc là tình nhân của ai mà dám xông vào đây?.

Hoàng Linh Tư từ bé sinh ra đã kiêu ngạo. Ba cô ta là thị trưởng thành phố A này, cô ta có gì phải sợ. Hơn nữa với kẻ thấp kém, cô ta cũng không có gì phải tránh lời lẽ cay nghiệt.

- A... Tình nhân? - chậm mắt 3s, cuối cùng Cố Thừa Nhi cũng ngẩng đầu lên, đem một bộ dáng lười biếng đáp lại cô ta- Cô biết Cố Thừa Vũ chứ?. Chính là ông ấy.

Cố Thừa Vũ, chính là ba Cố!. Cô nói không sai, người ta chẳng bảo con gái là người tình kiếp trước của ba sao?.

Hoàng Linh Tư trợn mắt há miệng. Chủ tịch Cố nổi tiếng yêu vợ thương con. Cái lí nào xuất hiện thêm một tình nhân?. Con tiện nhân này chắc chắn nói dối!.

- Dù muốn vào FL Thừa Khiêu đi nữa, cô nói láo cũng vừa phải!. Cố chủ tịch rất yêu thương vợ con. Cô biết Việt Ái Hi không?.

- Việt Ái Hi?. A.... -Cố Thừa Nhi cười cười, làm bộ nhớ ra- Đó là mẹ tôi!.

Trong nháy mắt, cả đại sảnh im phăng phắc, đám nghệ sĩ đang đứng xem trò vui cơ mặt cũng sớm đông cứng. Mà Hoàng Linh Tư cũng đã nói không nên lời.

- Cô... Cô là Cố Thừa Nhi?.

- Chị!!!.

Cố Thừa Nhi vốn định đùa giỡn cô ta thêm vài câu, ai ngờ lại nghe được thanh âm tràn đầy sức sống của em trai, không nhịn được liền quay lại, mang một bộ thiếu đòn bầy ra:

- Sao?. Mới một lúc lại nhớ chị rồi à?.

Cố Thừa Phong chạy tới bên cạnh Cố Thừa Nhi. Dễ dàng thấy được cậu hơn chị gái cả cái đầu. Chị gái hơn cậu 6 tuổi nhưng thời gian dường như không để lại bất cứ dấu vết gì trên người chị cậu được. Chị cậu vẫn rất trẻ, thậm chí trẻ hơn cả cậu. Cậu giống ba nên rất cao, chị giống mẹ rất nhiều nhưng may mắn chiều cao chỉ giống mẹ một chút nên cũng không tính là thấp lắm, nhưng so với cậu thì vẫn không thấm vào đâu. Cố Thừa Phong nhìn nhìn Cố Thừa Nhi. Đây là chị cậu, là người cậu yêu thương nhất. Khi cậu sinh ra là khi ba bận thành lập công ty con cho Thừa Miên, mẹ là một người phụ nữ tài trí nên luôn theo sát làm cánh tay đắc lực cho ba, cậu chỉ có thể ở nhà cùng chị và người giúp việc. Cả tuổi thơ của cậu gắn liền với chị, rất đẹp, rất êm đềm. Nhưng khi cậu bắt đầu hiểu được mọi chuyện đã thấy chị điên cuồng theo đuổi Nghiêm Quân Dịch. Cậu ghét cái vẻ mềm mại, nhả nhin của chị khi ở cạnh anh ấy. Khi anh ấy cự tuyệt tình cảm của chị, cậu rất vui, thậm chí còn đem anh ấy thần tượng. Mà chị cậu ngu ngốc quá, làm cậu lúc nào cũng muốn mắng. Chẳng hạn như việc không chồng mà đem về một thằng tiểu quỷ vậy. Nhưng thả như hiện tại vẫn rất tốt, chị cậu ở bên cạnh cậu. Bấy năm trước chị một đêm liền biến mất, nói ra nước ngoài du học. Kết quả 7 năm không thêm về nhà một lần, cũng không để ai tới thăm. Cậu khi đó mới bước vào sơ trung, một mình cô đơn không có chị, quả thực rất khó chịu.

Thấy em trai trầm tư, Cố Thừa Nhi cũng lười đoán em trai nghĩ gì, lớn giọng khinh bỉ:

- Xem em kia, thật không có tiền đồ!. Lớn như vậy còn chạy như chơi chợ vịt ngày nhỏ!. Ra thể thống gì?.

Đám nghệ sĩ quả thật bị dọa chết rồi!!!. Cố đại tiểu thư danh tiếng tựa như truyền thuyết, vốn là chưa từng xuất hiện ở FL Thừa Khiếu, hôm nay đại xá quang lâm, không ngờ Hoàng Linh Tư tỷ tỷ lại đặc tội ngay cô ấy. Hơn nữa mau mau nhìn xem, cô ấy còn hướng Cố đại thiếu gia nổi tiếng hung hăng, ngang ngược lớn tiếng như vậy. Hôm nay bọn họ quả là được mở rộng mắt mình, Cố đại tiểu thư quả thật là viên minh châu được bao bọc nhất nhà họ Cố.

Cố Thừa Phong chẳng có tâm trạng để ý đám nghệ sĩ kia, bởi lẽ bức tức đã ngập đầu rồi. Rõ ràng cậu đang ở phòng hoá trang chuẩn bị cho buổi chụp hình, tiểu trợ lý lại chạy đến báo chị cậu bị Hoàng Linh Tư chặn lại gây chuyện, hại cậu lo tới chết. Ai dè tới đây còn rước thêm bức. Cố Thừa Phong dồn nén quá nhiều tức giận, rốt cuộc không biết bộc phát từ đâu, bức bội hăm hừ bỏ đi.

Cố Thừa Nhi cũng lười ở lại, trực tiếp đi theo em trai vào phòng hoá trang.

Cố Thừa Phong tùy tiện ném người xuống ghế, bức bội phạt tiểu trợ lý Tiểu Đông đứng tấn, còn bản thân mình đem tạp chí ra đọc.

Cố Thừa Nhi tựa người vào bàn trang điểm, không nhanh không chậm nhàn nhạt phun ra 3 không:

- Từ hôm nay chị là người đại diện của em. Thứ nhất, không tụ tập ăn chơi. Thứ hai, không quậy phá trong giờ làm việc. Thứ ba, không hẹn hò lãng nhăng.

Sau đó... À thì sau đó là quay móng đi tới ghế sofa nhàn nhã ngồi. À mà còn sau đó nữa là Cố đại thiếu gia bức bội phi tập chí vào đầu tiểu trợ lý đang đứng tấn.

Tiểu Đông: "Thiếu gia!. Cậu tha cho tôi!".(ಥ_ಥ)

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Cố Thừa Nhi nhìn thấy em trai mình bạo hành tiểu trợ lý không chút thương tiếc cũng cảm thấy trướng mắt, không nhịn được mở miệng.

- Này. Em tính hành hạ trợ lý đấy à?.

- Trợ lý cũng không phải của chị. - Cố Thừa Phong lười biếng gác chân lên bàn, phản bác.

- Nhưng từ giờ chị là người đại diện của em. Okay?.

Okay!!.. Cố Thừa Phong thừa nhận. Cậu không còn gì để nói. - _-#

Vừa lúc đó, người phụ trách tạp chí cũng mở cửa đi vào, thông báo Cố Thừa Phong tới giờ chụp hình rồi.

Cũng khi đó, Tập đoàn Nghiêm thị cao thấu trời, trước cửa là một chiếc xe xa hoa, mà bên cạnh xe lại là một thằng nhóc và một con hổ trắng.

- Cậu chủ.. Liệu mang Simba đến đây có ổn không?.

Tôn Tử ở một bên khiếp sợ nhìn Simba. Đùa chứ, hồi này ở trường tiểu học, cậu chủ đột nhiên trở ra, quay về nhà mang theo Simba, hơn nữa còn không cho hần báo với tiểu thư, đây là muốn hần chết sao?.

- Ổn.

Cố Thừa Hạo gật đầu chắc nịch. Simba là tiểu hổ trắng bé cứu từ trong rừng, tuyệt đối nghe lời thằng bé, thằng bé có gì ngăn ngại ở cùng nó?. Nhưng thằng bé không biết, cái Tôn Tử lo lắng không phải là cậu chủ ở cùng Simba. Mà là Simba sẽ làm tổn thương mọi người. ●—●

- Nhưng..

- Không nhưng nhị gì hết, đi bảo với bảo vệ, tôi muốn gặp Nghiêm Quân Dịch.

Tôn Tử ghen hòng, quả thật chỉ có thể im lặng làm theo.

Tôn Tử mới đi được mấy bước đã nghe được giọng trẻ con non nớt phía sau:

- Đừng có nói gì với mẹ tôi đấy!.

Nhưng đương nhiên, cái ánh mắt đe dọa của Cố Thừa Hạo cùng Simba thì không non nớt, thần thiện chút nào. ㄟ ㄎ ㄟ

Tôn Tử rùng mình đi tiếp, nhưng đáng tiếc là chưa đi được mấy bước đã thấy một đám người nét mặt hốt hoảng tụ tập ở xung quanh mình.

Đây là hiện trạng gì???. ㊦_㊦

Chẳng qua là, ngay khi Cố Thừa Hạo cùng Simba bước xuống xe...

Bảo vệ A: [Cấp báo!. Có một đứa bé cùng một con hổ xuất hiện trước cửa chính!!].

Bảo vệ B: [Cấp báo!. Có một đứa bé bị con hổ đưa đến trước công ty!..].

Lễ tân số 1: [Khẩn cấp!. Có một con hổ mang một đứa bé tới trước cửa công ty!. Nguy cấp!!!].

Lễ tân số 2: [Khẩn cấp!. Thư kí Cao. Có một đứa bé bị hổ cắn rất nguy cấp!..].

Cao Thuần: [Tổng tài!. Có người đem hổ tới uy hiếp công ty!. Làm bị thương một đứa bé rồi!..].

(T__T)(T__T)(T__T)(T__T)(T__T)(T__T)(T__T)

Nghiêm Quân Dịch lao ra phía trước, thấy cánh tay con trai đang bị hổ liếm trái tim liền treo ngược lên. Con trai hần... Không thể nào!.. Hần không thể để con hổ đó làm hại con trai hần!.

Cố Thừa Hạo thấy Nghiêm Quân Dịch xuất hiện liền đem cánh tay từ chỗ Simba rút ra, bỏ mặc tiểu bạch hổ cô đơn mà tiến lại chỗ Nghiêm Quân Dịch. Nghiêm Quân Dịch lo lắng kiểm tra con trai một lượt, cảm thấy trên dưới trước sau đều không tổn hại gì mới yên tâm thở phào, đương nhiên cũng không quên ném cho thư kí Cao một cái nhìn sắc lạnh.

- Nghiêm Quân Dịch. Tôi muốn nói chuyện với ông như hai người đàn ông.

Thanh âm trẻ con vang lên thực sự rất êm tai. Nhưng cái nội dung thì lại không "êm" tao chút nào.

- Con muốn nó chuyện với ta?. Chuyện gì?.

Nghiêm Quân Dịch quả thật sững sốt. Hần ở trên thương trường làm mưa làm gió nhiều năm như vậy, nhưng quả thật chưa bao giờ đàm phán cùng một thằng nhóc. (__ ㄥ)

- Về mẹ của tôi, Cố Thừa Nhi.

Đương nhiên, lần này đến lượt đám nhân viên hoảng hốt. Con trai Cố đại tiểu thư tìm gặp Nghiêm Tổng?. Đây quả thực là tin đáng xem còn hơn cả tin đại nguyệt*.

*Đại nguyệt: trăng lớn. Ám chỉ cơ hội thấy mặt trăng siêu trắng.

Nghiêm Quân Dịch rốt cuộc vẫn không nghĩ ra con trai muốn nói chuyện gì với hần về Cố Thừa Nhi. Cố Thừa Nhi với hần vốn là hai đường thẳng song

song, luôn tồn tại cùng nhau, nhưng chưa từng cắt nhau, chưa từng bước vào cuộc sống của nhau. Thế thì có gì để nói?. Chẳng lẽ việc hấn hện Cố Thừa Nhi, suýt hại chết Cố Thừa Hạo??. Nghĩ tới như vậy, tâm Nghiêm Quân Dịch lại không yên. Hấn 7 năm nay luôn muốn cùng Hứa An Vy sinh con. Nhưng bác sĩ nói hai người cơ địa không hợp, rất khó để có con. Hấn từng nghĩ đến việc cả đời không thể có đứa con của mình. Khi đó thực sự tuyệt vọng. Hiện tại Cố Thừa Hạo xuất hiện, cảm giác làm cha của chính con mình hấn còn chưa trải qua được trọn vẹn, hấn không muốn bỗng chốc con trai không thêm nhìn mặt hấn.

Thấy Nghiêm Quân Dịch khuôn mặt đắm chìm trong cảm xúc, Cố Thừa Hạo không khỏi bực bội:

- Tôi muốn nói chuyện với ông!!!!!!.. Nghe không?..

Nghe tiếng hét của con trai, Nghiêm Quân Dịch rút cuộc cũng giật mình tỉnh lại từ mộng mị:

- À ừ... Con nói đi.

- Lên phòng ông được chứ?..

Nghe được đề nghị của Cố Thừa Hạo, Nghiêm Quân Dịch vốn định từ chối, dù gì thì phòng hấn cũng là nơi cất giữ tài liệu, lên phòng khách còn được, nhưng....

Hiển nhiên, cái "nhưng" này bị đánh gãy. Đôi mắt hung tợn của Simba đang nhìn chăm chú hấn, dường như nếu hiện tại hấn từ chối, nhân viên ở đây sẽ biến thành bữa sáng cho vị tiểu vương rừng xanh Simba này. Được rồi, Nghiêm Quân Dịch thừa nhận hấn đầu hàng, trực tiếp đồng ý để Cố Thừa Hạo lên phòng hấn.

Cố Thừa Hạo: "Tôn Tử, anh canh chừng Simba nhé!".

Tôn Tử: "Cậu chủ!!!!!!.. Xin cậu suy xét lại!!!!!!..".

Simba /khinh bỉ/: "Thứ loài ngu ngốc". (' Δ ')

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Trong phòng của Nghiêm Quân Dịch, nội thất xa hoa, khắp nơi đều là phong cách quyền quý cao sang. Vươn tay một cái liền chạm phải bình cổ vài tỉ, nhắc chân một cái cũng đụng phải sàn gỗ cả trăm triệu. Cố Thừa Hạo tuy là có thông minh hơn bạn bè đồng trang lứa nhưng dù gì nó cũng là đứa trẻ 7 tuổi, vẫn không kim được có chút ngờ ngàng với phong cách xa hoa ở đây. Nói gì thì nói, tuy rằng Cố gia với Nghiêm gia đều là nhà giàu nứt tường đổ vách nhưng Cố gia chính là từ chân đất mà lên, vùng vẫy trong giới hắc đạo cả trăm năm, dẫm đạp lên sự chết chóc của kẻ khác mà thành người đứng đầu. Mãi đến khi mẹ Cố sinh Cố Thừa Nhi, ba Cố mới rửa tay gác kiếm, quay về tiếp nhận một nửa sản nghiệp nhà vợ, kinh doanh trong sạch. Còn nói tới Nghiêm gia, chính xác là toàn thể trên dưới đều là cao quý. Ba Nghiêm nguồn gốc gia đình là thư sinh nho sĩ, đột nhiên chuyển hướng muốn kinh doanh nên mới có sự xuất hiện của Nghiêm thị. Nghiêm thị muốn phát triển lại phải có chồng lưng. Mà chồng lưng bấy giờ chính là Phong gia. Phong lão gia chủ thấy Nghiêm Triết Vũ có chí tiến thủ, liền gả con gái mình là Phong Hiểu Đình cho ông. Phong gia là một gia tộc cao quý ở Anh. Hiển nhiên, Nghiêm Quân Dịch được sinh ra chính là toàn thân cao sang, đến hơi thở cũng là của rồng. Xuất thân Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi khác nhau, dẫn đến cách sống cũng khác nhau. Chỉ cần là nơi thuộc về Nghiêm gia, Nghiêm Quân Dịch sẽ biến nó thành nơi mang đậm chất người có tiền. Còn đối với Cố Thừa Nhi, một mảnh chắn một cái chiếu, Cố Thừa Nhi liền có thể sống. Cố Thừa Hạo từ nhỏ sống với mẹ, đương nhiên sự xa xỉ đến mức phí phạm của Nghiêm Quân Dịch hấn là chưa từng chứng kiến.

- Ngồi đi.

Nghiêm Quân Dịch ngồi vào ghế, nhàn nhạt nói với Cố Thừa Hạo.

Cố Thừa Hạo thu hồi sự ngạc nhiên, ngồi xuống ghế đối diện Nghiêm Quân Dịch. Thăng bé từng xem rất nhiều phim tình cảm. À không, là Cố Thừa Nhi ép thăng bé xem chung. Nhưng thực sự đoạn phân cảnh mẹ nam chính tới tìm nữ chính, ném cục tiền cái bộp vào mặt nữ chính, hắng giọng kêu: "cảm tiền tránh xa con trai tôi ra" thì thăng bé đã xem vô số lần rồi. Cố Thừa Hạo hiện tại thực sự cảm thấy mình rất giống mấy bà mẹ kia. Thăng bé mở balo nhỏ ra, đồ tiền dành dụm của nó lên bàn, tờ xanh tờ đỏ khắp bàn, hắng giọng:

- Ông cảm tiền rồi tránh xa mẹ tôi ra.

Nghiêm Quân Dịch: "..."

Nghiêm Quân Dịch thừa nhận, hấn á khẩu rồi. Sao đột nhiên hấn có cảm giác mình bị con trai xem là nữ nhân hám tiền vậy?. Nhấn mạnh là NỮ NHÂN đây!. Hấn đường đường chính chính là một đại hán tử!. Nghiêm Quân Dịch bực bội nuốt cục tức xuống, đem IQ trộn qua một lượt, hải lòng phun ra một câu.

- Con nhìn nơi này xem ta còn cần tiền của con?.

Cố Thừa Hạo đảo mắt một lượt, cuối cùng cũng phát hiện mình áp dụng sai phương pháp, im lặng đứng lên gom tiền nhét lại vào balo, sau đó đem theo balo bỏ đi.

Khoé miệng Nghiêm Quân Dịch giật giật. Nhanh như vậy liền giải quyết???. Nhưng chưa đợi Nghiêm Quân Dịch vui vẻ, lại thấy Cố Thừa Hạo đem mặt nhỏ quay lại đe dọa:

- Lần sau tôi sẽ tới tìm ông.

Nghiêm Quân Dịch nghĩ tới con vật lông xù dưới kia, thoáng rung mình. Có tới thì tới, đừng mang theo vị tiểu vương kia. ==

Bóng Cố Thừa Hạo vừa khuất được tầm vài ba phút, Nghiêm Quân Dịch đã nghe thấy tiếng la của thằng bé. Nghiêm Quân Dịch thừa nhận mình đã được giác ngộ thành một người cha tốt, lo lắng chạy ra ngoài.

Cảnh hắn thấy được...lại chính là Cố Thừa Nhi đang nhéo tai Cố Thừa Hạo không thương tiếc, miệng còn không nhịn được càu nhàu.

- Cố Thừa Hạo!!!. Mẹ dặn con bao nhiêu lần rồi hả?. Tại sao lại trốn học đi phá phách lung tung!?.

Ánh mắt Cố Thừa Hạo trừng lớn lườm Tôn Tử: "Đồ phản bội!..".

Tôn Tử đau khổ lí nhí giải thích: "Tiểu thiếu gia... Tôi... Tôi thấy cậu lâu quá không ra... Tôi sợ có chuyện gì xảy ra nên mới gọi tiểu thư...".

Nhưng khi đó Cố Thừa Hạo đã quay sang Cố Thừa Nhi mà bày ra bộ mặt tội nghiệp: "Mẹ à~người ta không có~ người ta quên đồ ở chỗ chú Nghiêm nha..".

Nghiêm Quân Dịch đối với thái độ này của Cố Thừa Hạo, phản ứng hợp thời nhất có thể chính là π π . Nghiêm Quân Dịch đã thấy qua nhiều kiểu phụ nữ giả tạo đôi mắt trắng thay đen, nhưng kiểu lật mặt còn nhanh hơn chiên khoai tây thế này là lần đầu tiên hắn được chiêm ngưỡng.

Giữa không khí chiến tranh nguy hiểm, tiếng đàn ông trung niên vang lên tựa như phá vỡ tất cả.

- Tiểu Thừa?.

Cố Thừa Nhi nghe có người gọi tên mình liền theo phản xạ quay lại.

- Chú Minh???

"Chú Minh" trong lời của Cố Thừa Nhi chính là Minh Hi Át, một trong những vị cán bộ lão thành của Nghiêm thị, đồng thời cũng là người chứng kiến sự lớn lên của Cố Thừa Nhi cùng Nghiêm Quân Dịch.

Trong trí nhớ của Minh Hi Át còn khắc rõ ngày đầu tiên trông thấy Cố Thừa Nhi. Khi ấy cô là nữ hài tử 5 tuổi, cả người trắng nõn khả ái, mặc chiếc đầm vàng chanh lon ton chạy theo Nghiêm tiểu tử. Nghiêm tiểu tử khi ấy mới 15 tuổi, lần đầu chân ướt chân ráo bước vào công ty học hỏi. Từ khi ấy tới bây giờ đã 20 năm, nữ hài tử khi ấy giờ đã trở thành nữ nhân xinh đẹp, mà tiểu tử lúc đó giờ cũng đã thành người đàn ông trên thương trường không ai dám đụng. Thời gian trôi qua quá nhanh, ông từng nghĩ rằng đôi nam nữ khi ấy sẽ trở thành một gia đình, nhưng không giờ tới bây giờ mỗi người lại một ngã rẽ. Cuộc sống này, quả thật không ai biết trước điều gì. Nói đến khúc này, Minh Hi Át lại thở dài phiền muộn. Nếu lúc ấy ông biết Nghiêm tiểu tử và Tiểu Thừa không thành đôi, ông nhất định đã xúi dục con trai đi cướp Tiểu Thừa đem về làm vợ nó rồi.

Trong không gian quá khứ, Nghiêm Quân Dịch dường như nhớ đến lời nói trẻ con Cố Thừa Nhi 20 năm trước: "Mai mốt... Mỗi lần anh tới đây, em sẽ đều cùng anh đi...". Lúc ấy, trong phòng họp ngột ngạt và buồn chán, đôi mắt nữ hài vẫn chăm chú nhìn về phía hắn...

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Cố Thừa Nhi cùng Minh Hi Át nói một vài chuyện quá khứ, sau đó nhận lời mời tới tiệc rượu một tháng sau của ông, cuối cùng cũng trở về. Cố Thừa Nhi đem Cố Thừa Hạo tới trường học, đem trách nhiệm trông coi tiểu tử này cho Tôn Tử. Sau đó vội vàng chạy tới phim trường chỗ Cố Thừa Phong.

Trong phim trường một mảng hỗn loạn. Cố đại thiếu gia từ lúc chụp bìa tạp chí cho tới lúc quay phim vẫn mang theo tâm tình chó cắn, hại cả ekip chịu đủ hành hạ. Đạo diễn vừa thấy bóng Cố Thừa Nhi đã vội lao đến, dường như chỉ hận không thể đem Cố Thừa Nhi đến trước mặt Cố Thừa Phong sớm hơn. Cố Thừa Nhi bị bộ dạng kích động của đạo diễn dọa sợ, lên tiếng hỏi:

- Đạo diễn Vũ, tôi đã đến rồi. Ông cứ từ từ nói.

- Có tiểu thư!. Cô đến thật là may quá. Mau mau qua xem Thừa Phong.

Cố Thừa Nhi đi theo Vũ Việt Khiêm, đến chỗ Cố Thừa Phong đang ngồi. Nhắc thấy Cố Thừa Nhi, Cố Thừa Phong đã gắt gỏng:

- Chị đi đâu thế hả?. Có ai làm người đại diện như chị không?.

- Tiểu Hạo gây chuyện. Chị đi xử lí.

Cố Thừa Nhi nhàn nhạt trả lời, sau đó với lấy ly nước đá bên cạnh Cố Thừa Phong, hoà vào đó một gói Bezy. Đây là một loại nước giải khát vừa ngọt vừa chua, uống thật sự rất ngon, Cố Thừa Phong từng chết mê chết mệt thứ đồ uống này. Nhưng ai mà ngờ thứ Cố đại thiếu gia yêu thích nhất lại rất rẻ. Cố Thừa Nhi chính là được một người giới thiệu mới biết đến nó mà đem cho Cố Thừa Phong. Vừa uống lần đầu tiên, Cố Thừa Phong đã mê mệt nó.

Cố đại thiếu gia được món yêu thích, tâm trạng cũng tốt hơn nhiều, bắt đầu ngoan ngoãn ngồi uống nước.

Chừng một hồi, một nữ nhân mặc bộ quần áo quê mùa đi tới. Đây chính là nữ chính của Slave - Ngải Ly. Do Slave kể về câu chuyện tình của thiếu gia nhà thượng nghị sĩ và một nô lệ bỏ trốn nên Ngải Ly mới ăn mặc như vậy. Bộ dáng Ngải Ly vốn rất xinh đẹp, cho dù mặc quần áo tầm thường nhưng vẫn toát lên vẻ mỹ miều. Ngải Ly chào Cố Thừa Nhi, sau đó bước tới gần Cố Thừa Phong, cúi đầu xin lỗi.

- Cữu gia, tôi thực sự xin lỗi. Tôi xin lỗi. Tôi sẽ cố gắng. Mong anh cho tôi một cơ hội.

Sở dĩ Ngải Ly gọi Cố Thừa Phong là Cữu gia vì cô thuộc đại gia đình fan của Cố Thừa Phong-Bezy. Cố Thừa Phong năm 17 tuổi xuất đạo đóng vai Cữu Vương gia trong bộ phim Mảnh tình núi Lương Sơn, tên tuổi lên như điều gặp gió, fan của cậu cũng lấy cái tên Cữu gia mà gọi cậu.

Cố Thừa Phong ngẩng đầu, đem bức bối bày hết lên mặt, hàm hừ quay đi. Cô ta còn xin lỗi. Cô ta đâu biết cô ta phiền thế nào. Hôm nay diễn phân cảnh này không biết bao nhiêu lần đều nhờ cô ta làm hỏng!. Vậy mà bên giờ còn chưa xong đây.

Cố Thừa Nhi hỏi qua trợ lí Tiểu Đông, sau đó chỉ biết lắc đầu, kéo Ngải Ly ra một chỗ.

- Có tiểu thư...

- Gọi chị là Thừa Nhi được rồi. Em đưa chị kịch bản.

Ngải Ly không hiểu, ngờ ngác đưa Cố Thừa Nhi kịch bản. Cố Thừa Nhi cầm kịch bản, sau đó mỉm cười với Ngải Ly:

- Là một diễn viên, em phải biết đặt mình vào hoàn cảnh của nhân vật, phải hiểu rõ nội tâm nhân vật. Không phải là diễn theo kịch bản sao cho giống.

Nói rồi, Cố Thừa Nhi buông kịch bản xuống. Đây là cảnh ở phần giữa của Slave, khi nữ chính Tô Tiểu Vận sống cùng nam chính Trình Duệ Thần trong căn nhà nhỏ của mình. Nam chính nói nam chính ghét những nô lệ bỏ trốn, nếu nam chính thấy được một nô lệ bỏ trốn, anh sẽ đem nộp cho trại nô lệ. Khi đó, tâm nữ chính đau đến tột cùng. Vì bản thân nữ chính chính là một nô lệ bỏ trốn.

Cố Thừa Nhi ngồi xuống ghế, đôi mắt rũ xuống, lời nói run run cất lên:

- Anh có ghét nô lệ không?...

Dường như ngừng một lát chờ lời thoại của nam chính, Cố Thừa Nhi chậm rãi ngược lê, đôi mắt tràn ngập tự vị hoang mang, ngay sau đó một màn nước mỏng bao phủ trọn con người đẹp đẽ. Thế nhưng chỉ vài giây, khuôn mặt, anh mất đều trở về trạng thái kiêu ngạo thường ngày của Cố Thừa Nhi.

- Chị... Chị giỏi quá...

Ngải Ly bồi hồi thốt lên. Chị ấy tuyệt quá!.

Cố Thừa Nhi sờ đầu Ngải Ly, mỉm cười.

- Chị nói rồi, chỉ cần em đặt mình vào hoàn cảnh của nhân vật, hiểu tâm lí nhân vật là được. Ở phân cảnh này, nội tâm nữ chính dần xé, đau đớn. Nếu người mà em yêu rất nhiều nói không thích thứ gì đó về em, em có muốn thay đổi điều đó không?.

Ngải Ly gật đầu.

- Nhưng em lại lực bất tòng tâm không thể thay đổi, em sẽ cảm thấy thế nào?. Cảm giác mà em cảm thấy chính là cảm giác của nữ chính.

Ngải Ly dường như ngộ ra chân lí, gật đầu lia lịa. Cố Thừa Nhi cũng thông dong rời đi. Vốn dĩ cô cũng không thích ở một nơi quá lâu.

Cố Thừa Nhi vừa bước ra khỏi phim trường, nước mắt như chân châu chảy xuống. Thì ra... Cô vẫn yêu hấn đến như thế. Tô Tiểu Vận yêu Trình Duệ Thần thế nào, cô từng đọc qua. Mà không phải đọc một lần!. Đây là tác phẩm truyện ngắn ngược của Ngôn Gia Lạc-người rất thân với hấn, nên Cố Thừa Nhi đọc nó đã rất nhiều lần rồi. Nhưng khi đọc, cô chỉ khóc duy nhất 2p ở lần đọc đầu tiên. Thế nhưng lần thứ n này cô lại khóc. Tình yêu cô dành cho Nghiêm Quân Dịch cũng giống như tình yêu Tô Tiểu Vận dành Trình Duệ Thần, rất rất lớn. Nhưng Tô Tiểu Vận còn có thể sống vui vẻ bên Trình

Duệ Thần một thời gian. Còn cô, bên cạnh hấn vốn dĩ cũng chỉ là người vô hình. Mối quan hệ khiến cô vui đến phát ngốc, lại chính là hai chữ "tình nhân". Còn bây giờ, có lẽ lại quay về làm người vô hình rồi...

Yêu một người không yêu mình, là đau tới tận xương tủy. Cố Thừa Nhi thừa nhận, cô đã chân chính cảm nhận được việc này...

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Cố Thừa Nhi trở về nhà, dành chút thời gian tắm rửa, ăn cơm cùng con trai Cố Thừa Hạo sau đó liền chạy xe ra ngoài. Bóng dáng nhỏ bé của Cố Thừa Hạo đứng cạnh Tôn Tử quả thật đáng thương, có mẹ mà đêm tối còn bị bỏ ở nhà.

Cố Thừa Nhi chạy xe tới Phong Đăng. Hôm nay vốn dĩ cô rất bức bối, nếu không kiếm nơi xả ra thì cái tên Cố Thừa Nhi này cũng không cần nữa rồi.

Xe thể thao sang trọng của Cố Thừa Nhi dừng trước cửa Phong Đăng thu hút không ít người đẹp chân dài, cô cũng rất phối hợp ngồi trong xe một lúc lâu khiến cho các mỹ nữ lòng vừa tò mò vừa nhộn nhạo.

Xe của Tô Duật cũng vừa tới, anh cùng Nghiêm Quân Dịch ngồi trong xe nhìn qua cửa kính liền bắt gặp cảnh nhốn nháo kia. Tô Duật tuy là nam nhân nhưng lại thuộc tuýp người tò mò, anh nhìn không được liền quay sang hỏi Nghiêm Quân Dịch:

- Nghiêm thiếu gia, cậu xem kia rốt cuộc là thánh thần phương nào?. Tại sao lại có thể thu hút được nhiều mỹ nữ như thế?. Chắc chắn. Mau nhìn xem, các em ấy đều là mật ong rùng~~~

(Mật ong rùng: ý chỉ quý hiếm, ngon lành).

- Đây là xe của Cố Thừa Nhi.

Nghiêm Quân Dịch mặt không đổi sắc, nhướn mày, môi mông khê mấp máy tạo nên âm thanh trầm thấp mê hoặc.

Trái ngược với vẻ điềm tĩnh của Nghiêm Quân Dịch, Tô Duật miệng há lớn, quả thật có thể nhét gọn một củ cà rốt.

- What???. Xe của Thừa Nhi??.

Nghiêm Quân Dịch không đáp lại. Mi tâm hấn khê nhú, chiếc xe kia biển số là 00000. Tuy rằng không phải chỉ mình Cố gia mới có thể có biển số độc, nhưng kẻ kiêu căng ngạo mạn thích phô trương đến như thế lại chỉ có duy nhất một người - Cố đại tiểu thư Cố gia, Cố Thừa Nhi. Hơn nữa, trong kí ức mờ nhạt, hấn vẫn còn nghe rõ ràng lời nói ngọt như gió xuân của thiếu nữ 15 tuổi khi ấy: "A Dịch, anh luôn đứng thứ nhất, em biết mình không thể vượt qua anh, nhưng nhất định em sẽ đứng trước anh.". Khi đó hấn không hiểu lời nói đó có nghĩa là gì, nhưng hiện tại đã là nhiều năm sau, hấn rốt cuộc đã hiểu, đứng trước hấn, đứng trước số 1, Cố Thừa Nhi chọn số 0. Nghĩ đến đây, bất giác khoe môi Nghiêm Quân Dịch khê nâng lên, nụ cười điên đảo chúng sinh lập tức rơi vào mắt Tô Duật.

Tô Duật há lớn miệng, chưa kịp phản ứng đã thấy Nghiêm Quân Dịch thu hồi nụ cười, mở cửa xuống xe. Cùng lúc đó, chiếc xe thể thao kia cũng mở cửa, đôi chân thon dài hiện ra trước mắt, Cố Thừa Nhi một bộ dáng kiêu ngạo bước xuống. Nghiêm Quân Dịch chỉ biết lắc đầu, nhiều năm rồi, cái tính đại tiểu thư của Cố Thừa Nhi vẫn không giảm bớt chút nào.

Cố Thừa Nhi thấy Nghiêm Quân Dịch, nhận thức được ánh mắt hấn nhìn mình, không hiểu sao lại có cảm giác mình như người vợ trốn chồng đến chốn hư hỏng ăn chơi. Hắng giọng một cái, Cố Thừa Nhi cười giả là:

- Haha, Nghiêm tiên sinh, chúng ta quả thật có duyên.

Nghiêm Quân Dịch nhìn nụ cười khó coi của Cố Thừa Nhi, tâm trạng có chút tụt dốc. Người phụ nữ này, trước kia không phải theo hấn đến mức khiến hấn nhìn thấy cô như con dâu nhìn thấy mẹ chồng?. Bây giờ lại bày ra bộ dáng không muốn thấy hấn thế này là thế nào?. -_-!

Tô Duật lê mê bước xuống xe, vừa đứng lúc bắt gặp nụ cười khó coi hơn cho khi ăn muối ớt của Cố Thừa Nhi, có chút cảm thấy mắc cùi, liền đi tới ôm lấy bả vai cô, thân thiết chào hỏi:

- Thừa Nhi, lâu rồi không gặp em. Chà chà, mau xem, mới mấy năm không gặp mà em thực sự đẹp ra rất nhiều đấy!.

Cố Thừa Nhi để mặc Tô Duật ôm bả vai mình, cười haha với hấn.

- Nói vậy trước kia bồn tiểu thư không đẹp sao?. Tô lão già, nhà người dám chê bồn tiểu thư?.

- Haha. Nào dám, nào dám chứ.

Nghiêm Quân Dịch đứng một bên nhìn hai người đùa giỡn, không hiểu vì cái gì mà tâm tạm hân tưng dốc không phanh. Họ thân thiết như vậy từ khi nào mà hân không biết?. Vì sao đối hân cô lạnh nhạt, đối Tô Duật cô lại cười vui vẻ đến vậy?. NghiêM Quân Dịch bất giác bức bối. Hân điên rồi, hân đang suy nghĩ cái gì?. Hân đâu phải người máu M, chẳng lẽ lại thích ngược mình đến mức muốn thêm một cái đuôi?. Không. Tuyệt nhiên không. Hân sao lại máu M được!!!. Mà người phụ nữ kia, con cũng đã vào lớp 1 rồi, nửa đêm ở trước quán bar cười đùa với một người đàn ông độc thân, rốt cuộc là có ý thức được việc mình đã làm mẹ rồi không?. Hiên nhiên, những bất mãn này đều là NghiêM thiếu tự giã vò trong lòng mình, bên ngoài vẻ mặt ngàn năm không đổi của hân vẫn thủy chung không chút đổi sắc.

Cố Thừa Nhi nhìn nhìn hân mấy cái, tâm tình đột nhiên cũng tốt lên, liền đổi một nụ cười ngọt ngào:

- NghiêM tiên sinh, dù gì chúng ta cũng đều đến Phong Đằng chơi, chỉ bằng hôm nay tôi mời anh, xem như là ăn mừng trước sự hợp tác của Cố thị cùng NghiêM thị trong dự án khu Hoa Liên số 6?.

NghiêM Quân Dịch nhũn mày. Đây là cô chủ động mời hân sa đoạ?. Haha, xem ra Cố Thừa Nhi thay đổi thật rồi, không còn khư khư giữ hân tránh khỏi những người phụ nữ khác. Nhưng thay đổi thì sao?. Lòng hân chỉ có một người con gái- Hứa An Vy. Cho dù Cố Thừa Nhi thực sự thay đổi, đối với hân, cũng có ý nghĩa gì?.

NghiêM Quân Dịch gật đầu với Cố Thừa Nhi, cũng xem như ngầm đồng ý với chủ ý của cô, vượt qua cô cùng Tô Duật đi vào trong. Cố Thừa Nhi, để tôi xem, cô thay đổi đến mức nào.

Tô Duật nhún vai bất đắc dĩ, tên mặt thép này cần gì phải nghiêm trọng đến thế?. -_-b

Xin lỗi các cậu, mình viết mà quên đăng. Hôm qua có bạn cmt, giờ mình xem lại nên mới thấy còn đang để bản thảo. ==

Mình thi học kỳ xong rồi, sau này sẽ cố gắng ít nhất hai ngày một chương, mong các cậu ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12-2: Ngoại truyện: Hứa An Vy

Hứa An Vy, con gái của một gia đình công nhân nghèo. Vốn dĩ cứ nghĩ, cho dù nghèo khó, gia đình họ cứ như vậy mà sống với nhau là được. Ai ngờ một ngày kia, xưởng sản xuất bị bốc cháy, cơ sở đó cũng phá sản, cả ba mẹ Hứa An Vy đều thất nghiệp. Không có việc làm, tiền nong ngày càng thiếu thốn, ba Hứa chán nản lao vào rượu chè, cờ bạc, kinh tế gia đình lại càng khó khăn. Sức khỏe mẹ Hứa không tốt, lại thêm suy nghĩ nhiều liền đổ bệnh. Gánh nặng gia đình rơi vào một mình Hứa An Vy.

Hứa An Vy năm đó chỉ mới 23, vừa tốt nghiệp đại học. Xã hội bây giờ người tốt nghiệp đại học không phải ít, nhất là kiểu trường đại học tầm thường như của Hứa An Vy lại càng vô số. Hứa An Vy không xin được việc, chỉ có thể đi làm ở mấy quán nhỏ. Nhưng bệnh mẹ ngày càng nặng, mấy công việc ở tiệm nhỏ không đủ chi trả viện phí, lại thêm khoản nợ khổng lồ từ ba Hứa, Hứa An Vy ném hết tự tôn, đến Quán bar làm việc.

Hứa An Vy xinh đẹp như thiên tiên, Phong Đằng lại là nơi trọng dụng sắc đẹp, chẳng mấy chốc, vẻ đẹp của cô cảm ca Hứa An Vy liền vang xa.

Cũng ngày ấy, NghiêM Quân Dịch thường xuyên phải kí những hợp đồng hợp tác ở Phong Đằng. Cố Thừa Nhi sợ mấy cô mỹ nữ ở Phong Đằng câu hút hồn NghiêM Quân Dịch, liền hào hứng đến Phong Đằng nửa đập phá nửa chơi trống, phá vỡ đi âm nhạc điên cuồng quen thuộc của DJ. Cố Thừa Nhi khi ấy tuyệt đối ngạo mạn hơn hiện tại, trời không sợ đất không hãi, coi trời bằng bát coi đất bằng đĩa, chẳng nề mặt ai bao giờ.

Hứa An Vy trở thành đệ nhất mỹ nữ Phong Đằng, tiền lương đủ để lo tiền viện phí cho mẹ. Nhưng ai ngờ, bệnh tình mẹ Hứa chuyển biến xấu đi, tiền lương vốn dĩ còn thừa thãi bỗng chốc bị căn bệnh quái ác nuốt gọn. Hứa An Vy túng quẫn vay tiền quản lí. Hân ta đương nhiên đồng ý. Cho cô vay tiền, ngày sau hân có thể dất mũi được cô.

Cố Thừa Nhi ở Phong Đằng hiển nhiên cũng trở thành đại mỹ nữ. Tuy rằng vẻ đẹp và cả xuất thân của Hứa An Vy cùng Cố Thừa Nhi hoàn toàn trái ngược nhau nhưng hai đại mỹ nữ, sớm muộn có ngày cũng gặp mặt nhau. Cố Thừa Nhi nhìn thấy Hứa An Vy xinh đẹp mềm mại như thế liền rất thích, trực tiếp bám lấy cô làm bạn.

NghiêM Quân Dịch thường xuyên lui tới Phong Đằng, hiển nhiên cũng nghe đến danh cô cảm ca xinh đẹp thực nữ Hứa An Vy. NghiêM Quân Dịch suốt mười mấy năm cạnh một nữ tử kiều căng ngạo mạn, mạnh mẽ khí thế, nay gặp một người trái ngược đương nhiên hứng thú, thi thoảng cũng gọi cô tới uống đôi ba ly, trò chuyện vài ba câu.

Đàn ông trên đời, không thấy của ngon vật lạ thì thôi, thấy rồi nhất định là muốn nếm thử. Hứa An Vy lại như đoá sen trắng thuần khiết, bất cứ kẻ nào cũng muốn vấy bẩn. Một ngày cuối thu, Hứa An Vy bị quản lí đẩy vào phòng một người đàn ông. Dây dũa cũng không thoát. Đêm ấy, Hứa An Vy thất thân.

Mọi sự xảy ra đến tay Cố Thừa Nhi, cô trực tiếp quăng hai cái tác vào mặt quản lý, ném tiền Hứa An Vy nợ hần vào mặt hần, không cho hần chút mặt mũi nào ở Phong Đăng. Hứa An Vy sau khi xảy ra chuyện đau khổ muốn tự vẫn, Cố Thừa Nhi không tiếc sức tát Hứa An Vy một cái, mắng cô một trận. Những ngày sau đó Hứa An Vy mới có thể sống bình thường lại đôi chút.

Nhưng cái Cố Thừa Nhi không ngờ nhất chính là Nghiêm Quân Dịch hiểu lầm mọi chuyện Hứa An Vy gặp phải là do Cố Thừa Nhi bày ra, trực tiếp ghét bỏ cô, không thèm nhìn mặt cô. Hứa An Vy vốn định lên tiếng thanh minh tất cả, nhưng nghĩ đến lời Nghiêm Quân Dịch hứa sẽ chữa bệnh cho mẹ, sẽ lo cho đứa nó trong bụng cô, sẽ chăm sóc nó như con của chính mình, nghĩ đến bối cảnh của Cố Thừa Nhi, nghĩ đến việc Cố Thừa Nhi cái gì cũng đều có, Hứa An Vy lại im lặng. Nhưng Hứa An Vy không ngờ, sự ích kỉ ngày hôm đó của mình, không chỉ giết chết tình bạn giữa Cố Thừa Nhi với mình mà còn biến mối quan hệ của Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi trở nên tệ đi. Thậm chí, biến Cố Thừa Nhi, một đại tiểu thư kiêu căng ngạo mạn phải vì tình yêu mà cúi đầu, chấp nhận ở bên Nghiêm Quân Dịch như một tình nhân. Tệ hại hơn nữa, sự ích kỉ ấy của Hứa An Vy đã suýt chút nữa giết chết hai sinh mạng.

Cuộc đời này, nếu ai hỏi Hứa An Vy ân hận điều gì nhất, thì đó chính là Hứa An Vy đã ích kỉ làm tổn thương Cố Thừa Nhi. Đời này không chỉ Hứa An Vy nợ Cố Thừa Nhi, mà cả Nghiêm Trúc Vy cũng nợ Cố Thừa Hạo.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Trong khung cảnh nhốn nháo của Phong Đăng, người và người dường như còn chẳng thể nhìn rõ mặt nhau nhưng Cố Thừa Nhi vẫn cảm nhận được sâu sắc từng hành động của người đàn ông đối diện mình. Người đàn ông ấy, Cố Thừa Nhi đã dành cả thanh xuân cho hần, dành trọn vẹn tình yêu đẹp để cho hần, nhưng hết tất thảy, đổi lại chỉ là những đau thương, những vết cắt sắc nhọn trong tim.

Cố Thừa Nhi nhìn Nghiêm Quân Dịch, hận ý cũng chưa xót hòa vào một chỗ. Đôi mắt màu nâu vốn trong trẻo cũng đột nhiên phảng phất một lớp sương mờ. Nghiêm Quân Dịch, rốt cuộc kiếp trước tôi đã nợ gì anh?. Tại sao cái giá kiếp này tôi phải trả lại đắt tới như vậy?.

Bên phải Cố Thừa Nhi, Tô Duật trái ôm phải ấp mỗi bên một cô chân dài. Mà ở đối diện Nghiêm Quân Dịch cũng không chịu thua kém, đem nữ nữ đệ nhất Phong Đăng ôm vào lòng. Nghiêm Quân Dịch tuy trong lòng thủy chung nhận định một mình Hứa An Vy là vợ nhưng lại là kẻ gặp dịp thì chơi, có lợi cho bản thân sẽ không từ chối. Cố Thừa Nhi có chút hồi tưởng, 7 năm trước, Nghiêm Quân Dịch tuy đã gần 30 nhưng vẫn là một xử nam chưa rõ ái tình, lần đầu tiên của bọn họ đều là dành cho nhau. Bẵng đi 7 năm, hai người đã xa cách lại càng xa cách, mà nam nhân ngày ấy cũng đã sớm rõ ràng hương vị kia. Hiện tại cả thành phố này, có được mấy nữ nữ xinh đẹp mà chưa qua tay vị Nghiêm tiên sinh dòng dõi cao quý kia?.

Tô Duật hôn nhẹ vào má nữ nhân bên cạnh một cái, lại nhắc thấy Cố Thừa Nhi vẫn đang nhàm chán uống rượu liền không khỏi cảm thấy tội nghiệp, cười haha nói:

- Tiểu Thừa, Phong Đăng tuy nhiều mỹ nữ nhưng không phải không có mỹ nam, em có muốn thử chút không?.

Cố Thừa Nhi khước miệng giật giật, nhin không được muốn đem ly rượu trong tay trực tiếp đánh xuống đầu Tô Duật.

- Anh có phải muốn ăn đòn?.

- Haha... rồi rồi, anh biết sai rồi!. - Tô Duật đưa hai tay hươ hươ, cười giòn giã với Cố Thừa Nhi, sau đó lại như đột nhiên nhớ đến cái gì đó, gương mặt thu hồi lại bảy phần nghiêm túc - Thừa Nhi, 7 năm qua em sống thế nào?.

- Em sao?.

Cố Thừa Nhi hơi bất ngờ hỏi lại, cô không nghĩ Tô Duật lại đề cập tới vấn đề này. 7 năm qua cô sống như thế nào?. Ngày ấy, trong căn nhà bốc cháy, Giang Minh liều cả mạng sống cứu cô. Ngay trong đêm đó, cô liền bay sang nước ngoài. Cô không sợ rùm pha, không sợ bị lạnh nhạt, nhưng cô sợ Nghiêm Quân Dịch sẽ tổn thương đứa bé trong bụng cô một lần nữa. Ngày ấy, trên dưới Cố gia đều nghĩ, đại tiểu thư của họ nghĩ thông suốt rồi, chờ đại tiểu thư thực sự quên được Nghiêm thiếu, đại tiểu thư sẽ hoạt bát vui vẻ mà sống. Đương nhiên, ngay cả ba mẹ Cố, ông nội Cố đều nghĩ như vậy, thế nên Cố Thừa Nhi mới có thể ở băng 7 năm ở nước ngoài. 7 năm này, nói khó không khó, nói dễ không dễ, không nói đến việc Cố Thừa Nhi hạt bụi không đến chân, nước bắn không đến tay, một cô gái mới 18 tuổi ở bên ngoài học cách chăm sóc cho mình, chăm sóc cho con, còn tiếp tục học đại học, quả thực phải hao tổn rất nhiều tâm sức cùng ý chí. Khoảng thời gian đó, vô số lần Cố Thừa Nhi muốn khóc, muốn trở về Cố gia, nhưng nghĩ đến ánh mắt độc ác đêm đó của Nghiêm Quân Dịch, Cố Thừa Nhi chỉ biết nuốt tất cả vào trong, tiếp tục cố gắng. Hiện tại đã qua 7 năm, Nghiêm Quân Dịch chắc chắn đã kết hôn cùng Hứa An Vy, đạt được mong ước, cô cũng có đủ khả năng bảo vệ con trai mình, cô mới có thể sáng khoái đáp ứng lời đề nghị của ba Cố: trở về. 7 năm nhiều uất ức mệt mỏi là như vậy, nhưng đối với câu hỏi của Tô Duật, Cố Thừa Nhi chỉ cười nhẹ:

- 7 năm qua em, sống rất tốt!.

"Sống rất tốt"!!!.

Ba chữ rất bình thường nhưng không hiểu sao vào tai Nghiêm Quân Dịch lại khó nghe như thế. Nghiêm Quân Dịch hẳn chính là nhìn Cố Thừa Nhi lớn lên. Hẳn biết rõ Cố Thừa Nhi là trân bảo của Cố gia, là bảo bối được nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa, đột nhiên một ngày bước ra đời tự lo cho bản thân mình, còn lo thêm cho một đứa trẻ, cho dù có tiền bạc đầy đủ, nhưng không nhận được sự quan tâm của gia đình, chắc hẳn rất cô đơn. Hơn nữa khi ấy hẳn đối xử với cô cùng con như thế, cô chắc chắn đã tổn thương rất lớn, vậy mà vẫn lựa chọn rời xa sự an ủi từ gia đình, tới một nơi xa. Suốt 7 năm qua, cô có lẽ đã sống chẳng vui về gì. 7 năm trước, ngoại trừ hẳn, cô, tiểu Vy, chỉ có ông nội hẳn biết việc cô mang thai. Ông nội trước giờ chưa từng can thiệp vào chuyện tình cảm của cô và hẳn, nhưng ngày ấy khi thấy hẳn đối xử như vậy với cô à con, ông nói, ông thất vọng về hẳn. Tuy ông không trách phạt, không la mắng, cũng không nói với người khác về chuyện đó, nhưng với một đứa trẻ sinh ra trong sự giáo dục như hẳn, điều này còn tệ hơn là bị phạt.

Nghiêm Quân Dịch nhìn Cố Thừa Nhi, tư vị trong lòng ngày càng không rõ. Cô là đứa trẻ lớn lên trong tầm mắt hẳn, là đứa trẻ đầu tiên hẳn ôm vào lòng, là cô gái cùng hẳn đi hết thanh xuân, là người phụ nữ đầu tiên thuộc về hẳn, cũng là mẹ của con trai hẳn. Nhưng rốt cuộc, giữa cô và hẳn, mối quan hệ tồn tại chỉ là "hận". Cô hận hẳn đối xử tàn ác với cô. Hận hẳn cô cướp đi vị trí người hẳn yêu. Một mối quan hệ bắt đầu tưởng chừng như tốt đẹp, nhưng ông trời đã biến nó thành bi kịch cuộc đời cô, nỗi day dứt trong cuộc đời hẳn. Buông tha nhau, cả hai người đều không làm được, chỉ có thể tiếp tục dây dưa, làm đau lẫn nhau. Hận hận cô, nhưng đôi lúc hẳn vẫn đủ tỉnh táo để nhận ra được rằng, lỗi lầm, cũng không phải chỉ thuộc về cô. Chỉ là hẳn không đủ can đảm nhìn tiểu Vy cuộn người trốn tránh trong bóng tối, hẳn không đủ vị tha để bỏ qua những tổn thương mà cô gây ra cho tiểu Vy.

Một đêm này... đều là những khoảng lặng của cảm xúc trong lòng Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Sáng sớm. Mặt trời kéo ánh nắng trải khắp thành phố A. Thời tiết se lạnh của cuối đông kèm theo chút ánh nắng nhàn nhạt của đầu xuân khiến tâm tình người ta thoải mái hơn hẳn. Có lẽ nhờ vậy mà mặc dù trải qua một đêm kí ức không vui nhưng Cố Thừa Nhi vẫn xuất hiện một cách rạng rỡ trước sảnh Nghiêm thị. Hôm nay là ngày kí kết hợp đồng khu Hoa Liên số 6.

Nhắc thấy bóng dáng kiều sa của Cố đại tiểu thư cùng Giang Minh, tiếp tân liền vội vàng gọi cho thư kí Cao. Hợp đồng Khu Hoa Liên số 6 là hợp đồng quan trọng, mà Cố đại tiểu thư cũng là một tinh anh nổi danh, loại tiểu nhân vật như cô ta không dám mạo hiểm đối mặt.

Cố Thừa Nhi được thư kí Cao dẫn lên lầu cao nhất của Nghiêm thị, đi thẳng vào phòng họp. Khi Cố Thừa Nhi cùng Giang Minh bước vào đã thấy rõ Nghiêm Quân Dịch cùng trợ lý đang ngồi chờ sẵn. Lấy một nụ cười tiêu chuẩn bày ra, Cố Thừa Nhi bước tới vị trí được định sẵn ngồi xuống. Cô kiểm tra xong lại một lượt kế hoạch của mình thì cũng là lúc Tô Duệ mang theo Tổng giám đốc ba bộ phận còn lại tới.

Cố Thừa Nhi đứng dậy, mỉm cười ra hiệu Giang Minh đem kế hoạch phân phát cho mọi người, còn bản thân mình thì hướng bực đi lên, khẽ hắng giọng:

- Xin chào. Tôi là Cố Thừa Nhi của tập đoàn Thừa Miên.

Không hiểu sao, nói tới đây, Cố Thừa Nhi có chút chua xót. Từ nhỏ tới lớn, Cố Thừa Nhi luôn phấn đấu để sánh vai cùng Nghiêm Quân Dịch. 7 năm trước, họ dưới danh nghĩa Nghiêm thị đánh đấu thắng đó, rạng danh cả Cố gia lẫn Nghiêm gia. Thời gian đảo trộn đi 7 năm, hôm nay họ ở đây, một người của Thừa Miên, một người của Nghiêm thị, cả hai đối đầu nhau, bất kể là ai trong hai người đều muốn đem phần lợi nhiều nhất về cho nơi của mình. Họ, vốn đã không còn cùng đứng chung một nơi.

Nghiêm Quân Dịch gật nhẹ đầu, mái tóc nâu cũng dao động theo. Dường như trong giây phút ấy, hình ảnh Cố Thừa Nhi 7 năm trước lại hiện về trong mắt hẳn - một Cố Thừa Nhi chinh phạt mọi góc ngách trên thương trường, một Cố Thừa Nhi dùng mọi mảnh khoé và trí thông minh để đạp đổ đối thủ mà không cần chuyên môn. Ngày ấy, chuyên môn của hẳn, mảnh khoé của Cố Thừa Nhi, hai người chưa từng thua một đối thủ nào.

Cố Thừa Nhi thấy Nghiêm Quân Dịch gật đầu với mình, cũng không rõ được tư vị gì, chỉ biết lấy nụ cười đứng chuẩn bày ra, giọng nói trong trẻo mà cứng cỏi lại vang lên trong phòng họp rộng lớn.

- Thưa các vị, trên tay các vị là dự án khu Hoa Liên số 6 dự định được khởi công vào tháng 3 năm nay trên khi đất số 6 ở Hoa Liên. Dự án này Thừa Miên hợp tác cùng Nghiêm thị...

Thời gian trôi qua chừng gần 1 tiếng đồng hồ, Cố Thừa Nhi mới có thể trình bày xong dự án.

Nghiêm Quân Dịch dời tầm mắt từ Cố Thừa Nhi tới bản kế hoạch, sau đó lại nhìn Cố Thừa Nhi, môi mím khẽ nhếch lên, nhàn nhạt phun ra 6 chữ:

- Nghiêm thị 7. Thừa Miên 3.

Dự án này, đương nhiên người Nghiêm thị đều biết nó sẽ mang lại rất nhiều lợi nhuận, cho dù là một phần cũng đã hơn những dự án khác rất nhiều, hiện tại Tổng tài của họ đòi 7 phần, quả thật nên nói là quá chuyên quyền rồi.

Cố Thừa Nhi đã sớm đề phòng Nghiêm Quân Dịch sẽ chèn ép Thừa Miên, nhưng không ngờ hẳn lại trắng trợn đòi tới 7 phần. Tên này, quả thật muốn

chèn ép kẻ khác!!!.

Cố Thừa Nhi hơi cười bước xuống bậc, trở về vị trí, sau đó một tay chống lên bàn, hướng Nghiêm Quân Dịch mỉm cười.

- Nghiêm Tổng, kế hoạch này là của Thừa Miên.

- Ủ. - Nghiêm Quân Dịch xoay ghế đối mặt với Cố Thừa Nhi, nụ cười trên khoé môi càng đậm - Nhưng Cố tiểu thư nên nhớ, khi dự án này hoàn thành, đều sẽ dùng danh tiếng Nghiêm thị để đạt lợi nhuận.

Cố Thừa Nhi biết, Nghiêm Quân Dịch nói đúng. Tuy rằng có thể nói kế hoạch này là một kế hoạch độc đáo, cũng là kế hoạch đáng giá nhất trong ngành xây dựng này năm trở lại đây, nhưng nếu chỉ dựa vào danh tiếng Cố thị, lợi nhuận thu về sẽ hao hụt rất nhiều so với việc dựa vào cả danh tiếng Nghiêm thị. Nhưng Cố Thừa Nhi là người dễ để người ta bắt chẹt như vậy sao?. Cô vươn tay hất nhẹ một lọn tóc, quyen rũ mở miệng:

- Nghiêm Tổng, vậy anh nghĩ tôi ở đây làm gì?. Nghiêm Tổng học Quản trị kinh doanh cùng Kỹ thuật phần mềm, nhưng tôi học Quản trị kinh doanh và Quản trị Marketing. Anh chắc chắn không thể nhúng tay vào đầu với tôi trong lĩnh vực Marketing này. Còn lại Tổng giám đốc Tô Duật của bộ phận Marketing, anh nghĩ Tô Duật với tôi ai mạnh hơn?.

Nhìn nét đắc ý trên khuôn mặt Cố Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch muốn phát hỏa. Nhưng quả thật, lĩnh vực Marketing hẳn hay Tô Duật đều không đấu lại cô.

Không để Nghiêm Quân Dịch phản bác, Cố Thừa Nhi đi tới bên cạnh hắn, cầm lên bản kế hoạch vốn dĩ được đặt trước mắt hắn, tung lên không trung khiến giấy tờ bay lên rồi lộn xộn đáp đất. Trong cái nhìn bàng hoàng của mọi người, Cố Thừa Nhi mỉm cười.

- Nghiêm Tổng, hôm nay không hợp tác cùng Nghiêm thị, Thừa Miên chúng tôi vẫn có thể hợp tác cùng D&G của Quách gia, TIME của Việt gia. Nghiêm thị vốn không phải lựa chọn duy nhất!.

Quách gia!.

Cố Thừa Nhi chọc đúng chỗ ngứa của Nghiêm Quân Dịch!. Nghiêm Quân Dịch trước giờ chẳng để đối thủ nào vào mắt, nhưng riêng Quách Thuần Hi của Quách gia, hắn luôn luôn gai mắt với kẻ này. Quách gia, Quách Thuần Hi!!!!. Sẽ có ngày, hắn bóp chết tên tiểu tử họ Quách này.

- Nghiêm Tổng, dự án này tôi tin anh hiểu rõ lợi nhuận của nó. Dự án tốt như vậy, Nghiêm thị lại chấp nhận để tuột vào tay kẻ khác sao?.

- Cô đừng quên, D&G của Quách gia hoàn toàn không đủ khả năng gây ra làn sóng lớn để đạt tới doanh thu như Nghiêm thị!.

- Haha. Vậy PR để làm gì?. Nếu Cố gia và Quách gia liên hôn, làn sóng mà anh nói, liệu có bằng làn sóng này?. Nghiêm tổng, Nghiêm thị này tuy lớn thật, nhưng lại là đơn phương một chiến tuyến. Cuộc hôn nhân của anh không phải không mang lại lợi nhuận gì sao?. Tôi tin, hiện tại tôi tùy tiện kết hôn với một thế gia, lợi nhuận của dự án này chắc chắn vượt xa khả năng Nghiêm thị có thể làm. Haha, tôi chỉ hỏi một lần thôi, Thừa Miên 7, Nghiêm thị 3, ký hay là không?.

Cố Thừa Nhi tuy rằng trên mặt là nụ cười đắc ý, nhưng trong lòng lại đau đớn. Nếu thật sự không cùng Nghiêm thị hợp tác, cô có đủ can đảm kết hôn cùng một thế gia?. Không. Câu trả lời chắc chắn là không.

Nghiêm Quân Dịch trong lòng tràn đầy bức bối. Cô nói cuộc hôn nhân của hắn?. Cuộc hôn nhân của hắn không phải người vợ chính là cô sao?. Cô còn nói muốn kết hôn cùng Quách Thuần Hi, kết hôn cùng thế gia?. Người đã có chồng lại muốn kết hôn?. Nực cười!. Chẳng lẽ cô quên, năm đó là cô gạt hắn, tự mình đi đăng ký kết hôn?.

Tuy rằng trong lòng cả hai đều có những suy nghĩ riêng, nhưng cuối cùng, Nghiêm Quân Dịch vẫn phải cắn răng ký vào bản hợp đồng. Cố Thừa Nhi, mối thù này, tôi nhất định phải trả cô gấp bội.

Tô Duật cùng 3 vị giám đốc còn lại: Như thế nào lại như thế?.....

Thư kí Cao: Tổng Tài...

Giang Minh: Tiểu thư, cô quá mạnh bạo rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Trong vòng chưa tới một giây, Nghiêm Quân Dịch đem chữ ký rồng bay phượng múa ký vào hợp đồng. Cố Thừa Nhi cũng hài lòng ký tên mình vào đấy, sau đó thoải mái cười với Nghiêm Quân Dịch:

- Nghiêm tổng, để ăn mừng cho sự hợp tác hôm nay, tôi thay mặt Thừa Miên mời ngài một bữa được chứ?.

Nghiêm Quân Dịch nhìn nụ cười không thấy nổi sấm mai của Cố Thừa Nhi mà hoá khí xung thiên. Cố Thừa Nhi, 7 năm không gặp, mức độ vô sỉ cùng gian xảo của cô ngày một tăng rồi!. Nhưng cho dù bức bối với tiểu hồ li 9 đuôi kia, Nghiêm Quân Dịch vẫn là một đại cáo già, nụ cười trên khoé môi hắn vẫn nhàn nhạt phẳng phất, hơi gật đầu với Cố Thừa Nhi.

- Được.

- Vậy tôi chờ Nghiêm tiên sinh bên ngoài.

Nhận được đáp án mình mong muốn, Cố Thừa Nhi liền hướng cửa thoả mãn đi ra. Giang Minh cũng hiểu ý mà thu dọn đồ, nôi đuôi cô đi ra.

Bóng dáng Cố Thừa Nhi vừa khuất sau cửa, Nghiêm Quân Dịch đã đắm mạnh lên bàn. Chết tiệt!. Dự án tốt như vậy lại để Cố Thừa Nhi chiếm ưu thế.

Tô Duật biết Nghiêm Quân Dịch tức giận liền ra hiệu cho mấy giám đốc cùng thư kí Cao và trợ lí rời đi. Tô Duật đi đến bên cạnh Nghiêm Quân Dịch, vỗ nhẹ lên vai hắn.

- Kí cũng đã kí rồi. Cậu còn bức bối làm gì?.

Nghiêm Quân Dịch thừa nhận, giờ phút này hắn muốn đắm Tô Duật một cái, bản tôn đang bức, người còn ở đây giả nghĩa?. Tô Duật chơi với Nghiêm Quân Dịch hơn 20 năm, đương nhiên nhìn ra trong ánh mắt hắn đầy sát khí, khẳng định 99,99% là muốn đánh mình. Tô Duật là kẻ thông minh, đương nhiên không dại mà đưa cổ chịu đòn, liền cười haha nhạt nhẽo hướng cửa bước ra, không quên quay đầu nhắc nhở Nghiêm Quân Dịch:

- Nghiêm thiếu, nhanh một chút, Cố tiểu thư còn chờ chúng ta đấy.

Nghiêm Quân Dịch rút điện thoại trong túi quần ra, không sai một ly ném trúng đầu Tô Duật.

- Shit!!!!!!!. NGHIÊM QUÂN DỊCH!. CẬU DÁM ÁM SÁT TÔI???

Mặc kệ tiếng hét thấu trời của Tô nhị thiếu gia, Nghiêm Quân Dịch nhún vai, đứng dậy hướng thẳng cửa đi ra.

Nghiêm Quân Dịch và Tô Duật vừa ra khỏi phòng họp liền thấy Cố Thừa Nhi, Giang Minh và tiểu trợ lí của Nghiêm Quân Dịch đang ở cùng một chỗ. Tiểu trợ lí kia vừa nhìn thấy Nghiêm Quân Dịch liền lao vào lòng hắn, đem bộ ngực cup C không nhanh không chậm cọ qua lại ở cánh tay hắn, ủy khuất mà đỏ hoe hai mắt mà nước nớc:

- Nghiêm Tổng~~~ngài phải làm chủ cho em... Cố tiểu thư cậy quyền thế khi dễ em~~.

Tiểu trợ lí này tên Xa Tiểu Lan, là một người phụ nữ thông minh và xinh đẹp, nhưng có một vấn đề là, đôi khi bộ ngực cup C của cô ta sẽ phình to hơn đại não, khiến cô ta làm những trò ngu xuẩn.

Nghiêm Quân Dịch liếc nhìn Xa Tiểu Lan trong lòng mình, có chút sâu xa nhìn cô ta. Xa Tiểu Lan, cô muốn giờ trò gì?. Mặc dù trong lòng hoài nghi, nhưng hiện tại so với việc đứng về phía Cố Thừa Nhi, đứng về phía Xa Tiểu Lan sẽ khiến hắn thoải mái hơn.

- Tiểu Lan. Em sao vậy?. Cố đại tiểu thư làm gì em?.

Xa Tiểu Lan thấy Nghiêm Quân Dịch đứng về phía mình liền như cò mổ trong bụng. Cô ta biết mà, hôm nay Cố Thừa Nhi chèn ép Nghiêm thị, hại Nghiêm tổng mất mặt lại bắt đi lợi nhuận một phen, giờ cô ta thay Nghiêm Tổng làm bề mặt Cố Thừa Nhi, Nghiêm Tổng chắc chắn sẽ đứng về phía của cô ta.

- Nghiêm Tổng~~~ Cố tiểu thư đụng trúng em. Cô ấy không những không xin lỗi em, em đã xin lỗi mà tiểu thư còn không bỏ qua cho em.... Còn... Còn muốn Giang Minh đánh em!.

Xa Tiểu Lan càng nói, âm thanh phía sau càng đứt quãng, cuối cùng ủy khuất khóc oà lên.

- Tiện nhân này...

Giang Minh ở một bên bức bối không thôi. Rõ ràng tiện nhân kia cố tình va vào người tiểu thư, không những không xin lỗi còn hống hách nói tiểu thư có mặt như mù. Hắn thấy vậy mới tiến lên muốn đánh cô ta. Nhưng còn chưa làm được gì đã bị tiểu thư ngăn lại. Thế mà qua miệng tiện nhân này lại thành tiểu thư có lỗi.

- Giang Minh!. - Cố Thừa Nhi hơi nhăn trán ra hiệu Giang Minh im lặng.

Xa Tiểu Lan thấy Giang Minh mắng mình liền làm bộ đáng ủy khuất khóc oà lên. Nghiêm Quân Dịch - một đại cáo già không ai bị được thế nào lại không nhận ra mảnh khoe của cô ta?. Nhưng hiện tại, hắn lại muốn ủy khuất Cố Thừa Nhi.

- Cố tiểu thư, tôi nghĩ cô nên cho Tiểu Lan một lời xin lỗi rồi.

Cố Thừa Nhi nhún vai, đôi chân thon dài nện từng bước xuống nền đá tinh xảo, gót giày va chạm với nền đá vang lên âm thanh có chút khó nghe, nhưng hiển nhiên, có một âm thanh còn khó nghe hơn...

"Chát chát..."

Vừa tròn một nốt nhạc, Cố Thừa Nhi không chút lưu tình, đem hai cái tát nặng nề giáng xuống mặt Xa Tiểu Lan.

- Cô....

Trong cái nhìn ngỡ ngàng của Xa Tiểu Lan, Cố Thừa Nhi cười lớn, tiếng cười thanh thúy trong trẻo vang khắp sảnh lớn Nghiêm thị.

- Nghiêm Tổng, trợ lý Xa, hai người trước giờ thấy Cố Thừa Nhi tôi xin lỗi ai bao giờ chưa?. Haha. Đừng nói là loại tiểu nhân vật như Xa tiểu thư đây. - Điem chừng 1 giây, Cố Thừa Nhi đem bàn tay trắng nõn vươn ra, vuốt nhẹ má Xa Tiểu Lan, cười một cạ trào phúng - Huống hồ... Cố Thừa Nhi tôi muốn đánh người, còn phải dùng loại thủ đoạn hèn hạ này?.

Một câu này của Cố Thừa Nhi, trực tiếp đâm thẳng mặt Xa Tiểu Lan. Cô ta thể mà lại không nghĩ đến, Cố Thừa Nhi nổi tiếng kiêu ngạo ngang ngược như thế, không vừa mắt với loại tiểu nhân vật như cô ta, trực tiếp đánh là được, làm gì phải bày ra loại trò mèo thế này. Cô ta quả thật ngu ngốc, tự đào mồ chôn mình!!!.

Cố Thừa Nhi lại bật cười, sau đó xem như không có chuyện gì xảy ra, ung dung xoay người hướng thang máy bước vào, còn không quên nói với Nghiêm Quân Dịch:

- Nghiêm Tổng, thời gian của tôi có hạn, không đủ để chờ anh sẵn sóc mỹ nhân. Anh vẫn là nên nhanh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Nghiêm Quân Dịch nhìn bóng Cố Thừa Nhi khuất sau thang máy mà bức bối. Hôm nay hần thể nào lại theo phe một người đàn bà ngu xuẩn để bị thế này?. Nào hần quả thật đã bị úng nước rồi. Nghiêm Quân Dịch bức bối đẩy Xa Tiểu Lan ra, mặc cho bộ dáng tội nghiệp của cô ta trông đến thật thảm hại.

Khi Nghiêm Quân Dịch xuống tới hầm để xe Nghiêm thị thì đã thấy Cố Thừa Nhi đứng dựa người vào xe mình, đôi tay trắng nõn nâng lên nhìn đồng hồ, có vẻ đang bức bối vì chờ đợi. Không hiểu sao nhìn bộ dáng này của Cố Thừa Nhi hần lại có chút thỏa mãn không hề nhỏ. Đã lâu lắm rồi, người phụ nữ này không còn chờ đợi hần mỗi buổi tan làm. Cũng đã lâu lắm rồi, bọn họ không cùng ngồi ăn cơm khi công việc kết thúc.

Cố Thừa Nhi đang bức bối vì nhầm chán và phải chờ lâu, vừa rồi mất khỏi đồng hồ liền thấy Nghiêm Quân Dịch đứng ở phía xa, không khỏi có chút bức bối. con bà nó, bà ở đây chờ dài cổ để nhà người đứng đây nhìn?.

- Nghiêm tiên sinh, phiền anh nhanh lên một chút!.

Phát giác được giọng nói mang theo vài tia tức giận của Cố Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch hơi nghiêng đầu, môi mòng khẽ nhếch lên. Trong ánh nắng xuân nhàn nhạt, nụ cười ấy của Nghiêm Quân Dịch dường như sáng đẹp và ấm áp hơn bất cứ lúc nào. Cố Thừa Nhi dụ mắt, cbn, thể nào bà đây lại cảm nhận nụ cười này có chút sùng nịnh?.

Trái ngược với vẻ thụ sùng nhược kinh của Cố Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch âng cao cước bộ, nhanh chóng đi về phía xe của mình, vươn tay mở cửa, nhún vai nhìn Cố Thừa Nhi:

- Cố tiểu thư, mời.

Cố Thừa Nhi hơi cười, nụ cười có chút khó coi. Theo hiểu biết bao nhiêu năm của cô về Nghiêm Quân Dịch, hần đáng lẽ bây giờ nên bấm thây cô thành ngàn mảnh rồi.

Nghiêm Quân Dịch chẳng thèm để ý đến Cố Thừa Nhi, nghiêng người ngồi vào ghế lái, chiếc xe đắt tiền chung thủy lao đi không chút xóc nảy.

Khu thương mại Túc Thừa.

Túc Thừa. Túc trong hoa anh túc, Thừa trong Thừa Nhi.

Nghiêm Quân Dịch ngẩng đầu nhìn hai chữ được sơn phủ bột vàng son kia, đôi mắt tím khê nổi lên một tầng mơ hồ. Mà lòng Cố Thừa Nhi cũng có chút

gọn sòng.

- Nghiêm tiên sinh, tại sao anh lại đưa tôi đến đây?.

- Không nhận ra nơi này sao?.

Nghiêm Quân Dịch cười như không cười. Mày kiếm khê nâng lên, con người tím biếc nhìn chăm chú vào Cố Thừa Nhi. Đây là khu đất đầu tiên hai bọn họ hợp tác giành được, là khu đất khiến cả một Tập Đoàn phá sản. Hắn còn nhớ rõ, ngày ấy Cố Thừa Nhi chính là giao bằng chứng ngoại tình của chủ tịch tập đoàn đó cho vợ ông ta, khiến ông ta bị cắt mất sự viện trợ từ nhà vợ, thua thế thảm dưới ta một con nhóc mới 15.

- Đây là khu đất của Tập Đoàn Đô Diên?.

- Ừ. - Nghiêm Quân Dịch hài lòng gật đầu. Hắn biết, Cố Thừa Nhi sẽ nhớ rõ nơi này. - Biết hai chữ trên kia nghĩa là gì không?.

Túc trong anh túc, Thừa trong Thừa Nhi.

Nghiêm Quân Dịch có chút trông chờ nhìn Cố Thừa Nhi. Hắn mong cô sẽ cảm động. Chữ Túc này ám chỉ vẻ đẹp mê mẩn người khác, chữ Thừa kia ám chỉ Cố Thừa Nhi. Cố Thừa Nhi rất đẹp, khiến con người ta trầm luân, mê luyến. Đặc biệt, nụ cười của cô ngày giành được khu đất này rất rạng rỡ, mãi khắc sâu vào lòng hắn không tài nào xóa đi được. Nhưng trái với kì vọng của hắn, Cố Thừa Nhi lại bất cười.

- Nghiêm tiên sinh, anh cũng có nhân tính lắm đấy chứ. Khu đất này dành được công tôi không nhỏ, để tên tôi trong tên trung tâm thương mại này cũng không có gì sai.

- Không thể nói chuyện từ tế với cô!.

Nghiêm Quân Dịch bực bội bỏ vào trong, không thèm đoái hoài đến Cố Thừa Nhi nữa. Cố Thừa Nhi nhìn theo bóng Nghiêm Quân Dịch, mỉm cười. Cô không muốn ảo tưởng nữa, cũng không muốn đặt thêm kì vọng vào mối tình này. Nó đã đủ đau khổ rồi.

Cố Thừa Nhi nâng bước đuổi theo Nghiêm Quân Dịch vào trong.

Đáng lí ra bọn họ có lẽ chỉ cần bình yên như thế mà dùng cơm, nhưng giữa chừng, một bóng dáng nhỏ bé liến lết vào tầm mắt họ.

- Mẹ!!!!.

Nghiêm Quân Dịch cùng Cố Thừa Nhi chưa kịp chào hỏi "nó", "nó" đã chủ động lên tiếng chào hỏi.

Cố Thừa Nhi quả thật muốn sắc chính nước miếng của mình. Thế nào lại như thế này?!. Sáng nay rõ ràng cô đã đưa Cố Thừa Hạo đến trường rồi cơ mà?!. Thằng bé này... tại sao lại không thể giống ba nó mà nghiêm túc học hành, tại sao lại học cái thói hư này của cô cơ chứ?.

Nghiêm Quân Dịch nhìn con trai tình, có chút cảm thấy bất lực, tại sao cả mẹ cả con lại đều thích trốn học như nhau thế này?!. Con trai hắn tại sao lại không nhận được một chút điểm tốt nào từ hắn?.

Nhưng có một điều lạ lùng là, cả Cố đại tiểu thư cùng Nghiêm thiếu gia còn chưa mở miệng trách cứ Cố tiểu thiếu gia, Cố tiểu thiếu gia đã đem hai tay chống hông, háng giọng:

- Mẹ!. Sao mẹ lại đi cùng với chú này?!. Mẹ trốn làm đi chơi đúng không?.

Cố Thừa Nhi:....

Nghiêm Quân Dịch:....

Cố Thừa khoe miệng giật giật, quả thật chẳng biết nói gì với thằng bé, chỉ biết đi lại gần nó, vỗ vỗ đầu nó:

- Mẹ không có đi chơi, mẹ đi làm. Còn tiểu Hạo, con ở đây làm gì?.

Cố Thừa Hạo bĩu môi, có chút không tin, cũng có chút e dè Nghiêm Quân Dịch. Ông chú này chắc chắn không cần tiền của thằng bé, vậy thì làm sao mới đuổi được ông ta đi khỏi mẹ?!. Trong lòng thằng bé thâm tính toán, nhưng hiển nhiên, về bên ngoài vẫn giống ai đó, trước saothủy chung không biểu lộ cảm xúc.

- Mẹ, con đến đây là có chuyện đại sự nha.

- Đại sự gì mà con bỏ học?.

Cố Thừa Nhi có chút nhức đầu, hôm nay đại sự, ngày mai tiểu sự, ngày nào thằng bé cũng trốn học. Đại sự cái gì chứ?!. = Nghiêm Quân Dịch đứng một bên nhìn Cố Thừa Nhi cùng Cố Thừa Hạo, có chút bất đắc dĩ lắc đầu, vẫn là Tiểu Vy ngoan nhất, con bé sẽ không bao giờ trốn học thế này. Con trai hắn nếu không chịu nền giáo dục phản khoa học của Cố Thừa Nhi chắc chắn sẽ ngoan hơn.

Cố Thừa Hạo không trả lời Cố Thừa Nhi ngay, thằng bé ráo rác tìm kiếm một cái bóng vấy hồng đang ôm con thỏ bông...

Chương 17

Không phụ sự kì vọng của Cố Thừa Hạo, Nghiêm Trúc Vy lon ton ôm gấu bông chạy tới, miệng cười như hoa:

- A Hạo!.

Nghiêm Quân Dịch có chút muốn phun máu. Cbn, con gái hần trốn học?.

Nhắc thấy Nghiêm Quân Dịch, Nghiêm Trúc Vy hồ hồ chạy tới ôm lấy chân hần, ngọt ngào gọi "baba". Nghe tiếng con gái gọi, vẻ mặt Nghiêm Quân Dịch dường như gà ăn phải đá. Cố Thừa Nhi thấy vậy, không nhịn được bật cười.

Khung cảnh hài hòa, con người xinh đẹp, bốn người họ như một gia đình hòa thuận. Cảnh đẹp như thế, lọt vào ống kính của một nhiếp ảnh gia người Mỹ. Chưa đầy 10 phút, tấm ảnh được đăng lên trang cá nhân của ông, trở thành tấm ảnh nhận được vô số lời khen ngợi. Và đương nhiên, cánh nhà báo đánh mùi thông tin rất nhanh, chưa tới 30 phút, trên mạng đã tràn ngập những bài báo về Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi.

Thời điểm Hứa An Vy biết được tấm ảnh này chính là nằm trong bài báo có tựa đề: Nghiêm thiếu và Cố đại tiểu thư, trải qua 7 năm, hỏ lại về xưng vương?. Đây là bài báo được đọc và chia sẻ nhiều nhất, bởi lẽ, nó đào cả quá khứ của Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch lên. Bài báo nhắc tới cả việc Cố đại tiểu thư và Nghiêm thiếu gia là thanh mai trúc mã, từng có hôn ước, và cũng từng là cặp đôi kim đồng ngọc nữ đẹp nhất, tài giỏi nhất trong giới kinh doanh. Bên dưới có rất nhiều bình luận, phần lớn đều hỏi về hai đứa trẻ, có người còn đặt nghi vấn, có phải đứa hai đứa bé là con của Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch hay không. Hứa An Vy sắc mặt xấu đến tệ hại. Cô ngồi sụp xuống, thờ từng hơi một mồi. Cho dù qua 7 năm, chỉ cần Cố Thừa Nhi ở đâu, tất cả ánh hào quang đều chiếu về phía cô ấy, chỉ cần một ngày còn Cố Thừa Nhi, Hứa An Vy cô mãi vẫn là người bại dưới tay cô ấy. Hứa An Vy cắn chặt chân, khóc nức lên từng tiếng.

8 giờ tối, Thành phố A đổ mưa lớn. Nghiêm Quân Dịch cùng Cố Thừa Nhi và hai đứa bé trở ra đã thấy trời giăng mưa mù trắng xóa. Nghiêm Quân Dịch chắc lưỡi, đành quay lại lấy một phòng nghỉ của Túc Thừa. Phòng nghỉ rất lớn, bao gồm một phòng khách ấm cúng và hai phòng ngủ nhỏ. Cố Thừa Nhi có chút nhàm chán ngồi chơi game cùng mấy đứa nhỏ. Nghiêm quân Dịch cao cao tại thượng đương nhiên sẽ không chịu cùng chơi với ba người. Hần ngồi trên ghế sofa, tĩnh lặng ngắm mưa đêm, lòng bình yên đến lạ. Có một gia đình nhỏ, một người danh chính ngôn thuận làm vợ mình, một đứa con trong người nó mang dòng máu của mình, quả thật không tệ.

Cố Thừa Nhi chơi mãi mà vẫn thua Cố Thừa Hạo đâm ra có chút bực bội. Cô ném máy, nghỉ chơi giữa chừng. Hiện tại, Cố Thừa Nhi mới để ý đến Nghiêm Quân Dịch, trải qua 7 năm, hần đã không còn là Nghiêm Quân Dịch của ngày nào, trên người hần mang vẻ thành thực của đàn ông trưởng thành, mang nét quyến rũ của kẻ phong lưu, lại toát ra hơi thở quyền quý của người đàn ông thành đạt. Ít nhất, chop đến giờ phút này, Cố Thừa Nhi vẫn có thể cảm thấy thành tựu, người đàn ông duy nhất cô yêu, là người đàn ông hoàn mỹ.

Trải qua hơn một giờ nhàm chán giờ, Cố Thừa Nhi đã sớm gục đầu ngủ quên ở một góc sofa. Cố Thừa Hạo sau khi bảo ban bạn nhỏ Tiểu Vy ngủ thì liền phát hiện ra bà mẹ trả con của mình đã ngủ từ khi nào. Cậu tiến đến, một lòng muốn đem mẹ về ngủ chung với mình. Ai ngờ còn chưa chạm đến tay mẹ đã n ghe giọng nói tràn đầy từ tính của Nghiêm Quân Dịch truyền tới bên tai:

- Để chú cho mẹ con ngủ. Con trông chừng Tiểu Vy đi.

Cố Thừa Hạo nhìn Nghiêm Quân Dịch, có chút không yên tâm. Nhưng dù gì nó cũng là một đứa nhóc, hôm nay lại chơi rất mệt rồi, quả thực rất muốn đi ngủ. Cố Thừa Hạo đem ánh mắt dò xét nhìn Nghiêm Quân Dịch, sau đó hằm hè đe dọa:

- Chú không được bắt cóc mẹ tôi đâu đấy. - Dường như thấy còn chưa đủ, thẳng nhóc lại bồi thêm- chú làm gì mẹ tôi, tôi sẽ làm cái đó lại với con gái chú.

Sau đó, nó quay lưng nghênh ngang rời đi.

Khóe miệng Nghiêm Quân Dịch co giật, chẳng lẽ hần cùng Cố Thừa Nhi "hây nọ", thẳng bé cũng định "hây nọ" lại con gái hần???. =="

Nghiêm Quân Dịch ngồi bên cạnh Cố Thừa Nhi, đốt một điếu thuốc. 7 năm, liệu có xóa nhòa được tất cả?. Có xóa được kí ức của hần cùng Cố Thừa Nhi?. Có xóa được những khoảnh khắc họ bên nhau?. Tình yêu của Cố Thừa Nhi không có lỗi, nhưng chính cách làm để có được tình yêu của Cố Thừa Nhi thì hoàn toàn sai. Hần sẽ không bao giờ, không bao giờ tha thứ được cho Cố Thừa Nhi!!!.

Điều thuốc cũng lụi dần, Nghiêm Quân Dịch ôm Cố Thừa Nhi về phòng, đặt cô xuống giường, rồi cũng nằm xuống bên cạnh. Đối với Nghiêm quân Dịch, hành động này rất đối bình thường, Cố Thừa Nhi lớn lên cạnh hần, số lần hai người ngủ chung cũng đã sớm không thể đếm xuể được nữa. Nhưng điều mà Nghiêm Quân Dịch không ngờ đến chính là: nửa đêm Cố Thừa Nhi phát sốt!. Nghiêm Quân Dịch hần thế mà quên mất, Cố Thừa Nhi mỗi khi trời

đều sẽ phát sốt. Nghiêm Quân Dịch có chút khó khăn đi giặt khăn ướt đắp lên trán cho Cố Thừa Nhi. Khoảng cách gần như thế, hắn có thể ngửi thấy mùi hương non mềm trên người cô, có thể ngửi thấy mùi sữa tắm nhàn nhạt khó phai của năm ấy, có thể ngửi thấy mùi nước hoa hồng nhàn nhạt mê người. Mọi thứ... vẫn đều y như trong tiềm thức hắn, cô, vẫn là Cố Thừa Nhi cao cao tại thượng coi trời bằng vung ngày nào, vẫn là vị Cố đại tiểu thư tài sắc vẹn toàn, ngông cuồng kiêu ngạo. Nhưng cho bề ngoài vẫn như cũ, nhân cách Cố Thừa Nhi cũng đã thay đổi rồi!. Nghiêm Quân Dịch vuốt nhẹ má cô, khẽ thủ thi:

- Thừa Nhi, nếu em đừng thay đổi thì tốt quá!

Nếu cô không thay đổi, có lẽ cho dù không thể cho cô tình yêu, bọn họ vẫn có thể ở bên nhau, vẫn có thể cùng nhau sánh vai. 18 năm bên nhau không xa cách, cho dù hắn không yêu cô, cô đối với hắn cũng luôn chiếm một vị trí quan trọng - cô, chiếm trọn cả thanh xuân của hắn. Hắn có thể chán ghét tình yêu cô dành cho hắn, nhưng có một sự thực rằng, hắn không muốn mất cô.

Nghiêm Quân Dịch thở ra một hơi dài, nằm xuống đưa lưng về phía Cố Thừa Nhi. Cố Thừa Nhi trong cơn mơ màng đưa tay ôm lấy hắn, ngửi thấy mùi hương quen thuộc của hắn, cô vô thức siết chặt tay mình, đem khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào lưng hắn, trong cơn sốt mê man, miệng nhỏ khẽ mấp máy:

- A Dịch... A Dịch...

Nghiêm Quân Dịch cả người cứng đờ, nằm im không một chút cử động.

Cố Thừa Nhi nỉ non kêu tên Nghiêm Quân Dịch vài tiếng, lại dường như có chút bất mãn mà tỉnh dậy. Cố Thừa Nhi nhận thấy Nghiêm Quân Dịch không đẩy tay mình ra, liền cho là hắn đã ngủ, cũng không muốn làm khó mình, liền tùy ý ôm chặt Nghiêm Quân Dịch.

7 năm rồi, 7 năm để quên một cuộc tình. Nhưng tại sao giờ phút này tìm lại đau đến vậy?. 7 năm trước, mỗi lần cô nói thích hắn, hắn sẽ đem ánh mắt lạnh lùng bài xích cô, mỗi lần cô ôm hắn, hắn sẽ hất mạnh tay cô ra, mỗi lần bọn họ ở bên nhau, hắn đều chẳng bao giờ cười. Cô những tưởng, hắn là người đàn ông không biết tình yêu là gì, là người đàn ông máu lạnh vô tình. Cho đến ngày, Hứa An Vy xuất hiện. Hắn bức ép cô ấy ở bên hắn, hắn mỉm cười nắm tay cô ấy đi dạo phố, hắn cưng chiều cô ấy từng chút một, hắn ôn nhu dịu dàng mà săn sóc cô ấy. Giờ phút đấy, cô mới hiểu rõ, hắn không phải không biết yêu, mà là cô không phải người hắn yêu. Cô có mọi thứ, nhưng những thứ hắn dành cho An Vy lại luôn là những thứ cô khao khát. Cô muốn được hắn nắm tay đi trong hoa đào của mùa xuân, muốn được hắn choàng cho chiếc khăn ấm mỗi khi đông về, lại càng muốn được hắn ôm lấy mỗi khi đêm đến. Nhưng tất cả, đều gói gọn trong hai từ mong ước. Khi còn bé, cô ước mỗi ngày đều được nhìn thấy anh Dịch. Lớn hơn một chút, cô ước Anh Dịch đừng đi theo mấy chị gái bỏ cô ở nhà nữa, cô muốn ở cùng Anh Dịch. Lớn hơn nữa, cô lại ước Anh Dịch có thể đừng chán ghét cô nữa được không. Rồi năm 18 tuổi, cô ước, hắn có thể để cô bên cạnh hắn. Nhưng tất cả, những mong ước đó, đều chưa từng thành hiện thực. 18 năm, để cô mãi trông chờ một người, nhưng rốt cuộc, lại vẫn chỉ là cái quay lưng, ánh mắt vô tình của người ấy. Cố Thừa Nhi có chút chua xót, có lúc cô từng nghĩ, cho dù không yêu, chỉ cần hắn chịu lấy cô, để mỗi đêm, cô có thể ôm lấy tấm lưng rắn chắc của hắn, có thể nghe tiếng thở đều đều của hắn, có thể nghe tiếng trái tim hắn đập đều đặn, cho dù là, trái tim đó đang đập vì người con gái khác, cô cũng không bận tâm. Nhưng tất cả, lại tan đi như bọt nước, thoáng chút, đã chẳng còn lại gì nữa rồi...

Nghiêm Quân Dịch không biết cô nghĩ gì, mãi thật lâu sau, hắn nghe thấy tiếng cô thở đều đều. Vốn Nghiêm Quân Dịch muốn quay lại nhìn cô. Nhưng đột nhiên, chuông điện thoại reo lên, hắn bắt buộc phải bỏ đi dự tính này của mình.

Là tiểu Vy gọi?.

- Anh nghe?.

Nghiêm Quân Dịch có chút sững sốt, đầu dây bên kia vang lên tiếng nức nở. Cbn, tại sao hắn có thể quên Tiểu Vy sợ sấm???

- Tiểu Vy, ngoan, sẽ ổn thôi. Anh sẽ về ngay, anh về với em. Ngoan. Chờ anh.

Trong lúc gấp gáp, Nghiêm Quân Dịch giật mạnh tay Cố Thừa Nhi đang ôm mình ra, chạy vội đi.

Có lẽ, sẽ vĩnh viễn Nghiêm Quân Dịch sẽ không biết rằng, khi bóng hắn vừa khuất sau cánh cửa, người con gái trên giường đôi mắt khẽ mở, hai hàng lệ chảy dài trên gò má trắng nõn, thấm vào gối bông mềm mại.

Cố Thừa Nhi cho tay vào miệng mình cắn chặt. Tại sao lại còn đau khổ, tại sao lại còn kì vọng?. Rõ ràng mày biết, so với tiểu Vy, mày chẳng là gì, tại sao còn kì vọng anh ấy sẽ bỏ mặc tiểu Vy mà ở bên mày?. Rõ ràng đã biết mày đối với người ta không hề quan trọng, tại sao còn đặt tâm tư vào?. Tại sao mày lại ngu ngốc như thế????.

Bàn tay bật máu, Cố Thừa Nhi có thể cảm nhận được vị máu tanh nồng trong miệng mình. 7 năm rồi, cô vẫn ngu ngốc không thể quên. 7 năm rồi, còn gì để kì vọng nữa?. Khóe miệng Cố Thừa Nhi kéo lên một góc cười giễu cợt. 7 năm rồi, quên đi thôi....

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18

Nghiêm Quân Dịch chạy xe như bay trong làn mưa đêm trắng xóa, trong lòng còn vang lên tiếng nước nở của Hứa An Vy. An Vy...xin em, đừng làm sao cả...

Hứa An Vy ngồi ở góc phòng, quần áo nhàu co đúm lại, cả khuôn mặt bé nhỏ lem đầy nước mắt, tiếng nước nở vang lên như xé nát trái tim người khác. Khi Nghiêm Quân Dịch bước vào trong phòng chính là thấy được một màn này. Đôi mắt màu tím biết tràn đầy sự hối hận. Nghiêm Quân Dịch ôm Hứa An Vy vào lòng, miệng liên tục nhắc lại hai chữ "xin lỗi".

Hứa An Vy ngược đôi mắt đầm lệ nhìn hắn, tiếng khóc chỉ còn nước nở bỗng nhiên òa thành một cơn, nước mắt thấm đẫm áo sơ mi của hắn.

Chừng qua nửa tiếng, Hứa An Vy rốt cuộc cũng nín khóc, cô dựa vào người Nghiêm Quân Dịch, bàn tay vô thức đưa lên sờ vào gò má cương nghị của hắn, miệng nhỏ hơi mấp máy:

- A Dịch, anh hôm nay đi cùng tiểu Thừa đúng không?.

Nhận được câu hỏi ngoài dự liệu, Nghiêm Quân Dịch có chút sững sờ:

- Tiểu Vy, tại sao em biết?.

- Thì ra là sự thật...

Trong đêm, âm thanh của Hứa An Vy nhẹ như tiếng muỗi kêu. Thanh âm vừa chua xót, vừa đau đớn, tựa như đang cào vào lòng Nghiêm Quân Dịch.

- An Vy... xin lỗi, xin lỗi, xin lỗi em..

- Không sao đâu, anh thuộc về tiểu Thừa, em chỉ là kẻ chen vào...

Hứa An Vy chưa xót nói ra lời này, trong lòng cũng gọn sóng lớn. Đối với Nghiêm Quân Dịch, cô không biết mình yêu hay chỉ đơn giản là cảm kích, nhưng Nghiêm Quân Dịch, lại là một người quan trọng với cô. Anh hi sinh tất cả cho cô, hi sinh tiểu Thừa, hi sinh lợi ích của Nghiêm thị, chống lại cả gia đình. Nếu không có anh, cô và con gái đã sớm chết đầu đường xó chợ rồi. Nghiêm Quân Dịch có ơn với cô, nhưng Cố Thừa Nhi cũng có ơn với cô, một ơn nghĩa rất lớn. Nếu không có Cố Thừa Nhi, cô đã sớm tự tử vào đêm đó rồi. Đối với Hứa An Vy mà nói, cô nợ Nghiêm Quân Dịch, nợ Cố Thừa Nhi, nợ cả đời cũng không trả nổi. Cô muốn buông tay Nghiêm Quân Dịch, để Nghiêm Quân Dịch về bên Cố Thừa Nhi, nhưng buông tay rồi, cô và con gái sẽ ra sao?. Hơn nữa, 7 năm qua sống trong nhung lụa, ở trong vị trí Thiếu phu nhân Nghiêm gia, hiện tại bảo cô ra ngoài kiếm sống, làm sao sống nổi?. Cô nợ Cố Thừa Nhi nhiều rồi, tiếp tục nợ thêm cô ấy, kiếp sau, cho dù phải chết, cô cũng sẽ trả hoàn toàn cho cô ấy.

Nghiêm Quân Dịch thấy vẻ mặt chua xót của Hứa An Vy, trong lòng lại tràn đầy hối hận, hắn đem cô ôm chặt vào lòng, nhẹ nhàng thủ thi bên tai cô:

- An Vy, sẽ không đâu. Vị trí thiếu phu nhân Nghiêm gia, vị trí vợ của anh, chỉ mình em xứng đáng.

Đều tại hắn, đều tại hắn không thể cho cô đơn đăng kí kết hôn, nên mới khiến cô buồn như thế. Nghiêm Quân Dịch mím chặt môi, nhất định, nhất định, sẽ nhanh thôi, anh sẽ cho em tất cả.

Sau cơn mưa cả đêm, buổi sáng trời trong vắt, sạch sẽ hơn bao giờ hết.

Cố Thừa Nhi đem cả hai đứa trẻ đến trường, sau đó tự mình đến Tổng công ty. Bước vào phòng họp, 12 vị cổ đông đang ngồi chờ cô sẵn. Cố Thừa Nhi biết, 12 người này, đều là người trong hắc đạo. Nếu nói Nghiêm thị toàn thể trên dưới bạch đạo, thì Thừa Miên lại chủ yếu chính là hắc đạo. Đối với những nhân vật hắc đạo tai to mặt lớn này, cổ phiếu Thừa Miên chính là thẻ bảo hiểm tuổi già cho họ. Mười hai vị cổ đông, bọn họ tất nhiên cũng có người không vừa mắt với Cố Thừa Nhi. Bọn họ mấy chục năm lăn lộn trên cả hắc đạo lẫn bạch đạo, khó khăn đánh đổi bằng máu xương để đứng được lên vị trí này, vậy mà lại để cho một con nhóc mới bước ra đời đứng trên đầu họ, hài lòng làm sao?. Nhưng hiển nhiên, chống lưng của Cố Thừa Nhi là một chiếc dù lớn, bọn họ có ăn gan hùm cũng không dám thể hiện ra sự không hài lòng này.

Cố Thừa Nhi bước lên trên bục, mỉm cười ra hiệu cho Giang Minh đem tài liệu phân phát cho mọi người. Bản kế hoạch lần này là bản kế hoạch chính của Thừa Khiêu trong vòng ba tháng tới.

- Xin chào các vị, tôi là Cố Thừa Nhi. Bản kế hoạch trên tay các vị là bản kế hoạch chính trong vòng 3 tháng kế tiếp của Thừa Khiêu. Bản kế hoạch này sẽ nằm ở thời điểm trước, trong và sau Tết, như vậy, kể cả số lượng người xem, lượng người quan tâm và cả hoạt động cũng sẽ đều tăng...

Cố Thừa Nhi diễn thuyết chừng 20 phút, cuối cùng cũng hết toàn bộ nội dung bản kế hoạch. Cố uống một chút nước, sau đó an vị ngồi xuống.

Jack - một lão già thô thiển với cái bụng bia to ụ, ông ta đứng lên, chất giọng khàn khàn khó nghe cất lên:

- Cố tiểu thư, tôi cảm thấy bản kế hoạch này không khả thi.

- Lí do?.

Nếu nói tới điểm giống nhau giữa Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi thì chính là đây, bất kể là thứ gì, chỉ cần hai người họ đưa ra, thì nhất định là đúng và không bao giờ để cho ai phản bác lại nó.

- Cô nghĩ mời được doanh nhân có tiếng đến tham gia gameshow thực tế này của cô?. Họ sẽ tham gia?. Có phải cô đánh giá quá cao mình rồi không?.

Cố Thừa Nhi nhướn mày, đem điện thoại nhấc đi hai cái, chờng qua 10s, đầu dây bên kia cất lên chất giọng trầm ấm,

- Cậu nghe, Thừa Nhi, có chuyện gì sao?.

- Giờ cậu có hai lựa chọn, một là tham gia gameshow thực tế của Thừa Khiêu trong vòng ba tháng, hai là đối thủ tiếp theo Thừa Miên nhằm vào chính là TIME của Việt gia.

Cố Thừa Nhi đem ánh mắt khiêu khích ném cho Jack, khoé môi nhếch lên một nụ cười.

Chờng đi gần một phút, điện thoại truyền đến giọng cười ha hả nhếch nhẽ của Việt Minh Dã:

- Tiểu bảo bối Thừa Nhi, cậu đương nhiên tham gia rồi. Cho dù chăm công ngàn việc cậu cũng sẽ tham gia, con nhớ phải dành cho cậu một vị trí.

Cố Thừa Nhi hài lòng chào tạm biệt Việt Minh Dã, cầm khế nhếch lên, ánh mắt khiêu khích lại lần nữa ném cho Jack.

Việt Minh Dã là ai?.

Việt Gia có ba người con. Người thứ nhất là Việt Thiệu Minh, người thứ hai là mẹ của Cố Thừa Nhi - Việt Ái Hi, người thứ ba là Việt Minh Dã. Đại thiếu gia Việt Thiệu Minh đam mê cháy bỏng với nhiếp ảnh, bỏ quyền thừa kế gia tộc, trở thành một nhiếp ảnh gia quanh năm du ngoạn bốn bể. Dĩ nhiên, như thế, quyền thừa kế Việt gia vào tay Việt Minh Dã. Việt Minh Dã hiển nhiên trở thành người thứ hai trong 10 người đàn ông có giá trị hoàng kim nhất thành phố này.

Mà nói đi cũng phải nói lại, năm đó Việt Ái Hi gả cho Cố Thừa Vũ, Việt Gia chia ba phần tài sản Việt Gia, cho con trai Việt Minh Dã hai phần, cho con gái Việt Ái Hi một phần. Trải qua hơn 20 năm, thế lực của một phần kia ngày càng tăng, thậm chí còn lớn hơn cả hai phần.

Jack bí thế, im lặng cắn răng ngồi xuống.

Cố Thừa Nhi tưởng thế là xong, ai ngờ một giọng nữ tính lại cất lên:

- Cố tiểu thư, cả thành phố này ai cũng biết, Việt gia là nhà ngoại của cô, Việt tổng tài là cậu cô, kế hoạch này của cô đương nhiên hẳn sẽ đồng ý. Bây giờ thế này đi, nếu cô làm cho Nghiêm tổng của Nghiêm thị đồng ý tham gia, tôi và ngài Jack đây sẽ không nói thêm câu gì nữa.

Phụ nữ đứng thật nguy hiểm. Người phụ nữ này là Như Lan, là người phụ nữ duy nhất trong 12 vị cổ đông, quả nhiên lợi hại. Cố Thừa Nhi cười nhếch nhếch, cánh tay trắng nõn đưa ra, ánh mắt chán chú nhìn vào chiếc nhẫn bạc trên tay, tuyệt đối không cho đối phương một ánh nhìn, mỉm cười:

- Tôi lại không thích như vật. Chi bằng hiện tại chúng ta chơi lớn đi. Tôi ở đây gọi điện cho Nghiêm Quân Dịch. Nếu anh ta đồng ý, hai người kí vào giấy chuyển nhượng cổ phần, đem 13% của ngài Jack, 9% của Như Lan tiền bồi chuyển nhượng lại cho tôi. Được chứ?.

Lời này vừa dứt, cả căn phòng im như tờ. Cố Thừa Nhi được định sẵn là người thừa kế Cố gia, sau này tất cả các công ty lớn nhỏ của Cố gia trừ bỏ FL Thừa Khiêu của Cố Thừa Phong đều thuộc về tay Cố Thừa Nhi. Trong tay Cố Thừa Nhi có 38% cổ phần Thừa Miên, hiện tại nếu thêm 22% của Jack và Như Lan, trong tay Cố Thừa Nhi sẽ có 60%. Như thế cho dù không cần tới 15% cổ phần trong tay Cố Thừa Phong, Cố Thừa Nhi vẫn có thể đơn phương độc mã đánh bại tất cả cổ đông.

- Được!. Chúng ta cược đi.

Lời này của Jack quả thật làm mọi người sợ hãi, kể cả Như Lan theo phe ông ta cũng cảm thấy lo sợ. Bà ta thấy ông ta là một cổ đông lớn, muốn theo phe ông ta kiếm chút lợi. Ai dè lại bị ép đến bước này.

Trái với tâm trạng Như Lan, Cố Thừa Nhi vô cùng thoải mái, nhấc điện thoại ấn gọi cho Nghiêm Quân Dịch. Trải qua chờng 10s, điện thoại truyền đến âm thanh trầm trầm không rõ cảm xúc của Nghiêm Quân Dịch:

- Cố tiểu thư, cô có chuyện gì sao?.

- Tôi gọi cho anh vì gameshow thực tế dành cho doanh nhân của Thừa Khiêu. Không biết Nghiêm tiên sinh có hứng thú tham gia?.

Mọi người, đoán thử xem, Nghiêm tổng sẽ trả lời thế nào?.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19

Đối với sự hồi hộp của Jack và Như Lan, Nghiêm Quân Dịch rất phối hợp nói ra ba chữ:

- Không hứng thú.

sau đó, liền tắt máy.

Cả không khí phòng họp liền ngưng đọng... Nụ cười trên khóe môi Jack ngày càng đậm, ông ta sung sướng phát run, cả khuôn mặt nức ních đầy mồ cùi đến rung rung. Như Lan cũng không kém, bà ta nhìn Jack với một ánh nhìn thiện cảm hơn bao giờ hết, cũng cảm thấy địa vị của mình như được nâng cao lên mấy bậc.

Trái với sự vui mừng của Jack và Như Lan, nụ cười trên môi Cố Thừa Nhi vẫn như cũ, ngón tay thon dài trắng như bạch ngọc khẽ lướt trên bàn phím điện thoại hai cái, sau đó tùy tiện ném điện thoại ra, ngã người ra ghế.

Chưa tới mười giây sau, điện thoại Cố Thừa Nhi liền đổ chuông, tiếng chuông điện thoại vang lên giữa phòng họp, bỗng nhiên rõ ràng hơn hết. Cố Thừa Nhi vươn tay ra, đem vị trí hiện thị từ chối ẩn xuống.

Jack vừa thắng Cố Thừa Nhi một ván, niềm vinh hạnh trong người ông ta còn đang hừng hực, ông ta đứng lên, toan chỉ trích Cố Thừa Nhi. Nhưng ông ta còn chưa kịp mở miệng, Giang Minh bên cạnh liền mang điện thoại đang phát sáng đưa cho Cố Thừa Nhi:

- Tiểu thư, là Nghiêm tiên sinh gọi.

Khẽ gạt đầu, Cố Thừa Nhi nhận điện thoại từ tay Giang Minh, trực tiếp mở loa lớn.

Dường như vừa báo kết nối thông, liền nghe thấy chất giọng trầm ấm đặc biệt của Nghiêm Quân Dịch vì tức giận mà la lớn:

- Cố Thừa Nhi!. Arnold Evans!. Con nhóc chết tiệt!.

Cố Thừa Nhi bị Nghiêm Quân Dịch gọi cả tên họ, thậm chí cả tên Tiếng Anh cũng không tha, có chút bất đắc dĩ cười khổ.

- Tôi đây.

Điểm chừng vài giây, đầu bên kia đã đổi một giọng rất hòa nhã:

- Cố đại tiểu thư, Nghiêm Thị cùng Thừa Miên hợp tác lâu năm như vậy, kế hoạch này của Thừa Khiêu, tôi sao lại không góp chút sức mọn được chứ?. Cố tiểu thư, nhớ giành cho tôi một vị trí.

Đối với việc Nghiêm Quân Dịch đột nhiên thay đổi thái độ, cả phòng họp như bị nhét cả quả trứng khủng long vào miệng. Mà sắc mặt Jack và Như Lan so với móng nhái quả thật không có khác biệt mấy.

Cố Thừa Nhi khẽ bật cười, ngón tay thon dài đưa lên giữa không khí, ngắm nghía những đốt ngón tay xinh xắn:

- Nghiêm tổng, chẳng phải khi nãy ngài nói không hứng thú sao?.

Đầu dây bên kia im lặng chừng vài giây, Cố Thừa Nhi biết rõ, vài giây này, Nghiêm Quân Dịch hẳn là dùng để định tâm đi. Rất nhanh sau đó lại nghe được chất giọng trầm ấm của Nghiêm Quân Dịch:

- Cố tiểu thư, tôi quả thật lúc trước chưa suy nghĩ kĩ.

Cố Thừa Nhi bật cười lớn, hài lòng nói vài câu tạm biệt với Nghiêm Quân Dịch. Tất thấy 12 vị cổ đồng đều trong trạng thái hết sức hoảng hốt, cái này.. là thế nào?.

Hiển nhiên, việc này ngoài hai nhân vật chính là Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân dịch biết ra thì chỉ có mình Giang Minh là biết. Cái kia...tiểu thư nhà hần chính là gửi hình nude lúc còn ôm bình của Nghiêm tổng cho chủ nhân của nó nha!.

Cố Thừa Nhi ung dung nhàn nhã đem ngón tay gõ gõ lên bàn, vẫn lười biếng không muốn nói thêm gì.

Trái ngược với vẻ điềm tĩnh của Cố Thừa Nhi, Jack vô cùng hoảng loạn. Mà Như Lan so với ông ta còn hoảng loạn hơn. Bà ta cố gắng cả đời, tranh đấu với bao nhiêu người mới đứng được ở vị trí này, thế mà... hiện tại cả đời bà ta lại bị con nhóc này đoạt đi chỉ trong chưa đầy 30 phút.

Cố Thừa Nhi tựa như kẻ vương giả, từ từ thưởng thức vẻ hoảng loạn, sợ hãi, rối rắm, ân hận của Jack và Như Lan. Thời gian trôi qua đi 10 phút, mà đối với kẻ thua cuộc lại như 10 năm, kẻ thắng, rốt cuộc cũng chịu lên tiếng:

- Ngài Jack, Như Lan tiền bối, nể tình hai người đồng hành cùng Thừa Miên nhiều năm, lại là cổ đồng lớn của Thừa Miên, hậu bối như tôi đương nhiên không thể cậy quyền lên mặt khi dễ hai người. - Cố Thừa Nhi nhàn nhạt nói, thành công đem ném cho Jack cùng Như Lan thêm tia hi vọng, nhưng hiển nhiên, câu tiếp theo lại làm cho Jack và Như Lan như bị ném xuống vực sâu vạn dặm - Tôi tính thế này, hai người theo lí mà nói nên chuyển nhượng toàn

bộ cổ phần cho tôi và không nhận được xu nào, nhưng làm người không thể bắt nạt, tôi trả cho ngài Jack 13%, Như Lan tiền bối 9% giá thành số cổ phiếu. Hai người sau này không còn liên quan đến Thừa Miên nữa.

- Cô!!!!.

Trận đầu lần này, Cổ đại tiểu thư Cổ gia, Cổ Thừa Nhi thắng.

Đồng hồ điểm 11h, toàn bộ thủ tục hoàn thành, Cổ Thừa Nhi nắm trong tay toàn bộ 60% cổ phần Thừa Miên, trở thành cổ đông lớn nhất của Thừa Miên, giá trị bản thân của Cổ Thừa Nhi cũng tăng lên đến con số cả ngàn tỷ USD.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Thấm thoát, thời gian đã trôi qua thêm một tuần.

Buổi tối mùa đông, thời tiết có chút se lạnh, trong khách sạn số 08 của Nghiêm thị, tiệc chúc mừng lễ khởi công dự án khu Hoa Liên số 6 diễn ra một cách vô cùng náo nhiệt.

Cổ Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch cùng nhau nâng ly đáp lại lời chúc mừng của tất cả mọi người trong sảnh lớn. Nghiêm Quân Dịch thành thực, cương nghị, cả hơi thở tràn đầy sự quyền quý sang trọng. Cổ Thừa Nhi quyến rũ, mê hoặc, nhựa sống như tràn qua hơi thở của cô, phảng phất khắp sảnh. Họ tựa như đôi kim đồng ngọc nữ, vô tình lọt vào mắt xanh của đối phương, bị Ngọc Hoàng đại đế trách phạt đẩy xuống trần gian.

Hứa An Vy đứng ở một góc khuất, nụ cười trên khóe môi có chút chua chát, phải chăng, cô sai rồi?. Họ tựa như sinh ra để dành cho nhau, để ở bên cạnh nhau. Cô tựa như chỉ là con rối, cố tình ngăn cách giữa hai người, mãi mãi làm trò cười cho thiên hạ.

- Hứa tiểu thư, họ rất đẹp đôi phải không?.

Âm thanh đầy từ tính của người đàn ông phát ra từ phía sau Hứa An Vy, cô giật mình quay lại, giọng nói này...

Là Hoắc Trí Hiên!!!.

Hoắc Trí Hiên, kẻ được mệnh danh là ông hoàng của thế giới nhạc cụ, nhị thiếu gia Hoắc Gia, tổng tài tập đoàn Hoắc thị, đồng thời, cũng là người bạn thân duy nhất của Nghiêm Quân Dịch tỏ thái độ không vừa mắt với cô. Người đàn ông này, không những độc mồm độc miệng, mà còn vô cùng biết cách chà đạp người khác.

- Hoắc tiên sinh...

- Haha, Hứa tiểu thư khinh thường tôi đến mức không trả lời câu hỏi của tôi sao?.

Hoắc Trí Hiên cười lớn, bề ngoài tựa như đang vui vẻ, nhưng lời nói phát ra lại như trực tiếp đâm người đối diện một cái.

- Tôi...tôi không có. Tiểu Thừa và A Dịch... họ rất đẹp đôi.

Nhìn thấy bộ dáng Hứa An Vy ủy khuất tổn thương cúi đầu trả lời mình, Hoắc Trí Hiên lại tựa như không hề để ý, giọng nói giễu cợt vẫn đều đều:

- Vậy mà có kẻ, lại vẫn nhẫn tâm phá hoại mối lương duyên ấy. Chắc, cô nói xem, kẻ đó có đáng bị trừng phạt?.

Hứa An Vy nghe được lời này của Hoắc Trí Hiên, lại nhận được vô số ánh mắt không mấy xem trọng của mọi người, nội tâm giống như bị một con dao nhỏ cắt gọt, đau đớn đến muốn ngất đi. Tại sao?. Tại sao không ai chấp nhận cô?. Tại sao ai cũng đứng về phía Cổ Thừa Nhi?. Cho dù bắt đầu là cô sai, nhưng người Nghiêm Quân Dịch yêu là cô, người Nghiêm Quân Dịch muốn cưới cũng là cô, tại sao không ai chấp nhận cô?. Lí do... chỉ đơn giản ba chữ: Cổ Thừa Nhi. Cổ Thừa Nhi, nếu Cổ Thừa Nhi biến mất, có phải mọi người sẽ chấp nhận cô?. Sẽ gọi cô một tiếng Nghiêm phu nhân, chứ không phải Hứa tiểu thư nữa?. Hứa An Vy tựa như bị ép đến đường cùng, cô không muốn nhận sự khinh bỉ này, cô không muốn!!!!.

Giữa lúc Hứa An Vy dường như muốn phát nổ, Nghiêm Quân Dịch lại rất đúng lúc đem cô ôm vào lòng, kiêu ngạo hướng thẳng Hoắc Trí Hiên mà tuyên bố:

- Người của tôi, cho dù làm gì, cô ấy vẫn luôn đứng.

Hoắc Trí Hiên cười haha hai tiếng, lướt nhẹ qua hai người, còn không quên bỏ lại một câu vào tai Hứa An Vy:

- Nên nhớ, nếu không có Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch sẽ không yêu cô.

Câu này, Hứa An Vy hoàn toàn không hiểu.

Hoắc Trí Hiền đi khuất, Hứa An Vy liền khóc òa lên trong lòng Nghiêm Quân Dịch, bao nhiêu uất ức cứ thế cứ thế theo nước mắt thấm vào tây trang đất tiền của Nghiêm Quân Dịch. Hắn bỏ đi bộ dáng lãnh khốc, kiêu ngạo, ôn nhu mà đem cô đến phòng tổng thống trong khách sạn.

Cố Thừa Nhi đứng ở phía xa trông thấy một màn này, nụ cười chua chát trên khóe môi càng đậm thêm, ly rượu trên tay cũng được đổ hết vào miệng. Tại sao?. Tại sao lại đau lòng đến thế?.

- Cố Thừa Nhi!!.

Âm thanh của nữ nhân vô cùng mềm mại lọt vào tai Cố Thừa Nhi, cô đem đầu đón trên khuôn mặt dọn đi sạch sẽ, lại bày ra một bộ dáng tươi rói, ngẩng đầu mỉm cười với đối phương.

Là Mộ Phi Vũ, một trong những khách hàng thân thuộc của Thừa Miên cùng với vợ của mình - Phi Nhật Anh. Phi Nhật Anh là bạn thân của Cố Thừa Nhi, hai người vui vẻ trò chuyện đôi ba câu, sớm đã thu hút khá nhiều các vị tiểu thư cùng phu nhân khác.

- Cố tiểu thư, nghe nói gameshow mới của Thừa Miên sẽ có sự tham gia của các doanh nhân, cô bật mí một chút đi nha~.

Người nói là tiểu thư của một nhà chính trị, mối quan hệ với Cố Thừa Nhi cũng xem ra không tệ. Lời này vừa nói xong, các vị tiểu thư khác cũng vô cùng háo hức. Cố Thừa Nhi cũng không muốn phụ lòng họ, mỉm cười:

- Nào nào, nói cho mọi người nghe, nhưng không được tiết lộ ra ngoài đâu đấy nhé!.

- Tất nhiên rồi nha~.

- Gameshow lần này có 5 doanh nhân: Tổng tài Việt Minh Dã của TIME, Tổng tài Nghiêm Quân Dịch của Nghiêm Thị, CEO Hoắc Trí Hiền của Hoắc Thị, Tổng giám đốc Quách Thuần Hi của D&G, Tổng tài Phong Khiên Triều của Phong thị.

Mấy vị tiểu thư nghe được danh sách này liền hận không thể ngay hiện tại mà xem chương trình, thực sự là toàn nam nhân ưu tú nha!!!!.

- Nhưng tôi lại thích Cừu gia nhà cô hơn nha!.

Người nói lời này là bạn học cao trung của Cố Thừa Nhi, cô ấy còn rất bi thương bằng cách tựa đầu vào vai Cố Thừa Nhi thở dài. Cố Thừa Nhi bật cười:

- Sẽ có. Sẽ có. Ngoài danh nhân ra thì còn có Ảnh đế Khương Dạ, Ảnh hậu Nạp Lan Tư Đình, Thái tử gia Đông Chính Khiêu, Cừu gia Cố Thừa Phong, Người tình quốc dân Ngôn Gia Lạc. Mọi người đã hài lòng rồi chứ?.

- Aaaa~. Hài lòng rồi nha~. - tiếng kêu khoa trương của mấy vị tiểu thư liền rộ lên.

Nhìn khuôn mặt vui vẻ của bọn họ, Cố Thừa Nhi thực sự mãn nguyện, nụ cười trên môi lại càng thấm đượm vui vẻ hơn.

Nghiêm Quân Dịch vừa bước xuống liền thấy nụ cười như hoa mai rạng rỡ của Cố Thừa Nhi. Lòng hắn gọn lên con sóng nhỏ, 7 năm... người phụ nữ đó ngày càng trở nên quyến rũ mị hoặc. Cô không giống như Hứa An Vy, thanh thuần, trong sáng và mềm yếu, cô mạnh mẽ, quyết đoán và cũng đầy thủ đoạn. Người đàn ông không thích đàn bà thủ đoạn, nhưng sự thủ đoạn của Cố Thừa Nhi, hắn hiện tại cũng như những người đàn ông khác, không cách nào tức giận với cô lâu được. Bởi lẽ, sau cái thủ đoạn đó, là tâm hồn trong sáng và đẹp đẽ đến lạ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

Trời cuối đông se lạnh, ấy vậy mà Phong Vân - biệt thự ven biển của Cố Gia thời tiết vẫn rất ấm áp. Thực ra mà nói, Phong Vân nằm ngay trên dải đất đường xích đạo, quanh năm thời tiết ấm áp. Biệt thự Phong Vân này tính ra tuổi còn lớn hơn cả Cố Thừa Nhi. Gần 30 năm trước, khi ba mẹ Cố Thừa Nhi chưa quen nhau, ba Cố chưa rửa tay gác kiếm, vẫn là người đứng đầu hắc đạo, biệt thự Phong Vân được một nhà triết học người Pháp đưa tới phòng đấu giá. Ba Cố đối với căn biệt thự này chỉ là nổi lên chút hứng thú nho nhỏ nhưng mẹ Cố lại rất vừa ý căn biệt thự này, ba Cố phải lòng mẹ Cố từ cái nhìn đầu tiên, liền mượn việc giành mua căn biệt thự này mà làm quen với mẹ Cố. Tồn tại đã mấy thập niên, vậy mà biệt thự Phong Vân vẫn đẹp y như vẻ ban đầu, không hề bị phai mờ so với thời đại.

Biệt thự Phong Vân... Gameshow lần này thế mà lại quay ở biệt thự Phong Vân.

Ngôn Gia Lạc ngược mắt nhìn con chim đại bàng được khắc tỉ mỉ trên đá thạch nhũ ở tháp biệt thự. Biệt thự Phong Vân chính là vật định tình của Cố lão

gia và Cố phu nhân, nó vẫn luôn tồn tại như một giai thoại về vẻ đẹp và tình yêu giữa hắc-bạch. Hậu bối như bọn họ hôm nay được ở đây chiêm ngưỡng biệt thự này, quả thật tham gia game show này không hề uống phí.

Nạp Lan Tư Đình, người con gái tài năng và quyến rũ, 20 tuổi đã có thể đạt được vị trí ảnh hậu vạn người mơ ước, trở thành em gái quốc dân của mọi đàn ông trong thành phố A, giờ phút này cũng không khác Ngôn Gia Lạc, cô ngược nhìn hình con chim đại bàng kia, môi mông khẽ thì thào "biệt thự Phong Vân...".

Đứng trước cửa Biệt thự có gần 20 người. Vì sao con số lại lên đến 20 người?.

Tổng doanh nhân tham gia là 5, tổng minh tinh và tinh anh là 5. Ekip quay có 6 người, 1 người dẫn chương trình, thêm Cố Thừa Nhi nữa là vừa tròn 17 người. Cố Thừa Nhi giao chìa khóa cho MC mở cửa, cửa vừa mở, mọi người lập tức liền bị choáng ngợp. Vốn họ đã nghe tới vẻ đẹp của Phong Vân không ít lần, nhưng đẹp đến mức như vậy, họ quả thật chưa từng nghĩ đến.

Bên trong, sàn nhà được lát bằng kính chịu lực trong suốt, có thể thấy được bên dưới là một lớp cát mỏng, có vỏ sò bắt mắt, có những chú cá nhỏ nhiều màu bơi lội, nước biển màu xanh dập dờn. Từng người từng người bước trên lớp kính, cảm tưởng như đang đi dạo trên mặt đại dương. Đẹp, quả thật rất đẹp!!!!. Bên trên tường, bức tranh trời biển đặc khắc lên một cách đẹp đẽ. Trời trong, biển xanh, cát trắng, tất cả được chạm nên bởi đá thạch anh bất mất hơn hết dưới ánh nắng. Bên trên trần nhà, một quả cầu khổng lồ với những vết cắt tạo nên nhiều mặt, tựa như một viên kim cương lớn. Ở một phía phòng khách là bộ bàn ghế được tạo thành hình những vỏ sò, mặt ngoài nổi lên những gợn, mặt trong nhẵn bóng, tỏa ra thứ ánh sáng yếu ớt đặc trưng, tựa như một vỏ sò khổng lồ. Bàn là một hình hộp chữ nhật bằng kính chịu lực, bên trong chứa đầy táo. Bước vào Biệt thự Phong Vân, tựa như bước vào thế giới của đại dương!.

Ôn Diệc Vũ - con gái độc nhất của Ôn gia, người được chọn làm MC theo sự chỉ đạo của Cố Thừa Nhi tiến lên phía trước, vỗ tay, mọi người liền theo bản năng liền quay lại, mà trợ lý bên ekip quay liền đem cho Ôn Diệc Vũ một hộp nhỏ đựng chìa khóa, đồng thời đem năm tờ giấy lần lượt phát cho các minh tinh và tinh anh. Cô đem chìa khóa đồ hết ra bàn, tổng cộng là 5 cái, mỉm cười:

- Chào mừng mọi người đến với show truyền hình thực tế The Star trực thuộc FL Thừa Miên!!!!. Trên bàn hiện tại có 5 chiếc chìa khóa. Doanh nhân là nhóm 1, minh tinh cùng tinh anh là nhóm 2. Mời những người thuộc nhóm một đồng thời cho mình mỗi người một chiếc chìa khóa.

Nghiêm Quân Dịch khinh bỉ nhìn Cố Thừa Nhi đứng sau đạo diễn mà chỉ đạo, môi mông nhếch lên, hoàn mỹ tặng cho Cố Thừa Nhi một cái nhìn khiêu khích, đem hấn ép đến đây, không phải an ổn thế là hấn bỏ qua cho cô đâu.

Cố Thừa Nhi nhăn mặt, tên này, vẫn luôn khinh thường cô!!!.

Trải qua 2 phút, Việt Minh Dã chọn số 3, Nghiêm Quân Dịch chọn số 1, Hoắc Trí Hiên chọn số 5, Quách Thuần Hy chọn số 2, Phong Khiên Triều chọn số 4.

MC mỉm cười hài lòng, bảo nhóm 2 cùng mở giấy trên tay ra.

Kết quả...

Việt Minh Dã và Nạp Lan Tư Đình một phòng.

Nghiêm Quân Dịch cùng Khương Dạ một phòng.

Hoắc Trí Hiên cùng Cố Thừa Phong một phòng.

Phong Khiên Triều cùng Ngôn Gia Lạc một phòng.

Quách Thuần Hy cùng Đông Chính Khiêu một phòng.

Thật con mẹ nó cầu huyệt!.

Phòng được sắp xếp xong xuôi, mọi người trực tiếp trở về phòng mình.

Nghiêm Quân Dịch quay đầu nhìn Ôn Diệc Vũ, cô gái này...tại sao hấn có cảm giác rất giống con gái hấn?.

Nghỉ ngơi hơn một giờ, máy quay cũng quay lại đủ các sửa soạn của mọi người, MC tập trung mọi người lại ở sân trước biệt thự, mỉm cười hòa nhã. Không hiểu sao, Nghiêm Quân Dịch lại cảm thấy nụ cười này 7 phần giống nụ cười của con gái hấn. Chẳng lẽ hấn nhớ con gái đến phát điên?.

- Mọi người, nhiệm vụ đầu tiên của các bạn là chèo thuyền đi thu lượm hải sản cho bữa trưa. Ngoài biển sẽ chuẩn bị sẵn thuyền cho các bạn. Trên biển được thả rất nhiều túi hải sản, đội nào dành được nhiều hải sản hơn, đội đó sẽ chiến thắng. Các bạn có tổng cộng 40 phút trước khi sóng biển có thể cuốn trôi hải sản. Những đội thua sẽ phải làm theo yêu cầu của đội thắng, nên tuyệt đối hãy cẩn thận nhé. Còn bây giờ thì.... Let's go!!!!.

MC vừa dứt lời, 10 bóng dáng liền vụt đi. Bọn họ tất thấy đều không hứng thú với gameshow này, nhưng hiển nhiên, không ai muốn thua đối phương.

Thua ở một trò chơi nhỏ, chẳng khác gì tự nhận trên thương trường mình cũng không có khả năng thắng đối phương. Huống hồ còn có hình phạt, không ai muốn đem mình làm trò đùa cho người khác!.

Cố Thừa Nhi mỉm cười, mọi thứ đang diễn ra rất thuận lợi.

Trên thuyền, Cố Thừa Phong ngồi ở một góc thuyền, hết sức hồ hào đồng đội Hoắc Trí Hiên của mình kéo túi hải sản lên. Chị cậu là người cuồng zic zac, ngay khi Hoắc Trí Hiên may mắn tìm thấy túi đầu tiên, Cố Thừa Phong đã biết ngay những túi tiếp theo nằm ở đâu. Quả nhiên, biết người biết ta, trăm trận trăm thắng.

Cố Thừa Phong nhận ra đường zic zac, nhưng Nghiêm Quân Dịch biết rõ, đây không phải đường zic zac, hiển nhiên, đường zic zac này là chữ M. Chữ M đã có, chữ còn lại sẽ là chữ gì?. Trong đầu hắn liền một mảng trống rỗng. Mà đồng đội Khương Dạ của hắn lại tỏ ra không hề lo lắng chút nào, vô tư vò lo ngồi ở góc thuyền bên kia.

- Khương Dạ!.. Anh có nghĩ ra gì không?.

- Không!.

-.....

- Anh có nghĩ ra gì không?.. - Khương Dạ thấy sắc mặt nuột phải chuột của Nghiêm Quân Dịch, liền bày ra bộ dáng nghiêm túc hỏi.

Trầm tư một hồi, Nghiêm Quân Dịch cười một cách vô sỉ, nhẹ nhàng phun ra hai chữ gì đó mà chỉ mình Khương Dạ nghe thấy. Hiển nhiên, hai chữ kia khiến Khương Dạ vô cùng hài lòng. Quả nhiên vô sỉ với cận bã hợp lại với nhau sẽ là một đôi "cầu tặc chủng".

Mà lúc này ở bên Việt Minh Dã, anh đang vò đầu bứt tai không biết làm thế nào. Đứa cháu này, quả thật quá mức biết đùa giỡn người khác rồi!!!. Nạp Lan Tư Đình thấy đồng đội lâm vào thế khó liền cười hi hi đưa lên một túi táo biển:

- Đây, ăn không?.

- Gì đấy?.. - Việt Minh Dã nhú mày.

- Táo đấy, vừa lấy được.

Thế là....

Có đánh chết Cố Thừa Nhi, cô cũng không muốn thừa nhận mình vừa thấy một đôi "uyên ương" đang tức cảnh sinh tình vừa ăn táo vừa trò chuyện chẳng màng chuyện nhân gian đâu!!!!!!.

Khác với ba đội kia, Ngôn Gia Lạc chuyên tâm quan sát các đội còn lại, còn Phong Khiên Triều lại chăm chú chèo thuyền, chèo tiến chèo lùi, nhưng sao hắn vẫn cảm thấy mình đang đứng một chỗ vậy?.

Cố Thừa Nhi thực sự không muốn nói đâu, nhưng Phong tam thiếu, anh trèo thuyền con mẹ nó thành vòng tròn rồi!!!!.

Đội cuối cùng là đội của Quách Thuần Hy và Đông Chính Khiêu. Không nói không cười, trao đổi ánh mắt ba giây, đổi lại hai cái gật đầu cùng lúc, Quách Thuần Hy trời phăng áo, lao ùm xuống nước, lần lượt vớt lên các túi hải sản, mà Đông Chính Khiêu cũng rất hiểu ý đồng đội mà đưa tay đón lấy.

Cố Thừa Nhi thừa nhận, hôm nay mình nói tục quá nhiều rồi, nhưng cách này của Quách Thuần Hy và Đông Chính Khiêu quả thật vô sỉ, thật sự là con mẹ nó vô sỉ!!!!!!.

Kết quả đương nhiên ai cũng biết, Quách Thuần Hy và Đông Chính Khiêu dành được nhiều túi hải sản nhất.

Vừa lúc mọi người chèo thuyền trở về, trước mũi thuyền Quách Thuần Hy liền xuất hiện thêm một con thuyền nữa, là Nghiêm Quân Dịch và Khương Dạ.

Thực ra, hai chữ vừa nảy của Nghiêm Quân Dịch là: "đi cướp"!!!!!!.

Quả nhiên, không có vô sỉ nhất, chỉ có vô sỉ hơn!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

Quách Thuần Hy ngược mắt nhìn thuyền của Nghiêm Quân Dịch trước mắt mình, gong mũi hừ một cái. Gần 30 năm quen biết, quan hệ của bọn họ ban

đầu cũng không phải tệ, nhưng sau đó, khi anh đem lòng yêu thích Cố Thừa Nhi thì tên gia hỏa này lại trở mặt với anh, khắp mọi nơi đối đầu anh.

- Nghiêm Quân Dịch, cậu nên tránh ra đi.

- Haha. - Nghiêm Quân Dịch bật cười, dùng ánh mắt ám chỉ những túi hải sản mà buông lời - Quách Thuần Hy, tôi nghĩ tốt nhất cậu nên đưa chúng cho tôi đi.

Quách Thuần Hy đưa mái chèo cho Đông Chính Khiêu, cọt nhả cười cười đứng lên.

- Nghiêm Quân Dịch, chẳng lẽ cậu không biết phải lao động thì mới có thành quả?.

- Có sao?.

Nghiêm Quân Dịch nhướng mày, chớp mắt một cái, đôi chân thon dài đã đá về phía Quách Thuần Hy. Mà Quách Thuần Hy cũng vô cùng khéo léo tránh khỏi cú đá của Nghiêm Quân Dịch. Nghiêm Quân Dịch chỉ chờ có thế, cười cười, nghiêng người đem hải sản nhấc lên ném cho Khương Dạ. Khương Dạ đương nhiên vô cùng phối hợp, bắt lấy túi hải sản. Quách Thuần Hy nhủ mày, Nghiêm Quân Dịch hiển nhiên lại dùng kế!!! Qua một cái nháy mắt, Khương Dạ bắt túi hải sản làm thuyền có chút chòng chành, Đông Chính Khiêu không chậm một giây đem mái chèo móc lấy túi hải sản về thuyền mình, hướng Quách Thuần Hy làm ra 1 dấu okay.

Nghiêm Quân Dịch đưa mắt ra hiệu gì đó cho Khương Dạ, tuy nhiên trên mặt vẫn là nụ cười nhàn nhạt khó đoán:

- Haha, lâu ngày không gặp, xem ra tiến bộ không ít!.

- Quá khen rồi. - Quách Thuần Hy cười cười.

Những tưởng thế là xong, ai ngờ bùm một cái, Khương Dạ mang mái chèo chọc vào hông Đông Chính Khiêu, khiến hắn vì nhột mà lộn ngược xuống nước. Đương nhiên sau đấy trong khi Quách Thuần Hy chưa còn chưa kịp phản ứng, vị anh đế nào đó rất khoái trí liền đem mái chèo móc hơn phân nửa túi hải sản nhà người ta về. ==

Giữa biển mênh mông, mùi thuốc súng lan ra. Ngay thời khắc ấy, chuông báo hết thời gian vang lên, Quách Thuần Hy đành kéo Đông Chính Khiêu lên, buộc phải chèo thuyền trở về bờ. Nghiêm Quân Dịch nhún vai, cười vô sỉ:

- Thuần Hy huynh đệ, đã nhường rồi.

Cố Thừa Nhi đứng trên bờ, đương nhiên quan sát hết được mọi chuyện xảy ra, ấn định khề nhần, Quách Thuần Hy và Nghiêm Quân Dịch không phải định gây chuyện với nhau ngay trong chương trình của cô đấy chứ????.

Trước bãi biển, cả 5 đội đã tập hợp, kết quả đương nhiên không cần nói cũng biết, Nghiêm Quân Dịch và Khương Dạ thắng!.

Ôn Diệc Vũ len lén liếc mắt nhìn Cố Thừa Nhi, quả thực không hiểu vì sao Cố Thừa Nhi không để cô bắt lỗi. Tuy nhiên, không hiểu là không hiểu, cô vẫn không thể làm trái Cố Thừa Nhi. Ôn Diệc Vũ tiến lên trước mặt 5 đội, mỉm cười:

- Trong phần thi tìm kiếm túi hải sản, Nghiêm Quân Dịch và Khương Dạ dành chiến thắng!. Hai người có quyền phạt những đội còn lại.

Đương nhiên lời này nói ra, khiến cả 4 đội còn lại sùng sốt. Nghiêm Quân Dịch là một tên vô sỉ, Khương Dạ là một tên cặn bã biến thái. E rằng lần này mặt mũi bọn họ sẽ mất sạch rồi.

Khương Dạ bày ra một bộ dáng lười biếng, hướng Nghiêm Quân Dịch mỉm cười:

- Sao chúng ta không để Cố tiểu thư phạt nhỉ?.

Cố Thừa Nhi là ai?. Đương nhiên là loại người vừa cặn bã, vừa vô sỉ, thủ đoạn đầy mình, lại tuyệt nhiên không nể mặt ai. Nghiêm Quân Dịch đương nhiên vô cùng hài lòng với ý kiến này rồi.

- Được.

- Cố tiểu thư, không phiền cô chứ?.

Cố Thừa Nhi tự nhiên nằm không cũng trúng đạn, không khỏi bức bối lờm Khương Dạ một cái, không nhanh không chậm đánh phải từ sau lưng đạo diễn bước tới chỗ bọn họ. Nụ cười lại được bày ra một cách vô cùng chuyên nghiệp.

- Nghiêm tiên sinh và Khương anh đế đã tin tưởng tôi như vậy, tôi có thể từ chối vinh hạnh này được sao?.

- Haha, vậy quả thật phiền cô rồi.

Khương Dạ cười haha hai tiếng, đương nhiên cũng vô cùng thâm ý mà liếc nhìn những người còn lại.

Tám người còn lại: "Lần này thì mặt mũi bọn họ một đi không trở lại rồi ==".

Trên bờ biển, thân ảnh Cố Thừa Nhi mềm mại, mỏng manh, gió biển thổi qua mái tóc cô, những sợi tóc như những sợi cước biển, đẹp đến khó thở. Tuy nhiên, người đẹp mê luyến như vậy, nhưng lời nói ra lại vô cùng độc ác:

- Thế này đi, ở chỗ đạo diễn Trương có chút bánh ngọt. Hai người trong mỗi đội liền dùng miệng ngậm thìa đút cho đối phương ăn đi.

Lời nói nghe sao mà nhẹ thế!. Nhưng rồi cuộc bảo bọn họ nên làm sao????.

Hiển nhiên, lời này vừa nói ra, tất cả đều là mặt mày nhọt nhọt như nuốt phải ruồi. Ngay sau đó còn là những ánh mắt căm hờn ném về phía Việt Minh Dã. Hình phạt này, chỉ cậu ta có lợi!!!.

Cố Thừa Nhi đem một nụ cười rạng rỡ mà bày ra. Trợ lý đạo diễn đem bánh đến, Ôn Diệc Vũ liền theo phân phó của Cố Thừa Nhi mà giao cho những đội thua.

Cố Thừa Phong ngậm thìa, suy nghĩ đi suy nghĩ lại, cậu vẫn thấy rõ ràng là chị cố tình chơi mình. Cái tin đồn kia!. Chị lại lợi dụng vào nó mà chơi cậu!. Tuy rằng trước mặt công chúng cậu vẫn luôn cùng anh Khương Dạ diễn thân mật treu tức lão ba nhưng giới tính của cậu hoàn toàn thẳng, hôm nay bảo cậu đút bánh cho cái tên Hoắc Trí Hiền không quen không biết này, cậu làm thế nào được?.. ==

Hoắc Trí Hiền nhìn vẻ rối loạn của Cố Thừa Phong, Hoắc Trí Hiền há miệng ngậm lấy miếng bánh, cười một cách cợt nhả:

- Cố thiếu gia không phải cùng anh để Khương Dạ yêu đương đồng tính sao?. Bây giờ sao lại bày ra bộ dáng nam thẳng thế này?.

- Con mẹ nó, anh im miệng cho tôi!.

Đáp lại sự tức giận của Cố Thừa Phong, Hoắc Trí Hiền vô cùng thảo mãn mà cười lớn. Tiểu tử này, chẳng bạo dạn giống chị gái được chút nào!.

Quách Thuần Hy nhìn Đông Chính Khiêu, Đông Chính Khiêu nhìn Quách Thuần Hy. Cả hai không nhìn được mà cười phá lên. Quách Thuần Hy ngậm được thìa lên, thấy khuôn mặt Đông Chính Khiêu ở đối diện liền không nhìn được cười lớn, làm thìa rớt xuống đất. Mà Đông Chính Khiêu nhìn về mặt khó khăn nhìn cười ngậm thìa của Quách Thuần Hy cũng không nhìn được, quay mặt về một phía cười lớn.

Phong Khiên Triều lười biếng nhìn người được mệnh danh là Người tình quốc dân - Ngôn Gia Lạc ngồi trước mặt mình, mày khẽ nhíu, há miệng ngậm lấy bánh nhai nhai. Phong Khiên Triều là con trai của anh họ Nghiêm Quân Dịch, tuổi đã ngoài 20, tuy là nắm giữ vị trí tổng tài Phong thị nhưng trong cuộc sống thường ngày tính cách vẫn rất đơn thuần, đôi khi có chút ngốc nghếch. Như chèo thuyền vòng tròn là đủ hiểu rồi ==. Cậu nhìn Ngôn Gia Lạc rồi lại nhìn mình, vẫn không cảm thấy có gì sai cả. Mà Ngôn Gia Lạc lại là người rất thoải mái về giới tính, hiển nhiên không để ý tới cái gọi là ngại ngùng.

Nạp Lan Tư Đình mặt đỏ như cà chua chín, run rẩy mãi mới đưa được bánh tới miệng Việt Minh Dã. Việt Minh Dã là một tên đại mặt dày, nhìn được về thẹn thùng của thiếu nữ, tuy rằng mặt không đỏ tim không đập nhanh, nhưng lòng lại không kìm được mà gợn lên sóng nhỏ lăn tăn.

Hiển nhiên, tất cả đều lọt vào ống kính của đạo diễn Trương. Cố Thừa Nhi gọi trợ lý, phân phó cô ấy đăng lên một chút hậu trường, bản thân mình thì hài lòng nhìn về phía chân trời xa. Quả nhiên, chỉ có công việc mới khiến cô quên đi được nỗi đau trong tim này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Giữa trưa, Ekip theo sự chỉ đạo của Cố Thừa Nhi tổ chức một cuộc thi nấu ăn. Nội dung khá đơn giản, dụng cụ nấu ăn được xếp theo bàn dài phía trước, các thành viên của mỗi đội tiến lên dành các dụng cụ. Sau đó từ dụng cụ mình lấy được mà chế biến hải sản của mình.

Cả gameshow tiến hành dựa theo sự chỉ đạo của Cố Thừa Nhi. Tuy nhiên, giữa chừng trò chơi, Cố Thừa Nhi lại nhận được một cuộc gọi từ FL Thừa Khiêu, vội vã rời đi.

Trong phòng họp của Thừa Miên, Cố Thừa Nhi hai tay khoanh trước ngực, vẻ mặt vô cùng giận dữ. Tất cả mọi người bị gọi đến phòng họp đều xanh mặt. Bọn họ tuy rằng làm việc với Cố Thừa Nhi không lâu, nhưng đủ hiểu Cố Thừa Nhi rất ít khi bộc lộ sự tức giận của mình. Lần này thì xong rồi, bọn họ e là không thấy nổi nắng sớm ngày mai nữa.

Cố Thừa Nhi tiến đến cạnh bàn, chỉ vào giám đốc tạo hình Arro:

- Arro, cô tốt nhất nói cho rõ, chuyện này là phát hiện từ khi nào.

Arro khuôn mặt đau khổ đến cực đại, thiên a, đây là ông có ý muốn triệt đường sống của con!.

- Tiểu thư, chuyện này chúng tôi chỉ mới phát hiện ra. Hoàng Thiên lần này muốn cho một người mới debut, tên là Lạc Thần. Tạo hình cùng vẻ ngoài vô cùng giống Cửu gia, đặc biệt khuôn mặt cũng có nhiều điểm tương đồng. Hình ảnh PR mới rò rỉ ra cách đây 1 giờ, tuy đã bị chúng ta chặn lại, nhưng với cái danh tiểu Cửu gia, e rằng sau khi debut, không những ảnh hưởng đến hình ảnh Cửu gia, mà còn ảnh hưởng đến cả các dự án của Cửu gia. Tuy nhiên, bản tạo hình của Cửu gia vẫn còn nằm trong kho tài liệu mật của công ty, chúng ta có thể kiện bọn họ.

- Kiện?. - Cổ Thừa Nhi bật cười, đem hình ảnh PR của người gọi là Lạc Thần đập mạnh xuống bàn. - Các người nghĩ kiện là sẽ ổn?. Hình ảnh của Thừa Phong khi đó đã không còn nữa rồi!. Arro, cô lập tức nghĩ cách liên lạc với Lạc Thần. Bằng mọi cách trong hôm nay tôi phải đem Lạc Thần kéo về phía FL Thừa Khiêu!.

Cảm nhận được sự tức giận của Cổ Thừa Nhi, Arro không dám hai lời, trực tiếp tìm cách liên hệ với Lạc Thần.

Trải qua 20 phút, rốt cuộc Arro cũng quay lại, đem cho cô số điện thoại của Lạc Thần. Cổ Thừa Nhi cho mọi người trở về, chỉ giữ lại mình Giang Minh.

- Tiểu Minh, cậu gọi điện cho Minh Dịch Thần, tra toàn bộ hồ sơ bệnh án liên quan đến người tên Lạc Thần này. Đồng thời gọi A Tử, kêu cậu ta đi tra tài liệu về Lạc Thần. Tôi muốn trong chiều nay phải có.

- Tiểu thư, tôi đã hiểu.

Hai giờ chiều, mọi thông tin về Lạc Thần đều nằm trong tay Cổ Thừa Nhi.

Lạc Thần, thực tập sinh chuẩn bị debut của Công ty giải trí Hoàng Thiên. Ba tháng trước đột nhiên được một người quản lý đưa đến Hoàng Thiên, trực tiếp trở thành thực tập sinh.

Ngoài ra, không tra được tư liệu gì khác.

- Chết tiệt!.

Cổ Thừa Nhi không kim được mắng một tiếng. Lão cáo già Hoàng Thiên này, rõ ràng đã bịt chặt mọi tin tức!.

Cổ Thừa Nhi có chút bất giác nhìn vào tấm hình của Lạc Thần, quả nhiên, rất giống Cổ Thừa Phong. Người này thuộc về Thừa Khiêu, Thừa Khiêu lợi. Người này thuộc về Hoàng Thiên, không những Cổ Thừa Phong bị ảnh hưởng, mà Thừa Khiêu cũng phải chịu ảnh hưởng lớn.

Cổ Thừa Nhi nhìn đồng hồ, chắc, đã đến giờ hẹn rồi.

Cổ Thừa Nhi chạy xe đến một quán Cafe quý tộc ở đường Tô Vinh. Đường Tô Vinh này nói ra thì cũng chỉ là một con đường, nhưng nó lại là nơi các thông tin cơ mật được trao đổi nhiều nhất, thị phi nhốn nháo cũng không ít.

Cổ Thừa Nhi nhận thấy Lạc Thần đang ngồi ở một góc khuất, cô cũng không ngại mà tiến lại.

"Vút...".

Sơ xuất!. Quả thật sơ xuất!. Cổ Thừa Nhi còn nghĩ Lạc Thần chỉ là một tên thiếu niên thư sinh, vốn chỉ đề phòng giữa cuộc nói chuyện, hán bắt mẫn sẽ xảy ra chút xung đột nhỏ, ai ngờ ngay từ đầu đã có mai phục. Cổ Thừa Nhi bị một người đàn ông cầm dao xông tới, chực chém. Cổ Thừa Nhi không biết võ, nhưng thân thủ lại rất nhanh nhẹn. Cô tránh qua một bên, tên đàn ông này lại tiến tới đâm tiếp. Cổ Thừa Nhi tuy rằng không học võ, nhưng lại thường xuyên xem ba Cổ huấn luyện ám vệ cùng sát thủ, lâu dần có chút ánh mắt nhìn người. Đường nhiên, hiện tại dễ dàng phát hiện ra người đàn ông cầm dao này hoàn toàn chém bừa, không hề có chút kỹ năng. Cổ Thừa Nhi chỉ liên tục né tránh, lùi lại lùi. Cuối cùng, cô chặn trước mặt Lạc Thần, tên đàn ông này vẫn đâm tới. Cổ Thừa Nhi vội tránh ra. Lưỡi dao này, hiển nhiên nhắm hướng Lạc Thần mà đâm tới. Ngay khi Lạc Thần chỉ còn biết trốn tròn mắt nhìn cái chết cận kề, Cổ Thừa Nhi liền đem cánh tay Lạc Thần kéo mạnh một cái. Hiển nhiên, cả Lạc Thần lẫn ghế đổ xuống đất, mà tên đàn ông kia cũng mất đà, ngã xuống, con dao rơi trên sàn, âm thanh leng keng có chút rợn người.

Khi Lạc Thần định thần được thì Cổ Thừa Nhi đã an vị ngồi trên ghế. Mà tên đàn ông kia đã sớm bị Cổ Thừa Nhi ra hiệu cho chủ quán đem đi. Lạc Thần dựa người vào ghế, đánh giá nữ tử trước mặt. Một cô gái xinh đẹp, quyến rũ, cả người tràn đầy sức sống. Cô gái này tuy bề ngoài tỏ ra rất đơn thuần, nhưng trên người rõ ràng lại không sử dụng mấy thứ hương tự nhiên như những cô gái khác, cô ta sử dụng rõ ràng là hương hoa hồng quyến rũ. Hơn nữa, cô gái này kỹ thuật luyện võ không có, nhưng lại rất biết sử dụng mảnh khốc tránh chiêu, chứng tỏ xuất thân không phải một thể gia trong sạch. Tuy rằng trên người cô ta mặc chỉ đơn giản là áo sơ mi cùng chân váy công sở đơn giản. Nhưng rõ ràng áo sơ mi đó được may từ Vải kate Ý – USA, loại vải có thể nói là loại vải sơ mi được ưa chuộng nhất, với những ưu điểm tuyệt vời. Hơn nữa, giá thành lại vô cùng cao. Chân váy thì khỏi nói đi, loại đường chỉ tinh tế như vậy, e rằng không phải hàng trong nước. Cô gái này, không những là một tiểu thư thể gia hắc đạo, mà còn là một người võ cùng thông minh.

Cổ Thừa Nhi cảm nhận được ánh mắt dò xét đánh giá của đối phương, có chút không thoải mái, khóe miệng câu lên một nụ cười như có như không:

- Lạc thiếu gia có vẻ rất thích chơi trò ám sát?.

- Haha, để Cố tiểu thư chê cười rồi.

Lạc Thần cười, có chút gượng gạo. Hắn vốn dĩ muốn thuê một sát thủ, nhưng nghe đến 3 chữ Cố Thừa Nhi, thì đám sát thủ đó liền không nhận làm việc nữa. Phải mất rất nhiều thời gian, hắn mới tìm được người đàn ông này. Vốn dĩ nghĩ muốn ám hại một tiểu thư tay không chạm nước chỉ cần một tên chợ búa như vậy là đủ, ai ngờ lại đụng phải một thế gia hắc đạo. Mà càng nói hắn lại càng bức, lão già Hoàng Thiên đó làm việc như chơi đồ hàng, đến trợ lý cũng không phân phó cho hắn, hại hắn phải tự mình làm việc.

Cố Thừa Nhi chống tay lên bàn, lưỡi biếng tựa cằm vào lòng bàn tay, tiểu phi tiểu cười:

- Lạc thiếu gia, mục đích tôi đến đây chắc cũng không cần phải nói nữa nhỉ?.

Lạc Thần có chút kiêu ngạo cười. Hắn tuy là mới về nước không lâu, nhưng số công ty đến tìm hắn hợp tác cũng đã nhiều vô số rồi. Thêm một công ty nữa thì hắn để ý làm gì chứ?.

- Cố tiểu thư, cho dù hôm nay cô thoát được cái chết, còn cứu tôi một mạng, cũng không thay đổi được sự thật tôi đã là người của giải trí Hoàng Thiên đâu.

- Haha, tôi không quên cậu là người của giải trí Hoàng Thiên. Chỉ là Lạc thiếu gia, cậu nghĩ Cố Thừa Nhi tôi dễ giết đến thế sao?.

Cố Thừa Nhi đem nụ cười treo lên, búng tay một cái, từ trong góc khuất đối diện, Giang Minh xuất hiện, đem máy quay giao cho Cố Thừa Nhi. Quả thật lúc tiểu thư kêu hắn đứng quay lại cuộc trò chuyện, hắn còn cảm thấy thừa thãi. Nhưng hiện tại, xem ra tiểu thư rõ ràng là muốn quay lại toàn bộ, đề phòng Lạc Thần kia dở trò.

- Lạc thiếu gia, cậu không phải rất thích ám hại các đại diện đến gặp mình sao?. Thật không may cho cậu, người hôm nay lại là tôi. Lạc Thần thiếu gia, cậu biết tội cô ý hành hung người khác ngồi tù bao lâu không?. Haha, yên tâm, tôi sẽ không báo cảnh sát, nhưng tin này nếu truyền ra ngoài, đừng nói là muốn sống trong giới giải trí, sống ngoài xã hội cũng rất khó nha!.

- Cô!!!

Lạc Thần có chút không thích ứng kịp. Hắn sao lại sơ xuất như thế, lại để cho người ta xỏ mũi. Chuyện này nếu truyền ra ngoài, đừng nói tương lai hắn tan nát, mà lão ba của hắn ở Mỹ chắc chắn sẽ không buông tha cho hắn. Lạc Thần đương nhiên biết mình thất thế, giọng nói cũng chỉ đành đôi lại hòa hoãn hơn:

- Cố tiểu thư, chỉ cần cô không phát tán video này, tôi sẽ làm theo ý cô.

- Haha, Lạc thiếu gia quá lời rồi. Tôi chỉ muốn cậu đầu quân cho Thừa Khiêu.

- Được.

Lạc Thần lại nào lại nào dám nói "không được" chứ?.

Cố Thừa Nhi cười tựa như mây gió, đứng lên ra về.

Phục vụ có chút không nhẹn được, tiến đến trước mặt Lạc Thần, thanh âm có chút e dè:

- Lạc thiếu, anh tốt nhất đừng nên đụng tới Cố tiểu thư.

Lời này, hiển nhiên kích thích trí tò mò của Lạc Thần. Hắn giữ người phục vụ lại, có chút thắc mắc hỏi:

- Cô ta như thế nào?.

- Cố tiểu thư là con gái Cố Thừa Vũ tiên sinh, người từng là ông trùm trong giới hắc đạo. Cố gia nhiều đời trong hắc đạo, mãi đến khi Cố tiểu thư sinh ra mới trở về bạch đạo. Hơn nữa, Cố tiểu thư vốn rất xuất chúng, thủ đoạn lại còn vô cùng...hm...có chút vô sỉ. Ngài tốt nhất vẫn là nên đừng đắc tội cô ấy.

Lạc Thần có chút cảm thấy mình kiến thức hẹp hòi. Nhưng cũng không thể trách hắn, hắn lớn lên từ nhỏ ở Mỹ, đây là lần đầu tiên trở về, không biết thì có gì lạ?. Thủ đoạn vô sỉ sao?. Đúng là quả thật vô sỉ ==. Lạc Thần mỉm cười, Cố Thừa Nhi?. FL Thừa Khiêu?. Chắc, rõ ràng là thú vị hơn giải trí Hoàng Thiên kia rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Khi Cố Thừa Nhi trở về đến biệt thự Phong Vân đã là 7 giờ tối, tất cả mọi người còn đang ăn cơm. Cố Thừa Nhi tiến đến phòng máy, trong đó, một phần ekip đang cắt ghép, chuẩn bị phát chương trình.

8 giờ 50, tất cả mọi người đều ở tầng 6 của biệt thự. Sở dĩ đáng lẽ chỉ có ekip cùng Cố Thừa Nhi, nhưng mấy vị kia lại rất tò mò chương trình được phát như thế nào mà đều tập trung ở đây.

9 giờ, trên màn hình lớn bắt đầu vang lên bản nhạc nền của The Star. Cố Thừa Nhi ra lệnh cho người phụ trách công nghệ của ekip mở ra phần comment cùng thông số theo dõi ở màn hình bên cạnh.

Trên màn hình lớn, hình ảnh 10 ngôi sao xếp theo vòng tròn, ở giữa là một ngôi sao lớn hiện lên. Ngay sau đó là chất giọng quen thuộc của MC Ôn Diệc Vũ:

- Chào mừng mọi người đến với The Star, chương trình truyền hình thực tế dành cho doanh nhân!.

Tiếp đó, hình ảnh của Việt Minh Dã được chiếu lên vô cùng hoa mỹ. Giữa phòng tổng tài TIME xa hoa, Việt Minh Dã ngồi trên ghế tổng tài nghịch diện thoại. Máy quay đưa đến gần, liền nghe thấy giọng của MC Ôn Diệc Vũ:

- Đây là Việt Tổng tài, chắc chắn tất cả mọi người đều biết rồi đúng không nào?. Việt tổng tài, anh mau chào mọi người đi!.

Kể đó, Việt Minh Dã ngẩng mặt, mỉm cười:

- Chào mọi người, tôi là Việt Minh Dã!.

Sau lời chào của Việt Minh Dã, hình ảnh cùng thông tin của Việt Minh Dã được hiện lên:

"Việt Minh Dã - Việt nhị thiếu gia Việt gia, tổng tài TIME.

Tuổi: 32.

Tính cách: Ôn nhu, thích náo loạn, hay đăng trí.

Việt tổng tài nói: Nhược điểm lớn nhất của tôi chính là quá đẹp trai."

Cố Thừa Nhi có chút buồn cười, cậu, tâm hồn cậu cũng quá thiếu niên rồi!.

Sau phần thông tin của Việt Minh Dã là hình ảnh Nghiêm Quân Dịch đang chỉ đạo cuộc họp. Nam nhân khoác trên mình vest đen nghiêm chỉnh, đôi mắt sắc như chim ưng khiến người ta không khỏi sét lạnh. Khi Nghiêm Quân Dịch bước ra khỏi phòng, Ôn Diệc Vũ mới tiến đến, cười một cách chuyên nghiệp:

- Nghiêm tiên sinh sáng hảo!. Anh có thể gửi đến mọi người một lời chào không?.

- Mọi người sáng an!. - Nghiêm Quân Dịch phối hợp nhìn vào ống kính, cười một cách vô cùng soái ca.

Cũng lúc này, màn hình chiếu lên comment một vài thiếu nữ đăng lên vô cùng kích động:

Tiểu nữ Lưu Lan: "Aaaaaa, ai đó mau cứu tôi, máu chảy chết mất!. Dịch ca thật soái a~~~~."

Mĩ nữ của Đế Vương: "Oaaaaa.... soái quá đi!!!!!!."

Tiểu Miêu Miêu: "Dịch ca~ anh mau trả lại tim cho em".

Cố Thừa Nhi phì cười, đúng là tâm hồn thiếu nữ, cũng quá ngây thơ rồi!. Việt Minh Dã đứng một bên bắt mắt:

- Hừ, đám người này thật nông cạn. Nam thần lạnh lùng chỉ để ngắm thôi, không xài được đâu!.

Hiển nhiên, câu này làm mọi người cười lớn.

Trên màn hình lúc này đang hiển thị thông tin của Nghiêm Quân Dịch:

"Nghiêm Quân Dịch - Nghiêm thiếu gia Nghiêm gia, tổng tài Nghiêm thị.

Tuổi: 35.

Tính cách: Ít nói, trầm tính, lạnh nhạt ít hứng thú.

Nghiêm tổng tài nói: Chỉ cần là thứ của tôi, người khác đừng đụng."

Người kế tiếp sau Nghiêm Quân Dịch là Hoắc Trí Hiên. Camera quay cảnh Hoắc Trí Hiên đang chơi golf, bộ dáng vô cùng bắt mắt, tuyệt đối là đẹp đẽ

hơn hẳn mấy lão già bụng bự. Camera đưa đến trước mặt Hoắc Trí Hiền, không chờ MC giới thiệu, Hoắc Trí Hiền đã cười rạng rỡ như ánh mặt trời:

- Mọi người ngày an nhiên!. Tôi là Hoắc Trí Hiền. - hoắc Trí Hiền còn vô cùng soái ca nháy mắt một cái - Mĩ nữ, em muốn chơi golf không?. Tôi đây anh sẽ dạy em!.

Lúc này, trên màn hình comment vốn đã kích động lại càng kích động hơn:

Tiểu Vũ yêu anh: "Aaaaaa, tôi muốn đi chơi golf!!!!."

Hoa Đào mùa hạ: "Hoắc tổng!!!!. Em chưa biết chơi golf."

Nữ thần gió: "Tôi phải mau đi đổi lại tên acc!!!!. Aaaaa!!!!."

Cố Thừa Nhi hài lòng mỉm cười, nụ cười so với ánh trăng còn đẹp hơn.

Sau đó, máy quay đột nhập nhà Phong Khiên Triều, Phong thiếu gia mê ngủ trên giường hiển nhiên là khiến mọi người vô cùng kích động, hận không thể đập tivi, ngay lập tức ôm lấy Phong thiếu gia kia. Thông số người xem cũng tăng vọt.

Người cuối cùng chính là Quách Thuần Hy. MC giới thiệu một cách vô cùng hài hước, bên này là nhà Cố đại tiểu thư uy danh lẫy lừng, còn bên này là nhà Quách đại thần của chúng ta, Quách Thuần Hy. Khi máy quay chiếu đến gần Quách Thuần Hy là khi anh đang nấu ăn, màu sắc bắt mắt của món ăn cùng vẻ nam thần của Quách Thuần Hy quả thật khiến trái tim thiếu nữ đang xem chương trình đập rộn ràng.

Sau khi giới thiệu hết các doanh nhân, máy quay đột nhập vào phòng trang điểm của FL Thừa Khiêu, vô cùng may mắn gặp được cả ảnh đế Khương Dạ và ảnh hậu Nạp Lan Tư Đình. Ảnh đế cười rõ ràng như từ trong truyện bước ra, còn vô cùng ân cần dặn dò mọi người nhớ xem chương trình. Ảnh hậu thì chỉ cười, đem cọ tán phần cọ cọ vào màn hình máy quay, giọng điệu vô cùng dễ thương:

- Ayda~ người ta còn chưa trang điểm xong mà!.

Giọng điệu này, quả nhiên tựa như lông vũ, cọ nhẹ vào lòng, khiến người ta ngứa ngáy không thôi.

Camera định chuyển hướng đi tìm Cố Thừa Phong, ai ngờ Cố Thừa Phong lại từ ngoài đi vào, bộ dáng vô cùng kích động lao đến ôm lấy cổ Nạp Lan Tư Đình, những nhoe:

- Đình Đình, người ta bị bắt nạt!. Chị Thừa Nhi bắt nạt người ta!.

Hiển nhiên, điệu bộ này của Cố Thừa Phong khiến toàn bộ fan hâm mộ bùng nổ. Khắp nơi trên màn hình tràn ngập fan của Cố Thừa Phong, một tiếng kêu Cừu gia, hai tiếng vẫn là kêu Cừu gia.

Mọi người trong phòng ai nấy đều đen mặt, fan của Cừu gia quả thật là quá đông đảo rồi!.

Hai người cuối cùng là Người tình quốc dân Ngôn Gia Lạc và Thái tử gia Đông Chính Khiêu. Hai người này đương nhiên không phải người của FL Thừa Khiêu. Ngôn Gia Lạc là tiểu thuyết gia nổi tiếng, làm việc tự do. Còn Đông Chính Khiêu chính là con trai ông vua ngành Trang sức. Camera đột nhập chuồng heo của Ngôn Gia Lạc, Ngôn đại gia ngồi giữa đồng bàn thảo lợn xộn, không những không bừa bãi mà lại còn vô cùng soái ca bí ẩn. Sau đó, camera lại tới phòng chế tạo trang sức hoa mỹ của Đông Chính Khiêu, nơi này quả thật khiến người ta mơ ước không thôi.

Kết thúc phần giới thiệu, ở phần chiếu comment, đã có thể thấy được sự kích động cùng hồ hởi vô cùng của các thiếu nữ. Khi bắt đầu chiếu đến biệt thự Phong Vân, trái tim bé nhỏ của các thiếu nữ lại lần nữa rung động mạnh. Biệt thự Phong Vân đẹp như mơ, không cô gái nào là không ao ước được đến đó một lần.

Trò chơi thứ nhất bắt đầu, khi đến đoạn Nghiêm Quân Dịch cùng Quách thuần Hy giành nhau hải sản, không ít comment được đăng lên vô cùng hồ hởi:

Lạc Lạc: "Dịch ca thật quá đáng nha!. Sao lại giành hải sản của Hy ca?. Cơ mà hai người đáng yêu quá!."

Lữ Bảo Bảo: "Tôi từng nghe qua nam thần đến ngoáy mũi cũng vẫn soái, trước đó còn không tin tưởng, bây giờ nhìn Dịch ca cùng Hy ca giành nhau hải sản mới thấy quả thật rất rất soái nha!."

Vũ Tư bảo bối: "Aaaaa!.. Mau xem cơ ngực của Hy ca!!!. Aaaaa, mất máu quá!."

Như Như Như: "Mấy người không biết sao, Dịch ca cùng Hy ca có thù với nhau đấy!. Nghe nói là có liên quan đến Cố tiểu thư!."

Son thôn thiếu nữ: "Aaaaaa... tôi muốn được như Cố tiểu thư a~~~~".

Cừu Gia là nhất: "Tôi vẫn cảm thấy Cừu gia nhà tôi đáng yêu hơn nha!."

Yêu Hy đại thần: "Cừu gia nhà các cậu không thông minh bằng Hy ca nha!."

Mỹ nữ nóng bỏng: "Dịch ca sao lại dành đồ của Hy ca chứ!. Thật quá đáng!."

Cửu gia là nhất: "Hy ca nhà cô rõ ràng cũng chơi ăn gian!. Chỉ có Cửu gia nhà tôi là đúng luật thôi!"

Cố Thừa Nhi nhìn comment, hài lòng cười. Đạo diễn nhìn nụ cười của Cố Thừa Nhi cùng comment trên màn hình, rốt cuộc cũng hiểu vì sao Cố tiểu thư không cho MC bắt lỗi Nghiêm tiên sinh. Thì ra là muốn để fan tranh cãi, tăng lượng theo dõi.

Sau trò chơi thu lượm hải sản là hình phạt đầy màu hương. Không cần nói cũng biết người xem kích động thế nào. Thậm chí có người còn vô cùng kích động đăng lên một dòng bình luận:

Mĩ nữ của Cửu gia: "Cửu gia!. Em muốn có con với anh!."

Đương nhiên, Cố Thừa Phong thấy dòng này liền nhảy dựng lên:

- Bốn thiếu gia còn chưa đến tuổi lấy vợ!!!!.

Lời này của Cố Thừa Phong không ngoài dự liệu làm mọi người cười lớn.

Trải qua hơn một giờ đồng hồ, rốt cuộc chương trình cũng phát sóng hết. Lượt xem gấp 1,67 lần so với lượt xem của chương trình gameshow cao nhất năm nay. Xem ra, tuy rằng mới phát tập đầu nhưng chương trình đã đại thành công.

Cố Thừa Nhi kêu người mở lên bảng thị trường chứng khoán, giá cổ phiếu của các công ty đều tăng vọt. Người xem chương trình không chỉ có nữ sinh bình thường, mà còn có cả thiên kim tiểu thư nhà giàu có, không chỉ có thiên kim thành phố A, mà còn có ở các thành phố lớn khác, giá cổ phiếu tăng nhanh như vậy, quả thật không ngoài dự đoán của Cố Thừa Nhi.

Ekíp có chút kích động, bọn họ không ngờ chương trình này lại có sức ảnh hưởng lớn như vậy. Tuy rằng mới chiếu một tập, nhưng lượt xem đã đạt vị trí cao nhất rồi. Nghĩ đến điều này, trong lòng bọn họ không khỏi có chút thành tựu.

Đám người Nghiêm Quân Dịch tuy là bọn họ tham gia chương trình cũng không phải quá để tâm, nhưng hiển nhiên thấy cổ phiếu tăng nhanh như vậy, cũng có chút vui vẻ không rõ. Nghiêm Quân Dịch nhìn Cố Thừa Nhi còn đang khoanh tay đứng trước màn hình tivi lớn, không hiểu sao lại cảm thấy thời gian trôi qua quá nhanh, cô bé ngày nào hôm nay đã lớn như vậy rồi.

Cố Thừa Nhi mỉm cười, cô còn muốn đem chương trình này phát sóng ở nước ngoài!.

Trời đã muộn, mọi người liền trở về phòng ngủ, Nghiêm Quân Dịch lại không hiểu sao mà đứng lại. Cố thừa Nhi thấy vậy, có chút hơi bất ngờ.

- Nghiêm tiên sinh, anh có chuyện gì muốn nói sao?.

Nghiêm Quân Dịch cũng chẳng biết mình đang nghĩ gì, môi mông nhếch lên tạo thành độ cong hoàn mỹ, quan tâm hỏi:

- Công ty có chuyện sao?.

Quả thật, khi cô nhận điện thoại rồi vội vàng rời đi, hần thể mà lại có chút mất mát!.

- Không có gì, xử lý xong rồi. - Cố Thừa Nhi nhún vai.

- Vậy thì tốt!.

Nghiêm quân Dịch đưa tay lên, vốn dĩ muốn xoa đầu Cố Thừa Nhi như trước. Nhưng cô lại nhún người tránh khỏi tay anh. Tâm trạng vốn đang rất tốt, liền cười một cách rạn rở:

- Đầu của bốn tiểu thư, anh muốn đụng mà dễ sao?.

Nghiêm Quân Dịch có chút buồn cười với bộ dáng này của cô, liền đem bàn tay to lớn khổng lồ chế tay cô, tay còn lại vỗ vỗ hai cái lên đầu cô.

- Nha đầu thối này!.

- Aa...

Cố Thừa Nhi có chút bất ngờ không tránh kịp. Nhìn đến nụ cười hả hê của Nghiêm Quân Dịch, cô bất mãn gọi lớn tên hắn:

- Nghiêm Quân Dịch!. Bốn tiểu thư cũng muốn vỗ đầu anh!.

- Haha, đầu của bốn thiếu gia, muốn sờ là sờ sao?.

Cố Thừa Nhi rướn người muốn chụp vào đầu của Nghiêm Quân Dịch. Nhưng hắn vốn đã cao hơn cô, lại thêm động tác nghiêng người né tránh, khiến cho Cố thừa Nhi càng không thể đụng tới đầu hắn được. Trải qua vài lần, rốt cuộc trong căn phòng tràn đầy tiếng cười của hai người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25

Cố Thừa Phong đi được nửa đường, đột nhiên nhớ đến trợ lý tiểu Đông nói hôm nay ở công ty có chuyện liên quan đến cậu, liền quay ngược trở lại.

Khi Cố Thừa Phong mở cửa ra, chính là chân chính nhìn thấy được nụ cười rạng rỡ của Cố Thừa Nhi và giọng cười giòn tan của Nghiêm Quân Dịch. Đã bao nhiêu lần cậu chưa thấy chị cậu vui vẻ đến vậy?. Đã bao nhiêu lần cậu chưa thấy anh Dịch thoải mái như vậy?. Tuy rằng cậu cảm thấy tình cảm chị dành cho anh Dịch là ngu ngốc, nhưng cậu không thể phủ nhận, chỉ ở bên anh Dịch, chị mới có thể hạnh phúc. Bảy năm qua, cậu không biết chị ở nước ngoài làm những gì, cũng không đủ can đảm cho người điều tra chị. Nhưng rõ ràng khi chị trở về, vẻ hồn nhiên vui vẻ trước đây đã không còn. Chị của hiện tại, lúc nào cũng bày ra nụ cười tiêu chuẩn, lúc nào cũng đầy phòng bị. Lần này chị trở về, mang theo Tiểu Hạo, không phải mình cậu, mà cả Cố gia đều không biết cha thằng bé là ai. Chị không nói, cậu, ba mẹ và ông nội cũng không dám hỏi, không dám điều tra. Chị khi ra đi yêu anh Dịch như thế, trở về lại mang theo một đứa trẻ, rõ ràng là phải có chuyện gì đó, mới khiến chị bỏ đi tình yêu với anh Dịch, một chuyện gì đó, vô cùng đau đớn.

Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch vì âm thanh mở cửa mà giật mình. Nhắc thấy bóng Cố Thừa Phong ở cửa, Cố Thừa Nhi vội thu lại nụ cười, chỉnh trang lại trang phục, nụ cười có chút chột dạ:

- Tiểu Phong, sao vậy?.

Cố Thừa Phong đương nhiên biết mình vừa phá hỏng bầu không khí tốt hiếm thấy của chị và anh Dịch, trong lòng không khỏi cảm thấy có chút áy náy. Cậu theo thói quen đưa tay sờ tai, nụ cười trên môi cứng ngắc:

- Em...Em định hỏi chị chuyện công ty.

Cố Thừa Nhi gật đầu với em trai, hướng Nghiêm Quân Dịch chào một tiếng, sau đó kéo Cố Thừa Phong rời đi.

Nghiêm Quân Dịch nhìn theo bóng Cố Thừa Nhi khuất sau cánh cửa, trong lòng có chút mất mát. Lâu lắm rồi, bọn họ mới có thể vui vẻ đến vậy... Đến giờ phút này, trong lòng hắn vô cùng rối rắm, rốt cuộc hắn muốn ở bên Hứa An Vy hay Cố Thừa Nhi?. Lý do năm đó hắn chọn Hứa An Vy, chính là vì cô thanh thuần, mỏng manh, còn Cố Thừa Nhi thì quá cứng nhắc, quá mạnh mẽ, cũng quá kiêu ngạo, hơn nữa, lòng dạ còn không tốt. Nhưng tại sao, Cố Thừa Nhi hiện tại lại so với hình ảnh của quá khứ hắn biết không hề sai trái?. Cô vẫn thế, vẫn kiêu ngạo nhưng tinh tế, vẫn vô si nhưng lại vô cùng thông minh, vẫn xuất chúng nhưng lại vô cùng dễ gần?. Lý do hắn chán ghét cô cực đại, chính vì cô thay đổi đến mức quá xấu xa, còn An Vy lại đơn thuần tựa như một thiên sứ, hoàn toàn trái biệt với cô. Nghiêm Quân Dịch nhìn bờ biển ở phía xa, trong lòng đã rối lại càng rối rắm hơn. Cố Thừa Nhi, rốt cuộc lý do vì sao năm đó, em lại có thể thay đổi độc ác đến như vậy?. Nếu đã độc ác, sao không cứ vĩnh viễn độc ác?. Tại sao lại quay về với tính cách ban đầu?. Tại sao...lại làm cho tâm tôi rối loạn đến thế này?.

Cố Thừa Nhi cùng Cố Thừa Phong đi tới hành lang trước phòng Cố Thừa Nhi. Cô đứng tựa người vào lan can, âm thanh trong đêm nhẹ như một chiếc lông vũ:

- Tiểu Phong, em nói đi.

- Chị, tiểu Đông nói hôm nay ở công ty xảy ra chuyện liên quan đến em.

Cố Thừa Phong thừa nhận, lúc tiểu Đông báo với cậu tin này, cậu đã lục hết bộ não nhỏ bé của mình, cố gắng nghĩ xem đoạn thời gian này mình có làm gì sai hay không. Nhưng nghĩ đến rồi tung, cậu vẫn không thể nghĩ ra cậu đã làm gì sai. Tuy rằng cậu bình thường hay gây chuyện trong lúc quay, hay đến trễ, hay bỏ show, đôi lúc cũng hay chọc giận mấy vị giám đốc cùng quản lý. Nhưng mấy ngày nay cậu rõ ràng cái gì cũng không làm, tại sao lại có chuyện dính đến cậu vậy?. Cái này chẳng phải là nằm không cũng trúng đạn sao?.

Cố Thừa Nhi nghiêng đầu, hướng em trai nở nụ cười:

- Giải trí Hoàng Thiên muốn debut cho một thực tập sinh có vẻ ngoại và tạo hình vô cùng giống em.

- Cái gì???? - Cố Thừa Phong có chút không nhận được mà kêu lên, ngay sau đó bộ dáng vô cùng kích động mà nắm lấy tay Cố Thừa Nhi. - Chị, nhất định là hắn phẫu thuật thẩm mỹ!!!.

- Ban đầu chị cũng nghĩ giống em. Nhưng chị đã nhờ anh Dịch Thần tra rồi, kết quả không hề có cuộc phẫu thuật nào liên quan đến cậu ta cả.

Nghe được lời này của chị gái, Cố Thừa Phong vốn đã kích động lại càng kích động hơn:

- Chị, rõ ràng là không cùng huyết thống, tại sao hắn lại giống em được chứ???

Đối với vẻ kích động này của cố Thừa Phong, Cố Thừa Nhi chỉ nhàn nhạt cười:

- Chị đi gặp cậu ta rồi. Tuy rằng trên ảnh PR nhìn vô cũng giống, nhưng bên ngoài chỉ là có điểm giống thôi. Nói thật ra thì mũi cậu ta cao hơn em, môi mỏng hơn, và mắt sắc hơn.

Cố Thừa Phong nghe chị gái nói vậy, tâm tình có chút buông lỏng hơn, nhưng vẫn cảm thấy kẻ này chắc chắn ảnh hưởng đến hình tượng của mình. Không nhịn được nhăn mày. Cố Thừa Nhi quan sát biểu tình của em trai, lại nghĩ đến khi còn nhỏ, kẻ nào muốn lấy thứ gì đó của Tiểu Phong, thằng bé đều nói: "hắn muốn thì cho hắn, bốn thiếu gia không thiếu.". Nhưng hiện tại, thằng bé rốt cuộc cũng biết phải giữ lấy thứ của mình. Xem ra, thằng bé đã lớn thật rồi.

- Tiểu Phong, chị muốn em cùng với cậu ta debut một nhóm nhạc.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26

- Nhóm nhạc?.

Cố Thừa Phong bất ngờ, từ khi xuất đạo, cậu luôn là một diễn viên. Tại sao bây giờ lại đề cập đến thành lập nhóm nhạc?.

Cố Thừa Nhi nhún mày, đem tai của em trai xách lên, không vui cầu nhàu:

- Đừng tưởng chị ở nước ngoài thì không biết bài hát mở đầu của bộ phim "Mảnh tình núi Lương Sơn" là em hát!.

Cố Thừa Phong ăn đau, miệng la oai oái, tay đưa lên cổ gắng gỡ tay chị mình ra. Mảnh tình núi Lương Sơn là bộ phim đầu tiên cậu tham gia sau khi xuất đạo. Khi đó, cậu vô cùng hứng thú với nội dung phim, lại cảm thấy bài hát vô cùng hay, liền đề nghị đạo diễn để mình hát. Không ngờ, bây giờ lại bị chị gái nhắc đến.

Cố Thừa Nhi bật cười, buông tha em trai. Khuôn mặt cô hiện lên đầy nét vui vẻ, nhưng lời nói ra lại như dao vô tình đâm Cố Thừa Phong một cái:

- Thực ra, quả thật hai người có điểm giống nhau. Nhưng Lạc Thần, cậu ta đẹp trai hơn em, cũng thông minh hơn em!.

- Chị!!!!.

Cố Thừa Phong giận tới mức á khẩu, muốn đưa tay vò tóc chị gái, lại thấy chị gái vô cùng thân thiện nói:

- Nói đi thì vẫn phải nói lại, cậu ta có điểm thua em, hơn nữa còn thua xa.

- Điều đó là đương nhiên, bốn thiếu gia là nhân vật xuất chúng, có kẻ hơn được bốn thiếu gia sao?.

Cố Thừa Phong vô cùng kiêu ngạo, hất tóc tạo vẻ soái ca tự hào. Đối với vẻ mặt này của em trai, Cố Thừa Nhi chỉ nhún vai, ung dung mở cửa phòng, trước khi đi vào không quên nói với Cố Thừa Phong:

- Cậu ta không thể thụ bằng em!.

Hiển nhiên, không cần nói cũng biết, lời này chọc cho Thừa Phong đại tổ tông tức tới mức đấm cửa rầm rầm, nửa đêm vẫn còn thức soi gương néo mặt xem xét.

Sáng sớm, ánh nắng vô cùng yếu ớt, sương mờ giăng trên đỉnh FL Thừa Khiêu. Đồng hồ quả lắc lớn ở đại sảnh chỉ vừa điểm 8 giờ, nhân viên FL Thừa Khiêu đã có thể thấy thiếu niên được gọi là tiểu Cửu gia - người vô cùng giống Cửu gia nhà bọn họ xuất hiện.

Lạc Thần vừa hủy hợp đồng với Giải trí Hoàng Thiên, trong lòng có chút bức bối vì thái độ của lão già Hoàng Thiên. Hừ, lão già này ăn không được liền muốn đập đổ, còn dám đe dọa sẽ tung tin xấu về hắn, đúng là trở mặt nhanh hơn lật sách.

Lạc Thần bước vào sảnh, có chút giật mình nhìn affiche (hay gọi là áp phích đầy) cỡ lớn được bày hai bên. Affiche in hình của các đại nhân vật của FL Thừa Khiêu. Affiche đầu tiên là hình ảnh Ảnh đế Khương Dạ mặc áo sơ mi phối cùng quần tây, vẻ ngoài tựa như soái ca bước ra từ trong tiểu thuyết. Lạc Thần đương nhiên nhận ra, đây chính là tạo hình của Khương Dạ trong bộ phim "Đột nhiên phát hiện ra em", chuyển thể từ tiểu thuyết cùng tên của Người tình quốc dân Ngôn Gia Lạc. Affiche tiếp theo là hình ảnh Ảnh hậu Nạp Lan Tư Đình mặc trang phục cổ đại, tóc vấn kiểu Thùy quải kể, hiển nhiên là trong bộ phim đang nổi năm nay - "Hoàng cung là nhà ta". Lạc Thần nhìn tạo hình của Khương Dạ cùng Nạp Lan Tư Đình, trong lòng tán thưởng không ít. Tạo hình của FL Thừa Khiêu không những vừa tôn quý, lại còn tại cảm giác vô cùng thanh nhã, dễ gần, hoàn toàn khác với những tạo hình xa xỉ lại phô trương của Giải trí Hoàng Thiên. Lạc Thần xem xét hết tất cả các affiche, rốt cuộc phát hiện ra một người có nhiều nét khá giống mình. Thiếu niên trong affiche mặc áo hoodie dài kết hợp cùng quần jeans, dáng vẻ năng động, nụ cười trên khóe môi vô cùng rạng rỡ. Lạc Thần thực sự cảm thấy, nếu

sống mũi hần thấp một chút, môi bớt mỏng một chút, mắt tròn một chút, hai người sẽ hoàn toàn giống nhau. Lạc Thần không nhận được, bắt lấy một quản lý vừa đi ngang qua:

- Tiểu thư, cô cho tôi hỏi, người này là ai?.

Người kia có chút sững sốt với vẻ ngoài của Lạc Thần, tuy nhiên, rất nhanh liền lấy lại vẻ ban đầu, vô cùng thân thiện mà giải thích:

- Người này là Cữu gia của chúng tôi. Cậu ấy chính là người thừa kế của FL Thừa Khiêu này. Cữu gia tuy không phải ảnh đế nhưng là người vô cùng tiềm năng, lượng fan cũng vô cùng hùng hậu. Mọi người đều nói, chờ đến khi cậu ấy đủ tuổi, ngôi vị ảnh đế rất nhanh sẽ vào tay cậu ấy. À, cậu là Lạc Thần đúng không?. Người đi gặp cậu hôm qua chính là chị cậu ấy, Cố Thừa Nhi. Cố tiểu thư là người vô cùng tài giỏi, cô ấy được định sẵn là người thừa kế của Thừa Miên, tổng công ty của FL Thừa Khiêu này.

Lạc Thần nghe được những lời này, theo lý nên nổi giận vì bản thân bị lợi dụng. Nhưng không hiểu sao, lòng lại có chút hứng khởi. Quả nhiên, hần chọn FL Thừa Khiêu không sai. Một con người giống hần, và một cô gái khác lạ. FL Thừa Khiêu, thú vị, thú vị. Dành thời gian ở đây, đương nhiên không phí công cãi nhau với ông già rồi.

Vị quản lý nhìn nụ cười trên môi Lạc Thần, có chút lạnh sống lưng. Người này, sao không đáng yêu giống Cữu gia chút nào vậy?. Quản lý lắc nhẹ đầu, nở nụ cười tiêu chuẩn dẫn Lạc Thần đến phòng của giám đốc nhân sự.

Trong phòng khách lớn Nghiêm gia, Hứa An Vy ngồi xem The Star phát lại, trong lòng nổi lên bức bối lớn. Số thứ nhất của The Star kết thúc ở thời điểm mọi người đang ăn tối, Việt Minh Dã cười cười hỏi mọi người:

- Nếu bây giờ tôi và Quân Dịch cùng rơi xuống nước, các cậu nghĩ Thừa Nhi sẽ cứu ai?.

Đám người rộ lên tiếng cười, Ngôn Gia Lạc cười cợt nhả, bám vai Nghiêm Quân Dịch:

- Còn phải hỏi sao?. Thừa Nhi sẽ cứu Quân Dịch.

Nghiêm Quân Dịch kéo tay Ngôn Gia Lạc xuống, mặt lạnh tanh:

- Không cần Thừa Nhi nhảy xuống, tôi biết bơi, tôi sẽ cứu Minh Dã.

Đám người bát nháo đương nhiên sẽ không nghe, Khương Dạ mang đĩa đập đập xuống bàn:

- Không được!. Không được!. Thừa Nhi nhất định phải nhảy xuống!.

- Đúng vậy!. Đúng vậy!.

Nghiêm Quân Dịch nhìn đám người nhao nhao xung quanh, lười biếng tựa cằm lên tay:

- Nếu Thừa Nhi nhảy xuống thì Minh Dã chắc chắn chết!. Thừa Nhi không biết bơi, tôi sẽ cứu cô ấy!.

Mọi người:....

Việt Minh Dã có chút giật mình trước câu trả lời này, ho sặc sụa:

- Okay I'm fine!. Ngày mai lão tử sẽ đi học bơi!. Quân Dịch!. Cậu cứ chờ đấy!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Hứa An Vy xem đến đoạn này, bàn tay càng xiết chặt, móng tay đâm vào da đến chảy máu. Cố Thừa Nhi!. Cố Thừa Nhi!. Người nào cũng Cố Thừa Nhi, không người nào chịu nhớ cô ta mới là vợ Nghiêm Quân Dịch!!!!. Hứa An Vy bức bối, lại nhớ đến lời nói của Hoắc Trí Hiên: "Nếu không có Cố Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch sẽ không yêu cô.". Hứa An Vy cười nhạt nhẽo, cô ta nợ Cố Thừa Nhi nhiều rồi, nợ thêm cũng không sao. Cô ta nhất định sẽ chứng minh cho bọn họ thấy, cô ta mới xứng làm vợ Nghiêm Quân Dịch, không có Cố Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch vẫn sẽ yêu cô ta.

Phụ nữ một khi nổi lên hận thù, hiển nhiên so với sư tử còn nguy hiểm hơn. Hứa An Vy nhấc máy lên, gọi cho một số điện thoại đã được lưu từ nhiều năm trước...

Nắng chưa kịp thấm vào cảnh vật, ekip quay đã rà từng phòng, quay lại từng cảnh mọi người ngủ. Sau đó, MC Ôn Diệc Vũ đánh kèng la lớn, gọi mọi người dậy.

Lịch trình hôm nay là buổi sáng đi thu lượm vỏ sò, đổi lấy tiền. Sau đó leo lên ngọn núi phía Tây hái nấm làm bữa trưa. Buổi chiều bơi tiếp sức, và buổi tối đi chợ biển.

Buổi sáng vốn không có gì đặc sắc, nhưng đến buổi trưa thì quả thật là vô cùng, vô cùng đặc sắc.

Nói trắng ra thì giờ cũng đã là quá trưa, mọi người đem nấm từ rừng về chuẩn bị nấu ăn. Ai ngờ Ảnh hậu cùng Việt tổng lại đem về một ổ trứng. Ảnh đế cùng Nghiêm tổng mang về một con thỏ rừng. Thái tử gia cùng Quách tổng lại mang về một con chim.

Ảnh hậu thấy con thỏ vô cùng khả ái bị Nghiêm tổng túm tai xách về vô cùng thương, liền mang mắt ngăn nước đi năn nỉ Nghiêm tổng. Ảnh đế nói: Vậy thì đem ổ trứng của cô đến đổi đi. Thế là Ảnh hậu nhân lúc Việt tổng đi rửa nồi, liền mang ổ trứng đi đổi. Tuy rằng ổ trứng nhỏ, nhưng ảnh đế cũng không ngại, dù gì vẫn là có nấm. Nghiêm tổng cũng không thích thịt thỏ, không thích trứng, nên để tùy ý Ảnh đế. Việt tổng quay lại, ổ trứng mất, ảnh hậu đang ôm con thỏ rù rì. Việt tổng không nổi trách mĩ nhân, chỉ đành ăn nấm.

Thái Tử gia cùng Quách tổng mang về một con chim. Cừu gia cảm thấy con chim vô cùng thú vị, liền đem nấm cho con chim ăn, ai ngờ con chim liền tím mặt lăn ra chết. Quách tổng kiểm tra đồng nấm của Cừu gia, phát hiện toàn là nấm độc. Thái tử gia nói: "Bồn thiếu gia thấy nấm rất đẹp, liền hái.". Kết quả không cần nói cũng biết, đội Quách tổng cùng đội Cừu gia trưa nay nhịn đói.

Ôn Diệc Vũ thấy đội Cố Thừa Phong cùng đội Quách Thuần Hy có chút tội nghiệp, liền xin phép đạo diễn mang cho họ chút nấm. Đạo diễn Trương đương nhiên cũng không phải người cứng nhắc, liền đồng ý.

Nghiêm Quân Dịch cùng Khương Dạ rửa nồi luộc trứng. Chung quy nhìn đi nhìn lại, họ vẫn là người có lợi nhất, vừa có trứng, vừa có nấm. Nghiêm quân Dịch liếc nhìn Cố Thừa Phong, mặc kệ ánh mắt ngờ ngác của cậu mà dơ ra một dấu like, sau đó lại vô cùng hài lòng ném cho Quách Thuần Hy một cái nhìn trâu ngơ. Một màn này lọt vào mắt Cố Thừa Nhi, cô quả thật cảm thấy Nghiêm Quân Dịch cùng Quách Thuần Hy ở cạnh nhau, rất rất trẻ con.

Trải qua 30 phút, nấm được nướng thơm phức. Mà món mặn duy nhất - trứng luộc của Nghiêm Quân Dịch cùng Khương Dạ cũng đã có thể ăn. Khương Dạ bóc một quả trứng, lập tức hét lên ném quả trứng đi. Nghiêm Quân Dịch hiển nhiên bị âm thanh này làm cho giật mình, khuôn mặt có chút không vui:

-Sao vậy?.

- R...rắn!.

Khương Dạ khuôn mặt xanh mét, chỉ vào quả trứng mình vừa ném ra. Không chỉ mình Nghiêm Quân Dịch, mà tất cả mọi người đều bị chữ "rắn" này của Khương Dạ làm cho giật mình.

Trứng này...thế mà lại là trứng rắn!.

Đám người cười lớn, nhất là Việt Minh Dã. Nghiêm Quân Dịch cũng cảm thấy vô cùng buồn cười, tuy nhiên, vì giữ chút thể diện cho đồng đội Khương Dạ mà chỉ có thể nén cười. Khuôn mặt vì nhịn cười mà có chút run run vụn vụn. Khương Dạ vừa bị què, vừa bị hù, khuôn mặt đỏ bừng không rõ là ngại ngừng hay tức giận. Việt Minh Dã cười haha, vỗ vỗ vai ảnh đế:

- Trộm con gà không được lại còn mất nấm thóc!. Cậu vẫn là nên về với Cừu gia nhà cậu đi!.

Cố Thừa Phong nằm không cũng trúng đạn, mồm mỗ đập đập vào đầu Việt Minh Dã:

- Cậu!. Cậu có phải cậu con không thế???

- Haha, là cậu con, là cậu con.

Cả đám người cười lớn, bãi biển liền rộn rã tiếng cười.

Đám người doanh nhân bọn họ, 15 tuổi đã phải bắt đầu học tập cách thức quản lý, một ngày nhồi không biết bao nhiêu kiến thức vào đầu. Đại học còn chưa học xong đã phải điều hành công ty. Tuổi trẻ để trôi theo gió, mà những giây phút dành cho bản thân cũng sớm bị công việc lấp đầy. Giờ phút này, bởi vì gameshow này, vì lời mời của người con gái đứng ở dưới ô che kia, bọn họ lại có thể dành cho bản thân một đoạn thời gian vui vẻ, khơi dậy lại tuổi trẻ cháy hết mình, vui hết mình, thích thì xách balo đi, mệt mới liền nghỉ chân.

Mà đám người Khương Dạ cũng không ngoại lệ. Bước vào giới giải trí chính là tự mua cho mình một chiếc vé gò bó, bỏ đi quyền lợi được tự do thoải mái, bỏ đi quyền lợi được dành cho mình khoảng thời gian làm những điều mình muốn. Bọn họ từ khi bước vào giới giải trí, đã không còn có thể chơi vui đến vậy, thoải mái đến vậy. Ở gameshow này, bọn họ không cần gò bó, không cần quan tâm hiệu quả của hành động mình làm ra, chỉ cần thoải mái với chính bản thân mình.

Có lẽ, tất cả bọn họ, bắt đầu gameshow này, có thể vì công việc, có thể vì bị ép buộc, nhưng hiện tại ở đây, bọn họ không hề hối hận.

Dưới ô che lớn, Cố Thừa Nhi mặc bộ đồ công sở quen thuộc, cô nhìn về chân trời phía xa, mái tóc tung bay trong gió biển, môi khẽ nở nụ cười thỏa mãn. Công việc dù có mệt, nhưng hiện tại mọi người đều vui vẻ, người chịu trách nhiệm như cô, không còn gì để còn phải băn khoăn nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

Buổi tối, đám người Cố Thừa Nhi cùng một phần ekip đến chợ đêm. Một phần ekip còn lại ở biệt thự Phong Vân theo dõi chương trình phát sóng số thứ hai của The Star.

Chợ đêm diễn ra ở cách biệt thự Phong Vân 3 km, ngay bên bờ biển. Từng gian hàng được bày bán, vô cùng thú vị và thu hút ánh nhìn. Chợ đêm này chủ yếu bày bán các loại hải sản, đồ lưu niệm biển. Tuy nhiên, còn một vài gian hàng bán đồ quý hiếm, thứ được lấy lên từ những con tàu hay máy bay bị đắm. Nhưng hiển nhiên, những gian hàng này rất ít. Ngoài ra, còn một gian hàng duy nhất, đặc biệt thu hút mọi người, chính là nơi của một phù thủy già. Người ta đồn rằng, vị phù thủy này, xem số vô cùng chính xác.

Cố Thừa Phong là người ít tuổi nhất trong đám người, tính tò mò cùng trẻ con cũng cao hơn. Cậu lôi kéo đồng đội Hoắc Trí Hiên sà vào các gian hàng lưu niệm, đôi mắt sáng rực lên.

Quách Thuần Hy đương nhiên không trẻ con giống Cố Thừa Phong, mặc kệ mọi người còn đang tản ra xem các gian hàng, anh kéo tay Cố Thừa Nhi đi đến gian hàng của vị phù thủy già. Nghiêm Quân Dịch vô tình nhìn thấy cảnh này, đương nhiên không để mặc, hần liền đi theo hai người vào gian hàng kia.

Cố Thừa Nhi có chút rối rắm nhìn hai người bên cạnh mình, tự nhiên kéo cô đi làm gì chứ?. Hơn nữa, gian hàng này nằm trong một hẻm núi, chung quanh đèn hình đầu lâu phát ra ánh sáng xanh nhợt nhạt, nghĩ sao vẫn cảm thấy rất rợn người.

- Sao lại kéo em đến đây?.

- Anh muốn xem số mệnh.

Quách Thuần Hy cười, dịu dàng xoa đầu Cố Thừa Nhi. Nghiêm Quân Dịch hết sức chú ý với cảnh này, lập tức đẩy Quách Thuần Hy ra, đứng chen vào giữa.

Vị phù thủy già trông thấy ba người như vậy, môi khẽ câu lên, âm thanh khàn khàn có chút khó nghe vang lên:

- Đến xem tình duyên sao?.

- Phải. - Quách Thuần Hy gật đầu.

Vị phù thủy già gật gù tỏ vẻ hiểu, bấm bấm tay, sau đó cười một cách ghê rợn:

- Cậu trai trẻ này, tiếc rằng cả đời này, cho dù cậu cố gắng thế nào cũng không thể ở bên cô gái này đâu.

Nghe vị phù thủy nói vậy, kể cả Cố Thừa Nhi lẫn Quách Thuần Hy đều sùng sốt. Quách Thuần Hy có chút kích động, không nhận được chất vấn vị phù thủy:

- Tại sao lại như vậy?. Ngay cả ngày sinh bà cũng chưa có hỏi!. Chắc chắn là xem nhầm rồi!.

Vị phù thủy chỉ cười một cách thống khoái, sau đó đem đầu lâu trên tay đập đập xuống bàn đá:

- Số mệnh đều hiện trên mặt con người. Cô gái này mệnh số trời thương, hết sức được ưu ái, đường công danh sự nghiệp rộng mở. Nhưng đường tình duyên Nguyệt lão lại không ưu ái, để cho vô cùng trắc trở. Chẳng trai trẻ, mệnh số của cậu khác mệnh số cô gái này, cố gắng ở bên nhau, kết quả mạng đến sẽ chỉ là đau đớn thôi.

Quách Thuần Hy không tin, muốn nắm tay Cố Thừa Nhi kéo đi, lại nghe đến giọng nói trong trẻo của cô:

- Vậy tôi có thể nhờ bà xem cho con trai tôi được không?.

Vị phù thủy gật đầu, ra hiệu Cố Thừa Nhi đưa cánh tay tới, bà ta xem xét cổ tay cô, sau đó mỉm cười:

- Con trai cô số mệnh rất tốt, là đứa trẻ thông minh. Nhưng đứa bé này lớn quá sớm, thời điểm 18 tuổi nhất định phải ở trong tình thương và sự bảo hộ của cha mẹ, nếu không sẽ làm ra việc mà phải dành cả đời để bù lại.

Cố Thừa Nhi nghe được lời này vô cùng sợ hãi, chỉ có thể tâm tâm niệm niệm nhớ lấy thời khắc 18 tuổi nhất định phải bảo hộ Cố Thừa Hạo trong lòng.

Vị phù thủy nhìn sang Nghiêm Quân Dịch, nụ cười ghê rợn lại vang vọng khắp hang động:

- Chàng trai này, số mệnh đã định cậu và cô gái kia ở bên nhau rồi!.

Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi sững sờ nhìn nhau, không rõ tư vị gì. Cuối cùng, Cố Thừa Nhi định thần trước, cười gượng gạo với vị phù thủy:

- Bà nhất định là xem nhầm rồi, chúng tôi... Không thể ở bên nhau đâu.

- Há há há, là các người tự mình nghĩ như vậy thôi!. Trên mặt hai người chỉ rõ ràng, hai người chính là số phu thê. Tuy nhiên, tình cảm của hai người phải trải qua một đoạn thời gian đau khổ. Hai người số trời đã định bên nhau, càng cố gắng kháng lại, cả hai người lại càng đau đớn. Chàng trai này kiếp trước nợ cô, tâm niệm kiếp trước gò bó chặt chẽ lên kiếp này, hai người nhất định không thể rời xa.

Nghiêm Quân Dịch nhìn vị phù thủy, không biết nên nói gì. Những gì vị phù thủy nói, quả thật rất nhiều điểm đúng. Thời điểm còn nhỏ, hai người ở bên nhau rất vui vẻ. Tuy rằng ở bên cô cảm thấy rất phiền, nhưng lại chưa từng mệt mỏi hay đau khổ. Từ khi bắt đầu ở bên Hứa An Vy, hẳn lại có rất nhiều thời gian không có sức sống cũng như cảm thấy vô vị, đôi khi còn vô cùng kiệt sức.

Vị phù thủy nhìn Nghiêm Quân Dịch, cười khà khà:

- Cậu trai trẻ này, cậu đang ở bên một cô gái khác đúng không?. Thời điểm đại huyết nguyệt, hai người nhất định sẽ xa nhau.

Lời này của vị phù thủy làm Nghiêm Quân Dịch vô cùng sững sờ. Hắn vốn không tin vào mấy thứ thuộc về tâm linh này, nhưng hiện tại, hoàn toàn bị dọa sợ.

Quách Thuần Hy đứng một bên, vốn dĩ chỉ muốn xem tình cảm của mình và Cố Thừa Nhi, không ngờ vị phù thủy lại có thể nói ra những điều như vậy, trong lòng vừa ngạc nhiên vừa hụt hẫng. Ngạc nhiên vì vị phù thủy nói đúng rất nhiều, hụt hẫng vì nếu vị phù thủy nói đúng, anh và Thừa Nhi sẽ không thể bên nhau.

Vị phù thủy già lại cười ghê rợn, ra hiệu đuổi khách. Khi Quách Thuần Hy, Nghiêm Quân Dịch cùng Cố Thừa Nhi sắp ra khỏi hang, vị phù thủy nhân lúc không ai nhìn thấy, ném một xâu vòng bằng đá bất mất cùng với một mảnh giấy trắng vào tay Nghiêm Quân Dịch.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29

Cố Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch và Quách Thuần Hy cùng nhau trở ra cùng với đoàn. Về mặt đạo diễn khi trông thấy ba người tựa như ngâm phải ruồi, ông tìm ba người họ từ đầu buổi đến giờ không thấy, giờ lại không tiếng động xuất hiện, quả là hù người.

Đoàn người cùng nhau trở về biệt thự Phong Vân, sắc trời đã trễ, nhưng lại rất thích hợp để đốt lửa trại. Ảnh đế Khương Dạ vô cùng hồ hởi, đưa tay lên trời nêu ý kiến:

- Mọi người, trời đêm nay đẹp như vậy, chúng ta đốt lửa trại đi!.

Mọi người chẳng ai bảo ai, đồng loạt nhìn về phía Cố Thừa Nhi. Đùa chứ, đây là địa bàn của tiểu tổ tông này, làm gì cũng nên thông qua cô nha.

Cố Thừa Nhi còn chưa định thần lại, đầu óc vẫn quẩn quanh vì những lời nói của vị phù thủy già, vốn dĩ không để ý đến lời nói của Khương Dạ. Phong Khiên Triều là công tử được bảo bọc của Phong gia, mấy hoạt động như đốt lửa trại này chưa từng được tham gia, thời điểm này vô cùng thích thú, liền bám lấy tay Cố Thừa Nhi mà bày ra vẻ mặt vô cùng dễ thương:

- Tiểu cô, chúng ta đốt lửa trại đi.

Phong Khiên Triều năm nay mới 20, bố của Phong Khiên Triều là anh trai của mẹ Nghiêm Quân Dịch. Vốn dĩ Phong Khiên Triều gọi Nghiêm Quân Dịch là tiểu thúc, nên mới gọi Cố Thừa Nhi là tiểu cô.

Cố Thừa Nhi đối với thái độ này của Phong đại Tổng tài có chút không dám thích ứng, khoé miệng giật giật, nhanh chóng gỡ tay hắn ra:

- Được rồi, được rồi. Mọi người đốt lửa trại đi.

Cố Thừa Nhi ra hiệu cho ekip quay chuẩn bị dụng cụ. Cô thực sự cảm thấy, trong chương trình này, mình vốn dĩ chỉ là một tuyến nhân vật mờ ảo, không đất diễn, đột nhiên lại bị mấy vị tài nhân này lôi kéo vào, thời gian xuất hiện tăng lên nhiều gấp mấy lần. ==

Ekíp chuẩn bị xong, mọi người cùng nhau đốt lửa trại, kể về mấy chuyện thời học sinh. Ngôn Gia Lạc học cùng lớp với Nghiêm Quân Dịch, rất hồ hởi mà kể lại:

- Các cậu biết không, cách đây 20 năm, Nghiêm đại Tổng tài đang học năm cuối sơ trung, tiểu hài tử Cố Thừa Nhi kia ngày nào cũng đến lớp chúng tôi, kéo A Dịch cùng đi đến công ty. Thời điểm ấy cả lớp ai cũng ngưỡng mộ A Dịch, có thể cùng học quản lí với một tiểu mỹ nhân!.

Hoắc Trí Hiền cũng bằng tuổi Ngôn Gia Lạc và Nghiêm Quân Dịch, nhưng lại học khác lớp. Hắn cười cười, bá vai Ngôn Gia Lạc:

- Đâu chỉ mình lớp các cậu, cả khoa đều rất ngưỡng mộ A Dịch!. Chúng ta 15 tuổi đã phải bắt đầu học quản lí. Quản lí, công việc này phi thường, phi thường nhảm chán!. Chỉ có A Dịch là có một người bạn đồng hành xinh đẹp như vậy thôi!.

Lời này vừa dứt, đám người rộ lên tiếng cười, Cố Thừa Nhi cũng cảm thấy thời điểm đó mình cũng quá mạnh bạo rồi, không nhịn được bật cười.

Nghiêm Quân Dịch vỗ đầu Ngôn Gia Lạc cùng Hoắc Trí Hiền, bày ra khí thế Tổng tài bá đạo mà cười một cách vô si:

- Là do các cậu không có bản lĩnh!.

Mọi người: Okay okay, Nghiêm Tổng, cậu nói cái gì thì liền là cái đó đi!.

Đám lửa cháy lớn, tạo thành vàng sáng đỏ nổi bật rực rỡ giữa bờ biển, đám người mình tinh Cố Thừa Phong đem đồ khô nướng thơm phức, sau đó chia cho mọi người. Phong Khiên Triều có chút buồn ngủ tựa đầu vào vai Ngôn Gia Lạc, ngáp ngáp hai cái:

- Thừa Phong, Khương Dạ, tôi vẫn không hiểu một chuyện. Khương Dạ đang là ảnh đế. Thừa Phong lại được giới nghệ sĩ nhận định rằng sẽ là ảnh đế tương lai. Hai người không mâu thuẫn mà còn tung ra tin đồn yêu đương đồng tính là sao?.

Vấn đề này, hiển nhiên nhiều người cũng vô cùng hứng thú. Khương Dạ xoa đầu Cố Thừa Phong, bày ra một bộ dáng nhu tình mật ý:

- Tại người ta cùng Tiểu Phong Phong chính là của anh cũng là của em nha.

- Phụt!!!!!!!. Haha!.

Cố Thừa Phong cảm giác thực sự muốn ói, đẩy đẩy Khương Dạ:

- Anh cũng diễn sâu quá rồi, xem chút nữa em còn tưởng mình cong thật!.

Mọi người bật cười lớn, tiếng cười rộn rã khắp bờ biển, hoà vào tiếng sóng vỗ.

Nửa đêm, gió biển hiu hiu, mọi người có chút mệt mỏi tựa đầu vào vai nhau ngủ thiếp đi. Chỉ còn Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi, hai người có chút nhảm chán đi ra sát mép nước, cùng nhau ngắm biển trong vắt. Nghiêm Quân Dịch quay đầu, nhìn sang Cố Thừa Nhi. Trong ánh trăng sáng nhọt nhọt cùng ánh lửa bập bùng, đường nét khuôn mặt cô hiện lên một cách mờ ảo, làn da lại càng thêm trắng trẻo, đôi gò má ửng hồng. Mái tóc bị gió biển thổi có chút rối, nhưng lại khiến hương tóc cùng mùi nước hoa hồng nhàn nhạt đến vờn quanh chóp mũi hắn, khiến tâm hắn có chút nhộn nhạo. Nghiêm Quân Dịch nắm chặt tay, cố gắng làm cho bản thân thanh tỉnh. Tại sao càng ngày, hắn càng cảm thấy mình như kẻ bắt cá hai tay?. Tại sao càng ngày, hắn lại càng quên đi mục đích ban đầu của hắn?. Tại sao càng ngày lại càng tham luyến ở bên cô?.

Cố Thừa Nhi cảm giác được ánh nhìn của Nghiêm Quân Dịch, bất giác quay sang, liền bắt gặp khuôn mặt đẹp như tượng tạc của Nghiêm Quân Dịch ở cự li rất gần. Cố Thừa Nhi đỏ mặt, vội quay đi. Mà Nghiêm Quân Dịch cũng có chút ngại ngùng quay mặt nhìn chăm chú về phía chân trời.

Hai người cứ thế im lặng. Kết quả, Nghiêm Quân Dịch đành lên tiếng, phá đi sự im lặng:

- Thừa Nhi, những năm qua sống tốt chứ?.

- Tốt. - Cố Thừa Nhi gật đầu, môi nhỏ khẽ máy máy.

Nghiêm Quân Dịch biết, lời này rất định là nói dối. Nếu thực sự tốt, bảy năm này sẽ khiến Cố Thừa Nhi từ một đại tiểu thư vô lo vô nghĩ biến thành một con nhím cả người đầy gai nhọn, lúc nào cũng bày ra thế phòng ngự. Nghiêm Quân Dịch tự nhủ, chỉ đêm nay thôi, hắn muốn hai người trở về thời điểm 7 năm trước, thoải mái mà ở bên nhau. Nghiêm Quân Dịch kéo đầu Cố Thừa Nhi, để cô tựa vào vai mình, thanh âm trầm ấm dễ nghe tựa như lông vũ cọ nhẹ vào tai Cố Thừa Nhi:

- Kể anh nghe, những năm qua em sống thế nào?.

Cố Thừa Nhi bị lời này làm cho sững sốt, trong lòng bỗng có chút tham luyến vô hình, tuy nhiên, rất nhanh liền phục hồi, bật người cách xa Nghiêm Quân Dịch, nụ cười trên khoé môi có chút chua xót:

- Nghiêm Quân Dịch, chúng ta không còn như trước nữa rồi. Cho dù đã xảy ra chuyện gì, chúng ta cũng đã có con đường mình chọn, vốn chính là vĩnh viễn không thể trở về được nữa.

Nghiêm Quân Dịch nghe được lời này, trong lòng có chút bức bối không rõ. Hắn đã muốn mềm mỏng với cô một lần, sao cô phải như con nhím, chống lại hắn?.

Trời càng về khuya, gió biển lại càng mạnh. Cổ Thừa Nhi có chút buồn ngủ, gật gù rồi vô tình gục vào vai Nghiêm Quân Dịch, ngủ thiếp đi. Nghiêm Quân Dịch không nổi đẩy cô ra, chỉ nhẹ nhàng vén tóc cô ra sau tai, để cô thoải mái ngủ. Còn một mình, Nghiêm Quân Dịch không hiểu vì sao càng về khuya lại càng tỉnh, tâm không khỏi có chút buồn chán.

Dưới ánh trăng mờ mờ, Nghiêm Quân Dịch bế Cổ Thừa Nhi quay lại gần đám lửa, để cô nằm trên cát, đầu gối lên đùi mình. Nghiêm Quân Dịch cúi đầu, hôn nhẹ lên tóc cô. Mùi hương tựa như trong trí nhớ tràn khắp khoang mũi, gọi lên không ít ký ức xa xôi. Nghiêm Quân Dịch đưa tay day trán mình, hẳn rồi cuộc là hạng người gì?. Muốn ở bên cạnh Hứa An Vy nhưng lại vẫn không thể quên ký ức với Cổ Thừa Nhi. Hắn hận Cổ Thừa Nhi, hận cô tại sao lại độc ác đến vậy?. Nhưng cho đến giờ phút này, hắn lại dường như quên đi mọi sự hận thù đó. Hắn, từ khi nào lại trở thành kẻ tâm bất nhất như vậy?.

Ánh lửa bập bùng, nổ lên những tiếng lách cách nhỏ. Nghiêm Quân Dịch chợt nhớ đến những lời của vị phù thủy kia, trong vô thức lấy chiếc vòng đá từ túi quần ra. Mảnh giấy đi kèm nó trắng ngà ngà, có chút vết ố vàng, nhưng lại không hề có một chữ nào. Hắn theo như trong truyện trình thám, hơ tờ giấy lên đám lửa, nhưng tờ giấy vẫn y nguyên, không hề xuất hiện chữ. Hắn có chút buồn chán mà miết nhẹ lên mảnh giấy, kết quả lại cảm thấy có chút dính, chỉ hơi dính một chút, rất khó phát hiện. Trong đầu hiện lên một tia loé sáng, hắn vùi mảnh giấy xuống cát, kết quả, trên nền giấy trắng ngà xuất hiện năm chữ: "Đeo cho người cậu yêu". Năm chữ này vừa được hiểu, trong đầu Nghiêm Quân Dịch liền hiện lên hình ảnh thiếu nữ mặc bộ đồng phục trường Thanh Phong, mái tóc màu nâu tung bay trong gió, nụ cười trên môi vô cùng rạng rỡ. Nghiêm Quân Dịch bị hình ảnh này làm cho giật mình. Đây rõ ràng là Cổ Thừa Nhi năm 17 tuổi!. Hắn lắc đầu, gấp mảnh giấy lại, cất đi cùng với chiếc vòng. Hắn nhất định bị úng não rồi, người hắn yêu là An Vy, người hắn muốn ở bên là An Vy!. Nghiêm Quân Dịch vỗ vỗ đầu, mong muốn làm cho bản thân thanh tỉnh lại. Hắn thực sự điên rồi, tại sao mấy ngày nay lại luôn muốn ở bên Cổ Thừa Nhi chứ?!.. Người phụ nữ này, rõ ràng là có độc!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Trong phòng lớn xa hoa, Cổ Thừa Nhi nằm trên giường, mái tóc màu bạch kim buông xõa, tựa như lấp lánh trên ga giường màu trắng. Bên ngoài ban công, rèm cửa bị gió thổi bay phấp phới, ánh nắng len qua rèm cửa, chiếu rọi lên sàn nhà, tạo nên những vết loang lổ của bóng lá.

Cổ Thừa Nhi tựa người, nhắm mắt quay vào trong. Xúc cảm mềm mại bao trùm khắp cơ thể. Trí óc mơ màng vì giật mình mà thanh tỉnh lại, cô nhớ rõ ràng đêm qua mình ở bờ biển, không có trở lại phòng!. Cô vỗ đầu, tựa gối ngồi dậy, có chút mơ màng nhìn xung quanh, rõ ràng không sai, đây là phòng cô, tuyệt nhiên không thể là bị bắt cóc. Vậy ắt hẳn là có người đem cô trở về đi?. Cổ Thừa Nhi kiểm tra thân thể một lượt, phát hiện bản thân cũng không mất mát gì, liền đem vấn đề trong đầu gạt bỏ.

Điểm qua chừng 10 phút, điện thoại trên bàn bắt chợt reo. Là cô giáo Lâm gọi đến!. Con trai cô lại gây họa gì rồi?.

Cổ Thừa Nhi bắt máy, lại chỉ nghe được giọng hốt hoảng của cô giáo Lâm, nói cái gì mà Cổ Thừa Hạo đánh nhau cùng bạn học. Cổ Thừa Nhi không kịp đợi cô giáo Lâm nói rõ, vội vàng chỉnh chu lại mình, trực tiếp lái xe đến trường học.

Cổ Thừa Hạo theo học trường Thanh Phong - trường học dành cho những đứa trẻ được định sẵn là người thừa kế. Trường Thanh Phong không những chất lượng giảng dạy là tốt nhất, mà cơ sở vật chất cũng là tốt nhất. Cả ngôi trường chia làm bốn cấp học: Tiểu học, sơ trung, cao trung và đại học. Cổ Thừa Nhi từng là học sinh của Trường Thanh Phong, hơn nữa, Cổ Thừa Hạo gây chuyện cũng không ít lần, đối với vị trí phòng giám thị, Cổ Thừa Nhi rõ ràng hơn ai hết. Chưa đến mười phút, cô đã có thể đứng trước cửa phòng giám thị.

Trong phòng giám thị, Hiệu trưởng Giang và cô giáo Lâm đứng ở một bên, bên còn lại là một đứa trẻ để tóc undercut, khuôn mặt có chút xấu xược. Đứng bên cạnh nó là một người phụ nữ mập ú, trên người đeo đủ loại trang sức, nhìn qua cũng biết đây là một người phụ nữ vô cùng khoa trương.

Cổ Thừa Nhi bước vào phòng, liền thấy được Cổ Thừa Hạo đang ngồi ở một góc, bên cạnh là Tôn Từ. Cổ Thừa Nhi đi tới cạnh con trai, không nhanh không chậm ngồi xuống bên cạnh thằng bé.

Vị phụ nhân kia thấy được Cổ Thừa Nhi, khuôn mặt béo mập có chút kích động, muốn xông lên, lại bị Tôn Từ ngăn lại. Bà ta bực bội hướng Cổ Thừa Nhi mà hét lên:

- Cô!. Con trai cô!. Con trai cô dám đánh con trai tôi!.

Cổ Thừa Nhi nhìn dáng vẻ kích động của bà ta, có chút phiền não day trán, không vui nhìn về phía Hiệu trưởng Giang. Hiệu trưởng Giang liền vội vàng đứng lên, khúm núm đi về phía Cổ Thừa Nhi, giọng nói đầy vẻ lo sợ:

- Cô tiểu thư, đây là Vương phu nhân. Hôm nay ở trường, học sinh Cổ và học sinh Vương xảy ra mâu thuẫn, có chút xô xát không đáng có. Cô tiểu thư, cô xem, chỉ là chuyện của bọn nhỏ, người lớn chúng ta vẫn là nên bỏ qua thôi...

- Bỏ qua?. - Cổ Thừa Nhi tiểu phi tiểu cười. - Nếu tôi đã đến đây rồi, thì làm sao lại bỏ qua được?.

Hiệu trưởng Giang sợ tới mức mồ hôi hột tứa ra. Ông ở đây làm hiệu trưởng bao nhiêu năm, từ khi Cố Thừa Nhi mới là đứa trẻ 7 tuổi bước vào trường, đến bây giờ trải qua gần 20 năm, ông cũng từ chàng thanh niên trở thành một ông già hơn 50, làm sao lại không rõ vị tổ tông này cường đại tới mức nào?.

Trái ngược với vẻ lo sợ của Hiệu trưởng, Vương phu nhân vô cùng hống hách, lôi kéo con trai mình đến trước mặt Cố Thừa Nhi:

- Cố Thừa Nhi!. Cô nhìn đi, con trai cô đánh con trai tôi bị thương thành thế này!. Cô còn không cho chúng tôi lời giải thích, chúng tôi sẽ...sẽ đuổi học Cố Thừa Hạo!.

- Đuổi học?. - Mời Cố Thừa Nhi khề câu lên, có chút nhảm chán xoa nhẹ đầu con trai - Trường Thanh Phong này khi nào quyền lại thuộc về Vương phu nhân rồi?.

- Cô!!!!. Con cô đánh bạn học!. Chính là vi phạm nội quy trường học!.

- Nội quy?. Khi nào nội quy lại có thể áp dụng vào người Cố gia?.

Cố Thừa Nhi cười cười, môi đỏ nói ra nhẹ tựa như lông vũ. Lời này nghe tuy rất ngang ngược cùng hống hách, nhưng hiển nhiên không hề sai. Cố Thừa Nhi, Cố Thừa Phong, hay cả Cố Thừa Hạo, đều chưa từng để thứ gọi là nội quy vào mắt. Cố Thừa Nhi nhìn người được gọi là Vương phu nhân đang nổi giận tựa như núi lửa muốn phun trào, không để cho bà ta có cơ hội nói, liền đứng lên, đi tới cạnh bà ta:

- Vương phu nhân, bà đừng nói với tôi, con trai bà không làm gì, mà con trai tôi lại ra tay với thằng bé đấy nhé!.

- Hừ!. - Vương phu nhân như vớ được phao cứu sinh, hừ mạnh một cái, vô cùng khinh bỉ chỉ vào Cố Thừa Hạo. - Con trai tôi nói có gì sai?. Con trai cô chính là con hoang!. Một đã chứng không có cha thì có quyền gì đòi đánh con tôi?.

Cố Thừa Nhi cười lớn, tựa như đang nghe một câu chuyện cười, nhưng rất nhanh, nụ cười trên khoé môi liền biến mất. Cô đem ly nước trên bàn của hiệu trưởng đập mạnh xuống đất, nước cùng mảnh sứ bắn đi khắp nơi:

- Tôi lại rất tò mò, thân phận con trai Cố Thừa Nhi tôi, khi nào đến lượt bà phán xét?.

- Tôi... - Vương phu nhân có chút sợ hãi, tuy nhiên, bà ta vẫn rất cứng giọng. - Cô đừng tưởng không ai biết chuyện xấu năm đó của cô!. Cô như hạng kỹ nữ đến Phong Đăng, còn không ngừng bám theo Nghiêm tổng. Sau đó lại không tin tức gì biến mất, giờ trở về còn mang theo một đứa trẻ, xem ra không đeo bám được Nghiêm tổng, cô lại ở bên ngoài phòng túng đến mức này!.

Ngồi trên giường, bàn tay Cố Thừa Hạo nắm chặt. Người đàn bà này!. Dám sỉ nhục mẹ cậu!. Vương phu nhân, Nghiêm tổng, cậu sẽ hảo hảo nhớ đến hai cái tên này!.

Chuyện trong quá khứ bị người khác đem ra nhục mạ, Cố Thừa Nhi dường như nghe được âm thanh vỡ ra của những mảnh kính phong bế quá khứ. Quá khứ tưởng chừng như đã được cất giấu một cách cẩn thận đột nhiên lại bao trùm khắp kí ức, tựa như mới xảy ra ngày hôm qua. Tựa như...mới ngày hôm qua thôi, Nghiêm Quân Dịch còn cầm con dao đâm vào bụng cô... Cố Thừa Nhi đem móng tay bấm chặt vào lòng bàn tay, cố gắng làm cho bản thân thanh tỉnh. Cô đem nụ cười giấu cột giường lên, tiến đến sát bên cạnh Vương phu nhân. Bàn tay trắng như bạch ngọc đưa lên, tháo kẹp tóc xuống. Póc một cái, kẹp tóc hình chữ nhật liền biến thành con dao bạc sáng loáng. Cố Thừa Nhi tựa như mây gió dùng dao cắt đứt một lọn tóc của Vương phu nhân, cười vô cùng thân thiện:

- Vương phu nhân, bà xem ra rất thích xen vào chuyện của Cố Thừa Nhi tôi?. Tôi thật sự rất muốn xem, bà rốt cuộc có khả năng cao đến đâu đấy.

Vương phu nhân đương nhiên bị hành động cùng lời nói này của Cố Thừa Nhi dọa cho tới mức mặt trắng bệch. Tuy nhiên, bà ta vẫn tỏ ra không hề sợ hãi mà rút điện thoại, dơ lên trước mặt Cố Thừa Nhi đe dọa:

- Cố Thừa Nhi, tôi nói cho cô biết, quan hệ giữa Vương Thị và Nghiêm thị rất tốt, cô đừng ép tôi gọi cho Nghiêm tổng!.

- Haha. - Cố Thừa Nhi bật cười, buông dao, không nhanh không chậm đi đến bên cạnh Cố Thừa Hạo ngồi xuống. - Tôi rất tò mò, Nghiêm Quân Dịch đến đây thì giải quyết được gì?.

Vương phu nhân thấy Cố Thừa Nhi buông dao thì nghĩ rằng cô nghe đến danh Nghiêm tổng liền sợ hãi, bà ta tựa như lấy được khí thế, nhấn nút gọi. Thực ra Vương thị cùng Nghiêm thị có hạng mục cùng hợp tác, bà ta với Nghiêm Quân Dịch chỉ là quen biết sơ qua, vốn không thân thiết. Nhưng bà ta tin chắc, Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi quan hệ không tốt, nếu giữa bà ta và Cố Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch sẽ giúp bà ta.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

"Ring ring....".

Âm thanh báo cuộc gọi đến từ trong túi xách Cố Thừa Nhi phát ra không khỏi khiến cho mọi người sợ hãi. Cố Thừa Nhi theo bản năng lấy điện thoại ra. Một chiếc điện thoại màu bạc, phía sau khắc ba chữ "Nghiêm Quân Dịch" vô cùng nổi bật!. Quả thật, nhìn đến chiếc điện thoại này, Cố Thừa Nhi so với việc nhìn thấy quỷ còn giật mình hơn. Làm sao cô lại quên, toàn bộ điện thoại của người tham gia The Star cô đều giữ chứ =. Nhưng hiển nhiên, trong trường hợp này, người có lợi là cô!.

Cố Thừa Nhi dơ chiếc điện thoại lên, hướng về phía Vương phu nhân, tiểu phi tiểu cười:

- Cái này là số của Vương phu nhân sao?.

Vương phu nhân kia hiển nhiên sợ tới mức không nói được câu nào. Tại sao, tại sao?. Rõ ràng Nghiêm phu nhân đêm qua gọi cho bà ta, khẳng định vô cùng chắc chắn Nghiêm tổng cùng Cố Thừa Nhi quan hệ rất tệ, còn nhất mực nói chỉ cần bà ta đánh vào Cố Thừa Hạo là con hoang thì Cố Thừa Nhi sẽ yếu thế. Tại sao bây giờ Cố Thừa Nhi lại ngày càng cường đại?. Vương phu nhân chưa kịp định thần, lại nghe đến giọng nói nhẹ như bay của Cố thừa Nhi:

- Vương phu nhân, bà nghĩ giữa một đối tác làm ăn và một người lớn lên cùng với mình, Nghiêm Quân Dịch sẽ bảo vệ ai?. Haha, hơn nữa, cho dù tôi và Nghiêm Quân Dịch trở mặt, tôi vẫn là người Cố gia, Nghiêm Quân Dịch vẫn là người Nghiêm gia, đây chính là sự thật không thể thay đổi, bà nghĩ mối quan hệ Cố gia - Nghiêm gia, người nào có thể phá hỏng?.

Lời này, không chỉ mình Vương phu nhân, tất cả mọi người đều không thể phản bác. Cả thành phố A này không ai không biết, Nghiêm gia không hề nhúng tay vào hắc đạo mà vẫn cường thế chính là nhờ Cố gia làm nền tảng, mà mạng của Nghiêm lão thái gia cũng chính là do Cố lão thái gia cứu. Mối quan hệ Nghiêm gia - Cố gia, chỉ có Cố gia trở mặt với Nghiêm gia, tuyệt nhiên không có Nghiêm gia trở mặt Cố gia. Cố Thừa Nhi thấy Vương phu nhân không nói được thêm lời nào, liền đứng lên, ra hiệu Tôn Tử cùng Cố Thừa Hạo trở về. Trước khi ra khỏi cửa còn vô cùng hải lòng mà quay lại mỉm cười nói với Vương phu nhân:

- Vương phu nhân, hôm nay lá gan bà lớn như vậy, hẳn là có người chống lưng đi?. Tôi không quan tâm người chống lưng bà là ai, nhưng việc hôm nay, nể mặt hiệu trưởng Giang, tôi không truy cứu nữa!. Bà sau này, muốn đụng đến Cố Thừa Nhi tôi, trước nhất nên tự bản thân mình kiểm tra lại khả năng của mình đi.

Bóng dáng Cố Thừa Nhi vừa khuất, cô giáo Lâm rốt cuộc mới hoàn hồn, thờ ắt ra một hơi mà tiến tới đỡ lấy Vương phu nhân đang sợ tới mức chân nhũn ra. Về phần hiệu trưởng Giang, ông hiển nhiên là đang đi thu lượm hồn phách của mình!. Ông chứng kiến Cố Thừa Nhi lớn lên, nhưng lại không ngờ 7 năm không gặp, Cố Thừa Nhi có thể trở nên như vậy. Cố Thừa Nhi của ngày hôm nay, xem ra chỉ có chàng thiếu niên xưng bá Thanh Phong năm ấy - Nghiêm Quân Dịch mới có thể kim hãm lại.

Mọi người, ai cũng có suy nghĩ của riêng mình. Người phụ nữ đang đứng ở một góc hành lang cũng không ngoại lệ. Cô ta tức giận tới mức khuôn mặt xinh đẹp trở nên vằn vện vô cùng khó coi. Hàm răng trắng đều cắn chặt vào môi đến mức bật máu.

Trong xe thể thao đắt tiền, Tôn Tử chỉ có thể im lặng, mà Cố Thừa Hạo cũng chỉ dám thở khe khẽ. Cậu biết, hôm nay mình kích động đánh bạn đã ảnh hưởng đến mẹ không ít. Mẹ luôn dạy cậu phải kìm chế cảm xúc, phải biết nhẫn nhịn. Nhưng hôm nay, cậu lại làm trái điều đó. Mẹ...nhất định là rất rất không vui. Cố Thừa Hạo chờ đợi mẹ trách mình. Nhưng cho đến lúc xe dừng trước cửa công ty, cậu vẫn không thấy mẹ nói gì.

Cố Thừa Nhi bước xuống xe, căn dặn Tôn Tử đem Cố Thừa Hạo trở về Cố gia, sau đó đi vào FL Thừa Khiêu, cũng không quay đầu nhìn lại. Bởi vì, cô sợ. Sợ con trai thấy được hốc mắt âm urot của mình!. Tiểu Hạo...xin lỗi con!.

Xe thể thao phóng vút đi, Cố Thừa Hạo nhìn theo bóng mẹ biến mất khỏi cửa kính. Nơi mẹ ngồi, dưới ghế da, một vệt nước đọng lại. Mẹ khóc!. Cố Thừa Hạo nắm chặt tay, đầu cúi nhìn chăm chăm vào tâm thâm dưới chân. Không lâu sau đó, đôi mắt tím bị tóc mái che khuất lóe lên một tia sáng, môi cậu nhếch lên một nụ cười - nụ cười không phù hợp với lứa tuổi, tựa như lời vị phù thủy già kia nói: "Đứa trẻ này, lớn trước tuổi."

- Tôn Tử, đến trại huấn luyện.

Tôn Tử không hiểu vì sao lời này của tiểu thiếu gia vừa đến tai, hẳn lại có chút rung mình.

Cố Thừa Nhi bước vào FL Thừa Khiêu, cố gắng giương lên một nụ cười, che dấu đi nội tâm đang đau đớn của mình.

Trong sảnh lớn, đám người tiểu minh tinh đứng tụ tập nói chuyện với nhau về mấy dự án mới. Bọn họ ở FL Thừa Khiêu tuy chỉ là tiểu minh tinh đóng mấy vai phụ nhưng cachet (cát-sê) lại cao hơn nhiều so với ở những công ty khác, mà tài nguyên cũng tuyệt nhiên dồi dào hơn. Bọn họ sau bài học của Hoàng Linh Tư, thấy Cố Thừa Nhi cũng không dám thất lễ, liền bày ra bộ dáng vô cùng lấy lòng mà chào hỏi cô. Cố Thừa Nhi nhìn trong đám người, mỗi móng câu lên một cách vô cùng nguy hiểm:

- Vương Na Na, cô đi theo tôi.

Vương Na Na đột nhiên bị điểm mặt gọi tên, không khỏi có chút giật mình. Nhưng Cố Thừa Nhi là ai?. Là tiểu tổ tông của công ty này, cô đương nhiên không thể làm Cố Thừa Nhi mất vui.

Cố Thừa Nhi dẫn Vương Na Na đến phòng của mình. Nếu cô nhớ không nhầm, Vương Na Na chính là con gái vợ trước của Vương Chính - chồng Vương phu nhân kia. Tập đoàn Vương thị 10 năm trước làm ăn sa sút. Cũng lúc đó, con gái một nhà giàu mới nổi lại vừa mất ông ta. Vương Chính để cứu tập đoàn Vương thị không còn cách nào khác là li hôn với vợ mình, cưới con gái nhà giàu mới nổi kia. Cũng vì thế, Vương Na Na từ đại tiểu thư Vương gia trở thành dã chủng bên ngoài lưu lạc. Mà kẻ phá hoại hạnh phúc gia đình người khác lại trở thành Vương phu nhân danh chính ngôn thuận.

Cố Thừa Nhi ra hiệu cho Vương Na Na ngồi xuống ghế, sau đó rót một ly trà cho cô ta:

- Cô là con gái Vương Chính?.

- Cố tiểu thư... Sao cô lại biết?.

Vương Na Na vô cùng sửng sốt. Cô tuy là con gái Vương Chính, nhưng sau khi ông ta lấy Vương phu nhân hiện tại, bà ta đã xóa sạch mọi thông tin, để cô trở thành dã chủng không cha, phải ở bên ngoài lưu lạc không lối thoát.

Chuyện này thực ra là do vào thời điểm Vương thị sắp phá sản, Nghiêm thị muốn thu mua Vương thị nên cô mới tìm hiểu. Nhưng Cố Thừa Nhi cảm thấy mình không nhất định phải giải thích với Vương Na Na, chỉ cười cười, đem ra giấy tờ thay đổi người quản lí cho Vương Na Na:

- Tôi muốn cô trở thành nghệ sĩ dưới chướng của tôi!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Làm nghệ sĩ dưới chướng Cố Thừa Nhi?.

Điều này có biết bao nhiêu người mơ ước chứ?. Vương Na Na thụ sủng nhược kinh, trong lòng rối cuộc mơ hồ tới mức không nói được lời nào.

Cố Thừa Nhi tự rót cho mình một ly trà, an nhàn mà nhấm nháp.

Điểm chừng gần 10 phút, Vương Na Na rốt cuộc mới hoàn hồn, lắp bắp nói không nên lời:

- Cố tiểu thư...tôi...tôi thực sự có thể sao?.

- Có thể. - Cố Thừa Nhi gật đầu. - Nhưng trước hết, cô nên thay đổi lại phong cách của chính mình đi. Vị trí nghệ sĩ dưới chướng tôi, không thích hợp cho một bạch liên hoa.

- Được được.

Vương Na Na gật đầu như mổ thóc, nhanh chóng kí vào giấy thay đổi người quản lí. Cô muốn đổi lại tất cả những thứ thuộc về mình và mẹ. Nếu như ở thời điểm hiện tại, sợ rằng đến khi cô 40, cũng chưa chắc bước lên được vị trí nữ phụ số 3. Nhưng nếu Cố đại tiểu thư đã nhúng tay, cô tin tưởng, rất nhanh thôi, thù của cô nhất định sẽ được trả hết.

Cố thừa Nhi hài lòng nhìn Vương Na Na kí vào giấy thay đổi. Sau đó gọi cho Lạc Thần, đồng thời mang hai người đến buổi casting của đạo diễn Gill - người nổi tiếng với những bộ phim hoàn mỹ và có số lượng views vô cùng cao.

Trên đường rộng lớn, ba chiếc xe thể thao phóng vù đi, xé tan không khí êm đềm phía trước. Tôn Tử chở Cố Thừa Hạo và Simba dẫn đầu, theo sau là hai chiếc xe khác chở vệ sĩ Cố gia. Người của Cố gia chia làm ba loại: Âm vệ, Sát thủ, và Vệ sĩ. Âm vệ là những người được đào tạo để bảo vệ cho đại trạch Cố gia, có chức trách vô cùng cao quý. Tôn Tử và Giang Minh chính là xuất thân từ hơn 1000 âm vệ Cố gia, vì bảo đảm sự an toàn cho Cố Thừa Nhi, hai người mới rời khỏi vị trí âm vệ. Sát thủ là bộ phận xử lí sự trả thù hay ám sát của những tổ chức khác nhằm vào Cố gia. Vệ sĩ Cố gia bảo vệ sự an toàn cho thành viên Cố gia. Cố Thừa Hạo đương nhiên không đủ quyền lực để điều Âm vệ hay sát thủ Cố gia đi, chỉ có thể điều Vệ sĩ. Tuy rằng thực lực không mạnh như âm vệ, nhưng đối với thế lực bên ngoài vẫn là đối thủ đáng gờm.

Xe của Tôn Tử dừng lại trước nhà Vương phu nhân. Bên ngoài căn biệt thự xa hoa, hai vệ sĩ đang đứng canh cổng. Hai kẻ này đáng người thô to, trông vô cùng phổng phò. Bọn họ vừa nhìn thấy Cố Thừa Hạo, liền vô cùng khinh thường quát nạt:

- Này, thằng bé kia, mày không có việc gì thì đi chỗ khác chơi!. Đừng cản trở tụi tao làm việc!.

Cố Thừa Hạo không đáp lại, hai tay trắng tèo dút vào túi quần, bày ra dáng vẻ vô cùng xác xược, ung dung tiến thẳng vào biệt thự. Hai tên vệ sĩ muốn xông lên ngăn cản Cố Thừa Hạo, lép tức liền bị giữ lại.

Cố Thừa Hạo tiến vào phía trước, Tôn Từ dẫn theo Simba theo đi phía sau.

Trong phòng khách xa hoa, Vương phu nhân ngồi chễm chệ trên ghế sofa. TV màn hình lớn mở chương trình tập yoga, bà ta miệng nhai bánh nhưng tay vẫn múa múa theo vị giáo viên trên TV.

Cố Thừa Hạo bước vào phòng khách, Simba vô cùng hiếu ý, tiến lên trước mặt Vương phu nhân, gầm lớn. Vương phu nhân đương nhiên bị dọa sợ, gương mặt trắng bệch, cả thân hình to lớn ngã phịch xuống đất. Cố Thừa Hạo bước đến chắn trước mặt Simba. Simba thấy chủ nhân, liền như con mèo lớn ngoan ngoãn nằm phục xuống dưới chân Cố Thừa Hạo. Đem thịt dầy tỏ ra vô cùng thân thiện đặt lên đôi dày vải trắng tinh của Cố Thừa Hạo, lại bị thẳng bé ghét bỏ đẩy xuống.

Một thằng bé trắng trẻo với cái đầu bạch kim, lại thêm một con hổ màu trắng nằm phục dưới chân. Cảnh tượng hài hòa, làm cho người ta có cảm giác hình ảnh sống động trước mắt chính là một bức tượng thạch cao đẹp đẽ. Nhưng Vương phu nhân đương nhiên không còn tâm trạng chiêm ngưỡng, bà ta chỉ cảm thấy sợ hãi. Giác quan trên người dường như bị kéo căng ra, bà ta có thể cảm nhận được mỡ trên mặt mình đang vì run rẩy mà chảy ra thành dòng.

Cố Thừa Hạo nhìn đáng sợ của Vương phu nhân, vô cùng hài lòng mỉm cười:

- Vương phu nhân, bà nói tôi là gì nhỉ?

Wương phu nhân nhìn thấy đám người mặc áo đen đứng xung quanh, biết mình chắc chắn không thể chạy thoát, liền muốn đến ôm chân Cố Thừa Hạo. Nhưng đáng sợ không mấy thân thiện của Simba làm bà ta lùi bước. Cuối cùng, bà ta chỉ có thể nằm rạp xuống ngay tại chỗ mà khóc lóc:

- Cố thiếu gia!!.. Tôi xin cậu!. Tôi biết lỗi rồi!. Lần sau tôi không dám nữa!. Xin cậu tha cho tôi!. Tôi van cậu, ạy cậu!.

Lời cầu xin của Vương phu nhân vào tai Cố Thừa Hạo, không những không làm thằng bé mũi lòng, ngược lại càng làm cho sự tàn bạo trong máu cậu bộc phát. Cố Thừa Hạo gỡ nhẹ mũi giày xuống sàn, vô cùng ưu nhã mà mỉm cười:

- Vương phu nhân, không phải khi bà sỉ nhục mẹ tôi miệng rất dẻo sao?.

Wương phu nhân nhận định, bà ta sai rồi!. Quả thật sai rồi mới nghe lời Hứa An Vy kia, đi nhục mạ Cố Thừa Nhi. Cố Thừa Hạo tựa như con rồng bị đụng phải vậy ngược, điên cuồng muốn quấy đuôi đập chết bà ta. Bà ta tuyệt nhiên không thể bán đứng mạng sống của mình. Hứa An Vy, là cô lời kéo tôi vào cái chết, đừng trách tôi phản bội cô!.

Wương phu nhân liên tục đập đầu xuống đất, khóc lớn:

- Cố thiếu gia, là Hứa An Vy!. Là cô ta muốn tôi đi nhục mạ mẹ cậu!. Muốn mẹ cậu thất thế ở trường Thanh Phong, mất đi mặt mũi. Cố thiếu gia, tôi không biết gì cả!. Tôi cũng chỉ là nghe theo lời cô ta!. Cố thiếu gia!. Xin cậu tha cho tôi!. Tôi xin cậu!.

Cố Thừa Hạo nghe đến cái tên Hứa An Vy, mày rậm khẽ nhíu lại. Người phụ nữ này, rốt cuộc là ai mà lại dám tính kế mẹ cậu?. Khá lắm, thú vị rồi đây.

Cố Thừa Hạo búng tay, ngay lập tức Simba liền đứng thẳng dậy, hướng Vương phu nhân gầm một tiếng dọa cho hồn phách bà ta một trận kinh hãi. Đối với hành động này của Simba, thằng bé vô cùng hài lòng mà xoa đầu Simba. Cố Thừa Hạo đem tay đút vào túi quần, thông dong đi ra ngoài, để lại Vương phu nhân hồn bay phách lạc ngồi phịch trong phòng khách.

Cố Thừa Hạo vừa đến trước cửa Nghiêm gia, hai vệ sĩ canh cổng thấy thằng bé cùng Tôn Từ đã vội khom người:

- Tiểu thiếu gia, Tôn sư huynh.

Cố Thừa Hạo đưa tay lên miệng, làm bộ nuốt một cái. Vệ sĩ Nghiêm gia đều xuất thân từ Cố gia, hiển nhiên vô cùng nghe lời Cố Thừa Hạo, đồng loạt im lặng. Cố Thừa Hạo giao Simba cho một trong hai vệ sĩ canh cổng, còn rất tốt bụng mà dặn dò:

- Simba nó hiền lắm, không làm hại mọi người đâu.

Vệ sĩ nghe được lời này, trong nháy mắt, mặt liền trắng bệch:

- Tiểu thiếu gia.... Tôi.. Tôi..

- Chẳng lẽ chú không tin cháu à?.. - Cố Thừa Hạo úy khuất khịt mũi.

Vệ sĩ: Tiểu thiếu gia, cậu nói cái gì cũng đều đúng, đều đúng hết!. ==

Trong phòng khách Nghiêm gia, Hứa An Vy có chút bức bối đem trái cây cắt nát. Bình thường, cho dù bức bối đến đâu Hứa An Vy cũng không dám thể hiện ra, nhưng hôm nay ông nội Nghiêm và ba mẹ Nghiêm đều đi leo núi, một mình ở nhà, cô ta cũng không muốn gò bó mình. Trực tiếp phát tiết. Miệng còn không ngừng chửi mắng:

- Cố Thừa Nhi!. Cố Thừa Nhi!. Cô tưởng rằng cứu tôi một mạng thì liền đứng trên đầu tôi sao?. Cái gì cô cũng muốn cướp của tôi!. Vì cái gì?. Vì cái gì tôi đều thua cô?.

Cố Thừa Hạo vừa bước vào phòng khách, đã có thể chân chính nghe được toàn bộ những lời này. Mỗi thằng bé khẽ nhếch lên, đem đế giày nện mạnh xuống sàn, thanh âm có chút không hợp với trẻ con vang vọng khắp phòng khách:

- Hứa cô cô là đang bức bối với mẹ con sao?.

Lời này, tựa như đánh mạnh một đòn vào gáy của Hứa An Vy. Hứa An Vy hít một ngụm khí lạnh, vô cùng sững sốt mà quay lại:

- Tiểu... Tiểu Hạo... Con đến chơi sao?.

- Đến lấy mạng cô!.

Cố Thừa Hạo nhếch môi, bốn chữ này vừa thoát ra khỏi miệng thì Tôn Tử đã tựa như gió lao đến bên cạnh Hứa An Vy, đem dao sắc đưa đến cổ Hứa An Vy. Hứa An Vy bị dọa đến mức chân tay run rẩy. Cô ta ước bản thân mình có thể ngất đi, hoặc lập tức gọi cho Nghiêm Quân Dịch, để Nghiêm Quân Dịch cứu cô ta. Nhưng đời không như là mơ. Hơi lạnh của con dao tựa như con rồng nhỏ mơn man cổ cô ta, chỉ cần một cái cựa nhẹ thôi, con rồng đó sẽ lập tức quật đuôi cắt cổ cô ta.

Cố Thừa Hạo nở nụ cười. Không hiểu sao, Hứa An Vy cảm thấy nụ cười này vô cùng giống nụ cười tàn ác của Nghiêm Quân Dịch. Cố Thừa Hạo đem con dao cắt hoa quả trên bàn cầm lên, không nhanh không chậm hướng bàn tay Hứa An Vy đâm xuống. Hứa An Vy muốn rút tay, lại phát hiện Tôn Tử đang giữ chặt cánh tay mình, cô ta chỉ có thể oanh oanh liệt liệt hét lên một tiếng rồi ngất đi.

Ánh mắt Cố Thừa Hạo hiện lên tia mắt hứng, thằng bé hást cầm, một trong những vệ sĩ Cố gia liền đi lấy một thau nước, trực tiếp hást vào người Hứa An Vy.

Hứa An Vy bị lạnh mà tỉnh, lại phát hiện chính bản thân mình bị Tôn Tử kiềm chế, tóc bị nắm giật ngược lên. Mà Cố Thừa Hạo đang đem con dao ghì sát vào má cô ta:

- Hứa cô cô, nể mặt quan hệ Nghiêm gia - Cố gia, hôm nay Cố Thừa Hạo tôi sẽ không tổn hại đến cô. Nhưng nếu lần sau cô còn dám tính kế mẹ tôi, cho dù cô có là bà nội Ngọc hoàng, tôi cũng khoét con mắt cô xuống làm bi bấn, cắt đầu cô xuống làm đèn lồng, đem xương cốt cô nấu thành cao!.

Lời này nói ra từ miệng một đứa trẻ, không khỏi khiến cho người ta mơ màng không tin. Hứa An Vy chính là cũng không tin. Ngay sau khi Cố Thừa Hạo ra khỏi Nghiêm gia, cô ta liền bỏ đi lời cảnh cáo của thằng bé, trực tiếp nhấn gọi cho một số điện thoại không được lưu tên:

- Tôi muốn... Cố Thừa Nhi phải chết!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Cố Thừa Nhi đem Lạc Thần cùng Vương Na Na tới chỗ đạo diễn Gill. Gill là một trong những đạo diễn trẻ tài năng nhất. Anh ta tuy mới hơn 20 nhưng đã nắm trong tay 4 bộ phim có rating đứng đầu bảng xếp hạng. Sở dĩ đạt được thành tựu như vậy là bởi vì yêu cầu của Gill về cả nghệ sĩ và khả năng diễn xuất vô cùng cao.

Vương Na Na âm thầm đánh giá người được gọi là Gill kia. Anh ta ăn mặc vô cùng sành điệu, trên mặt đeo một cái kính râm lớn, che đi phân nửa khuôn mặt. Tuy nhiên, chỉ thông qua cảm tính tế cùng môi miệng đào hoa của kẻ này, cũng đủ biết hắn vô cùng đẹp trai!.

Cố Thừa Nhi mang điện thoại gõ gõ vào đầu Gill, nhả mày không vui:

- Gill!. Mới mấy ngày không gặp, anh lại muốn tỏ ra không quen tôi sao?.

Gill nghe được giọng nói của Cố Thừa Nhi, tựa như nghe thấy tiếng boom nổ, giật mình ngược nhìn nơi phát ra âm thanh. Nhưng rất nhanh sau đó liền đổi một bộ mặt khác, tựa như cú con:

- Có...Cố Thừa Nhi!. Con gió nào đưa cô đến đây thế này?.

Cố Thừa Nhi nhìn bộ dạng tựa như thấy quỷ của Gill, tỏ ra rất hài lòng mà mỉm cười:

- Thái hậu hôm nay đem tài nguyên đến cho ngươi, không cần phải sợ!.

Cố Thừa Nhi và Gill vốn là bạn cùng học trường Thanh Phong. Chỉ là Cố Thừa Nhi đi theo sự sắp xếp của gia đình, trở thành người thừa kế, còn Gill cãi

lệnh cha mẹ, trở thành một đạo diễn.

Đối với việc được Cố Thừa Nhi giới thiệu tài nguyên, Gill vô cùng hứng thú. Chăm chú đánh giá một hồi, chẳng cần Cố Thừa Nhi phải nói, Gill cũng biết cô muốn giới thiệu nhân vật cho dự án phim "Song kiếm loạn thế". Đây là bộ phim cổ trang kể về một cặp anh em song sinh, vì chiến loạn xa cách. Sau đó, vì cùng thương một cô tiểu thư con nhà quan mà gặp lại nhau, họ cùng nhau chiến đấu, lấy lại thái bình cho thiên hạ. Hơn một tháng trước, Cố Thừa Phong được chọn là nam chính, nhưng lại không thể hiện được thần thái của người anh. Hơn nữa, người anh khí thế có chút máu lạnh cùng lãnh khốc, người em lại ôn nhu hòa ái, tính tình trẻ con, khó mà dung hòa vào thành một người. Gill vốn dĩ tưởng kịch bản này của mình phải xếp xó rồi, ai ngờ bây giờ Cố Thừa Nhi lại mang đến một Cố Thừa Phong phiên bản lạnh lùng, hoàn toàn thích hợp cho vị trí nhân vật người anh.

Gill trực tiếp bỏ qua Cố Thừa Nhi, tiến đến trước mặt Lạc Thần, vô cùng hồ hởi:

- Tiểu tử, cậu tên gì?.

- Lạc Thần.

- Biết diễn không?.

- Biết!.

Lạc Thần gật đầu, vẻ mặt vô cùng tự tin. Gill đương nhiên là hài lòng, đem kịch bản giao cho Lạc Thần. Phần kịch bản này chính là phân cảnh hai anh em gặp nhau, vui mừng không xiết. Cái khó không phải là ở việc hiểu kịch bản, mà là ở chỗ thể hiện thế nào để bộc lộ cảm xúc cho nỗi đau thương từng ấy năm xa cách.

Cố Thừa Nhi ra hiệu cho Lạc Thần, ý bảo cậu xem xét rồi diễn thử. Lạc Thần hiểu ý, gật đầu.

Giữa sân khấu, thiếu niên mặc áo sơ mi trắng cùng quần jean, cả người toát ra khí chất vô cùng sạch sẽ. Lạc Thần hướng mắt lên cao, trong đôi mắt thoáng chốc hiện lên đầy đau thương mất mát. Bàn tay cậu đưa ra, tựa như muốn chạm vào thứ gì đó, lại vội vàng rút lại. Con người phủ thêm một phần đau thương, giọng nói có chút kích động:

- Đệ đệ, chào mừng đệ về nhà!.

Gill có chút không nhìn được, vô cùng phấn khích vỗ tay. Dự án phim này rốt cuộc cũng có thể quay rồi!. Cố Thừa Nhi mỉm cười, không nhanh không chậm đưa ra một dấu like với Lạc Thần. Mà Lạc Thần cũng vô cùng thân thiện, cười đáp lại Cố Thừa Nhi một cách rất vui vẻ!.

Vương Na Na len lén liếc nhìn Cố Thừa Nhi. Trong phòng nhiều minh tinh, tiểu minh tinh như vậy, Cố Thừa Nhi vẫn có thể vô cùng nổi bật. Rốt cuộc vị Cố tiểu thư này, được ông trời ưu ái đến đâu cơ chứ?.

Lạc Thần nghiêm chỉnh lục lạc đầu mình một lượt. Con đường thành nam chính dễ như thế? Rõ ràng hần ở Giải trí Hoàng Thiên ăn không ngồi rồi 3 tháng cũng không có một vai diễn, mới đến Thừa Khiêu 1 ngày đã trở thành nam chính. Rốt cuộc nên nói FL Thừa Khiêu tài nguyên nhiều hay nên nói khả năng Cố đại tiểu thư vô cùng cao?. Chắc, xem ra, hần vẫn phải khẳng định lại một lần nữa, lựa chọn đến FL Thừa Khiêu, hoàn toàn là quyết định đúng đắn.

Kí kết xong hợp đồng với Gill, Cố Thừa Nhi cười một cách vô si bám vai Gill:

- Đạo diễn đại nhân, anh xem, thái hậu nhà anh hôm nay đại giá thân chinh, đem đến cho anh một kinh hi lớn như vậy, có phải nên báo đáp thái hậu nhà anh một chút không?.

- Báo...báo đáp?. Báo đáp cái gì?.

Gill có chút không dám thích ứng. Vị tổ tông này đột nhiên nói năng nhẹ nhàng, tuyệt nhiên sẽ không có điềm tốt!.. Không phụ lòng Gill, Cố Thừa Nhi kéo Vương Na Na ra trước mặt Gill:

- Tôi muốn cô ấy làm nữ chính của bộ "Song kiếm loạn thế này!".

Lời này nói ra, hoàn toàn làm cho Gill không vui. Anh trước nay lựa chọn nghệ sĩ, đều dựa vào khả năng của họ, tuyệt nhiên không chấp nhận loại nhân vật dùng quan hệ để có được vai diễn. Cố Thừa Nhi quen thân với Gill bao lâu, sao lại có thể không hiểu?. Cô cười lớn một tiếng, vô cùng thích trí mà nói:

- Gill đại thiếu gia đây là đang chê mắt nhìn người của tôi?.. Vậy đi, chỉ cần sau ngày bấm máy anh không hài lòng, có thể trả người. Tôi tuyệt nhiên sẽ không ý kiến nửa lời.

Cho dù thâm tâm của Gill không muốn, nhưng anh ta bắt buộc phải gật đầu đồng ý với Cố Thừa Nhi. Hai nam nhân vật chính đều là nghệ sĩ dưới chương Cố Thừa Nhi, bây giờ làm Cố Thừa Nhi không vui, đem nghệ sĩ thu về, dự án phim này sẽ hoàn toàn bị xếp xó vô thời hạn!.

Cố Thừa Nhi nhận được đáp án như mong muốn, liền vui vẻ đem Vương Na Na và Lạc Thần trở về.

Trong xe hơi thể thao cao cấp, Lạc Thần có chút buồn ngủ dựa đầu vào cửa kính, tuyệt đối giữ im lặng. Vương Na Na lại khác hoàn toàn với Lạc Thần, rất thanh tỉnh, cô rút cuộc nhìn không nổi mà hỏi Cố Thừa Nhi:

- Có...Cố tiểu thư, cô không sợ Gill hủy hợp đồng với chúng ta sao?.

Cố Thừa Nhi đang lái xe, qua kính chiếu hậu có thể thấy được khuôn mặt bồn chồn của Vương Na Na. Cố Thừa Nhi không quay lại, chỉ nhàn nhạt hỏi:

- Tại sao phải sợ?.

- Tôi...tôi chỉ là một tiểu nhân vật. Gill lại là một đạo diễn nổi tiếng. Anh ta rõ ràng có thể tìm nữ chính tốt hơn tôi. Cô ép anh ta chọn tôi làm nữ chính, sau này sẽ rất nhiều người dị nghị, mà anh ta cũng sẽ tìm cách chính tôi. Sau đó...sau đó có thể sẽ hủy cả hợp đồng với Lạc Thần và Cửu gia.

- Cô thông minh đấy!. - Cố Thừa Nhi nhún vai, quẹo đầu xe rẽ trái. - Nếu cô đã biết mọi chuyện sẽ tiếp diễn xấu như vậy thì mau chóng hoàn thiện bản thân đi. Ngày mai cô cùng Lạc Thần đến gặp Arro. Cô ấy sẽ đưa hai người đến lớp trau dồi kỹ năng diễn xuất.

Vương Na Na suy cho cùng cũng là xuất thân từ một tiểu thư, tính tình thủy mị nét na. Ra ngoài xã hội lại bị người ta chèn ép, tạo nên tính tình nhút nhát cùng hướng nội. Đối với cách nói chuyện không khoan nhượng này của Cố Thừa Nhi hiển nhiên là bị dọa sợ, chỉ có thể cúi đầu gật như gà mổ thóc.

Qua gương chiếu hậu, hình ảnh này bị thu vào mắt Cố Thừa Nhi. Cô có chút phiền não không nhỏ, mấy vị tiểu thư này, sao khi nào cũng thích nhỏ nhẹ thủy mị vậy chứ?. Ra ngoài xã hội còn thủy mị như vậy, phải chăng là đang mời người ta đến chà đạp?. Cố Thừa Nhi thở dài một hơi. Cô vốn dĩ không phải người làm việc không có cơ sở. Mấy năm trước, khi Cố Thừa Phong xuất đạo với tư cách Cửu gia trong bộ phim "Mảnh tình núi Lương Sơn", Cố Thừa Nhi tuy đang ở nước ngoài, nhưng vẫn theo dõi từng tập của bộ phim. Cố Thừa Nhi đặc biệt ấn tượng với trắc phi của Cửu gia - nhân vật nữ phụ mờ nhạt do Vương Na Na thủ vai. Tuy rằng đất diễn không nhiều, phân cảnh lại vô cùng tẻ nhạt, không đáng chú ý, nhưng Cố Thừa Nhi vẫn nhớ rõ, đôi mắt của vị trắc phi đó rất rất đẹp, rất rất sáng. Lần này cô muốn để Vương Na Na thủ vai chính, vì cô cảm thấy, đôi mắt của vương Na Na, phi thường giống với đôi mắt của nữ chính mà Gill miêu tả.

Cố Thừa Nhi không keo kiệt, nở một nụ cười tựa như gió xuân:

- Vương Na Na, tôi tin tưởng cô!.

Vương Na Na nghe được lời này, nội tâm vô cùng sửng sốt. Từ khi cha mẹ li hôn, làm bạn với cô người ta còn không muốn, đừng nói đến tin tưởng cô. Thời điểm này, nghe được hai chữ "tin tưởng" từ vị tiểu thư được xem là kiêu ngạo nhất thành phố A, thâm tâm cô không khỏi cảm kích. Cố Thừa Nhi...cô sẽ nhớ rõ ba chữ này, tương lai cho dù khó khăn đến đâu, chỉ cần một ngày Vương Na Na này còn có thể thở, tuyệt nhiên sẽ không bao giờ phản bội Cố Thừa Nhi!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Cố Thừa Nhi muốn lái xe để trở về Thừa Miên, nhưng lại phát hiện có người bám đuôi mình phía sau, đành phải quẹo tay lái sang đường Tô Vinh. Lạc Thần vì cái quẹo đột ngột này mà tỉnh giấc, mà Vương Na Na thấy mình đang ở đường Tô Vinh cũng vô cùng sửng sốt. Cả thành phố A này không ai không biết, đường Tô Vinh tuy trên danh nghĩa cũng chỉ là một con đường bình thường, nhưng trên thực tế nó lại là nơi các thông tin cơ mật được trao đổi nhiều nhất, cũng như có nhiều tệ nạn nhất. Cố Thừa Nhi đột ngột rẽ vào đường Tô Vinh, Lạc Thần cùng Vương Na Na cũng phần nào hiểu được tình huống hiện tại không bình thường.

Qua gương chiếu hậu, Cố Thừa Nhi có thể thấy được chiếc xe phía sau đang tăng tốc. Cô giảm tốc độ, chiếc xe phía sau liền vượt lên, chặn ở đầu xe. Ngay sau đó, một đám người thô to bước ra từ trong xe. Bọn chúng mặc áo phong ngắn, bó chặt cơ thể, rất dễ dàng thấy được bắp thịt cuộn cuộn cùng với hình xăm loang lổ, hiển nhiên không phải là người bình thường.

Cố Thừa Nhi xuống xe, Lạc Thần cùng Vương Na Na cũng không yên tâm bước xuống. Cố Thừa Nhi đứng tựa vào đầu xe, bày ra một bộ dáng vô cùng ưu nhã. Bàn tay thon dài đưa lên, uốn uốn nhẹ lọn tóc, không dấu vết ấn nhẹ vào viên đá quý trên bông tai.

- Chà... Các vị đây là?.

Ở phía đối diện, đám người vô cùng hùng hổ. Cầm đầu là một tên đầu trọc, trên cánh tay hằn xăm một con rồng lớn xanh đỏ lẫn lộn. Khuôn mặt hằn ta vô cùng dữ tợn, má trái còn có một vết sẹo lớn. Phía sau hắn có hai tên tiểu tử bộ dáng xem ra rất lạnh chanh, đầu nhuộm thành đủ loại màu sắc, lòe loẹt như một con công. Phía sau hai tên tiểu tử này có chừng bảy tám người, trên tay cầm gậy sắt dài, bộ dáng không mấy thân thiện.

Tên tiểu tử đứng bên phải quan sát cả ba người, sau đó chỉ thẳng vào Cố Thừa Nhi:

- Đại ca!. Cô ta là Cố Thừa Nhi!. Trên tay cô ta có nhẫn của người Cố gia!.

Vương Na Na cùng Lạc Thần rất phối hợp, đồng thời nhìn về phía tay của Cố Thừa Nhi. Ở ngón giữa, quả nhiên Cố Thừa Nhi đeo một chiếc nhẫn vàng trắng, phía trước là một biểu tượng vô cực. Kí hiệu "COOC" vô cùng rõ ràng được khắc ở phần eo của biểu tượng. Cố Thừa Nhi cảm nhận được ánh nhìn của hai người, chỉ nhún vai một cách dĩ nhiên, sau đó hướng về phía bọn còn đồ bày ra một nụ cười cao ngạo:

- Đúng, tôi là Cố Thừa Nhi.

Tên cầm đầu xem ra rất hài lòng với sự thừa nhận này của Cố Thừa Nhi, hắn tỏ ra vô cùng cao thượng, cười một cách bí ối:

- Cố Thừa Nhi, cô tốt nhất nên đi theo chúng tôi. Phòng như chúng tôi không vui, sẽ ra tay tổn hại đến bạn của cô.

Cố Thừa Nhi gạt đầu, bước đi về phía một con hẻm nhỏ. Lạc Thần đưa tay muốn giữ, lại bị cô hất tay ra.

Cố Thừa Nhi tiến vào con hẻm. Bọn chúng cũng liền nối đuôi nhau vào. Tuy nhiên, bọn chúng xem ra vẫn còn rất thông minh, để lại hai người trông chừng Lạc Thần và Vương Na Na.

Tên cầm đầu cười một cách vô cùng bí ối, con dao lạnh buốt đưa lên ghì vào cổ Cố Thừa Nhi:

- Cố tiểu thư, cô quả thật như lời đồn: vừa có tài lại có sắc. Cô chết xem ra cũng rất đáng tiếc!.

Cố Thừa Nhi cười cười, trên mặt bày ra bộ dáng hết sức quyến rũ. Bàn tay đưa lên vuốt nhẹ gò má hắn:

- Lão đại~ dù gì hôm nay rơi vào tay các người, tôi sớm muộn cũng sẽ chết. Chi bằng~ chúng ta vui vẻ một chút~?.

- Hào hảo!. Quả nhiên là Cố đại tiểu thư, rất thức thời, rất thức thời!.

Tên cầm đầu cười hết híp cả mắt, trực tiếp ném con dao trong tay đi, tiến đến ép Cố Thừa Nhi vào tường:

- Tiểu bảo bối!. Thức thời như vậy, nên chủ động một chút đi?.

Cố Thừa Nhi đem hai tay chọc chọc vào nhau, răng cắn cắn môi đỏ, hiển nhiên là một bộ dáng thiếu nữ phong tình. Hình ảnh này thu vào mắt tên cầm đầu, khiến cho hắn hít thở không thông. Hắn muốn lao đến, Cố Thừa Nhi lại đem tay giữ hắn lại, vô cùng yếu điệu mà ôm cổ hắn:

- Quý hà~. Cứ từ từ.

Cố Thừa Nhi không dấu vết xoay nhẹ chiếc nhẫn trên tay. Chiếc nhẫn này được thiết kế hai tầng: tầng thứ nhất rỗng, tầng thứ hai đặc và mỏng. Ở tầng thứ nhất, mặt trong có một lỗ nhỏ, miệng được mài tạo thành dạng chéo. Tầng thứ hai gắn một ống kim loại chứa thuốc tê vừa mỏng vừa nhỏ, ở đầu có kim nhọn, ở đuôi có lò xo, nằm gọn trong phần rỗng của tầng thứ nhất. Xoay tầng thứ nhất khiến cho mũi kim chệch khỏi lỗ nhỏ kia, thông qua một lỗ hổng khác ở nút thắt của hình vô cực mà bị lò xo đẩy lộ ra ngoài, đồng thời bơm thuốc mê lên. Cố Thừa Nhi vô cùng nhẹ nhàng, đâm một cái vào cổ tên cầm đầu, khiến hắn vô lực ngất đi. Ngay sau đó, cô đẩy tên cầm đầu ra, đem kẹp tóc gỡ xuống, còn vô cùng ưu nhã lắc lắc đầu. Trong lúc tóc còn đang rối loạn, cô bấm nhẹ đuôi kẹp tóc một cái, lưỡi dao từ trong lòng kẹp tóc được bấm bật ra.

Đám đàn em vô cùng sùng sốt, khuôn mặt thoáng chút đầy vẻ hoang mang nhìn đại ca của mình nằm rạp dưới đất. Nhưng hiển nhiên, rất nhanh bọn chúng liền hoàn hồn, lập tức xông lên. Cố Thừa Nhi không biết võ, mưu kế cũng đã dùng hết. Cô chỉ có thể liều mạng chém bừa, trong thâm tâm không ngừng chửi rủa Giang Minh tại sao còn chưa xuất hiện.

Ngay khi Cố Thừa Nhi kiệt sức ngã khụy xuống, suýt chút nữa bị một tên tóc xanh đỏ đập cho bất tỉnh thì Giang Minh rốt cuộc cũng xuất hiện, trực tiếp dùng súng bắn vào chân hắn ta. Giang Minh ra lệnh cho 11 sát thủ Cố gia bao vây và bắt giữ toàn bộ. Sau đó mới đỡ Cố Thừa Nhi đứng dậy, vô cùng thành thực mà đưa cho cô một chiếc kẹp tóc mới. Cố Thừa Nhi đem kẹp tóc cũ ném đi, dùng kẹp tóc mới kẹp tóc lên, trở ra ngoài.

Lạc Thần cùng Vương Na Na thấy được Cố Thừa Nhi an toàn, tựa như trút đi gánh nặng. Vương Na Na dù gì cũng chỉ là thiếu nữ mới lớn, có chút kích động nắm lấy tay Cố Thừa Nhi:

- Cố tiểu thư, cô...cô không sao chứ?.

- Còn chưa chết.

Đối với câu trả lời này của Cố Thừa Nhi, trái tim thiếu nữ của Vương Na Na rốt cuộc tổn thương không hề nhỏ, cúi đầu ủy khuất tựa như cô vợ nhỏ.

Cố Thừa Nhi có chút không nhìn được, bật cười lớn. Lạc Thần cũng buồn cười vì bộ dáng này của Vương Na Na, đưa tay vỗ vỗ đầu Vương Na Na:

- Cô như phi tần bị thất sủng ấy!!!.

Kết quả, mặt Vương Na Na đỏ như gấc chín, giận dữ đánh vào tay Lạc Thần:

- Tôi mới không có phải thất sủng!!!!!!.

Cố Thừa Nhi nhìn nghệ sĩ dưới chương mình vui đùa vui vẻ, môi bất giác nở nụ cười miễn cưỡng.

Cố Thừa Nhi trở về Cố gia, dành hơn nửa ngày để ngủ. Kết quả khi vừa tỉnh dậy lại bị ba Cố gọi hẳn tên họ, hơn nữa, bộ dáng còn vô cùng giận dữ.

Cố Thừa Nhi đã lâu không bị mắng, vô cùng cẩn trọng lục lại suy nghĩ, rốt cuộc vẫn không phát hiện ra mình mắc lỗi ở đâu.

- Ba, có chuyện gì sao?.

- Con còn dám hỏi!. Nhìn xem!.

Ba Cố ném cho Cố Thừa Nhi hai tờ báo. Một tờ là báo Kinh tế, tờ còn lại là báo Showbiz. Cố Thừa Nhi cẩn thận xem xét rõ. Tờ báo Kinh tế nói về việc Cố Thừa Nhi trở về mang theo Cố Thừa Hạo. Bọn họ đem hình ảnh Cố Thừa Hạo ra so sánh với Nghiêm Quân Dịch. Cũng rất nhiệt tình đem quá khứ của cô cùng Nghiêm Quân Dịch ra. Cuối cùng kết luận một câu vô cùng hùng hậu: Cố Thừa Hạo là con của Nghiêm Quân Dịch cùng Cố Thừa Nhi. Cố Thừa Nhi gật gật đầu, hmmm, cũng thông minh đấy!.

Khoan đã!. Con mẹ nó!. Sự thật bị phơi bày rồi!.

Cố Thừa Nhi mặt thoáng chóng hết trắng rồi lại xanh. Cô đem tờ báo thứ hai ra, là hình ảnh cô cùng Nghiêm Quân Dịch ngồi ở bờ biển. Cuối bài viết còn là hình ảnh Nghiêm Quân Dịch bế cô đang đi về đồng lúa. Nội dung bài viết này tuy không khủng bố như bài viết kia, nhưng cũng vô cùng khoa trương, nói cô cùng Nghiêm Quân Dịch "tình cũ không rứt cũng tới".

Ba Cố nhìn con gái vẫn im lặng, sự kiên nhẫn bị đẩy đến mức thấp nhất. Ông đem gối tựa ném vào đầu Cố Thừa Nhi, quát lớn:

- Cố Thừa Nhi!. Chúng ta tin tưởng con, con lại i vào sự tin tưởng của chúng ta làm ra loại chuyện gì thế này?!. Con đi nước ngoài 7 năm, chúng ta tưởng con dành thời gian đó để quên đi tiểu tử họ Nghiêm kia, mới không ai dám gọi con về!.. Ai ngờ con lại phụ lòng chúng ta, ở nước ngoài nuôi dưỡng con của tên tiểu tử đó!. - Ba Cố thở gấp một hơi, lại hít thêm một ngụm khí, tiếp tục hướng Cố Thừa Nhi quát lớn. - Cố Thừa Nhi!. Con trở về mang theo tiểu Hạo, ba và mẹ chưa từng tra hỏi hay trách mắng gì con, chúng ta nghĩ con có con ngoài dã thú cũng không sao. Cố gia ta không cần liên hôn chính trị. Nhưng con cũng nên hiểu rõ, con có con với Nghiêm Quân Dịch, có con với một người có gia đình, Cố gia ta tuyệt đối không thể chấp nhận!.

- Ba...

Cố Thừa Nhi ngẩng đầu, muốn giải thích, lại bị ba Cố chặn lại:

- Cố Thừa Nhi!. Chúng ta chưa từng điều tra về cha tiểu Hạo cũng như cuộc sống của con ở nước ngoài, chính là tôn trọng quyền tự do của con. Nhưng con xem, con làm ra cái loại chuyện gì rồi?!. Bây giờ, con một là kết hôn với tiểu tử họ Nghiêm đó, hai là con đem tiểu Hạo cho Nghiêm gia nuôi nấng!.

- Ba!!!. - Cố Thừa Nhi kích động hét lớn. - Tiểu Hạo là con trai con!. Con sẽ không để nó đi đâu hết!.

- Vậy thì con phải kết hôn với tiểu tử họ Nghiêm đó!. Nó có gia đình rồi cũng phải li hôn!. Cố gia ta tuyệt đối không thể để con chịu thiệt!.

Cố Thừa Nhi vốn đã kích động, nghe được lời này của ba Cố lại càng kích động hơn. Cô đem tờ báo xé nát, dùng hết sức bình sinh mà hét lên:

- Ba!. Như thế con khác nào tiểu tam chứ?!. Con không cần!. Kể cả Nghiêm Quân Dịch hay thân phận Cố đại tiểu thư Cố gia con đều không cần!.

Cố Thừa Nhi không đợi ba Cố trả lời, tiền muốn lao ra khỏi cửa Cố gia. Nhưng ba Cố lại nhanh hơn một bước, ra lệnh cho ám vệ giữ Cố Thừa Nhi lại:

- Đem tiểu thư nhốt vào trong phòng, canh giữ cẩn thận, không được để tiểu thư chạy thoát!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Cố Thừa Nhi bị ba Cố nhốt đến hiện tại cũng đã ba ngày. Ba ngày này đối với Cố Thừa Nhi mà nói vô cùng nhàm chán, chỉ ăn rồi lại ngủ.

Về đêm, thời tiết thành phố A se lạnh. Cố Thừa Nhi ngồi trên ban công ngắm nhìn những ngôi sao bé xíu trên bầu trời. Thành phố A này, Cố gia là thế gia hắc đạo, Nghiêm gia là trâm anh thế gia. Các thế lực khác vốn dĩ không dám đụng vào Nghiêm gia và Cố gia. Nhưng hiện tại, có người muốn ám sát cô, chứng tỏ, đã có một thế lực mới tiến vào thành phố A. Chắc, xem ra những ngày tháng sau không còn yên ả nữa rồi.

Cố Thừa Nhi nhàm chán nhìn xuống dưới. Trong sân cũng như ngoài cổng đầy ám vệ. Vốn dĩ ban đầu ám vệ cũng không nhiều thế này, từ sau khi cô bị nhốt, ba liền tăng thêm ám vệ trông chừng cô. Trong một góc sân, Simba nằm phục dưới gốc cây. Nó có vẻ cũng như cô, vô cùng nhàm chán mà ngáp ngáp dài. Xung quanh Simba là một đàn gà nhép lú rú. Đàn gà này là do em trai cô nuôi. Thằng bé nói đến sinh nhật nó, đàn gà này sẽ tặng cho đám fan.

Cố Thừa Nhi tựa cằm lười biếng nhìn Simba. Nó ngáp dài một cái, một chú gà không sợ chết chạy ngay vào miệng nó. Simba có chút giật mình ngậm miệng lại. Mà Cố Thừa Nhi ở trên ban công cũng giật mình, muốn kêu Simba nhả con gà ra. Ai ngờ, Cố Thừa Nhi chưa kịp nói, trên mặt Simba đã đầy vẻ chán ghét, phun con gà ướt nhẹp từ trong miệng ra.

Cố Thừa Nhi: ==.

Điêm chừng qua vài phút, Cố Thừa Nhi thấy cái đáng lon ton của Cố Thừa Hạo chạy ra, lồm lết nhìn xung quanh một lượt, sau đó đem khay thịt trong tay cho Simba.

Cố Thừa Nhi khoé miệng giật giật. Rồi rồi. Cô đã hiểu vì sao Simba không thèm ăn con gà kia rồi. Con gà nhép so với khay thịt này quả thật chẳng bõ đánh răng.

Cố Thừa Hạo ở dưới sân thích trí cho Simba ăn thịt, lại đột ngột phát hiện một đạo ánh mắt nguy hiểm bắn về phía mình. Thằng bé cẩn thận kiểm tra xung quanh một lượt, cũng chỉ thấy được mấy ám vệ mặt tro như than. Phù, còn tưởng bị phát hiện.

Đang lúc Cố Thừa Hạo thở phù nhẹ nhõm thì trong đầu thằng bé lại đánh lên một tiếng oành. Mẹ... Phòng mẹ ở phía trên!. Thằng bé sợ hãi ngừng đầu lên, kết quả liền phát hiện mẹ đang cười như không cười nhìn mình. Cố Thừa Hạo rút đầu, cụp đuôi đi vào nhà.

Qua chừng 2 phút, bên ngoài phòng Cố Thừa Nhi vang lên tiếng gõ cửa. Cô liền đi tới gần cửa ngồi xuống.

Cố Thừa Hạo ở bên ngoài, cũng không dám mở cửa, mắt có chút bồn chồn nhìn hai ám vệ đang canh cửa. Sau đó đánh liều một lần, ngồi bịch xuống nói chuyện với mẹ bên trong:

- Mẹ, mẹ phải tin con!. Đây là lần đầu con đem thịt cho Simba đấy!.

Cố Thừa Nhi khinh bỉ, có quý mới tin!. Tuy nhiên, cô vẫn giữ thái độ vô cùng ôn hoà với thằng bé:

- Con trai, ông ngoại con mấy ngày nay thế nào?.

- Ông ngoại sao?. Ông ngoại gọi điện cho người bên Nghiêm gia, hẹn ngày mai đến rồi. Mẹ, mẹ nói xem có khi nào ngày mai ông ngoại sẽ bán mẹ qua Nghiêm gia?.

- Cái gì mà bán chứ?. - Cố Thừa Nhi có chút kích động nói lớn, lại phát hiện bản thân mình còn đang bị ba Cố cách li với bên ngoài, liền đổi một giọng nhỏ nhẹ. - Con trai, chú Nghiêm có tới nhà chúng ta không?.

- Không có. Nhưng chú Nghiêm không phải cha của tiểu Vy sao?. Ông nội muốn mẹ lấy chú Nghiêm, vậy tiểu Vy và mẹ của bạn ấy phải làm sao?.

Cố Thừa Hạo bám sát vào cửa, cố gắng nói một cách nhỏ nhất. Đôi mắt thằng bé khê đảo. Nó không phải đứa trẻ ngu ngốc. Trên báo cùng ông ngoại đều đã nói chú Nghiêm là ba nó. Nó không biết lí do vì sao ba mẹ lại không ở bên nhau. Nhưng nó đã xem trên mạng, ba mẹ là thanh mai trúc mã. Ba nhiều năm qua vẫn ở bên mẹ của tiểu Vy, nhưng rõ ràng bọn họ không có làm đám cưới, báo chí cũng nghi ngờ tiểu Vy không phải con ba. Thằng bé ban đầu quả thật không ghét ba lắm, nhưng ba lại ở bên mẹ của tiểu Vy - chính là người muốn làm hại mẹ, chứng tỏ ba cũng không phải người xứng đáng với mẹ. Thằng bé thà không có ba, cũng không muốn chấp nhận người ba như thế.

Cố Thừa Nhi nghe con trai hỏi vậy, trong lòng không khỏi chua xót. Lại nghĩ đến lời Vương phu nhân nhục mạ tiểu Hạo, cô mím môi, rút cuộc lựa chọn nói cho thằng bé biết sự thật:

- Tiểu Hạo, chú Nghiêm là ba con. Tiểu Vy... Không phải con chú Nghiêm.

Cố Thừa Hạo nhăn mày, thì ra là như vậy. Tiểu Vy quả thật không phải con ba. Thằng bé giả ngơ, gõ gõ vào cửa:

- Mẹ, vậy là mẹ sẽ kết hôn với chú Nghiêm thật sao?.

Cố Thừa Nhi không biết trả lời con trai thế nào, lựa chọn im lặng.

Cố Thừa Hạo biết mẹ không muốn trả lời, cũng không hỏi nữa. Thằng bé nói dăm ba câu chúc mẹ ngủ ngon rồi đứng lên đi về phòng. Trong lòng thằng bé thâm hạ quyết tâm, nhất định, nhất định không thể để chú Nghiêm và mẹ kết hôn!. Chú Nghiêm đó, không phải người tốt!.

Nghiêm Quân Dịch đang ở biệt thự Phong Vân liền bị ba Nghiêm gọi về. Chạy xe hơn 1 giờ đồng hồ không nói, vừa trở về liền bị bà nội Nghiêm mang giày đập cho tối mặt tối mũi.

Bà nội Nghiêm vốn dĩ quanh năm đi du lịch nước ngoài, rất ít khi trở về. Lần này bà về đây, xem ra là đã xảy ra chuyện lớn rồi.

Nghiêm Quân Dịch tránh đòn roi của bà, ngồi xuống ghế. Bà nội Nghiêm vẫn không buông tha, túm vai áo hấn lắc cho hấn xây xẩm.

- Bà nội!. Có gì từ từ nói mà. Bà đánh con cũng không có giải quyết được việc gì!.

Rốt cuộc, bà nội Nghiêm mới bình tĩnh lại, đem tờ báo nói về chuyện của Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch ném cho hấn.

Nghiêm Quân Dịch vừa xem xong tờ báo, rốt cuộc nhận không được sắc chính nước bọt của mình. Kẻ dám phát ngôn ngông cuồng thế này, chắc chắn đã có chống lưng!

- Bà... Con...

- Con cháu cái gì!. Con mà không cho Tiểu Thừa một cái công đạo thì chờ bà đánh gãy chân con đi!.

Nghiêm Quân Dịch nuốt nước bọt. Trong nhà họ Nghiêm, bà vẫn là người hung dữ nhất. Hấn quả thật không nên đắc tội bà.

Nghiêm Quân Dịch nhìn một vòng phòng khách, rốt cuộc phát hiện thiếu Hứa An Vy và Nghiêm Trúc Vy. Hấn không nhận được, kích động nắm tay mẹ Nghiêm:

- Mẹ, Tiểu Vy và An nhi đâu?.

- Đã về chỗ bà Hứa rồi. - mẹ Nghiêm vỗ vỗ mu bàn tay con trai. - Con không thấy mọi chuyện loạn đến mức nào rồi sao?. Còn có thời gian hỏi nó.

- Mẹ!. Tiểu Vy là con của con. An nhi là vợ của con...

Không đợi Nghiêm Quân Dịch nói xong, bà nội Nghiêm đem tờ báo cuộc tròn lại đập thẳng vào đầu hấn:

-Nói xằng!. Đừng tưởng bà già này không biết, đứa con gái đó không phải là con con!.

Nghiêm Quân Dịch nghẹn lời, muốn cãi bà nội Nghiêm, lại thấy bà trừng mắt nhìn mình, đành ngậm ngùi im lặng. Bà Nghiêm thấy con trai chịu im lặng, liền vỗ vỗ vai con trai:

- Tóm lại, con thu xếp đi. Con phải kết hôn cùng tiểu Thừa!. Tiểu Hạo là con con. Con không thể đối xử như thế với thằng bé.

-Tại nó vốn đã kết hôn rồi... - mẹ Nghiêm có chút rối loạn nhìn ba Nghiêm - 7 năm trước tiểu Hy muốn cầu hôn tiểu Thừa, tôi sợ con bé mềm lòng nên đã đem thẻ căn cước của tiểu Thừa và Dịch nhí đi làm đăng kí rồi!.

Lời này nói ra, hiển nhiên như đem Nghiêm Quân Dịch nhúng vào trong chảo dầu sôi!. Thì ra... Đem thẻ căn cước đi đăng kí kết hôn, lại chính là mẹ hấn làm!!!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36

Nghiêm Quân Dịch còn nhớ rõ, thời điểm hấn quyết định ở cùng An nhi, muốn cùng An nhi kết hôn thì vị quản lí ở cục dân chính nhìn hấn cười một cách ái ngại, nói hấn đã kết hôn rồi. Khi đó hấn vô cùng sùng sốt, giấy đăng kí do thẩm được giao vào tay hấn, ba chữ Cố Thừa Nhi vô cùng chói mắt. Cùng khi đó, hấn nhận được thông báo từ bệnh viện: An nhi suýt chút xảy thai. Người giúp việc nói, An nhi sau khi gặp Cố Thừa Nhi mới liền băng huyết. Thời điểm đó, trong thâm tâm hấn liền nhận định, mọi chuyện đều là do vị tiểu thư kiêu căng ngạo mạn - Cố Thừa Nhi đó làm. Hấn đem mọi hận thù đổ lên đầu cô. Vậy mà hiện tại, mẹ hấn lại nói chuyện đăng kí kết hôn là mẹ hấn làm, hấn dùng 7 năm để hận cô, kết quả, hoá ra chỉ là do sự ngu ngốc tự nhận định của bản thân hấn. Giờ phút này, hấn cảm thấy mọi thứ trước mắt mình đều giống như bọt biển, thoáng chốc đã tan biến, chẳng biết thật giả. Rốt cuộc, hấn đã hiểu lầm Cố Thừa Nhi bao nhiêu?. Là cô đã thay đổi hay do sự ngu ngốc làm mờ mắt hấn?. Nghiêm Quân Dịch nắm chặt tay, hô hấp trong phút chốc liền khó khăn hơn thấy.

Ba Nghiêm nghe được mẹ Nghiêm nói vậy, tâm tình hết sức vui vẻ:

- Mẹ nó à, rốt cuộc mấy trò trẻ con của bà cũng được một trò tốt rồi.

Mẹ Nghiêm bực bội đánh vào vai ba Nghiêm, lại vô cùng trẻ con mà nở nụ cười.

Thời tiết cuối năm se lạnh, vậy mà trong phòng khách Cố gia lại giăng lên một bầu khí nóng căng thẳng. Nguyên bản phải nói đến Cố Thừa Nhi bị vệ sĩ canh chừng hai bên, lại một mực không đồng ý kết hôn cùng Nghiêm Quân Dịch. Mà người Nghiêm gia cũng không cách nào nói ra được việc Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch đã kết hôn.

Ba Cố hết sức bực bội nhìn Cố Thừa Nhi muốn vùng ra khỏi sự kìm kẹp của vệ sĩ, quát lớn:

- Cố Thừa Nhi!. Con đừng tưởng chúng ta nuông chiều con, con liền có thể không có phép tắc như thế!.

Cố Thừa Nhi cũng không chịu ngoan ngoãn, hai tay liên tục cử động muốn thoát khỏi:

- Con chính là không muốn cùng anh ta kết hôn!.

Ba Cố giận tới mức muốn đem Cố Thừa Nhi băm nhỏ. Nhưng dù gì cô cũng là trân bảo trong tay ông mà lớn lên, quả thật không có cách nào để nhẫn tâm làm cô bị thương.

Nghiêm Quân Dịch ngồi một bên, rốt cuộc nhìn không được mà nắm chặt lấy cổ tay Cố Thừa Nhi hét lớn:

- Cố Thừa Nhi!. Lấy tôi thì em sẽ chết sao?.

Lấy hán, cô sẽ chết sao?. Phải, sẽ chết. Cách mà hán làm với cô và con trai 7 năm trước, cô không thể nào chấp nhận. Cô biết, tình yêu không có lỗi. Kể cả tình yêu cô dành cho hán hay tình yêu hán dành cho Hứa An Vy đều không có lỗi. Ai cũng muốn bảo vệ người mình yêu, muốn người mình yêu hạnh phúc. Nhưng cô tuyệt nhiên không thể chấp nhận việc hán nhẫn tâm đến như thế. Rốt cuộc thì, tình cảm nhiều năm như vậy, lại không thể sánh với tình yêu mới chớm nở... Giờ phút này, nói hai người kết hôn. Lấy lý do gì để kết hôn?. Tình đã cạn, nghĩa cũng tan, ở bên nhau có ý nghĩa gì?.

Nghiêm Quân Dịch ra tăng lực ở tay, trong lòng cũng một mảng đau đớn. Hán và cô từng bên nhau lâu như thế, cô cũng từng muốn trở thành vợ hán nhiều năm như vậy. Kết quả, giờ phút hiện tại, cô lại một mực cự tuyệt. Ở bên hán khiến cô khó chịu vậy sao?.

Giữa bầu không khí căng thẳng, Cố Thừa Hạo bày ra một nét mặt vô cùng trẻ con, ủa vào lòng ông nội Cố:

- Ông cố, hay chúng ta để ba mẹ thử sống với nhau thử đi?. Con cũng chưa có quen với ba!.

Lời này của Cố Thừa Hạo, không những mở ra cho Cố gia và Nghiêm gia một con đường, mà còn mở ra cho Cố Thừa Nhi một lối thoát. Hiển nhiên, cục diện rất nhanh được giải quyết. Cố Thừa Nhi, Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Hạo sẽ sống cùng nhau, đợi khi mùa xuân tới sẽ đính hôn.

Cố Thừa Nhi biết chuyện này không thể kéo dài được bao lâu, nhưng dù gì, đó cũng là cách giải quyết duy nhất. Bằng mọi giá, trong khoảng thời gian này, cô phải giải trừ được hôn ước. Ở bên Nghiêm Quân Dịch từng là chấp niệm của cô, nếu là 7 năm trước, dẫu đau cô vẫn như con thiêu thân ngu ngốc lao vào, nhưng hiện tại, cô có con trai, cô không muốn cũng không thể để con trai phải chịu tổn thương. Con trai cô, thằng bé không có tội. Cô sinh nó ra, thì nhất định phải cho nó cuộc sống an nhiên.

Nghiêm Quân Dịch bất giác đưa tay xoa đầu Cố Thừa Hạo. Mặc dù lời thằng bé nói ra có thể xoa dịu được Cố Thừa Nhi. Nhưng không hiểu sao trong thâm tâm Nghiêm Quân Dịch vẫn có một hồi chuông cảnh báo vô hình. Có gì đó trong mắt thằng bé, khiến cho hán cảm thấy tất thảy đều là để chuẩn bị cho một kế hoạch trốn thoát khỏi hán. Đứa bé này, mặc dù bề ngoài đến 6 phần giống Cố Thừa Nhi, nhưng nội tâm lại đến 8 phần giống hán. Cố Thừa Nhi có thể dễ dàng bộc lộ cảm xúc ra ngoài, nhưng đứa bé này, trong lòng dù có tính toán, bề ngoài vẫn thủy chung một vẻ không đổi. Con trai xuất sắc là điều tốt, nhưng hiển nhiên, xuất sắc quá sớm sẽ làm người làm cha mẹ đau đầu.

Cố Thừa Hạo bị Nghiêm Quân Dịch xoa đầu, có chút bức bối mà gỡ tay hán ra, sau đó chạy lại ôm Cố Thừa Nhi. Lão Dịch, rất nhanh thôi, ông và chúng tôi sẽ đường chó chó chạy, đường mèo mèo đi, vĩnh viễn không chung đường.

Tầng 32, chung cư Tô Vinh.

Nếu nói đường Tô Vinh là con đường mờ ám cùng nguy hiểm thì chung cư Tô Vinh chính là chung cư hiện đại và an toàn bậc nhất thành phố A. Nhà của Cố Thừa Nhi cùng Nghiêm Quân Dịch ở tầng 32, nơi có thể thấy toàn cảnh xa hoa mỹ lệ của thành phố. Mỗi tầng của chung cư có hai căn hộ. Tầng 32 ngoài căn hộ của Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch còn một căn hộ nữa chưa có người mua nên hết sức yên tĩnh.

Cố Thừa Hạo có chút nhàm chán ngồi ở chân cầu thang lên phòng lửng, biểu tình có chút mệt mỏi.

*Phòng lửng: là kiểu phòng giống như gác xép, nhưng chia thành phòng, có cả hành lang đến các phòng. Chung cư cao cấp thường xây phòng theo kiểu phòng lửng, tạo cảm giác rộng rãi cho phòng khách và phòng bếp.

Cố Thừa Nhi thấy vậy liền bước tới ngồi cạnh con trai, có chút tò mò hỏi:

- Sao vậy?.

- Con đói. - Cố Thừa Hạo thờ dãi.

- Mẹ cũng đói.

Cố Thừa Hạo nghe mẹ nói vậy, bất giác quay lại muốn nói gì đó, rốt cuộc lại thờ dãi quay đi. Bỏ đi, mẹ cũng là không biết nấu ăn. Thằng bé có chút uể oải đứng lên, đi vào bếp. Mà Cố Thừa Nhi cũng vô cùng nhàm chán mà đi lên một trong hai phòng lửng.

Bên trong phòng lửng, Nghiêm Quân Dịch đang đứng cạnh cửa sổ sát đất, điện thoại áp trên tai, mày kiếm nhíu chặt, có vẻ là một cuộc điện thoại căng

thăng. Qua chừng hai phút, Nghiêm Quân Dịch rút cuộc cũng ngắt điện thoại, châm lên một điếu thuốc.

Cố Thừa Nhi cũng không ngăn cản, cô ngồi xuống giường, có chút tò mò hỏi:

- Ai gọi vậy?

- An nhi. - Nghiêm Quân Dịch nhả ra một hơi khói, cũng không keo kiệt mà trực tiếp trả lời. - Cô ấy không thể sống thiếu tôi.

Khoé môi Cố Thừa Nhi giăng lên một nụ cười chua xót, nhưng bộ dáng lại tỏ ra như đang nghe một câu chuyện cười:

- Vậy 23 năm trước khi cô ta gặp anh, cô ta không sống sao?.

- Em!.

Nghiêm Quân Dịch không kìm nổi sự bức bối đem thuốc lá mới tàn một chút dụi vào gạt tàn, mở cửa phòng bỏ đi. Đương nhiên, hắn biết lời Cố Thừa Nhi nói không có sai, nhưng cô cũng không nhất thiết phải hiểu theo nghĩa đen như thế đi ==.

Cố Thừa Nhi nhìn bóng Nghiêm Quân Dịch sắp khuất khỏi cửa, môi đỏ mọng câu lên một nụ cười như vàng trắng khuyết:

- Nếu đã như thế, căn hộ bên cạnh còn trống, kêu cô ta đến ở đó đi!.

Lời này mặc dù nghe ra rất hợp lý, nhưng vào tai Nghiêm Quân Dịch không hiểu sao lại rất khó nghe, cổ tức giận trong lòng cũng đột ngột tăng lên gấp nhiều lần. Để An nhi sống ở căn hộ bên cạnh, quả thật là toàn vẹn, nhưng Cố Thừa Nhi như vậy, chẳng phải là đang gián tiếp nói cho hắn biết rằng, hắn vốn dĩ đối với cô đã không còn quan trọng?. Mặc dù không thể lý giải, nhưng giả thuyết này làm cho hắn quả thật vô cùng khó chịu.

Bóng Nghiêm Quân Dịch khuất sau cánh cửa, rút cuộc Cố Thừa Nhi cũng không nhịn được nữa mà bật khóc. Những tưởng 7 năm cùng vết thương lòng đau như thế đã có thể xoá nhoà tất cả, nhưng giờ phút này Cố Thừa Nhi mới biết, mặc dù cô không đủ can đảm ở bên Nghiêm Quân Dịch nhưng lại càng không thoải mái để cho Nghiêm Quân Dịch ở cùng người khác. Tình yêu vốn dĩ kèm chấp niệm. Tình có tận, chấp niệm vẫn không tận.

Khi Nghiêm Quân Dịch bước xuống lầu là đã thấy Cố Thừa Hạo đang bày bánh mì, bơ cùng mút ra đĩa. Hắn có chút không quen nhử mỳ. Bảy năm qua sống cùng An nhi, hắn sớm đã quen với việc An nhi mỗi bữa cơm đều chuẩn bị một cách chu đáo, con gái ở bên phụ mẹ rửa chút rau rồi đi gọi hắn. Khung cảnh hết sức hài hoà, vợ đảm, con chăm. Hiện tại ở cùng Cố Thừa Nhi, hắn rút cuộc mới phát hiện ra, Cố Thừa Nhi vốn là một thiên kim tiểu thư lớn lên trong sự bảo hộ, tay không dính bẩn, hiển nhiên sẽ không có chuyện xuống bếp nấu cơm cho hắn. Nghiêm Quân Dịch nhìn con trai chuẩn bị bánh mì vô cùng thành thạo, mày kiếm khẽ nhíu lại. Bảy năm qua Cố Thừa Nhi rút cuộc đã dạy con hắn thành cái dạng gì rồi. ==

Cố Thừa Hạo thấy Nghiêm Quân Dịch, liền không vui hướng dao phết bơ về phía hắn:

- Lão Dịch!. Ông có muốn ăn tối không thể hả?.

Nghiêm Quân Dịch bị cách gọi này của con trai làm cho sực chút nữa sặc chính nước bọt của mình. Hắn sờ sờ mũi, đi tới cạnh con trai:

- Bây giờ là buổi tối, sao con không nấu cơm?.

- Không biết nấu!.

- Vậy bình thường con ăn gì? - Nghiêm Quân Dịch kéo ghế ngồi xuống, có chút chán ghét cầm bánh mì lên. - Không phải là ăn thứ này cả ngày đấy chứ?.

Cố Thừa Hạo nhìn ánh mắt chán ghét của Nghiêm Quân Dịch, cũng không cảm thấy có gì không được, liền đập mạnh vào tay hắn:

- Ăn gì mặc đây!.

Nghiêm Quân Dịch thấy con trai không muốn hợp tác nói chuyện phiếm cũng liền không nói nữa. Hắn có chút nhàm chán nhìn bánh mì trên bàn. Chung sống cùng An nhi 7 năm, cô lúc nào cũng nhắc nhở hắn phải ăn uống đủ chất, cũng chưa từng để hắn ăn bánh mì. Buổi sáng ăn chút cháo, buổi trưa cùng buổi tối ăn cơm. Hắn sớm đã quên mùi vị bánh mì thế nào rồi. Hiện tại sống cùng Cố Thừa Nhi, hắn có lẽ sẽ phải tập quen với cuộc sống tùy hứng của Cố Thừa Nhi rồi. Nghĩ là làm, Nghiêm Quân Dịch phết bơ lên bánh mì, bỏ vào miệng nhai. Tuy rằng có chút khô, nhưng hương vị cũng không tồi.

Cố Thừa Hạo ở đối diện cũng rất phối hợp, phết mút lên bánh mì, ăn một cách vô cùng ngon lành.

Cố Thừa Nhi vừa xuống đến nơi, liền chân chính thấy được cảnh tượng hoà hợp như vậy. Khoé môi khẽ câu lên một nụ cười, thì ra cảm giác có một gia đình nhỏ của chính mình liền tuyệt vời như vậy. Nhưng gia đình này, một gia đình đi mượn từ của người khác....liệu tồn tại được bao lâu?.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37

Trời vừa sáng, Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi đã phải lái xe quay trở lại biệt thự Phong Vân. Dù gì chương trình cũng đang tiến hành, không thể vắng mặt quá lâu.

Đám người ở biệt thự Phong Vân thấy được Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch thì vô cùng sửng sốt. Bọn họ ở đây tuy bị ngăn cách với các thiết bị truyền thông nhưng cũng không phải là mù mịt không biết gì, tin tức về Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch sớm đã ồn ào khắp cả ekip.

Cố Thừa Phong vừa trông thấy chị mình, cổ họng khí trong người phút chốc bốc lên ngàn ngút. Người chị gái này của cậu, nhiều năm trước đã ngu ngốc. Hiện tại lại càng ngu ngốc hơn. Cậu những tưởng bảy năm qua chị đã nghĩ thông suốt, ai ngờ chị lại dùng bảy năm để làm việc điên rồ hơn. Chị cậu đang nghĩ cái gì chứ?. Cái việc ra nước ngoài sinh con rồi trở về vốn chỉ hợp cho kiểu người sinh ra đã làm nữ chính làm. Chị cậu có chỗ nào giống nữ chính?. Nữ chính nhà người ta không phải kiểu lộ lem lẹt dằng dặc thực nữ thì cũng là kiểu tiểu thư hoà ái dễ gần. Chị cậu vừa không thực nữ lại vô cùng kiêu căng ngạo mạn. Nữ chính người ta nấu ăn vô cùng giỏi, cuộc sống phi thường nề nếp. Chị cậu không những không biết nấu ăn, cuộc sống còn hết sức tùy hứng. Mà nói đến điều quan trọng nhất, nữ chính nhà người ta cả người là hơi thở hoa cỏ nhàn nhạt, hương oải hương quyến rũ, tùy tiện khoác lên người một bộ quần áo đơn giản cũng tôn lên dáng người quý phái. Còn chị cậu, cả người đều là hương nước hoa hồng, quần áo là lượt đất tiền, biển số xe kiêu ngạo. Thử hỏi xem, chị cậu có chỗ nào giống nữ chính?. Chị cậu có giống, chính là giống nữ phụ tuyến số 1 nổi tiếng độc ác!. Nói đi cũng phải nói lại, cậu vẫn luôn có cảm giác, Hứa An Vy kia mới chính là nữ chính có bản tay vàng của tác giả nâng đỡ!.

Cố Thừa Nhi thấy bộ mặt khinh bỉ cùng tức giận của em trai, trong lòng vừa bực bội vừa hối lỗi. Bực bội vì bộ mặt khinh bỉ đang bày ra kia chính là thằng nhóc này xem thường cô. Xem thường cái gì thì không nói đến, nhưng hình như nó chẳng bao giờ đánh giá cao cô ==. Hối lỗi vì cô đã giấu em trai suốt nhiều năm qua, phụ đi sự tin tưởng của nó. Haiz. Nói gì thì nói, nó vẫn là em trai cô, vẫn là đứa em lớn lên trong tay cô.

Phong Khiên Triều thấy Nghiêm Quân Dịch, liền vô cùng hồ hởi bá vai hân:

- Tiểu thúc, thật không ngờ cuối cùng vị tiểu thư kiêu căng nhất thành phố A lại vì thúc mà sinh dưỡng con cái!.

- Im đi!. - Nghiêm Quân Dịch có chút bực bội gỡ tay cháu trai ra, khinh bỉ. - Con cũng nên kết hôn đi.

- Thúc thúc còn chưa kết hôn, nói gì cháu trai. - Ngón Gia Lạc vỗ vỗ vai Nghiêm Quân Dịch, bộ mặt chính là một nụ cười gọi đòn. - Chuyện tình của Quân Dịch và Thừa Nhi cũng có thể viết thành tiểu thuyết được rồi.

Nghiêm Quân Dịch nghe vậy thì vô cùng khinh bỉ. Nhưng Cố Thừa Nhi lại hết sức vui vẻ mà cười:

- Ngón đại gia, anh không nói thì người khác cũng biết anh là tiểu thuyết gia rồi!.

Mọi người hết sức vui vẻ mà trò chuyện, lại bỏ quên đi một người với bộ mặt xanh mét.

The Star phát sóng được tập thứ 8 đã mang lại hiệu ứng vô cùng tốt. Khắp các thiết bị truyền hình công cộng của thành phố A đều phát lại The Star. Khi Hứa An Vy bước vào Trung tâm mua sắm chính là chân chính bị vui trong nhạc nền quen thuộc của The Star. Hứa An Vy bình thường rất ít khi ra ngoài, một phần vì tự ti, một phần vì không có ai đi cùng. Hôm nay đám phu nhân lại đột nhiên gợi ý mời cô, cô mới ra ngoài. Tuy rằng chuyện của Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch tạo ra làn sóng vô cùng lớn, nhưng kể cả Nghiêm gia hay Cố gia đều chưa đưa ra lời giải thích rõ ràng nào, hiển nhiên, người bên cạnh Nghiêm Quân Dịch vẫn được nhận định là cô.

Hứa An Vy cùng phu nhân thị trường cùng nhau bước tới một quầy bán quần áo. Phu nhân thị trường rất vui vẻ mà đưa lên cho cô một bộ váy trắng:

- Nghiêm phu nhân, bộ này hợp với cô quá.

Mấy vị phu nhân bên cạnh liền hòa theo phu nhân thị trường:

- Phải phải, chỉ có Nghiêm phu nhân mới hợp với bộ váy này thôi!. Mắt nhìn của thị trường phu nhân thật tốt!.

Phu nhân thị trường cười tít cả mắt. Bà ta vốn cũng chẳng xem Hứa An Vy này ra gì, nhưng Cố Thừa Nhi làm nhục mặt bảo bối Hoàng Linh Tư của bà ta, bà ta rất muốn dùng Hứa An Vy này để làm bề mặt Cố Thừa Nhi.

(Hoàng Linh Tư chính là tiểu minh tinh muốn làm nhục Cố Thừa Nhi, lại bị Cố Thừa Nhi làm cho bề mặt trong ngày cô đến FL Thừa Khiêu tìm Cố Thừa Phong).

Hứa An Vy từ trước đến nay không được công nhận, giờ phút này được người khác ở bên cạnh xum xuê nịnh bợ, trong lòng nổi lên niềm vui không nhỏ, liền hồ hởi đi thử chiếc váy.

Hứa An Vy vừa đi vào phòng thay đồ, đám đông trong trung tâm mua sắm đột nhiên rất ồn ào. Vị phu nhân tóc nhuộm vàng nâu, trên người đeo rất nhiều vàng bạc đột nhiên lên tiếng:

- Aiz da, mau xem. Trí nhớ tôi thật tệ. Con gái tôi quan hệ rất tốt với MC Ôn Diệc Vũ của The Star. Con bé nói hôm nay The Star sẽ quay ở trung tâm mua sắm này đây!.

Mấy người phụ nhân nghe vậy thì vô cùng vui vẻ. Tin tức này so với trúng xổ số độc đắc còn kinh động hơn. Bọn họ tuy không ham hố gì người trẻ, nhưng con gái bọn họ nếu được gả cho mấy vị tinh anh ở đây, quả thật là phúc nhiều đời hưởng không hết.

Ekíp quay cùng đám người Phong Khiên Triều tiến vào trong Trung tâm mua sắm dưới sự bảo hộ của vệ sĩ Cố gia. Tuy rằng nói đây là chương trình trải nghiệm thực tế, nhưng sự an toàn của các nhân vật có sức ảnh hưởng lớn này không thể đem ra làm trò đùa. Bề ngoài nhìn vào chỉ có bốn vệ sĩ bảo hộ xung quanh, nhưng thực chất lại có hơn 20 vệ sĩ mặc phục trang bình thường rải rác bảo vệ xung quanh.

Hứa An Vy thay váy xong bước ra liền thấy được một mảng ồn ào. Trong đám đông, Nghiêm Quân Dịch dáng người cao lớn, hơi thở sang trọng vô cùng nổi bật. Cô ta muốn gọi Nghiêm Quân Dịch, lại phát hiện Cố Thừa Nhi cầm điện thoại đi loanh quanh đám người, miệng đang ra lệnh gì đấy. Mà mấy vị phụ nhân lúc này còn tăng bốc cô ta giờ phút này đã hoàn toàn xem cô ta là không khí. Hứa An Vy giận dữ bỏ ra một góc, nhấn gọi cho một số điện thoại quen thuộc...

Cố Thừa Nhi sau khi phân bổ xong xuôi liền đi tới phía sau đạo diễn ngồi xuống, không nhanh không chậm ra hiệu cho MC bắt đầu chương trình. Ôn Diệc Vũ tiến lên phía trước, giọng nói trong trẻo cất lên vô cùng rõ ràng:

- Chào mừng mọi người đến với Gameshow thực tế The Star của FL Thừa Khiêu, trực thuộc Tập đoàn Thừa Miên. Tôi là MC Ôn Diệc Vũ!

Trong trung tâm mua sắm có rất nhiều các thiếu nữ, bọn họ kích động đến mức hết lên. Ôn Diệc Vũ cũng là mới vào nghề, luồng cuồng không biết ổn định thế nào. Kết quả, Cố Thừa Phong vô cùng soái ca quay lại đá lông nheo với mấy thiếu nữ, ngón tay thon dài đưa lên miệng làm động tác giữ im lặng. Cứu gia quả nhiên là Cứu gia, sức ảnh hưởng phi thường lớn, khiến cho cả Trung tâm mua sắm im lặng như tờ.

Cố Thừa Nhi: Khoa trương!. Quá mức khoa trương!.

Chương trình tiến hành gần xong, điện thoại Cố Thừa Nhi nhận được một tin nhắn, cô liền đứng lên đi ra ngoài.

Cố Thừa Nhi vượt qua đám đông, đi tới gian hàng bán sữa tắm. Qua chừng 5 phút, người nhắn tin cho cô - Hứa An Vy liền xuất hiện.

Hứa An Vy nhìn thấy Cố Thừa Nhi, bộ dáng vô cùng hiền lành mỉm cười:

- Thừa Nhi...

- Sao vậy?.

Cố Thừa Nhi đánh giá Hứa An Vy một lượt, lại phát hiện Hứa An Vy có gì đó rất khác so với lần gặp trước trong bữa tiệc ở Cố gia. Tuy nhiên, khác ở đâu, Cố Thừa Nhi lại không tìm ra được. Cảm giác mơ hồ này khiến cô vô cùng khó chịu, lông mày bất giác nhăn lại.

Hứa An Vy trông thấy Cố Thừa Nhi tự tin đứng trước mặt mình, hình ảnh ở Phong Đằng năm đó lại hiện lên một cách vô cùng rõ ràng trong kí ức. Từng mảnh kí ức nhắc cho cô nhớ, Cố Thừa Nhi từng là ân nhân cứu mạng cô, từng là người bạn không hề chê cô nghèo khó, hết sức thật lòng đối với cô. Hứa An Vy nắm chặt tay, quá khứ cũng chỉ là quá khứ. Cố Thừa Nhi có tất cả rồi, chỉ có cô là chẳng có gì. Những gì cô nợ Cố Thừa Nhi, để kiếp sau cô trả đi!.

Hứa An Vy bước tới ôm chặt lấy Cố Thừa Nhi. Miệng khó khăn nói ra hai chữ "xin lỗi" vô cùng nhẹ. Sau đó bàn tay ra tăng lực, bấm mạnh vào eo Cố Thừa Nhi. Cố Thừa Nhi bị đau, theo phản xạ có điều kiện mà đẩy mạnh Hứa An Vy ra. Hứa An Vy va phải kệ để sữa tắm, ngã xuống đất. Mà sữa tắm từ trên kệ cũng rơi xuống người Hứa An Vy gây nên không ít vết thương.

Tiếng động lớn liền kích động mọi người. Quá trình thì không ai biết, chỉ có kết quả Hứa An Vy cả người đầy vết thương nằm dưới sàn, còn Cố Thừa Nhi vẫn đứng đó khoẻ mạnh thì ai cũng thấy. Sự kiêu ngạo cùng ngang ngược của Cố Thừa Nhi cả thành phố này không ai không biết, hiển nhiên, giờ phút này mọi lời lầm đều đổ lên đầu Cố Thừa Nhi. Trong tiềm thức của mọi người, đã sớm nhận định Cố Thừa Nhi vì không có được Nghiêm Quân Dịch, liền giờ thù đoạn bị ổi với Hứa An Vy.

Cố Thừa Nhi nhìn Hứa An Vy, tựa như kẻ ở trên cao nhìn xuống kẻ thấp hèn ở phía dưới, môi đỏ mọng câu lên một nụ cười giễu cợt. Trong tiềm thức cô, Hứa An Vy là đoá sen trắng thuần khiết không gì nhiễm bẩn được. Nhưng ai ngờ một Hứa An Vy như vậy, lại biến thành như ngày hôm nay. Tình cảm đẹp đẽ như thế, những tưởng không gì bôi bẩn được, hoá ra lại chỉ là thứ ảo tưởng của riêng mình.

Cố Thừa Nhi đi đến cạnh Hứa An Vy, cước bộ khẽ dừng lại, vô cùng khinh thường mà mỉm cười. Sau đó liền ngẩng cao đầu, đi thẳng.

Trời tối khuya, Cố Thừa Nhi mới trở về biệt thự Phong Vân. Không ai biết cô đi đâu, cũng không ai biết cô làm gì trong khoảng thời gian từ sáng đến hiện tại.

Nghiêm Quân Dịch vừa thấy Cố Thừa Nhi, cổ tức giận trong người liền không kìm được mà bộc phát. Buổi sáng đang quay, hần liền phát hiện một mảng ồn ào. Kết quả, mọi người nói cho hần biết Cố Thừa Nhi đẩy An Vy, làm cô ấy bị thương vô cùng nghiêm trọng. Chương trình không thể gián đoạn, hần cũng không thể đi xem An Vy, tất cả bức tức liền dồn nén lại, đến giờ phút này đã tăng lên gấp mấy lần.

- Cố Thừa Nhi!. Cô tốt nhất giải thích cho rõ!. Cái gì cô cũng cướp của An nhi!. Một mình tôi chưa đủ hay sao?. Cô còn muốn đoạt đi mạng sống của cô ấy?.

Cố Thừa Nhi bị lời này của Nghiêm Quân Dịch đã thương không nhẹ, lòng đau đớn tựa như bị dao cắt. Cô cười một cách nhợt nhạt, mặc kệ trong phòng khách còn nhiều người, trực tiếp kéo áo sơ mi ra khỏi váy. Ngay lập tức, một mảnh vết thương liền thu vào mắt mọi người. Da thịt Cố Thừa Nhi trắng nõn, những vết móng tay bấm sưng đỏ hiện lên vô cùng rõ ràng, vô cùng chói mắt. Cố Thừa Nhi đảo mắt nhìn một lượt vết thương, sau đó liền mỉm cười:

- Nghiêm tiên sinh không phải kẻ ngu ngốc, cho dù tôi không nói, ngài chắc hẳn cũng tự hiểu được, đúng chứ?.

Sau đó, không đợi mọi người kịp phản ứng, Cố Thừa Nhi thả áo xuống, quay lưng ra khỏi biệt thự Phong Vân, để lại một mảng yên tĩnh bao trùm khắp phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Bóng dáng Cố Thừa Nhi khuất khỏi cửa phòng khách, chìm vào bóng đêm. Giờ phút này, bóng dáng của vị tiểu thư kiêu căng ngạo mạn đó không hiểu sao lại vô cùng yếu ớt cùng nhỏ bé. Đôi vai gầy khẽ run lên, bước chân cũng không vững, tưởng chừng như bất cứ khi nào cũng có thể ngã xuống.

Phòng khách im lặng tựa như vừa có cơn gió lướt qua cuốn đi mọi thứ. Cố Thừa Phong là người lấy lại ý thức đầu tiên. Cậu đứng dậy, dầm mạnh vào mặt Nghiêm Quân Dịch. Thời điểm này, cậu không quan tâm mình là một minh tinh cần giữ hình tượng, cũng không quan tâm mình là đại thiếu gia Cố gia cần phải gương mẫu, cậu chỉ biết, Cố Thừa Nhi là chị cậu, và người ta thì đang bắt nạt chị cậu.

- Nghiêm Quân Dịch!. Anh cùng với Hứa An Vy tốt nhất tránh xa chị tôi ra!. Hôn ước giữa hai người, tôi nhất định sẽ khiến cha giải trừ!. Nhà họ Cố tôi không phải không nuôi dưỡng được tiểu Hạo, lại càng không phải thiếu một người con rể như anh!.

Cố Thừa Phong hướng Nghiêm Quân Dịch mà hét lên, sau đó trực tiếp bỏ lên phòng. Cố Thừa Phong bỏ đi, mọi người cũng tự động đứng lên rồi đi. Bọn họ tuy đều là đại nhân vật, nhưng vẫn hiểu rõ đạo lý "chuyện nhà tôm tép đừng xen vào".

Việt Minh Dã đi ngang qua Nghiêm Quân Dịch, vỗ vỗ vai hắn, thanh âm chứa đựng sự khó chịu không nhỏ:

- Quân Dịch, Thừa Nhi tuy mang họ Cố, nhưng trong người nó vẫn chảy một nửa máu Việt gia. Nếu cậu tổn thương con bé, đừng nói đến ba mẹ tôi, mà cả tôi cũng sẽ không tha cho cậu!.

Nghiêm Quân Dịch đương nhiên hiểu rõ, kể cả lời nói hùng hổ của Cố Thừa Phong hay lời nói nhẹ nhàng này của Việt Minh Dã đều mang ý nghĩa y hiếp không nhỏ. Mây kiêu của Nghiêm Quân Dịch có chút khó chịu nhẫn lại. Tuy nhiên, khó chịu không phải vì lời nói uy hiếp kia, mà bởi vì, hắn lại hiểu lầm Cố Thừa Nhi. Trong tiềm thức hắn, Hứa An Vy chính là một thiếu nữ thanh thuần trong sáng với quá khứ đáng thương, bất kể lúc nào cũng cần có người bảo vệ, che chở. Một Hứa An Vy như thế, so với một Cố Thừa Nhi kiêu căng ngạo mạn, vừa ngang ngược vừa bướng bỉnh, hắn đương nhiên không thể nghĩ ra kẻ bày trò này lại chính là Hứa An Vy. Nghiêm Quân Dịch day day ấn đỉnh, thở mạnh ra một hơi. Đời này hắn chưa từng nợ ai, cho dù là kẻ có ân với hắn, hắn cũng tìm cách trả lại ân nghĩa đó cho người ta, chỉ có đối với Cố Thừa Nhi, hắn không những không trả được ân tình nhiều năm cho cô, mà còn liên tục nợ thêm chồng chất. Nghiêm Quân Dịch đứng lên, có chút rối rắm mà vô đầu. Hắn đi tìm vị trợ lý đạo diễn mượn điện thoại gọi cho Hứa An Vy.

Điện thoại được kết nối, hắn vừa hỏi một tiếng, đầu dây bên kia đã truyền tới tiếng khóc nức nở của Hứa An Vy. Lời trách cứ đến cổ lại buột nuốt xuống. Hắn biết quá khứ không mấy tốt đẹp của An nhi, An nhi làm vậy, có lẽ cũng chỉ vì bị tình huống khi đó dồn nén. Nghiêm Quân Dịch an ủi thêm mấy câu, rồi cuộc đàm thoại tâm trạng vô cùng tệ mà ngắt máy. Có lẽ vị thầy bói đó nói đúng, hắn ở bên cạnh An nhi, luôn luôn có cảm giác mệt mỏi khó hiểu.

Cố Thừa Phong nằm trên giường, tay chân đang thành hình chữ đại, tâm tình vô cùng tồi tệ. Người ta lại hiểu lầm chị cậu, lại nghĩ xấu cho chị cậu. Cậu biết, chị mình vô cùng ngang ngược, vô cùng kiêu căng. Nhưng chị cậu tuyệt nhiên không phải kiểu người có thể dùng cách trả thù ngu ngốc như thế. Cậu tuy rất khinh bỉ chị vì ngu ngốc yêu một người, nhưng điều đó không có nghĩa người ta có thể tính kế, hãm hại chị cậu. Hứa An Vy đó, cậu còn từng thương xót cho hoàn cảnh của cô ta, không ngờ cô ta lại có thể làm ra điều như vậy với chị cậu. Cố Thừa Phong bật dậy, đi tìm trợ lý đạo diễn mượn laptop. Cậu đăng nhập vào trang cá nhân của mình. Sau đó tìm kiếm clip về chị cậu cách đây 7 năm, share lên với caption: "Ghét một người, trực tiếp đánh là được".

Share xong đoạn clip này, Cố Thừa Phong vô cùng khoái chí, đem laptop trả cho trợ lý đạo diễn, sau đó cười khà khà:

- Cố Thừa Nhi, ngày mai chị sẽ phải cảm ơn thằng em này.

Cố Thừa Nhi trở về nhà, thoả sức khóc một trận, sau đó liền ngủ thiếp đi. Yêu một người nhiều năm như vậy, kết quả nhận được lại chỉ là những đau đớn. Cố Thừa Nhi tự mặc niệm trong lòng mình, buông bỏ thôi, đừng lưu luyến nữa....

Trời sáng muộn, Cố Thừa Nhi vì điện thoại reo ồn ã mà tỉnh lại. Bàn tay trắng nõn vươn ra khỏi chăn, có chút lười biếng cầm điện thoại lên. Cả con mớ màng lẩn độn mắt sưng đỏ vì khóc khiến cho Cố Thừa Nhi nhìn không rõ người gọi đến, nhưng âm thanh vô cùng lớn của mẹ Cố khiến cho Cố Thừa Nhi không muốn thanh tỉnh cũng phải thanh tỉnh:

- Thừa Nhi, con mau xem báo sáng nay đi, chuyện của con ở Trung tâm mua sắm ngày hôm qua đã rầm rộ lắm rồi.

Cố Thừa Nhi hiển nhiên không quá ngạc nhiên. Thời điểm đó trung tâm mua sắm đông như vậy, không trở nên ồn ào mới lạ. Cô trấn an mẹ Cố một hồi, sau đó cũng có thể bình an thoát mà ngắt điện thoại.

Cố Thừa Nhi vừa mở laptop, một dòng tin vô cùng lớn đập vào mắt: "Cố tiểu thư bị hiểu lầm, Cố thiếu gia liền lên tiếng". Cố Thừa Nhi nhú mày, lick chuột vào tiêu đề đó.

Bài báo này ban đầu nói về việc cô và Hứa An Vy xảy ra mâu thuẫn ở Trung tâm mua sắm. Sau đó nói về việc Cố Thừa Phong share một clip về cô trên trang cá nhân cùng với lời ám chỉ thanh minh cho cô. Clip này có từ 7 năm trước, khi cô còn học ở trường Thanh Phong. Khi đó, đám bạn học muốn trả thù cô, liền bày trò nói cô tự đề bút vào trong cặp của một người trong đám bạn đó. Mục đích muốn vu oan cho cô ta để ra hợp lí ra tay đánh người. Thời điểm đó cô vô cùng giận dữ, trực tiếp đồ hết sách vở bút thước của cô ta ra, dẫm nát, còn không hề thương tiếc quăng hai cái tát vào mặt cô ta. Khi đó, cô nói: "Cố Thừa Nhi tôi muốn đánh người, trực tiếp đánh là được. Không cần vòng vo, cũng không cần giờ thủ đoạn."

Hiện tại, Cố Thừa Phong share clip này, chính là ám chỉ Cố Thừa Nhi cô nếu không vừa mắt Hứa An Vy, trực tiếp đánh cô ta là được, không cần phải đẩy cô ta vào kẻ, để sửa tằm làm thương cô ta. Cố Thừa Nhi mỉm cười, đứa em trai này, mặc dù vô cùng bướng bỉnh cùng vô dụng, nhưng vào lúc này, quả nhiên rất ra dáng soái ca.

Cố Thừa Nhi xem thêm mấy bài báo. Đầu là nói cô không dành được Nghiêm Quân Dịch, liền ngang ngược cùng hống hách làm thương Hứa An Vy. Cố Thừa Nhi cười nhạt, các người thì hiểu gì về tôi?. Cố Thừa Nhi có chút chán ghét đứng lên đi tắm rửa. Hứa An Vy, nếu cô đã thay đổi, đã trở thành người đàn bà trong ngoài bất nhất, tôi cũng không ngại nặng tay với cô!.

Buổi chiều, Cố Thừa Nhi lái xe đến biệt thự Phong Vân. The Star quay vừa tròn 10 số. Hiện tại người tham gia The Star được trở về, 3 ngày sau họ sẽ cùng với một người bạn khác giới của mình hợp thành một cặp đôi để quay số mới. Bây giờ là thời điểm gần Tết Nguyên Đán, hoạt động bên ngoài rất nhiều, số 11 chính là quay ở trong khu nghỉ dưỡng của Thừa Miên. Cách thức này không chỉ đem đến hiệu quả xem tốt, mà còn gián tiếp PR cho các đơn vị trực thuộc Thừa Miên. Số 11 dự định quay trong 3 ngày, số 12 sẽ là số Tết Nguyên Đán, quay trực tiếp cảnh chuẩn bị và đón năm mới của người tham gia. Mặc dù trong lòng Cố Thừa Nhi không thoải mái, nhưng cô vẫn hiểu rõ chương trình không thể không có mình, đành phải bỏ đi cảm xúc riêng của bản thân mà làm việc.

Biệt thự Phong Vân có một hàng rào lớn bao quanh, ngăn chặn sự đột nhập của người lạ. Cố Thừa Nhi vừa lái xe đến gần đã thấy một đám nhà báo đứng đông đúc trước cửa vào của hàng rào. Cầm đầu là một tên nhà báo lá cải, khuôn mặt còn non choẹt, nhưng bộ dáng hết sức thèm đạn. Hắn thấy xe của Cố Thừa Nhi đến, liền chạy lên trước mũi xe, dang hai tay muốn ngăn cô lại. Nhưng hiển nhiên, Cố Thừa Nhi không giống những nhân vật khác, cô nhấn tăng ga, khiến chiếc xe lao về phía hắn. Tên nhà báo bị dọa tới mức mặt xanh như đất nhái, hoảng hốt tránh ra. Cố Thừa Nhi cười nhạt, dừng xe. Đám nhà báo lại nhao nhao:

- Cố tiểu thư, hành động vừa rồi của cô là muốn giết người sao?.

- Cố tiểu thư, cô muốn ám sát người thi hành công vụ sao?.

- Cố tiểu thư....

Cố Thừa Nhi có chút nhừn nhừn bước xuống xe. Khuôn mặt vì bức bối mà bày ra biểu cảm không mấy thân thiện, trong tay còn cầm thêm một khẩu súng. Đám nhà báo hiển nhiên bị bộ dáng này của Cố Thừa Nhi cùng với khẩu súng dọa cho sợ hãi, tất cả đồng loạt im bật.

Cố Thừa Nhi bước tới bên cạnh một nữ nhà báo. Cô ta mặc áo sơ mi trắng cùng quần jean, mái tóc nhuộm vàng hoe, khắp người nồng nặc mùi kem dưỡng da. Cố Thừa Nhi đem súng dí vào thái dương cô ta, môi nhếch lên một nụ cười nửa miệng:

- Vị nhà báo này, cô khi nào thì là người thi hành công vụ?.

- Tôi....

Cô ta bị dọa sợ, cả người mềm nhũn muốn khụy xuống, nhưng ống súng lạnh lẽo còn ấn ngay thái dương, cô ta đến một cử động nhỏ cũng không dám làm. Cố Thừa Nhi cười một cách chán ghét, sau đó chìa súng lên ấn định cô ta:

- Cố Thừa Nhi tôi khi nào thì sợ người thi hành công vụ vậy?.

Lời này của Cố Thừa Nhi, vô cùng kiêu ngạo, vô cùng ngang ngược. Nhưng không ai có thể phản bác lại được. Cố Thừa Nhi chính là như vậy. Bảy năm trước không để ai vào mắt, 7 năm sau lại càng không.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39

Giữa không gian lặng như tờ, một tên nhà báo với cái đầu hói hơn phân nửa bước ra. Cố Thừa Nhi nhận ra hắn. Hắn là La Cường, một tên nhà báo lá cải vô cùng bát nháo và thủ đoạn, bất cứ người nào, kể cả là đại minh tinh hay loại tiểu nhân vật ở mấy công ty nhỏ đều sợ hắn ta. Thủ đoạn lấy tin tức của hắn ta vô cùng xảo quyệt, lại thêm tài ăn không nói có, dựng thêm chuyện thị phi, hắn gần như đã trở thành cái gai trong mắt những kẻ có tiếng nói. Hắn đưa mic lại gần Cố Thừa Nhi, không sợ chết mà phách lối hỏi:

- Cố tiểu thư, ngày hôm qua cô ở trung tâm mua sắm làm bị thương vị hôn thê của Nghiêm tổng, hôm nay lại muốn đâm chết một nhà báo, cô muốn nói thế nào về việc này?.

Cố Thừa Nhi nhếch môi cười, không nhanh không chậm chìa súng về phía La Cường, chân cũng bước về phía hắn ta.

- Nhà báo tiên sinh, anh dạo này làm ăn có được không?.

La Cường không rõ ý nghĩa câu hỏi của Cố Thừa Nhi, có chút cứng ngắc mà trả lời:

- Tạm ổn.

- Vậy sao?. - Cố Thừa Nhi bước đến cạnh hắn ta, tiểu phi tiểu cười. - Tôi thấy anh phán đoán sự việc xảy ra rất giỏi, sao không kiểm lấy một manh chiếu ra chợ ngồi xem bói?!. Haha, đảm bảo sẽ rất đông khách đấy!.

- Cô!!!!. - La Cường bị lời này của Cố Thừa Nhi làm cho tức giận, nhưng lại chỉ có thể tự nuốt xuống. - Cố tiểu thư, cô phiền trả lời vào câu hỏi của tôi đi.

Cố Thừa Nhi cười cười, lấy bộ dáng hết sức đẹp mắt mà trả lời hắn ta:

- Thứ nhất, tôi muốn đâm chết nhà báo?!. Haha, nhà báo tiên sinh tự mình đa tình rồi, vị đồng nghiệp kia của anh không xứng được chết dưới bánh xe của Cố Thừa Nhi tôi!.

- Cô!.

- Nhà báo La bình tĩnh nào. - Cố Thừa Nhi cười cười, ngăn lại sự tức giận của La Cường. - Còn về việc của tôi và Hứa An Vy. Xin hỏi nhà báo La, khi nào thì Hứa An Vy trở thành vị hôn thê của Nghiêm Quân Dịch?!. Tôi nhớ không nhầm, tôi mới chính là vị hôn thê của Nghiêm Quân Dịch từ trước đến nay!.

Lời này của Cố Thừa Nhi lập tức giáng một đòn vào người đám nhà báo. Bọn họ hiện tại mới phát hiện ra, hôn ước giữa Cố tiểu thư và Nghiêm tổng vẫn còn. Mặc dù Cố tiểu thư ra nước ngoài 7 năm, nhưng thông báo giải trừ hôn ước vẫn chưa được phát ra. Trên danh nghĩa mà nói Cố tiểu thư mới chính là vị hôn thê của Nghiêm tổng.

Cố Thừa Nhi đem súng ấn lên thái dương La Cường, cười một cách hết sức thân thiện:

- Nhà báo tiên sinh, Cố Thừa Nhi tôi ghét một người, sẽ cần phải dùng đến cách ngu ngốc đó sao?!. - Cố Thừa Nhi đem ngón trỏ đặt vào cò súng, cười cười. - Ví dụ như tôi ghét nhà báo La, tôi liền nổ....

Lời này của Cố Thừa Nhi vừa đến tai, La Cường cả người liền mềm nhũn:

- Cố Thừa Nhi!. Cô mà nổ súng sẽ bóc lịch đến hết đời đấy!.

- Vậy sao?!. - Cố Thừa Nhi cười một cách khoái trí. - Anh nghĩ Cố gia sẽ để người thừa kế của họ ngồi tù vì một tiểu nhân vật như anh sao?.

La Cường vốn dĩ nghĩ rằng Cố Thừa Nhi cho dù kiêu ngạo ngang ngược vẫn là một thiên kim đại tiểu thư chân yếu tay mềm, lá gan thô trắng. Cho dù có đánh chết hắn, hắn cũng chưa từng nghĩ ra được rằng Cố Thừa Nhi lại có lá gan giết người!.

Cố Thừa Nhi nhìn mồ hôi từng giọt lấm tấm trên khuôn mặt La Cường, ngón tay bóp mạnh cò:

"Đùng".

Âm thanh này, khiến cho đám nhà báo sợ tới mức ngã khụy xuống. Có mấy người liên tục lẩm bẩm "Cố Thừa Nhi điên rồi!". Cố Thừa Nhi cười cười, lôi La Cường đang ngã khụy dưới đất lên. Một mảng huyết sắc làm người ta sợ hãi, máu chảy dọc khuôn mặt, thấm vào vai áo hắt ta đến rợn người. Cố Thừa Nhi chán ghét mang súng gỗ vào đầu La Cường:

- Nhà báo tiên sinh, anh cũng điên quá sâu rồi!.

Lời này của Cố Thừa Nhi khiến cho không chỉ La Cường mà đám nhà báo ở xung quanh cũng sững sốt. La Cường mở mắt, phát hiện chẳng có chút đau đớn gì. Hắn đưa tay sờ lên thái dương, máu tràn ngập bàn tay hắn, thế nhưng, hắn....lại không chết!.

Cố Thừa Nhi ném khẩu súng đi, rút từ trong túi quần ra một tờ khăn tay. Cô lau sạch tay, sau đó hết sức ung dung đi về phía xe của mình:

- Nhà báo tiên sinh, tôi chỉ dọa anh một chút, anh liền đã sợ tới mềm nhũn. Chắc, là gan nhỏ như vậy, chơi thật không đã!.

La Cường biết mình bị đùa giỡn, muốn tiến đến chỗ Cố Thừa Nhi, lại phát hiện chân mình mềm nhũn vô lực. Hắn bị trò đùa kia của Cố Thừa Nhi dọa sợ!. La Cường cắn chặt răng, mối thù này, hắn nhất định phải trả lại cho Cố Thừa Nhi!.

Cố Thừa Nhi cũng không rảnh quan tâm La Cường. Cô bước vào trong xe, tăng ga phóng đi. Trước khi đi còn vô cùng thân thiện mở cửa xe, cười đến rạng rỡ:

- Các vị nhà báo, nếu còn có lần sau, sẽ không đơn giản là một khẩu súng với âm thanh giả và túi máu đâu!. Khi đó.... máu sẽ là máu các vị đó!.

Xe Cố Thừa Nhi biến mất sau cánh cửa, rốt cuộc hỗn phách của đám nhà báo cũng được trả lại. Bọn họ trải nghiệm đủ rồi, lần sau tuyệt đối không đem mạng mình dâng tới cho vị Cố tiểu thư đó nữa!.

Cố Thừa Nhi tiến vào trong biệt thự Phong Vân đã là khi mọi người thu xếp xong đồ đạc chuẩn bị trở về. Ngôn Gia Lạc thấy Cố Thừa Nhi, có chút lo lắng hỏi:

- Thừa Nhi, anh nghe tiếng súng, bên ngoài có chuyện gì sao?.

- Không có gì. - Cố Thừa Nhi cười cười.

Nghiêm Quân Dịch cũng nghe được tiếng súng, hắn thấy Cố Thừa Nhi bình an vô sự liền thở phào một hơi. Không sao thì tốt rồi. Nghiêm Quân Dịch tiến đến bên cạnh Cố Thừa Nhi, muốn nói lời xin lỗi. Nhưng rốt cuộc lại không cách nào nói ra được, lời ra khỏi miệng cũng biến thành lời khác.

- Thừa Nhi, tôi... chúng ta về nhà đi!.

Thanh âm trầm ấm đặc trưng truyền tới tai, Cố Thừa Nhi có chút giật mình mà quay lại. Nhìn đến khuôn mặt ấy, bao nhiêu uất ức cùng đau đớn lại ủa về, Cố Thừa Nhi đem hai tay nắm chặt, nụ cười có chút chua xót:

- Nghiêm tiên sinh, chúng ta...không chung nhà!.

- Thừa Nhi, căn hộ ở chung cư Tô Vinh....

- Nghiêm tiên sinh!. - Cố Thừa Nhi ngắt lời Nghiêm Quân Dịch. - Anh không cần trở về đó nữa, hôn ước giữa chúng ta, rất nhanh thôi sẽ được giải trừ. Tôi không muốn có bất kì liên hệ nào với anh nữa!.

Nghiêm Quân Dịch bị lời này của Cố Thừa Nhi làm cho giật mình. Hắn bắt lấy tay cô, có chút vội vã nói ra lời xin lỗi.

- Thừa Nhi, không phải vậy, tôi....là tôi đã hiểu lầm em!. Xin lỗi em!.

Cố Thừa Nhi nhợt nhạt cười, thanh âm không giấu nổi sự chua xót, mà đôi mắt nâu cũng sẫm nổi lên một tầng nước.

- Nghiêm Quân Dịch, xin lỗi thì có ý nghĩa gì?. Khi The Star bắt đầu quay, tôi những tưởng mối quan hệ giữa chúng ta đã được cải thiện. Cho dù không phải là thứ tình cảm trai gái, chúng ta vẫn có thể dùng ân tình hơn 20 năm để làm bạn tốt của nhau. Nhưng tôi không ngờ rằng, trong lòng anh lại nghĩ tôi muốn cướp mọi thứ của Hứa An Vy. Anh...làm tôi vô cùng thất vọng!.

Nghiêm Quân Dịch biết mình sai, bản thân hắn cũng không hiểu tại sao giờ phút đó lại nói ra những lời tổn thương Cố Thừa Nhi đến như vậy. Lời nói ra không thể rút lại. Hắn cũng biết trong lòng Cố Thừa Nhi, nhận định của hắn về cô rất quan trọng, cô có lẽ đã tổn thương rất lớn. Giờ phút này, hắn chỉ có thể hào hạo xin lỗi cô mà thôi.

- Thừa Nhi, tôi biết là tôi sai. Em đừng giận tôi nữa được không?.

Cố Thừa Nhi không phải kiểu người sắt đá, nhưng lại chính là không đủ can đảm để mạo hiểm nữa. Bấy năm trước lao đầu như thiêu thân vào một mối tình đơn phương đã đủ rồi, hiện tại Cố Thừa Nhi cô không muốn tiếp tục như thế nữa.

Cố Thừa Nhi không nói gì, trực tiếp bước đi. Bóng dáng của cô dần theo chiếc xe thể thao đất tiền mà biến mất.

Nghiêm Quân Dịch nhìn theo bóng dáng ấy, trong lòng ần ần chút đau đớn khó tả. Hắn muốn lái xe theo Cố Thừa Nhi, lại nhận được điện thoại từ bệnh viện, nói An nhi muốn gặp hắn. Nghiêm Quân Dịch đành bẻ tay lái, chạy đến bệnh viện.

Trong bóng tối, Ngôn Gia Lạc bước ra, trên môi là một nụ cười bất đắc dĩ. Nghiêm Quân Dịch là bạn anh, Cố Thừa Nhi từ nhỏ đến lớn luôn theo sát Nghiêm Quân Dịch. Đối với anh, hai người bọn họ không những là bạn, mà còn là nguồn cảm hứng cho rất nhiều tác phẩm của anh. Nữ chính của anh có rất nhiều kiểu người, nhưng cho đến giờ, anh vẫn chưa tìm ra được điểm giống của Cố Thừa Nhi với những nữ chính đó. Cố Thừa Nhi là một thiên kim đại tiểu thư. Nữ chính nếu là một thiên kim đại tiểu thư thì rất ôn hòa, dễ gần, cũng dễ bắt nạt. Nhưng Cố Thừa Nhi kiêu ngạo, ngang ngược, không những vô cùng thẳng thắn mà còn không bao giờ chịu thiệt. Ngôn Gia Lạc biết Cố Thừa Nhi là người thật, không thể đem cô so sánh với mấy nữ chính trong tác phẩm của anh, nhưng trong Cố Thừa Nhi luôn có một thứ gì đó mới mẻ, một thứ làm người khác bất ngờ, anh hoàn toàn không để gán con người Cố Thừa Nhi cho nữ chính của mình được. Anh cảm thấy điểm này của Cố Thừa Nhi rất hay, anh tạo nên một nữ chính. Nhưng cuối cùng lại vẫn cảm thấy nữ chính của anh hoàn toàn không giống với phong thái của Cố đại tiểu thư. Ngôn Gia Lạc thở dài, nếu đám fan của anh mà biết hình tượng nữ chính mà họ hay đọc đều là bản fail của việc chép tính cách Cố đại tiểu thư thì anh chắc chắn sẽ bị cười chết.

Ngôn Gia Lạc rời đi trong sự chán nản mà không hề biết rằng còn một người nữa vẫn theo dõi câu chuyện từ đầu đến giờ. Người phụ nữ đó gọi cho một người khác, âm thanh có chút kích động:

- Ba, Hứa An Vy dụ được Nghiêm Quân Dịch đi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

Nghiêm Quân Dịch đến bệnh viện, Hứa An Vy đang ngồi theo dõi chương trình tin tức. Hắn tiến tới, ngồi xuống bên cạnh cô. Cả người Hứa An Vy đầy vết bầm, trên trán còn băng một đoạn băng gạc lớn, cử động một cái mặt liền nhăn nhó, hiển nhiên là vô cùng đau đớn. Nghiêm Quân Dịch có chút kích động muốn hỏi Hứa An Vy, vì sao phải làm cái việc hại mình hại người như vậy. Nhưng rốt cuộc nhìn vẻ đau đớn của cô, lời ra đến đầu lưỡi lại nuốt xuống. Có lẽ vì hắn chuyển đến ở cùng Cố Thừa Nhi khiến cho An nhi bất an cùng lo lắng nên mới cư xử như vậy. Điều tại hắn, làm cho An nhi phải phiền lòng.

Nghiêm Quân Dịch cầm bàn tay gầy của Hứa An Vy, thanh âm có chút bi thương:

- An nhi, sau này phải cẩn thận.

- Em...em biết rồi.

Giọng Hứa An Vy rất nhỏ, tựa như nhành lông vũ cọ vào lòng Nghiêm Quân Dịch. Đôi khi hắn nghĩ cùng cô có một đứa con, cùng cô sống hết một đời chính là hạnh phúc. Nhưng rốt cuộc, trong 7 năm qua, hắn và An nhi ở bên nhau chính là thứ tình cảm trong sáng, đến một cái hôn cũng không có. Không phải không thể yêu nhau như đúng một đôi vợ chồng, mà dường như có thứ gì đó ngăn cản hắn. Hắn cảm thấy mình phải bảo bọc cô, chăm sóc cô, nhưng rốt cuộc lại vẫn không cảm thấy được sự vui vẻ cùng an bình khi ở bên cô. Nghiêm Quân Dịch khó chịu nhăn mày, chung quy vẫn cảm thấy trong lòng rối rắm.

Hứa An Vy nắm lấy tay Nghiêm Quân Dịch, khuôn mặt bày ra chút ủy khuất nhưng nụ cười lại vô cùng dịu dàng:

- Anh đừng trách Thừa Nhi nhé... Là em chọc giận cô ấy... Em...

- An nhi. - Nghiêm Quân Dịch ngắt lời Hứa An Vy. - Anh không trách Thừa Nhi. Cô ấy như thế nào, anh tự biết.

Trong lòng Nghiêm Quân Dịch nổi lên sự bức bối không nhỏ. Từ khi nào, từ khi nào thì một Hứa An Vy thanh thuần trong sáng lại biến thành một người phụ nữ tâm cơ khó lường như vậy?. Nghiêm Quân Dịch hận ghét nhất người bên cạnh hắn thay đổi, lừa gạt hắn. Bảy năm trước, chính vì hiểu lầm Cố Thừa Nhi thay đổi, hắn mới đối xử với cô như vậy. Hiện tại, An nhi lại biến thành người trong ngoài bất nhất. Là hiểu lầm, hay là An nhi đã thật sự biến thành con người đáng khinh như thế?.

Hứa An Vy bị lời này của Nghiêm Quân Dịch dọa cho hoảng hốt. Dù gì Hứa An Vy cũng là lần đầu chính tay làm việc xấu, liền không nhịn được mà kích động phản bác:

- Anh nói vậy là ám chỉ em hãm hại Thừa Nhi sao?. A Dịch, em không có làm, anh phải tin em, là Thừa Nhi đẩy em!

Nghiêm Quân Dịch có chút chán ghét nhàu mày. An nhi, tại sao em lại như vậy?. Tại sao lại trở nên đáng khinh như thế?. Nghiêm Quân Dịch thở ra một hơi mệt mỏi. Trong lòng thuyết phục mình một lần lại một lần, tin An nhi thêm một lần nữa, tha thứ cho cô ấy lần này.

- An nhi, anh cái gì cũng chưa nói. Em nghĩ nhiều rồi. Anh có việc, anh về đây.

Nghiêm Quân Dịch nói xong, không đợi Hứa An Vy phản bác mà cầm chìa khóa xe ra về, để lại Hứa An Vy một mặt ngờ ngác ngồi trên giường.

Hứa An Vy bàn tay nắm chặt. Tại sao, tại sao ông ta nói chỉ cần nghe theo sự chỉ dẫn của ông ta là sẽ có tất cả?. Lừa gạt!. Lừa gạt!. Ông đùa bỡn Hứa An Vy này đến như vậy, chờ khi tôi thực sự trở thành Nghiêm phu nhân, tôi sẽ đem ông phanh thây trăm mảnh!!!!.

Cố Thừa Nhi mang theo bọc bội lái xe trở về. Từ biệt thự Phong Vân trở về trung tâm thành phố mất hơn 1 tiếng, Cố Thừa Nhi chạy xe hơn 40 phút, chính là đến phần đèo cheo leo ngăn cách giữa nội thành với ngoại thành. Phần đèo này có một con đường khá nhỏ dẫn tới nội thành thành phố A, phía dưới đèo là rừng rậm. Thực ra con đèo này không phải sinh ra đã là thế nguy hiểm. Khi thành phố A phát triển đạt chỉ số kinh doanh đạt bậc nhất cả nước, hoạt động ăn chơi cũng được đẩy mạnh. Con đèo này với địa hình cùng vị trí vô cùng thích hợp đã được chọn là nơi đua xe mạo hiểm của đám công tử nhà giàu. Con đường trên đèo cũng vì vậy mà được san lấp tạo thành những khúc rẽ đột ngột cùng với những độ dốc nguy hiểm.

Tâm trạng Cố Thừa Nhi không tốt nên tốc độ cũng nhanh hơn bình thường. Đến lưng chừng đèo, đột nhiên một loạt đạn được xả liên hồi về phía Cố Thừa Nhi. Bởi vì Cố Thừa Nhi không biết võ, thân xe thể thao của cô đã được ba Cố thiết kế chống đạn, tuy nhiên bánh xe vẫn chỉ là chất liệu bình thường. Cố Thừa Nhi muốn tăng mạnh ga tránh cho bánh xe trúng đạn, nhưng lại gạt nhầm hãm phanh. Tuy nhiên, vì vậy mà cô phát hiện ra, xe cô thể mà lại bị người ta động tay chân?. Cố Thừa Nhi không dám tăng ga, nếu tăng ga, một khi đến dốc không hãm được phanh, xe sẽ trực tiếp lao xuống rừng rậm phía dưới. Cây cối đâm vài cái thì không sao, nhưng với độ dốc của con đường, chiếc xe rơi xuống rừng bên dưới chắc chắn sẽ phát nổ!. Cố Thừa Nhi chửi thầm một tiếng, nhanh chóng nhấn vào viên đá trên khuyên tai, sau đó lập tức gọi cho Giang Minh. Không đợi Giang Minh kịp ý thức, Cố Thừa Nhi đã trực tiếp ra lệnh:

- Tiểu Minh, điều động 200 ám vệ Cố gia đến chỗ tôi ngay!.

Cố Thừa Nhi ném điện thoại ra một bên, cô biết rất nhanh thời vị trí của cô sẽ được Giang Minh xác nhận qua vị trí của khuyên tai. Nhưng từ trung tâm thành phố A đến đây, e rằng còn cần một khoảng thời gian không nhỏ. Cố Thừa Nhi nhanh chóng mặc áo giáp chống đạn vào, duy trì tốc độ an toàn trên đường. Âm thanh đạn bắn vào thân xe nghe vô cùng chói tai, kính cửa bị trúng đạn cũng đã có dấu hiệu nứt ra. Cố Thừa Nhi biết, đây là một cuộc ám sát cho chủ định!. Không phải trùng hợp mà xe cô lại mất phanh vào thời điểm này. Khi cô đến biệt thự Phong Vân, phanh xe rõ ràng còn rất ăn khớp, nhưng khi quay về phanh xe lại hỏng. Người tham gia The Star không có lý do gì để hại cô, vì vậy, người đụng vào phanh xe cô, không ai khác chi có thể là người trong ekip quay. Cố Thừa Nhi lắc đầu, cô làm cho bản thân mình thanh tĩnh nhất. Bây giờ không phải là lúc suy diễn ai là người làm ra việc này, việc quan trọng nhất hiện tại là phải sống sót được cho đến khi Giang Minh tới.

Đạn bắn ngày càng dày đặc. Kính cửa xe bị bắn tới nứt ra, dường chỉ cần một viên đạn nữa thôi là sẽ trực tiếp vỡ nát, mà Cố Thừa Nhi cô e là cũng sớm sẽ bị một viên đạn bắn xuyên đại não. Cố Thừa Nhi vội vàng dùng dao cắt đứt dây cố định của tấm đệm ghế phụ, sau đó dùng tay trái áp lên cửa kính. Mặt dưới của tấm đệm ghế làm bằng chất liệu chống đạn, có lẽ sẽ cầm cự được thêm một lúc. Khắc phục được cửa kính thì thân xe lại bị bắn liên tục tới mức móp đi một vết vô cùng lớn. Cố Thừa Nhi cả đầu rối rắm, liền cầm điện thoại muốn cầu cứu. Nhưng điện thoại vừa cầm đến tay, một viên đạn từ kính phía trước bắn đến, trực tiếp xuyên qua điện thoại. Ánh đèn xe chiếu cho Cố Thừa Nhi thấy rõ, đó chính là Jack - vị cô đồng bị Cố Thừa Nhi đoạt đi 13% cổ phần. Nụ cười trên môi Cố Thừa Nhi có chút g Liễu cột, ông ta thế mà lại dám trả thù!. Cố Thừa Nhi tối hôm nay có chết làm ma dưới âm phủ cũng sẽ về tìm ông tính sổ!.

Jack bắn thêm một viên đạn, lập tức xuyên thủng bánh xe Cố Thừa Nhi. Chiếc xe dừng lại giữa đường đèo, Cố Thừa Nhi cũng không dám bước ra khỏi xe. Giờ phút này mà bước ra đó, e rằng chẳng khác gì giương lên một lá cờ: "Bắn tôi đi". Cố Thừa Nhi vươn tay với lấy một khẩu súng dưới đệm ghế lái, sau đó lợi dụng việc Jack đứng ở chính diện mà len lút mở cửa sổ. Tuy nhiên, tính tới tình lui, Cố Thừa Nhi lại không ngờ, từ trên đèo, Như Lan đã thấy Cố Thừa Nhi mở cửa. Bà ta trực tiếp bắn về phía Cố Thừa Nhi. Viên đạn này, nếu trúng chính là một lần xuyên thái dương Cố Thừa Nhi!. Nhưng may mắn là kỹ thuật bắn súng của Như Lan không tốt như Jack, bà ta làm chệch đi hướng bắn. Viên đạn lướt qua mu bàn tay Cố Thừa Nhi, khiến cho khẩu súng trong tay cô rơi xuống. Máu cũng từ mu bàn tay chảy ra vô cùng ghê rợn.

Như Lan tuy không một phát giết chết Cố Thừa Nhi, nhưng Cố Thừa Nhi là người máu khó đông, chỉ cần kim châm được Cố Thừa Nhi ở đây thêm một giờ, thì chẳng cần ông ta ra tay, Cố Thừa Nhi cũng tự mất máu mà chết. Jack cười khà khà, tỏ vẻ cao thượng mà hướng Cố Thừa Nhi:

- Cố tiểu thư, nể mặt ân tình giữa ba cô và tôi, lão tử cho cô lựa chọn cách chết!. Một là cô chết dưới súng của tôi, hai là vì bệnh máu khó đông của cô mà tự chảy máu đến chết!.

Cố Thừa Nhi cười nhạt, một lũ ngu xuẩn!.

- Jack, xem ra ngài đã quên rồi. Bệnh máu khó đông không mắc ở nữ giới!. Ngài nghĩ tôi là nam nhân sao?.

Jack hiển nhiên bị lời này của Cố Thừa Nhi đánh cho tỉnh. Ông ta qua lại với Cố gia nhiều năm, không ít lần trông thấy Cố Thừa Nhi bị thương mà không cầm được máu, mỗi lần như vậy đều phải sử dụng vitamin K, ông ta cứ như vậy liền nghĩ Cố Thừa Nhi bị bệnh máu khó đông. Nhưng con nha đầu họ Cố này nói không sai, bệnh máu khó đông quả thật đã được cả thế giới xác nhận rằng không có ở nữ giới. Cái tin tức này chính tại ông ta cũng nghe được, chỉ là không có liên hệ đến việc của Cố Thừa Nhi. Chết tiệt!. Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra???

- Cố Thừa Nhi!. Rõ ràng mày mỗi lần bị thương đều không cầm được máu!.

Cố Thừa Nhi ngồi trong xe, hết sức vô lại mà cười:

- Ngài Jack, tôi là bị máu băng. Nói sao ta... Ngày nhỏ mà, không chịu ăn rau xanh, thiếu Vitamin K, máu không cầm được thôi. Bây giờ lớn rồi, làm gì còn chuyện lười ăn rau?.

Lời từ miệng Cố Thừa Nhi nói ra thì như một chuyện đùa, nhưng vào tai Jack lại như một tiếng sét đánh thẳng tới màng nhĩ. Ông ta vô cùng kích động mà hét lên:

- Cố Thừa Nhi!. Thế thì mày chỉ có thể chết dưới súng của tao!!!.

"Đoàng!!!!".

Dứt lời, Jack nâng khẩu súng lên, cười một nụ cười vô cùng ghê rợn, sau đó nổ súng. Thanh âm giòn giã của khẩu Colt 1911 giữa bóng đêm trở nên chói tai hơn bao giờ hết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Jack nổ súng xong liền cười một cách khoái trá, ông ta vô cùng vui vẻ đem khẩu súng ném cho Như Lan đang bước xuống từ trên dèo. Như Lan bức đến bên cạnh ông ta, cũng không thèm nhìn Cố Thừa Nhi, trực tiếp ra lệnh cho đám người từ trong đám cây cối rậm rạp trên dèo bước xuống.

Cố Thừa Nhi nhếch môi, đem tấm đệm ghế che chắn trước đầu mình xuống. Kinh địch chính là ngu ngốc!. Cố Thừa Nhi không dấu vết cúi xuống nhặt khẩu súng, đồng thời gục đầu xuống vô lăng, làm như mình đã bị bắn chết.

Jack nhìn thấy Như Lan, ông ta cười khà khà, sau đó ra hiệu cho bà ta. Như Lan liền lấy điện thoại gọi cho một người nào đó. Từ phía xa, Cố Thừa Nhi len lén ngược mắt nhìn, thu hết tất cả biểu cảm của Như Lan vào mắt. Như Lan, nụ cười này của bà, Cố Thừa Nhi tôi sẽ hảo hảo nhớ rõ. Như Lan nói gì đó với người trong điện thoại, bộ dáng thập phần cung kính. Cố Thừa Nhi gục đầu, trong lòng vô cùng rối rắm. Việc này, không đơn giản là do Jack và Như Lan làm!. Chắc chắn có kẻ đứng sau thao túng mọi việc!.

Phía sau một mảng ồn ã, tiếng động cơ xe cùng với tiếng ma sát của bánh xe với mặt đường làm Cố Thừa Nhi thoát khỏi dòng suy nghĩ. Có lẽ... Giang Minh đến rồi!.

Giang Minh mở cửa xe bước xuống, theo sau hắn là hơn 200 ám vệ Cố gia. Tất cả ngay lập tức bao vây xe của Cố Thừa Nhi. May mà bọn hắn nhanh trí đi theo đường vòng đến biệt thự Phong Vân rồi mới đi theo đường này tới đây. Nếu như cứ thẳng theo đường chính mà đi, có lẽ hiện tại đã không tiếp cận được xe của Cố Thừa Nhi.

Giang Minh tiến tới gõ vào cửa kính xe, Cố Thừa Nhi liền theo sự bỏ hộ của Giang Minh mà ra khỏi xe. Mu bàn tay vẫn còn chảy máu của cô làm cho Giang Minh sợ hãi. Hắn liền nhanh chóng cho cô uống một viên Vitamin K.

Không chỉ Jack mà cả Như Lan và đám người đứng sau ông ta thấy Cố Thừa Nhi bước ra khỏi xe thì vô cùng sửng sốt. Cố Thừa Nhi như thế nào lại thoát được một phát đạn đó???. Jack vô cùng bức bối, khuôn mặt già nua vặn vẹo vô cùng khó coi. Ông ta nheo mày, từ xa tuy rằng ông rằng không thấy rõ thuốc Giang Minh cho Cố Thừa Nhi uống là gì, nhưng nhìn mu bàn tay máu còn đang nhỏ giọt của Cố Thừa Nhi, ông ta tức giận đến mức gào lên:

- Cố Thừa Nhi!. Mày gạt tao!.. Máu mày rõ ràng không đông!.

Cố Thừa Nhi được Giang Minh che trở đến đứng trước hơn 200 ám vệ. Cô cười cười, vô cùng ưu nhã mà dơ tay máu còn đang nhỏ giọt lên:

- Haha, Jack, tôi nào dám gạt tiền bối như ông chứ?. Là do ông ngu ngốc tự nhận định mọi thứ thôi.

Cố Thừa Nhi quả thật không gạt Jack. Cô không hề mắc bệnh máu khó đông. Nhưng lại thiếu vitamin K trầm trọng, dẫn đến máu loãng. Máu khó đông rất dễ bị thương, cũng rất dễ bị bầm. Nhưng máu loãng chỉ là máu có nồng độ hồng cầu ít hơn người bình thường, xảy ra do thiếu vitamin K. Hai loại bệnh này đều có điểm chung là khi máu đã chảy thì rất khó ngừng. Cố Thừa Nhi không phải lười ăn rau mà chính là bị dị ứng hơn phân nửa những loại rau giàu vitamin K.

Jack mang theo một cỗ tức giận, ngay lập tức ra hiệu cho đám người phía sau lên cò súng. Ở bên Cố Thừa Nhi, ám vệ thấy hành động của Jack liền ngay lập tức giương súng, lên cò.

Cố Thừa Nhi tiến lên một bước, tiểu phi tiểu cười:

- Jack, nếu đã muốn nổ súng như vậy, Cố Thừa Nhi tôi sẽ bồi ông. Thử xem là, súng của ông nhanh, hay súng của tôi nhanh!.

Cố Thừa Nhi vừa dứt lời, mặc dù tay vẫn đang chảy máu, cô đưa tay lên, tạo thành hình mô phỏng đang bắn súng. Đôi mắt nheo lại như đang ngắm bắn, qua chừng nửa giây, đầu ngón tay hếch lên trên hai lần, tạo thành tư thế tựa như vừa nổ súng, bắn ra hai viên đạn. Ngay lập tức, một loạt tiếng súng nổ ra, đám người bên Jack kể cả Như Lan lập tức ngã xuống, mà Jack cũng bị Giang Minh bắn một phát vào chân.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ được, cùng một thời điểm nổ súng, Cố Thừa Nhi cho bắn ra hai phát đạn, một phát làm cho viên đạn của đối phương rơi xuống, một phát bắn thẳng tới hạ gục đối phương!

Khoé môi Cố Thừa Nhi giăng lên một nụ cười vô cùng quyến rũ. Cô đưa đầu ngón tay lại gần miệng, thổi phồng một cái tựa như đang thổi đi khói thuốc. Cố Thừa Nhi nghiêng đầu, cười đến sáng lạng bước về phía Jack. Không ai nói kẻ không biết võ thì không được đứng đầu cả. Cố Thừa Nhi không biết võ, bắn súng cũng chỉ là năm phát trúng một, nhưng sự chỉ đạo cùng tin tưởng của Cố Thừa Nhi đặt vào người dưới trướng mình là tuyệt đối. Thời điểm nó, nếu như hơn 200 ám vệ kia có một người bắn trượt, đến 90% viên đạn của người tương ứng ở phe địch sẽ trúng vào cô.

Jack thấy Cố Thừa Nhi lại gần mình, liền mặc chân còn đau, muốn lên cò bắn cô. Tuy nhiên Giang Minh lại nhanh hơn một bước, trực tiếp dùng súng bắn vào cổ tay Jack. Âm thanh xương vỡ vang lên vô cùng rợn người. Cố Thừa Nhi ra lệnh cho người tiến tới bắt Jack, không ngờ ông ta lại nhanh hơn một bước, trực tiếp cắn lưỡi tự sát!.

Cố Thừa Nhi chửi một tiếng, sau đó liền quay về xe của Giang Minh, ra hiệu quay trở về.

Nghiêm Quân Dịch về đến nhà, liền thấy con trai đang ăn mì hộp trên ghế. Thằng bé mặc đồ ngủ khủng long xanh, làm nổi bật lên làn da trắng trẻo cùng cái đầu bạch kim của nó. Đôi chân ngắn ngủn của con trai đứng đưa, tỏ vẻ vô cùng nhàm chán. Nghiêm Quân Dịch đảo mắt một vòng, Cố Thừa Nhi sao còn chưa trở về, cô đáng lẽ phải về trước hẳn rồi chứ?.

Trong lòng Nghiêm Quân Dịch nóng như lửa đốt, không phải đã xảy ra việc gì rồi chứ?. Hắn rốt cuộc không nhịn được, rút điện thoại gọi cho Cố Thừa Nhi. Kết quả, trả lời hắn lại là giọng nói vô cảm của Tổng đài.

- Chết tiệt!.

Cố Thừa Hạo thấy Nghiêm Quân Dịch tự nhiên chửi lớn liền bỏ ly mì xuống, có chút không vui cau mày:

- Lão Dịch, ông sao lại chửi người?.

- Tiểu Hạo, - Nghiêm Quân Dịch nắm lấy vai con trai, kích động lay lay vai thằng bé. - Mẹ con hiện tại chưa về, có khi nào ở bên ngoài gặp nguy hiểm không?.

Cố Thừa Hạo đẩy tay Nghiêm Quân Dịch ra, sau đó lại ôm ly mì hút một loạt sợi mì:

- Không cần lo đâu. Cố gia có hơn 1000 ám vệ, hơn 2000 vệ sĩ, gần 4000 sát thủ, lại có một Cố gia Chi vệ 12 người chỉ để bảo vệ cho mẹ là chính. Ông nghĩ giết được mẹ mà dễ à?.

Nghiêm Quân Dịch biết lời con trai nói là đúng, nhưng vẫn không khỏi lo lắng. Rốt cuộc nhịn không được, hắn ra mở cửa chính nhìn một hồi. Nhìn mãi không thấy gì mới quay lại yên vị ngồi trên ghế. Chưa đầy 2 phút, Nghiêm Quân Dịch lại đứng lên mở cửa nhìn một hồi, nhìn chán lại quay lại ghế ngồi. Cứ lặp lại mấy lần, rốt cuộc Cố Thừa Hạo cũng không nhịn được nữa, trực tiếp đem gối tựa ném vào đầu Nghiêm Quân Dịch.

- Lão Dịch!. Ông tốt nhất ngồi một chỗ cho tôi!.

Nghiêm Quân Dịch lườm con trai. Thằng bé cũng lườm lại. Hai cha con mắt lớn mắt bé trừng nhau.

"Cạch" một tiếng, Giang Minh bế Cố Thừa Nhi đã ngắt đi bước vào, lập tức phá đi cục diện chiến tranh giữa Cố Thừa Hạo và Nghiêm Quân Dịch.

Cố Thừa Hạo mặc dù ban đầu tỏ ra vô lo, nhưng thấy mẹ ngắt xiu, tay còn đầy máu đỏ liền hết sức hoảng hốt, ngay lập tức đi lấy dụng cụ y tế. Mà Nghiêm Quân Dịch cũng vội vàng bế Cố Thừa Nhi từ tay Giang Minh, sau đó kiểm tra cánh tay cùng chân xem còn vết thương nào không.

Giang Minh đưa cho Nghiêm Quân Dịch một lọ vitamin K, sau đó liền trấn an hai cha con:

- Nghiêm tiên sinh, tiểu thiếu gia, tiểu thư không sao cả. Chỉ là tiểu thư gần đây thường xuyên quên uống vitamin K, máu không đông được. Mất máu nhiều dẫn đến ngắt xiu thôi.

Cố Thừa Hạo vừa sát trùng cho Cố Thừa Nhi, miệng vừa lầm bầm khó chịu. Thằng bé ngẩng đầu, đem dép bông đi trong nhà ném tới tấp vào người Giang Minh.

- Còn dám nói!. Chú ở đâu mà để mẹ tôi mất máu nhiều như vậy?!. Giang Minh, chú chính là ham chơi, là lo đi hẹn hò đúng không?.

Giang Minh có chút khổ sở, liên tục né tránh, khuôn mặt vô cùng oan ức mà thanh minh:

- Tiểu thiếu gia, tôi không có!. Tôi còn chưa có kết giao bạn gái, lấy ai mà hẹn hò chứ. Cậu đừng....

Cố Thừa Hạo không để cho Giang Minh giải thích. Thằng bé bò lên ghế, lấy gối tựa ném liên tục vào người Giang Minh:

- Chú chính là lo hẹn hò mới để mẹ tôi bị thương!. Giang Minh, chú về trại huấn luyện chạy 20 vòng sân, tắm cho Simba đủ 10 ngày cho tôi!.

Giang Minh muốn thanh minh, cuối cùng lại chỉ có thể tự mình nuốt xuống. Tiểu thiếu gia còn nguy hiểm hơn tiểu thư, tốt nhất hẳn không nên đắc tội tiểu thiếu gia nữa. Tiểu thiếu gia, cậu nói cái gì cũng đúng, cái gì cũng đều đúng hết!.

Nghiêm Quân Dịch một bên cười đến vô sỉ, đứa con này, còn nhỏ như vậy nhưng xem ra rất đáng yêu, rất bá đạo.

Giang Minh nhìn Nghiêm Quân Dịch, có chút không vừa lòng. Người này 7 năm trước hại tiểu thư thế thảm như vậy, hiện tại anh ta liệu có tổn thương tiểu thư nữa không?. Giang Minh tuy bất mãn, nhưng hẳn cũng chỉ là một ám vệ, không thể xen vào chuyện của tiểu thư. Giang Minh quay đầu rồi đi, trong lòng là một mảng lo lắng.

Trong phòng khách một mảng hỗn độn, Cố Thừa Hạo sau khi sát trùng vết thương cho Cố Thừa Nhi cũng an lòng, vết thương không có quá sâu. Nghiêm Quân Dịch bế Cố Thừa Nhi lên phòng, trong lòng hẳn tựa như bộ máy đang lập trình. Mọi chuyện dường như đang không còn theo quỹ đạo. Cố Thừa Nhi mặc dù đắc tội nhiều người, nhưng dưới cái dù lớn Cố gia, không ai dám động tay chân với cô. Từ khi bài báo về hắn và Thừa Nhi được thổi phồng, hắn đã cảm thấy không ổn. Hiện tại đến việc An nhi và Thừa Nhi, việc Thừa Nhi bị ám sát, dường như có một thế lực khác đang nhúng tay vào thao túng mọi chuyện. Thế lực này chắc chắn không hề đơn giản!. Nghiêm Quân Dịch có chút đau đầu, Nghiêm gia nhiều đời bạch đạo, hẳn vốn không đủ khả năng nhúng tay vào điều tra mấy việc hắc đạo này. Cố Thừa Nhi là một người thông minh, chắc chắn cô sẽ tìm ra. Nhưng cho đến lúc đó, sự an nguy của Thừa Nhi, hẳn không muốn đem ra đánh cược. Tuy rằng hẳn không thể lí giải lí do mình quan tâm cô, nhưng hẳn biết, điều hẳn muốn làm bây giờ, chính là bảo vệ Cố Thừa Nhi chu toàn, không phải vì hắn nợ cô ân tình, mà bởi vì thứ tình cảm đặc biệt hẳn dành cho cô - thứ mà ngay cả bản thân hẳn cũng không thể gọi tên!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42

Cố Thừa Hạo nhìn theo bóng Nghiêm Quân Dịch. Thực ra thì lão ấy cũng không phải đáng ghét, lão ấy quan tâm mẹ!. Thằng bé đã nghe bà ngoại kể về việc mẹ rất yêu thích một người, điên cuồng theo đuổi người đó, chỉ là, bà không có nói rõ người đó là lão Dịch. Trong quá khứ xảy ra chuyện gì thằng bé không biết, nhưng mẹ đã lựa chọn một mình sinh ra thằng bé, chứng tỏ mẹ có lí do riêng của mình. Còn lão Dịch, lão ấy chung sống với mẹ Hứa kia, chắc chắn cũng có lí do của lão. Nhưng thằng bé không chấp nhận lão Dịch ở bên cạnh một người đàn bà thâm sâu như vậy rồi lại còn quay lại với mẹ. Mẹ thằng bé là người phụ nữ tốt nhất trên đời, mẹ phải luôn được an toàn và hạnh phúc.

Nghiêm Quân Dịch đặt Cố Thừa Nhi lên giường, có chút không kìm được lòng mà hôn nhẹ lên trán cô. Hai mươi lăm năm rồi, đứa bé nhỏ xíu nằm trong nôi ngày ấy đã sớm trở thành một thiếu nữ. Suốt những năm tháng tuổi thơ, hẳn đã nghĩ, mình hơn cô nhiều tuổi như vậy, chỉ có thể là chú cháu. Nhưng cô khi lớn lên lại đem lòng yêu hẳn. Cô ngang ngược theo đuổi hẳn, vô cùng kiên cường mà đẹp đi những bông hồng quanh hẳn. Có đôi lúc, hẳn cảm thấy cô vô cùng phiền phức. Nhưng hẳn phải thừa nhận, hẳn vẫn cảm thấy cô hành động rất đáng yêu. Hẳn còn nhớ rõ, sinh nhật 18 tuổi, trong lễ trưởng thành của cô, cô nói muốn gả cho hẳn, chờ cô lớn cô sẽ làm vợ hẳn. Khi đó, hẳn từ chối cô. Nhưng rồi không hiểu sao, đêm đó uống quá nhiều rượu, hai người phát sinh quan hệ. Tư vị của thiếu nữ mới lớn ngọt ngào như giọt nắng sớm mai, hẳn không kìm được trầm luân vào đó. Rồi trong vô thức, mỗi lần bị cô khiêu khích, hẳn lại không tự chủ được. Tất cả, tựa như biến thành một thói quen, mà mối quan hệ giữa bọn họ cũng trở thành mối quan hệ tình nhân. Biến cố xảy ra, ngày ấy, hẳn giận dữ làm thương cô, lại trong cơn mất kiểm soát mà đốt cháy căn nhà hoang đó. Nhưng trong thâm tâm hẳn vẫn biết, cô nhận được sự bảo hộ bí mật của 12 Cố gia Chi viên, chắc chắn sẽ an toàn thoát khỏi. Hẳn rời đi, vốn nghĩ rằng như vậy là vứt bỏ đi một đoạn tình cảm, để cô chết tâm với hẳn. Nhưng rút cuộc, chính hẳn lại là người không kìm được, lái xe quay lại căn nhà hoang đó. Khi hẳn trở lại, lửa đã được dập, người đã được cứu đi, hẳn biết, cô đã bình an. Suốt 7 năm, hẳn không dám mở ra kí ức về cô. Hẳn dùng những việc sai trái của cô để che lấp kí ức đó, để hận cô. Tên cô nghe đến tai, hẳn dùng hận để đổi lại. Hẳn hận cô đã thay đổi, đã lừa dối hẳn, đã biến thành người phụ nữ độc ác. Nhưng rút cuộc, cho đến hiện tại, cô mới là người vô tội nhất.

Nghiêm Quân Dịch nhẹ nhàng nằm xuống bên Cố Thừa Nhi, dịu dàng ôm cô vào lòng. Thừa Nhi, cho dù giữa chúng ta là thứ tình cảm gì, 7 năm trước tôi có lỗi với em, hiện tại tôi nhất định sẽ bù đắp cho em!.

Sáng sớm, Cố Thừa Nhi có chút lười biếng tỉnh dậy. Mu bàn tay truyền đến cảm giác đau nhức khó chịu. Vết thương này tuy không sâu, nhưng mu bàn tay là nơi nhiều dây thần kinh, vì vậy mỗi một cử động đều truyền đến sự đau đớn. Cô dùng tay trái nhắc điện thoại bàn, nhấn gọi cho Giang Minh.

Điện thoại được kết nối đã truyền đến tiếng thở gấp mệt mỏi của Giang Minh:

- Tiểu... tiểu thư...

- Sao vậy? - Cố Thừa Nhi nhíu mày. Tên tiểu tử này từ khi nào lại dám ăn chơi sa đọa như vậy?.

- Tiểu thư, tôi bị tiểu thiếu gia phạt chạy bộ...

Cố Thừa Nhi: Rồi rồi, là tôi đen tối!. ==

Cố Thừa Nhi háng giọng, cố gắng làm cho mình không phì cười.

- Tiểu Minh, mấy người bắt được ở đường tô Vinh lần trước có khai ra gì không?.

- Mấy người đó sao?. - Giang Minh dừng chạy bộ, nghiêm chỉnh báo cáo. - Bọn họ không chịu khai ra gì cả, có người gần như là thà chết không chịu khai.

Mây liễu của Cố Thừa Nhi nhả lại, hay lắm, quả nhiên là chuyện này không hề đơn giản!. Cố Thừa Nhi đưa mắt nhìn ra bầu trời bên ngoài cửa sổ, sau đó mỉm cười:

- Thả bọn chúng đi. Sau đó cho người theo dõi chúng. Nhớ, không được bứt dây động rừng.

- Tuân lệnh sếp.

Ngắt kết nối điện thoại, Cố Thừa Nhi nằm lại xuống giường. Rốt cuộc đối phương là ai?. Cự nhiên gan lại to đến mức muốn mạng Cố Thừa Nhi này?.

"Cạch".

Nghiêm Quân Dịch mở cửa bước vào, trên tay còn là một tô cháo nghi ngút khói. Cố Thừa Nhi tối qua còn chưa ăn cơm, hiện tại vô cùng đói. Mùi hương thơm lừng của cháo hiển nhiên làm cho bụng Cố Thừa Nhi réo liên hồi. Nghiêm Quân Dịch bật cười, đem tô cháo lại gần Cố Thừa Nhi:

- Đói rồi sao?. Ăn chút cháo đi?.

- Ăn cũng không tha thứ cho anh đâu!.

Cố Thừa Nhi bĩu môi, đưa tay muốn nhận lấy bát cháo. Nhưng mu bàn tay bị thương lập tức truyền đến cảm giác đau nhói, khiến cho Cố Thừa Nhi phải từ bỏ.

Nghiêm Quân Dịch ngồi xuống giường, cười một cách tiểu nhân:

- Nếu em tự ăn cháo thì tôi không cần em tha thứ, nhưng em đã không tự ăn được, phải cần đến sự trợ giúp của tôi thì phải tha thứ cho tôi.

Cố Thừa Nhi cảm thấy tên họ Nghiêm này mặt thực sự cũng quá dày rồi!. Bộ dáng chính nhân quân tử nhưng trong lòng lại là 100% tiểu nhân!. Làm gì có cái cách xin tha thứ nào như thế này?. Cố thừa Nhi hết sức khinh bỉ quay mặt đi, kết quả lại truyền đến tiếng biểu tình xấu hổ của bụng thân yêu.

Cuối cùng, Cố đại tiểu thư giường cò trắng chịu thua.

Nghiêm Quân Dịch đút cho Cố Thừa Nhi ăn hết bát cháo. Sau đó liền cho cô uống Vitamin K. Thanh âm cầu nhàu giống như một bà mẹ bức bối vì đứa con hư của mình:

- Em đó, bao nhiêu năm rồi, tại sao không chịu uống thuốc gì hết?. Hôm qua nếu Giang Minh không tới kịp, em sẽ bị chảy máu đến chết đấy!.

- Sai!. Hoàn toàn sai!. - Cố thừa Nhi uống viên thuốc, đưa tay trái biểu tình. - Hôm qua nếu Giang Minh đến trễ thêm một chút, chính là lão Jack sẽ một viên kẹo đồng xuyên đại não bốn tiểu thư rồi.

Nghiêm Quân Dịch vì vẻ này của Cố Thừa Nhi mà bật cười. Đây mới chân chính là Cố đại tiểu thư Cố gia của nhiều năm trước!. Cái vẻ ngang ngược khinh bỉ của đoạn thời gian gần đây hoàn toàn không phải!.

FL Thừa Khiêu.

Trong phòng chụp hình, Cố Thừa Phong gần như phát điên. Hồng rồi hồng rồi, tại sao lại có thể xuất hiện một phiên bản sao chép của cậu thế này?????. Cố Thừa Phong tuy rằng có nghe đến việc Lạc Thần có bề ngoài giống mình, nhưng giống đến mức này quả thật là khiến người ta bất an. Mặc dù Lạc Thần môi mỏng hơn cậu, mũi cao hơn cậu, mắt sắc hơn cậu. Nhưng nét cơ bản trên khuôn mặt Lạc Thần đều giống cậu. Con mẹ nó, Lão Cố, không phải ông ở ngoài có vợ bé đấy chứ????.

Đám thợ chụp ảnh hiển nhiên cũng có chung cảm xúc với Cữu gia của bọn họ. Người này quả thật quá giống Cữu gia rồi!. Nhưng nói đi cũng phải nói lại, Cữu gia đẹp theo kiểu thư sinh, công tử bột. Còn vị Lạc thiếu gia này đẹp theo kiểu tổng tài bá đạo. Hai người tuy nét cơ bản trên khuôn mặt giống nhau, nhưng khí chất lại hoàn toàn khác nhau.

Trợ lý Tiểu Đông thấy Cữu gia nổi giận thì hết sức lo lắng. Thiên a, vị tổ tông này thật khó chiều!!!!.

Cố Thừa Phong lấy điện thoại gọi cho Cố Thừa Nhi, vốn dĩ muốn ăn vạ với chị mình. Không ngờ điện thoại lại không liên lạc được. Cậu gọi cho Giang Minh, kết quả lại bị Giang Minh trực tiếp từ chối nghe máy. Con giận của Cữu gia lên đến đỉnh điểm, lập tức lôi cổ Lạc Thần ra một xó:

- Lạc Thần, anh nói xem, anh phẫu thuật thẩm mỹ đúng không?.

- Nói nhăng!. - Lạc Thần cau mày, không vui đẩy Cố Thừa Phong ra.

- Hay anh là con rơi của ba tôi?.

Lạc Thần hết chịu nổi, đem Cố Thừa Phong đẩy ra xa:

- Thấy sang bắt quàng làm họ!.

Lời này làm cho Cố Thừa Phong giống như con mèo bị dẫm phải đuôi, trực tiếp xù lông, giận dữ không muốn chụp ảnh nữa. Đám thợ chụp ảnh vô cùng sợ hãi, đùa chứ, bọn họ còn muốn sống!. Thông cáo này mà không làm xong, Cố đại tiểu thư chắc chắn sẽ trừ lương bọn họ!.

Trải qua hơn nửa buổi, rốt cuộc chỉ có Lạc Thần chịu hợp tác, còn Cố Thừa Phong vẫn một mặt trẻ con mãi không chịu phối hợp. Kết quả, thợ chụp ảnh chính đành gọi điện cho đám đốc tạo hình Arro.

Thêm nửa giờ đồ dành, cuối cùng cũng vượt xuống được bộ lông xù của Cửu gia, bình an chụp ảnh. Cửu gia quả nhiên vẫn là Cửu gia, vô cùng ăn ảnh, vô cùng bắt mắt. Trước ống kính, Cố Thừa Phong tựa như một làn gió, tùy tiện vung tay đều là hiệu ứng phi thường tốt. Cửu gia có nguyên tắc riêng của Cửu gia, cho dù ngang ngược kiêu ngạo chỉ thua mình Cố đại tiểu thư, nhưng lại chính là một viên minh châu sáng trong giới giải trí.

Cuối buổi, tổng bộ Công ty truyền xuống thông tin, để cho Vương Na Na cùng với Cửu gia Cố Thừa Phong, Lạc Thần cùng Ảnh hậu Nạp Lan Tư Đình ghép thành đôi tham gia The Star số Tết Nguyên Đán. Cố Thừa Phong suýt chút nữa phun ra một búng máu. Vương Na Na là con nhỏ nào???

Bởi vì mất nhiều máu, Cố Thừa Nhi dành phần lớn thời gian để ngủ. Mãi đến đêm khuya, bởi vì đói bụng bị ồn cô mới tỉnh giấc. Cố Thừa Nhi đi xuống lầu, âm thanh ồn ào lại ngày càng rõ ràng. Âm thanh này chính là chương trình bóng đá!!!!!!.

Dưới phòng khách, Cố Thừa Hạo một đầu ghế, Nghiêm Quân Dịch một đầu ghế, hai cha con ôm mỗi người một cái cánh gà, vừa gặm vừa xem bóng đá hết sức hăng say. Cố Thừa Nhi có chút buồn cười, đứng nép trên cầu thang nhìn hai cha con.

Trận đấu kết thúc, Cố Thừa Hạo cười haha:

- Tôi thắng rồi nhé!. Lão Dịch, ông thua rồi!. Mai ông phải lau nhà!!!.

- Rồi rồi. - Nghiêm Quân Dịch chán nản gật đầu.

Trên màn hình tivi, trận đấu tiếp theo hiện lên biểu tượng lá cờ của Nhật và Singapore. Cả hai cha con đồng thời nói:

- Singapore!.

Ngay sau đó, hai cha con còn nhìn nhau gật đầu vô cùng hiểu ý. Cố Thừa Nhi từ trên cầu thang bước xuống, môi đỏ mọng cười một cách hết sức vui vẻ:

- Mẹ cược Nhật!.

Lời này của Cố Thừa Nhi khiến cả hai người giật mình quay lại nhìn. Cố Thừa Hạo khinh bỉ:

- Mẹ chẳng biết gì cả. Singapore nhất định thắng!.

- Em tốt nhất đừng cược. - Nghiêm Quân Dịch phẩy phẩy tay.

Cố Thừa Nhi đi tới ghế ngồi xuống, sau đó vô cùng nhàn nhã mà ôm lấy gối tựa.

- Thế này đi, nếu mẹ thua mẹ sẽ mời hai người đi ăn 1 tháng. Còn nếu hai người thua phải nấu cơm rửa chén một tuần. Thế nào?.

- Được nha!!!!!!!!!!.

Để cho chắc chắn, Cố Thừa Hạo đi tới bế bắt một con cua. Nghiêm Quân Dịch vô cùng hiểu ý đi lấy một tờ giấy, vẽ ra biểu tượng của Nhật và Singapore. Con cua được đặt vào tờ giấy, nó nằm im một lúc, sau đó bò sang phía Nhật Bản.

Nghiêm Quân Dịch khinh bỉ nhìn con cua:

- Con cua này nhất định là về phe Cố Thừa Nhi. Hừ, háo sắc.

Cố Thừa Hạo cũng một mặt khinh bỉ không kém. Ngay lập tức, thằng bé rút dép đập bộp một cái vào mai con cua. Cái đập này mạnh đến mức khiến con cua rụng hết hai hàng càng. Sau đó, thằng bé cầm con cua lên, Nghiêm Quân Dịch gom hết số càng, hai cha con không nói lời nào mang con cua đi luộc.

Cố Thừa Nhi rốt cuộc nhịn không được nữa, bật cười lớn. Con cua vì về phe cô mà nhận án tử hình rồi bị thịt luôn rồi. = Amen...

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 43

Trong phòng khách ấm cúng, Cố Thừa Nhi ngồi giữa ghế, mai cua đặt ở trên đùi, tay trái có chút gượng mà xúc gạch cua ăn. Cố Thừa Hạo và Nghiêm Quân Dịch ngồi hai đầu ghế, mỗi người một nửa con cua cùng với mấy cái cang. Trên màn hình tivi vẫn chiếu trận đấu gay cấn giữa Nhật và Singapore.

Chừng đến nửa trận đấu, tỉ số vẫn hòa 0-0. Cố Thừa Nhi rót cuộc buồn ngủ, không quan tâm nữa gục đầu ngủ. Nghiêm Quân Dịch thấy vậy liền để cô gối đầu lên đùi mình, hai cha con vẫn chăm chú xem trận đấu.

Kết thúc trận đấu, kết quả đúng như Cố Thừa Nhi nói, Nhật thắng!

Cố Thừa Hạo chán nản đứng lên, khuôn mặt trẻ con có chút không vui:

- Đúng là cả đời đi tu chưa chắc đã thành chính quả, nhưng một lần ngu thì gánh hậu quả ngay.

Nghiêm Quân Dịch vì lời này của con trai mà buồn cười, khuôn mặt tràn đầy khinh bỉ hướng con trai xì một cái:

- Con có mà tu hủ!

- Tu hủ ăn quả vải thiều. Lão Dịch không có vải thiều mà ăn.

Thằng bé chẳng buồn phản bác, ngêu ngao hát rồi bỏ lên phòng, để lại cho Nghiêm Quân Dịch mặt đen như trời sắp mưa.

Trải qua một đêm, tiết trời gần Tết có chút lạnh hơn bình thường, đào mai bắt đầu nở, khung cảnh cũng nhộn nhịp lên không ít. Buổi sáng, Cố Thừa Nhi đứng trên ban công, trên người khoác một cái áo bông mỏng, khuôn mặt vì lạnh mà ửng đỏ. Từ trên cao, Cố Thừa Nhi có thể thấy sắc đỏ tràn ngập cả thành phố. Những nhành đào hồng phấn được bày bán tập trung vô cùng xinh đẹp, ửng lên cả một vùng. Phía Tây thành phố, có một rừng đào. Rừng đào này mỗi khi đến Tết sẽ nở rộ hết sức đẹp đẽ. Đặc biệt, phía Tây cũng là khu vực duy nhất sẽ có Tuyết vào mùa đông. Thời điểm đào nở năm nay được dự báo sẽ trùng vào thời điểm tuyết rơi, khung cảnh chắc chắn sẽ phi thường lộng lẫy. Cố Thừa Nhi trầm hạ quyết tâm, muốn đến đó cùng với Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Hạo. Gia đình này tuy rằng không tồn tại được bao lâu, nhưng ít nhất, cô muốn cho tiểu Hạo trải nghiệm đủ cảm xúc có một gia đình đầy đủ.

Nghiêm Quân Dịch bước vào phòng, thấy Cố Thừa Nhi đang thất thần nhìn về phía Tây liền biết cô muốn đến rừng đào. Hắn bước đến cạnh cô, chỉnh lại áo bông, vô cùng ôn nhu mà mỉm cười:

- Em muốn đến phía Tây xem rừng đào không?.

- Muốn.

Cố Thừa Nhi quay qua nhìn Nghiêm Quân Dịch, sau đó gật đầu. Cô ngồi xuống ghế tròn ở ban công, có chút bi thương mở miệng:

- Tiểu Hạo từ nhỏ đã kiên cường. Khi ở nước ngoài, cho dù bạn bè nói nó không có cha, nó vẫn đem ra một mặt ương ngạnh mà đối lại. Năm nó 4 tuổi, nó liên tục hỏi, ba nó ở đâu, tại sao không về với nó. Thời điểm đó, em rất rất thương con. Thực sự nhiều lúc, chỉ muốn trở về ngay, đưa nó đến trước mặt anh. Nhưng cái đêm hôm đó vẫn ám ảnh em, em sợ, anh sẽ ra tay tàn nhẫn với nó. Tiểu Hạo dần lớn lên, nó cũng không hỏi về cha nữa. Có đôi khi nhìn gia đình người ta đầy đủ, đôi mắt nó sáng đến lạ. Lần này ba gọi em trở về, em vốn đã chuẩn bị đầy đủ mọi thứ để đối mặt với anh, đối mặt với con khi sự thật bị phơi bày. Nhưng đến cuối cùng, em nhận ra, tiểu Hạo thực sự hiểu chuyện hơn những đứa bé bằng tuổi. Tiểu Hạo... là em đã nợ thằng bé.

- Em không nợ nó. - Nghiêm Quân Dịch vỗ vỗ vai cô. - Là tôi nợ con, nợ em. Em đừng nghĩ ngợi nữa, thằng bé rất yêu em. Em phải vui về thì con mới vui về được.

Cố Thừa Nhi gật đầu. Sau đó tùy ý dựa vào ghế, ngắm nhìn những nhộn nhịp của thành phố. Nghiêm Quân Dịch đứng tựa vào lan can, đôi mắt có chút vô hồn. Hắn biết con trai mình xuất sắc, nhưng hắn lại quên mất con trai hắn cũng có một mảng yếu đuối. Thằng bé cần cha, và hắn không có quyền để tước bỏ quyền có cha của thằng bé. Hắn phải ở bên cô, hoặc để cô đi lấy người khác, để thằng bé có một gia đình trọn vẹn. Hắn không dám nói hắn muốn ở bên cô, nhưng hắn chắc chắn mình không muốn để cô đến với người khác.

Hứa An Vy một mình trong bệnh viện, có chút bức bối cùng không vui không nhỏ. Nghiêm Quân Dịch tại sao hai hôm nay vẫn chưa tới thăm cô ta?. Có phải Cố Thừa Nhi đã chinh phục được Nghiêm Quân Dịch?. Bàn tay Hứa An Vy nắm chặt, nhất định, nhất định chuyện này không thể xảy ra!!!!.

Điện thoại Hứa An Vy reo lên một hồi chuông. Dãy số không lưu tên quen thuộc làm cho Hứa An Vy có chút giật mình, cô ta bắt máy. Một giọng nói rì

rè truyền đến, hiển nhiên, đây là giọng nói đã qua chỉnh sửa:

- Hứa An Vy, chuyện cô nhờ tôi làm, đã đến lúc phải trả giá rồi!.

- Trả giá cái gì?. Cổ Thừa Nhi vẫn còn sống!.

Đầu dây bên kia truyền đến tiếng cười rè rè:

- Hứa An Vy, có trách thì phải trách cô chọn đối thủ quá nguy hiểm. Vì ám sát Cổ Thừa Nhi, hai trợ thủ của tôi đã chết. Cô cũng nên cho tôi thứ gì đó gọi là trả công trước đi!.

- Ám sát?.. - Hứa An Vy cười ngặt nghèo. - Cổ Thừa Nhi đến một cái móng tay còn chưa mất!.

Đầu dây bên kia im lặng chừng gần một phút, sau đó lại truyền đến một tiếng cười rùng rợn:

- Người của tôi đã chính mắt thấy tay Cổ Thừa Nhi bị thương. Cô chỉ cần làm đau cô ta ở chỗ đó, chắc chắn với tính cách không khoan nhượng ai của cô ta, cô ta sẽ lập tức làm thương cô. Khi đó chỉ cần khéo léo để Nghiêm Quân Dịch chứng kiến, anh ta sẽ lại tin cô thôi. - Ngừng một chút, thanh âm khàn khàn kia lại tiếp tục nói. - Lần trước cô làm ăn quá bản cần. Con gái tôi nói Cổ Thừa Nhi đã ở biệt thự Phong Vân trực tiếp cho Nghiêm Quân Dịch xem vết thương cô gây ra. Anh ta không trừng trị cô vì có hai bản mặt đã là may mắn lắm với cô rồi đấy!.

Lời này của lão ta quả nhiên làm Hứa An Vy sợ hãi. Cô ta thật sự cảm thấy may mắn. Nhưng Nghiêm Quân Dịch không nhắc gì đến việc này với cô ta, chắc chắn là đã ngầm tha thứ cho ta. Trong lòng Nghiêm Quân Dịch, xem ra cô ta vẫn là quan trọng nhất!.

- Được rồi, vậy ông muốn gì?.

- Tôi muốn cô lấy toàn bộ hồ sơ về dự án cải tạo khu đất phía Nam thành phố của Nghiêm thị cho tôi!.

- Ông điên sao?. A Dịch nếu biết sẽ giết tôi!.

Hứa An Vy kích động hét lên, mà người bên kia cũng vô cùng vô sỉ mà cười:

- Cô chỉ có hai lựa chọn. Một là lấy hồ sơ đó cho tôi, hai là tôi sẽ đem sự thật phơi bày.

Hứa An Vy bị dọa sợ, đành phải thỏa hiệp với ông ta. Vừa ngắt máy, cô ta liền gọi điện cho thám tử, nhờ hắn xác định lịch trình của Cổ Thừa Nhi.

Buổi chiều, Cổ Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch đến trường đón Cổ Thừa Hạo, sau đó thẳng hướng rừng đào phía Tây mà tới. Lịch trình hôm nay rất đơn giản, đi thăm quan rừng đào, sau đó tới nhà ăn trong rừng ăn một bữa cơm. Buổi tối tới bờ biển đi dạo.

Rừng đào tuy chưa nở rộ, nhưng những bông hoa đào đã lác đác nở, nụ cũng đã úm một sắc hồng tươi mới. Dưới sự kìm hãm của những người chăm sóc, những bông hoa đào này chắc chắn sẽ nở được hết cả một cái Tết. Dưới gốc đào, những hàng rào gỗ vẩy quay. Bên trên mỗi hàng rào gỗ đều có một hàng móc treo. Những người đến đây đều cầu nguyện dưới gốc đào. Treo nguyện ước của mình vào gốc đào, sau đó đến nhà ăn ăn một chén súp hoa đào, nguyện ước chắc chắn thành sự thật.

Một nhà ba người Cổ Thừa Nhi treo nguyện ước vào gốc đào, sau đó cũng nhau ngắm những bông đào chúm chím. Cổ Thừa Hạo cầm điện thoại, vô cùng thích thú chụp lại khung cảnh xung quanh. Thăng bé đưa máy lên, thu trọn vào đó hình ảnh Cổ Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch đang đứng cạnh nhau. Nghiêm Quân Dịch đang chỉ cho cô một nhánh đào nở rộ. Cổ Thừa Hạo nhấn chụp, sau đó không dấu vết cài làm ảnh nền điện thoại. Thăng bé rất thích cảm giác được ở bên cả ba và mẹ. Nhưng nó biết, nếu ba ở bên cạnh mẹ, mẹ sẽ không hạnh phúc. Bởi vì, ba đã thương người phụ nữ khác rồi!.

Bởi vì tay đau, Cổ Thừa Nhi chỉ có thể đứng nhìn những cành đào. Nghiêm Quân Dịch cầm máy ảnh, vô thức chụp lại cảnh Cổ Thừa Nhi đang đứng ở đầu ngọn gió. Gió thổi cánh hoa đào cùng tốc cô bay lên, tạo nên một khung cảnh vô cùng lãng mạn. Nghiêm Quân Dịch đưa tay sờ nhẹ lên màn hình máy ảnh, Cổ Thừa Nhi của hiện tại so với hình ảnh 7 năm trước đã trở nên thành thực hơn, quyến rũ hơn. Nhưng có một điều vẫn không thay đổi, đó là đôi mắt màu nâu vô cùng đẹp đẽ của cô.

Chơi tới tận khi trời tối, một nhà ba người Cổ Thừa Nhi mới đến nhà ăn. Để cho điều ước hiệu nghiệm, ba người đều gọi món khai vị là súp hoa đào. Tay phải Cổ Thừa Nhi đau, tay trái lại không thuận, Nghiêm Quân Dịch vừa định tới dứt cho cô ăn thì một bóng dáng quen thuộc lại xuất hiện.

- Chào mọi người....

Âm thanh ngọt ngào như nước của Hứa An Vy truyền đến tai, không hiểu sao Nghiêm Quân Dịch lại cảm thấy có chút khó chịu. Không đợi Nghiêm Quân Dịch phản ứng, Hứa An Vy liền kéo ghế ở giữa Cổ Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch ra, ngồi xuống, cười một cách vô cùng dịu dàng:

- Em ngồi được chứ?..

- Ngồi đi!.

Cổ Thừa Nhi vốn dĩ không xem Hứa An Vy là đối thủ, cô tiểu phi tiểu cười gật đầu. Hứa An Vy, để tôi xem cô làm được gì.

Ở phía đối diện, hai cha con Nghiêm Quân Dịch vẫn một mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng lại nổi lên không ít khó chịu không tên. Cố Thừa Hạo bực bội, mụ Hứa này, lại dám phá hỏng tâm trạng tốt của cậu!. Nghiêm Quân Dịch cũng nhăn mày, An nhi tại sao đến vào lúc này chứ???

Phục vụ mang lên thêm một bát súp. Hứa An Vy liền cười vô cùng dịu dàng, dành lấy thìa trong tay Cố Thừa Nhi:

- Để mình đút cho cậu.

Cố Thừa Nhi nhìn vào sâu trong mắt Hứa An Vy. Cô ta đang tính kế cái gì?.

Quả nhiên, chưa đầy nửa phút, cô ta đã nóng vội đưa một tay bóp mạnh bàn tay bị thương của Cố Thừa Nhi, khiến cho vết thương vừa khô miệng lập tức nứt ra, chảy máu. Bởi vì tay phải cô ta còn cầm thìa súp, lại quay nghiêng người, Nghiêm Quân Dịch không thể thấy được tay kia của cô ta đang dùng sức cùn cánh tay run run của Cố Thừa Nhi. Mà Cố Thừa Hạo ở bên kia khoảng cách quá xa, cũng không thể nhìn thấy sự việc dưới gầm bàn.

Cố Thừa Nhi ăn đau, tuy nhiên, cô lại là loại người ăn gan cóc tía lì lợm, bộ mặt vẫn trung ra nụ cười, há miệng chờ Hứa An Vy đút tới. Hứa An Vy hiển nhiên bị bộ dáng này của Cố Thừa Nhi chọc cho tức giận, bàn tay lại càng ra thêm lực. Khuôn mặt Cố Thừa Nhi vì đau mà mồ hôi lấm tấm, nhưng trên môi vẫn là bộ dạng không sợ chết cười cười. Hứa An Vy tức giận, lại càng bóp mạnh hơn.

Cố Thừa Nhi có thể cảm thấy máu âm ỉ đang chảy ra, theo mu bàn tay mà chảy xuống sàn, bắn cả lên cổ chân mình. Vào thời điểm Cố Thừa Nhi cảm thấy mình thực sự không chịu nổi nữa thì phục vụ la lên thấy thanh:

- Tiểu thư, máu!. Máu!. Cô bị thương rồi!.

Vị phục vụ này còn vô cùng nghĩa khí, lôi ghế của Cố Thừa Nhi ra. Kết quả, một mảnh huyết sắc ghê rợn lọt vào mắt mọi người. Nhưng ghê rợn hơn cả, vẫn là bàn tay của Hứa An Vy đang nắm chặt tay Cố Thừa Nhi vẫn còn chưa kịp rút về. Không cần giải thích, tất cả mọi người đều hiểu rõ, vị tiểu thư này bị chảy máu nhiều như vậy, chắc chắn là do bị vị tiểu thư bên cạnh độc ác làm thương!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

Cả nhà ăn một bữa ồn ào, Cố Thừa Hạo và Nghiêm Quân Dịch bật ra khỏi ghế, vô cùng lo lắng mà chạy tới bên cạnh Cố Thừa Nhi. Nghiêm Quân Dịch đẩy Hứa An Vy ra xa, sau đó vội càng cầm lấy cánh tay đang chảy của Cố Thừa Nhi.

- Đau lắm không?.

- Anh thử xem đau không?.

Cố Thừa Nhi nhăn nhó hướng Nghiêm Quân Dịch trả lời. Cũng cùng lúc đó, Cố Thừa Hạo mang bông băng đến, sát trùng băng bó cho cô. Bởi vì mấy ngày gần đây đều đặn uống Vitamin K nên máu cũng nhanh cầm hơn rất nhiều.

Xử lý vết thương cho Cố Thừa Nhi xong xuôi, Nghiêm Quân Dịch rốt cuộc mới an tâm xét xử đến kẻ gây ra. Hứa An Vy đứng một bên, khuôn mặt hồng hào giờ phút này lại trắng bệch mà hai tay cũng run run. Tại sao, tại sao cô ta mỗi lần làm chuyện xấu đều thất bại?. Tại sao cô ta luôn luôn bại trước Cố Thừa Nhi???

Nghiêm Quân Dịch nhìn bộ dáng run rẩy sợ hãi của Hứa An Vy, rốt cuộc lại không thể nói lời trách cứ được. Sự bực bội cùng bức bách chèn ép hẳn. Hẳn bực bội, tại sao An nhi lại thay đổi thành kẻ xấu xa như vậy?. Hẳn biết An nhi từng có cuộc sống không thoải mái, nhưng không phải đã qua rồi sao?. Tại sao cô ấy lại muốn hại Thừa Nhi?.

- An nhi, nói anh nghe, tại sao em lại làm vậy?.

Hứa An Vy hai tay nắm chặt lấy nhau run rẩy bộ dáng thập phần sợ hãi. Cô ta muốn bỏ chạy, muốn vứt bỏ tất cả. Nhưng rốt cuộc nghĩ đến cuộc sống khó khăn sau này cùng với tương lai không mấy sáng lạng của con gái, Hứa An Vy liền hít một hơi, đổi lại một giọng điệu vô cùng ủy khuất mà hướng Nghiêm Quân Dịch:

- A Dịch... Em...em... Em không có...

- Thôi bỏ đi. - Nghiêm Quân Dịch day day trán. - Em trở về tự suy nghĩ đi.

Nghiêm Quân Dịch phẩy tay, sau đó gọi điện cho Thư kí Cao phái người đến đem Hứa An Vy trở về. Xảy ra chuyện không vui, hẳn cũng không muốn tiếp tục chơi, liền chờ Cố Thừa Nhi và Cố Thừa Hạo trở về. Chỉ là nửa đường, Cố Thừa Hạo đột nhiên nói phải tới nhà bạn mượn tập vở, liền xuống xe chạy mất.

Cố Thừa Hạo đi bộ một hồi, khuất khỏi gương chiếu hậu của xe thể thao liền rút điện thoại gọi cho Tôn Tử:

- Tôn Tử, chú đến chỗ tôi đi, nhớ mang theo vài vệ sĩ. Chúng ta có việc để chơi rồi.

Đầu dây bên kia truyền đến tiếng hỏi thấp thỏm của Tôn Tử:

- Có...có cần mang theo Simba không?.

- Không cần!. Mang theo dao đi.

Cố Thừa Hạo vô cùng vui vẻ trả lời, đổi lại là một cái thở dài nhẹ nhõm của Tôn Tử.

Chưa đầy mười phút, Tôn Tử cùng với năm vệ sĩ đã xuất hiện trước mặt Cố Thừa Hạo. Bọn họ mặc dù chỉ là vệ sĩ thuộc quyền tiểu thiếu gia, nhưng tiểu thiếu gia rất ngay ra ngoài kiếm chuyện chơi, bọn họ cũng là luôn được tiểu thiếu gia mang đi ra oai. Tiểu thiếu gia là con trai của đại tiểu thư, thủ đoạn hiển nhiên cũng không kém mẹ mình, mỗi lần đi cũng tiểu thiếu gia, bọn họ đều hết sức há hê. Chỉ có mỗi một vấn đề, tiểu thiếu gia hết sức ưu ái Simba đại nhân, mỗi lần ra ngoài gây chuyện gần như đều mang theo. Mà Simba đại nhân kia thì vô cùng "biến thái"! Mỗi lần ở chung với bọn họ đều vòn bọn họ đến xơ xác. Thậm chí còn không ít lần đem hàm răng trắng sáng ngậm lấy đầu bọn họ!. Lần này tiểu thiếu gia không mang theo Simba đại nhân, tâm tình bọn họ vô cùng tốt nha!.

Cố Thừa Hạo ra lệnh Tôn Tử đi đến một khu chung cư cao cấp, sau đó liền dẫn cả đám Tôn Tử đến một căn hộ ở tầng 12.

- Tiểu thiếu gia, đây là đâu vậy?.. - Tôn Tử không nhìn được, buột miệng hỏi.

- Nhà của mẹ Hứa đó!. Tôn Tử, phá cửa!.

Tôn Tử: "Tiểu thiếu gia, tôi xứng tuổi chú cậu đấy ==, gọi như gọi bạn vậy... Thật tổn thương!".

Tôn Tử theo lệnh phá cửa. Cửa vừa mở, đã có thể thấy một người đàn bà phúc hậu ngồi trên ghế sofa đan len. Bà ta để tóc dài, khuôn mặt gầy gò, có chút khác khổ, dấu chân chim đã đầy nơi khóe mắt. Cố Thừa Hạo thầm cảm thán, người phụ nữ này so với bà ngoại quả thật khác xa một trời một vực. Thằng bé than nhẹ một tiếng, đại sự không thể bỏ, lão bà, ủy khuất bà chút vậy. Cố Thừa Hạo ra hiệu, hai vệ sĩ liền giữ mẹ Hứa lại.

Mẹ Hứa đột nhiên thấy người lạ xông vào nhà mình, còn chưa kịp hoàn hồn đã bị người ta giữ lại, cả mặt đều là sự hoảng sợ. Bà nhìn người trước mắt, như thế nào lại chỉ là một đứa trẻ?.. Đứa trẻ này rốt cuộc là vì lý do gì bắt bà?.. Bà trước nay sống lương thiện, cho dù nghèo đói cũng chưa đắc tội ai bao giờ. Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì????.

Mẹ Hứa bị giữ lại, kéo ra trước bàn khách. Cố Thừa Hạo ngồi xuống ghế, sau đó không nhanh không chậm cười giải thích:

- Hứa phu nhân đừng tỏ ra hoang mang như vậy. Bà không có lỗi. Lỗi là ở con gái bà.

- An nhi làm sao???. Các người...các người làm gì An nhi rồi?.

Mẹ Hứa kích động kêu lên, kết quả lại bị một vệ sĩ quát lớn:

- Bà không thấy tiểu thiếu gia nói rằng con bà có lỗi à?.

Mẹ Hứa bị bộ dạng côn đồ của vệ sĩ dọa sợ, chỉ có thể im lặng mà run rẩy. Cũng đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến một loạt tiếng động, Hứa An Vy về rồi!!!!. Hứa An Vy bị một mảng hỗn độn trong phòng khách dọa sợ. Cô ta biết vị trí của Cố Thừa Nhi ở Cố gia rất cao, thế nên Cố Thừa Hạo chắc chắn cũng được coi trọng. Nhưng cái cô ta không ngờ đến chính là Cố Thừa Hạo chỉ là cháu ngoại nhưng lại có nhân của người Cố gia - thứ có thể điều động lực lượng trực thuộc Cố gia. Hứa An Vy âm thầm nuốt nước bọt, lại nhìn đến khuôn mặt sợ hãi của mẹ Hứa, trong lòng tựa như bị dao cắt. Cô ta hận mình xuất thân thấp kém, hận mình không sớm trở thành Nghiêm phu nhân. Nếu cô ta trở thành Nghiêm phu nhân rồi, hôm nay Nghiêm Quân Dịch chắc chắn sẽ ở đây làm chủ cho cô ta!.

Cố Thừa Hạo trông thấy Hứa An Vy, thằng bé giương lên một nụ cười tựa như ma quỷ:

- Hứa cô cô, cô về rồi!. Trò vui cũng có thể bắt đầu rồi!.

Cố Thừa Hạo vừa dứt lời, Tôn Tử liền cung kính dâng lên một con dao. Thằng bé cầm lấy con dao, đứng lên thông dong đi đến chỗ mẹ Hứa. Vệ sĩ vô cùng phối hợp, đem tay mẹ Hứa giữ lên bàn kính. Cố Thừa Hạo nở nụ cười, nụ cười này, tuyệt đối giống với nụ cười tàn nhẫn của Nghiêm Quân Dịch.

- Hứa cô cô, cô đã thích hại mẹ tôi như thế, vậy thì hôm nay, tôi thử lại với mẹ cô, được không?.

Lời này đến tai Hứa An Vy tựa như sét đánh ngang tai. Cô ta hốt hoảng hét lên:

- Cố Thừa Hạo, mày chớ có động thủ!!!. Nếu mày động thủ, Nghiêm Quân Dịch sẽ không tha cho mày!.

- Hứa cô cô. - Cố Thừa Hạo cười một cách ngọt ngào. - Tôi tốt xấu gì cũng là con trai Nghiêm Quân Dịch. Vì một người đàn bà, Hứa cô cô nghĩ có cha nào lại giết con trai mình không?.

Hứa An Vy đương nhiên biết lời Cố Thừa hạo nói là đúng. Nghiêm Quân Dịch hiện tại chỉ có một mình Cố Thừa Hạo là con trai. Cho dù Nghiêm Quân Dịch yêu cô ta thế nào, cũng nhất định không giết con mình vì cô ta.

Cố Thừa Hạo nhún vai một cái. Bộ dáng này hiển nhiên không hề hợp với một đứa trẻ 7 tuổi, thậm chí có chút gượng gạo. Nhưng cổ sát khí tỏa ra từ con dao trên tay thằng bé thì tuyệt đối không hề gượng gạo. Thằng bé dùng mặt dao vỗ vỗ lên ngón tay mẹ Hứa:

- Hứa phu nhân, tôi đã từng cảnh cáo con bà, đừng đụng đến mẹ tôi. Nhưng cô ta lại không nghe. Bà xem, có phải bà dạy con quá tệ đi?.

Mẹ Hứa một mặt tràn đầy sợ hãi, nước mắt chảy thành dòng. Cả người mềm nhũn vô lực. Bà nhìn con gái mình ở phía đối diện, rốt cuộc không nhịn được khóc lớn:

- Thiếu gia!. Xin cậu, đừng tại tôi. Cậu nói phải, tôi không biết dạy con. Là do tôi, cậu tha cho con gái tôi đi, xin cậu!.

-Bà đã nói như vậy... Tôi toại nguyện bà vậy!.

Cố Thừa Hạo cười một cách vô cùng nguy hiểm, sau đó đem dao một lượt đâm mạnh xuống. Hứa An Vy cả mặt trắng mét, vô lực ngã xuống. Cô ta chỉ nghĩ Cố Thừa Hạo là một đứa trẻ ương ngạnh, không ngờ lại có thể ra tay sát hại người khác. Nhìn thấy bàn tay mẹ mình sắp bị con dao đâm tới, cô ta không nhịn được hét lên:

- Dừng tay!. Xin cậu dừng tay!. Tôi biết lỗi rồi!. Tôi sẽ không hại mẹ cậu nữa!. Xin cậu!. Tôi sai rồi....

"Phập".

Con dao trong tay Cố Thừa Ngạo đâm xuống ngay kẽ tay mẹ Hứa, dường như chỉ cần lệch một chút nữa thôi, ngón tay mẹ Hứa sẽ hoàn toàn bị cắt ra. Cố Thừa Hạo thả con dao xuống bàn, cười một cách vô tội:

- Haha, trượt tay!.

Mọi người: "Tiểu thiếu gia==....".

Không chỉ Hứa An Vy mà cả mẹ Hứa cũng bị dọa cho tim gan vỡ nát. Khuôn mặt hai người trắng tới mức có thể đem ra so với bánh bao nhà máy được rồi!.

Cố Thừa Hạo cười một cách vô cùng ngây thơ, đúng chất của một đứa trẻ 7 tuổi:

- Nếu Hứa cô cô đã nói vậy, ta cũng không nên làm tiểu nhân chấp nhặt nữa.

Vệ sĩ: "Thiếu gia chính là tiểu nhân!..".

Hứa An Vy thấy Cố Thừa Hạo nói vậy, vẻ mặt vô cùng mừng rỡ. Tuy nhiên, trong lòng cô ta lại vô cùng tức giận. Nhóc con, đợi ta tìm được cơ hội thích hợp, nhất định sẽ trừ khử ngươi!.

- Tuy nhiên... - Cố Thừa Hạo tỏ vẻ đắn đo, xoa xoa cằm nhỏ của mình. - Vị Hứa phu nhân này, cho tôi mượn một vài ngày đi. Đề phòng.... Hứa cô cô thất hứa.

Lời này so với cầm gậy đập cho Hứa An Vy một cái chính là còn đau hơn!. Thằng nhóc này, tại sao lại xảo quyệt như vậy?. Hứa An Vy không thể làm gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn người ta đem mẹ mình đi. Cô ta thề, nhất định, nhất định phải trở thành Nghiêm phu nhân, nhất định phải trả hết mọi khuất nhục hôm nay!!!!!!!!.

Bóng dáng Cố Thừa Hạo khuất khỏi, Hứa An Vy liền gọi cho người đàn ông thân bí kia. Thực ra Hứa An Vy cũng không biết rõ ông ta là người thế nào. Chỉ là bảy năm trước làm việc ở Phong Đăng, vào thời điểm Nghiêm Quân Dịch thường hay tới tìm cô ta thì ông ta cũng tới. Ông ta đưa số điện thoại và nói nếu muốn giúp đỡ thì gọi cho ông ta. Hứa An Vy vốn cũng không có việc gì cần giúp, chỉ giữ số rồi để đó. Không ngờ hiện tại lại có ích như vậy.

- Hứa tiểu thư, có việc gì sao?. Cô lại thất bại rồi?.

- Ông còn dám nói?. Mẹ tôi cũng bị Cố Thừa Hạo bắt đi rồi!. Ông phải mau nghĩ cách cho tôi!.

Đầu dây bên kia im lặng một hồi, sau đó chất giọng rè rè lại vang lên:

- Hứa tiểu thư, trước hết cô phải trả công cho tôi đã. Việc sau này, tôi sẽ tự mình có dự tính.

Hứa An Vy bực bội ậm ừ với ông ta. Dù gì bây giờ mẹ Hứa cùng trong tay Cố Thừa Hạo, cô ta không thể trực tiếp ra tay, chỉ có thể trông cậy vào ông ta.

Chương 45

Trời có chút tối, Nghiêm Quân Dịch chạy xe trên đường cao tốc nên tốc độ so với bình thường cũng lớn hơn. Mui xe được kéo lên, gió thổi mái tóc hai người bay có chút rối. Nghiêm Quân Dịch nhìn tới bàn tay băng bó của Cố Thừa Nhi, không nhịn được thắc mắc:

- Thừa Nhi, em không phải đồ ngốc. Tại sao không phản kháng lại?.

Cố Thừa Nhi cười một cách trào phúng, sau đó bày ra một bộ dáng quỵên rũ mà ngã đầu ra sau tựa vào ghế:

- Lúc đó trước mặt anh, Hứa An Vy lại làm vậy, chứng tỏ muốn em phản kháng làm thương lại cô ta. Em mới chính là không thêm theo ý cô ta!.

Nghiêm Quân Dịch cảm thấy lời này của Cố Thừa Nhi vô cùng trẻ con, khẽ mỉm cười. Hắn nhìn về phía ngọn đèn phía xa, trong thâm tâm có chút thoải mái hơn cả. An nhi, anh chỉ tha thứ cho em lần này nữa thôi..

- A Dịch. - Cố Thừa Nhi nghiêng người nhìn hắn. - Anh ngày kia đưa An nhi tham gia chương trình The Star đi. Dù gì hôn ước giữa chúng ta cũng sớm giải trừ, vẫn nên để truyền thông làm quen với cô ấy.

Không hiểu sao, lời này của Cố Thừa Nhi vào tai Nghiêm Quân Dịch vô cùng khó nghe. Hắn trước đây nghĩ cũng chưa từng nghĩ tới việc để An nhi cùng tham gia The Star. Huống hồ bây giờ An nhi thay đổi như vậy, hắn không nỡ trách, nhưng trong lòng cũng đã sớm không thoải mái. Nghiêm Quân Dịch nhìn Cố Thừa Nhi, có lẽ vị thầy bói đó nói đúng, hắn chỉ ở bên Thừa Nhi mới vui vẻ. Giờ phút hiện tại, hắn biết, hắn muốn làm mọi thứ cùng Thừa Nhi. Hắn không muốn giải trừ hôn ước!. Hắn muốn ở bên cô, muốn cùng cô nuôi dưỡng tiểu Hạo!. Có lẽ đám người Hoắc Trí Hiền nói đúng, hắn ở bên An nhi chỉ vì thương hại, năm đó nếu không có Thừa Nhi, hắn cũng sẽ không lựa chọn ở bên An nhi. Nghiêm Quân Dịch hắn...có lẽ từ lâu đã yêu Cố Thừa Nhi rồi!. Nhận định đột ngột này khiến cho trái tim Nghiêm Quân Dịch đập thình thịch. Hắn quả thực không hiểu nổi mình, cách đây không lâu còn hận Thừa Nhi như vậy, hiện tại hiểu lầm được xóa bỏ, hắn lại muốn ở bên Thừa Nhi, lại yêu cô ấy.

Cố Thừa Nhi nheo mắt nhìn Nghiêm Quân Dịch, tên gia hỏa này, bộ mặt lúc nào cũng lạnh băng vô cảm, chẳng thể biết hắn đang suy nghĩ cái gì nữa. Có nhiều lúc, cô vẫn thấy vị trí của mình và Nghiêm Quân Dịch giống như bị hoán đổi. Nghiêm Quân Dịch lạnh lùng tàn ác như vậy, thế mà lại là con nhà nhiều đời bạch đạo. Ai tin được một thư sinh lại có cái bộ mặt ác quỷ thế này ==?.

Trên đường cao tốc lộng gió, Nghiêm Quân Dịch và Cố Thừa Nhi mỗi người một suy nghĩ, một cảm xúc, nhưng cả hai, đều nghĩ về đối phương!.

Thành phố A vô cùng mỹ lệ, cả thành phố nhộn nhịp tràn sắc xuân. 7 giờ sáng, trong một khu biệt thự, hoạt động bán đấu giá đang diễn ra. Trong phòng lớn, mọi người ngồi trên khán đài đều mang mặt nạ, phía trước mỗi người là bảng giá và mic. Buổi đấu giá này hoàn toàn không phải một cuộc đấu giá bình thường. Đây là buổi đấu giá mà vật phẩm là con người!. Những người bị đem ra đấu giá đều là con gái những gia đình có tiếng tăm, những cô mình tinh hết thời, hay là những đại nữ thất thế của các quán bar có tiếng. Những người này phần lớn đều bị mua về làm tình nhân, nô lệ tình dục, làm trò mua vui cho kẻ khác. Một số người nếu may mắn thì được mua về làm sát thủ, nhưng phần này vô cùng hiếm, hơn nữa chỉ rơi vào những tiểu thư nhà hắc đạo sa sút. Trên góc khán đài, Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch mang mặt nạ màu bạc, yên vị ngồi. Nghiêm Quân Dịch có chút buồn ngủ, mới sáng sớm hắn đã bị Cố Thừa Nhi dựng dậy để đi đến đây. Rốt cuộc là có cái gì mà quan trọng như thế?.

- Thừa Nhi. - Nghiêm Quân Dịch kều vai Cố Thừa Nhi, thì thào. - Em đến đây làm gì?.

Cố Thừa Nhi vỗ vỗ đầu Nghiêm Quân Dịch, có ý muốn làm cho hắn thanh tỉnh.

- Anh mau dẹp cái con buồn ngủ của anh đi.

Nghiêm Quân Dịch kéo tay Cố Thừa Nhi, hừ nhẹ một cái. Bàn tay nhỏ nhắn của cô nằm gọn trong bàn tay to lớn của hắn. Cảm xúc mềm mại làm cho tâm hắn mềm nhũn, mà trái tim cũng đập nhanh đi mấy nhịp.

Trên sân khấu, một cô gái bị mặt nạ đưa ra. Trên người cô ta quần áo rách nát, những vết thương còn rớm máu lộ ra. Những vết thương này không những không được thương hại, mà còn làm cho những kẻ vô sỉ biến thái trên khán đài vô cùng kích thích. Vị chủ quản tháo đi mặt nạ của cô ta, lấy vẻ mặt hết sức vui vẻ mà giới thiệu:

- Các vị, các vị hắn đã nghe được Jack - vị cựu cổ đông lớn thứ ba của Tập đoàn Thừa Miên, bang chủ Hắc Long một thời đã bị giết. Đây là Jacky - con gái thân bảo của Jack.

Trên khán đài một trận ồn ã. Jack chết rồi bọn họ đương nhiên biết, hơn nữa còn là chết một cách không rõ ràng. Cái chết không rõ ràng này chính là liên quan đến Cố đại tiểu thư Cố gia - Cố Thừa Nhi, có người đã thấy được xe của Cố đại tiểu thư ở hiện trường. Tuy rằng xác đã được dọn dẹp, nhưng máu vẫn bị cảnh sát phát hiện ra. Đáng lý mà nói, Cố đại tiểu thư đã bị cảnh sát tới hỏi thăm rồi, nhưng Cố gia che chở Nghiêm gia trong hắc đạo,

Nghiêm gia che chở Cố gia trong bạch đạo, Cố đại tiểu thư vẫn an bình thoát khỏi tay cảnh sát. Lại nói đến đứa con gái này của Jack. Jaky trước giờ luôn được Jack bảo hộ, là con gái mà Jack quý hơn mạng. Ai ngờ đến một ngày Jack chết, Jaky lại thế thâm đến mức này.

Nghiêm Quân Dịch nhìn Cố Thừa Nhi đang viết lên bảng giá, có chút không nhịn được hỏi:

- Em đến đây là muốn mua con gái Jack?.
- Ừ.
- Em mua cô ta làm gì?. Em hại chết Jack, Jaky nhất định sẽ làm hại đến em!.

Nghiêm Quân Dịch giật lấy bút trong tay Cố Thừa Nhi, vô cùng kích động mà nói. Trái lại, Cố Thừa Nhi hết sức bình tĩnh lấy lại cây bút, nghiêng người thì thào vào tai Nghiêm Quân Dịch:

- Em có kế hoạch của em!.

Không đợi Nghiêm Quân Dịch trả lời, Cố Thừa Nhi dơ bảng giá lên, giọng nói trong trẻo thông qua mic vang khắp khán đài:

- Tôi mua. 1 triệu USD.

Cả phòng đông loạt hít một ngụm khí lạnh. Nửa giây trước bọn họ còn hào hứng muốn mua Jaky về chơi đùa, nửa giây sau liền bị cái giá của vị tiểu thư này đưa ra dọa sợ. Rốt cuộc là người nào dưới lớp mặt nạ kia mà lại coi trọng Jaky như vậy?????

Vị chủ quán cũng không khác đám người bên dưới. Nhưng anh ta là một MC chuyên nghiệp, rất nhanh đã lấy lại được bình tĩnh, cười một cách hết sức công việc:

- Vị tiểu thư số 08 ra giá 1 triệu USD. Còn ai muốn ra giá nữa không?.
- 1 triệu USD lần thứ nhất.
- 1 triệu USD lần thứ hai.
- 1 triệu USD lần thứ ba!. Thành giao!. Jaky thuộc về vị tiểu thư số 08.

Đạt được thứ mình muốn, Cố Thừa Nhi cùng không muốn ở lại nữa, liền ra về.

Jaky bị bịt mắt đưa vào trong trại huấn luyện của Cố gia. Nghiêm Quân Dịch cùng Cố Thừa Nhi đi vào phía sau. Nghiêm Quân Dịch đã lâu không tới trại huấn luyện, mấy con chó săn vô cùng giận giữ khi thấy người lạ, gầm gừ mãi không thôi.

Trong phòng thẩm tra, Cố Thừa Nhi ngồi trên ghế, ra lệnh cho ám vệ mở khăn bịt mắt của Jaky. Jaky được mở bịt mắt, vô cùng sửng sốt mà nhìn về phía Cố Thừa Nhi. Điểm chùng qua nửa giây, rốt cuộc Jaky cũng không thể giữ được bình tĩnh, lao đến với lấy dao trên bàn đâm tới Cố Thừa Nhi. Cố Thừa Nhi nghiêng người né sang một bên. Mả vệ sĩ cũng rất nhanh giữ Jaky lại.

Nghiêm Quân Dịch nhìn về mặt chọc giận người khác của Cố Thừa Nhi, âm thầm thờ dài.

- Cố Thừa Nhi!. Mày hại cả nhà tao!.
- Jaky mất bình tĩnh hết lên, muốn lao đến chỗ Cố Thừa Nhi, nhưng lại bị vệ sĩ ghìm chặt lại.
- Cố Thừa Nhi!. Mày hại cả nhà tao!. Là mày!. Đồ ác quỷ!. Tra gia đình lại cho tao!!!!!!!!.

Cố Thừa Nhi cười cười, rất nhanh liền đứng lên đi lại gần Jaky, nụ cười trên khóe môi ngày càng sâu:

- Nếu tiểu thư Jaky đã muốn thế, tôi cũng không ngại giết chết cô, để cô đi đoàn tụ với cha mình.
- Mày!!!!!!!!!!.
- Haha. Tôi chỉ đùa cô thôi.
- Cố Thừa Nhi phẩy phẩy tay.
- Tôi muốn thương lượng với cô.
- Tao không thương lượng với mày!!!!!!!!.

Jaky hét lên, dùng hết sức lao về phía Cố Thừa Nhi, kết quả lại bị Nghiêm Quân Dịch dùng một đạp đạp lùi lại.

- Jaky, tôi không có nhiều thời gian cho cô. Tôi không chủ ý giết cha cô. Tin hay không tùy cô. Nhưng giờ phút này, cô nên nhớ mình đang trong tay tôi. Mẹ và em trai cô đang lưu lạc đầu đường xó chợ. Cô thương lượng cùng với tôi, tôi sẽ giúp một nhà ba người các cô.

Jaky không phải kẻ ngu ngốc, giờ phút này Cố Thừa Nhi nói vậy, thành công làm cô ta bình tĩnh hơn rất nhiều. Jaky lau khóe miệng rớm máu, ngược nhìn Cố Thừa Nhi:

- Cô muốn gì?.

- Tôi muốn hỏi cha cô trước khi chết, rốt cuộc đã gặp những ai, đã giao dịch với những ai?.

Jaky không biết Cố Thừa Nhi muốn hỏi làm gì. Nhưng mẹ và em trai cô còn đang ở bên ngoài chịu khổ. Cô không còn cách lựa chọn nào khác ngoài nghe theo Cố Thừa Nhi.

- Ba tôi... Thời gian trước ông ấy rất hay đến Phong Đằng bao phòng. Đêm còn rất hay gọi điện nói chuyện với người nào đó.

- Được.

Cố Thừa Nhi gật đầu. Dù sao Jack cũng là kẻ gian xảo, Jaky biết được chừng ấy là đã tốt lắm rồi. Cô mở túi sách đưa cho Jack một tấm thẻ ngân hàng, sau đó ra lệnh người thả cô ta đi.

Nghiêm Quân Dịch đi phía sau Cố Thừa Nhi, có chút tò mò hỏi:

- Em không sợ cô ta phản lại em sao?.

- Em tin cô ta đủ thông minh để biết, hiện tại, cô ta chỉ có thể dựa vào em.

Nghiêm Quân Dịch nhìn theo bóng lưng nhỏ bé ấy. Rốt cuộc thì, cho dù là 7 năm trước hay hiện tại, Cố Thừa Nhi vẫn là Cố Thừa Nhi, là một thiên kim đại tiểu thư vô cùng xuất sắc. Nghiêm Quân Dịch lấy điện thoại gọi cho thư kí Cao Thuần. Hắn muốn giám sát hoạt động của An nhi. Hắn không muốn để An nhi tiếp tục hại Thừa Nhi nữa!. Cô...vô cùng quan trọng với hắn!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46

Nghiêm Quân Dịch đưa Cố Thừa Nhi đến cầu Chu Tước. Nơi này là một trong 4 địa danh nổi tiếng của thành phố A: Núi Thanh Long, rừng Bạch Hồ, cầu Chu Tước, biển Huyền Vũ. Núi Thanh Long là nơi khu resort của Cố gia, rừng Bạch Hồ là nơi rừng đào phía Tây, biển Huyền vũ là biển phía trước biệt thự Phong Vân. Cầu Chu Tước là dạng cầu treo, những sợi dây cáp được kéo từ trên trụ xuống, tạo nên một chùm dây tóa, vô cùng hài hòa. Đứng trên cầu, có thể thấy được những thôn nhỏ bên dưới, khung cảnh hết sức bình yên.

Cố Thừa Nhi đứng trên cầu, chăm chú nhìn theo một con thuyền nhỏ đang xuôi dòng nước, tâm trạng tốt lên không ít. Nghiêm Quân Dịch bước đến bên cạnh cô, âm thanh trầm ấm vô cùng dễ nghe:

- Còn nhớ nơi này không?.

- Nhớ. - Cố Thừa Nhi gật đầu. - Nơi này năm đó chúng ta cùng hẹn thề, nhất định phải đánh thắng được Tập đoàn Thời đại.

Nghiêm Quân Dịch vỗ đầu Cố Thừa Nhi, cười vô cùng ôn nhu. Phải, nơi này năm đó hai người bọn họ từng hứa với nhau, nhất định sẽ đánh thắng Thời đại. Năm đó Cố Thừa Nhi mới 15, bộ dáng vô cùng đáng yêu, vô cùng hoạt bát, nhưng thủ đoạn trên thương trường đã hết sức vô si. Tập đoàn Thời đại là một tập đoàn nước ngoài, năm đó tiến vào thành phố A chính là muốn nuốt gọn Nghiêm thị và Thừa Miên. Người ta nói rằng, Chủ tịch của Tập đoàn Thời đại là một lão già vô cùng thủ đoạn và gian xảo, chỉ cần ông ta nhắm vào tập đoàn nào, bất kể lớn nhỏ, đều sẽ không thoát được, nhưng lão già này lại trầm mê nữ sắc, là một kẻ nghiện sắc dục. Năm đó Cố Thừa Nhi chính là lợi dụng sự trầm mê nữ sắc của ông ta mà đánh bại Tập đoàn Thời đại.

- Thừa Nhi, tại sao những năm đó em luôn giúp sức cho anh, tại sao luôn ở bên anh?.

Cố Thừa Nhi có chút bất ngờ, đôi mắt màu nâu trong trẻo nhìn Nghiêm Quân Dịch hồi lâu, sau đó mỉm cười. Nụ cười này của cô, không hiểu vì sao vào mắt Nghiêm Quân Dịch lại có chút khó đối diện.

- A Dịch, em là con gái nhà hắc đạo. Năm em 5 tuổi, lần đầu tiên em thấy ba giết người. Máu của kẻ đó bắn lên mặt em, mùi tanh của máu tươi, tiếng súng và bộ mặt lạnh lùng của ba làm em hoảng loạn. Khi đó em thực sự rất sợ ba, sợ đến mức cơm cũng không muốn ăn, gặp người khác cũng sợ hãi. Thời gian trôi qua, năm em 11 tuổi, người ta bắt cóc Tiểu Phong. Cả em và mẹ ở ngay đó nhưng không làm gì được. Khi ba cứu được thằng bé, cả người nó đã dính đầy máu, cánh tay còn có một vết thương chưa khô miệng. Thời điểm đó, em đã tự hứa với bản thân mình, em phải cố gắng, phải trở nên mạnh giống như ba, cho dù phải tắm mình trong máu tươi của kẻ khác, em cũng phải bảo vệ lấy Cố gia. Vì thế, từ ngày hôm đó, em đi theo anh để học hỏi. Khi em lớn lên một chút nữa, em bắt đầu biết rung động, hình ảnh anh trong mắt em vô cùng sạch sẽ. Cuộc sống của anh làm em ngưỡng mộ. Anh lớn lên trong ánh sáng của đèn và mùi thơm của những trang sách. Còn em, em lớn lên trong tiếng gầm thét của súng, tiếng van xin của người khác, và những biển máu sau các cuộc ám sát. Thời điểm thấy anh mặc sơ mi trắng ngồi dưới tán cây đọc sách, em đã thề sẽ bảo vệ anh, bảo vệ cái sự sạch sẽ ấy. Nhưng em lại không ngờ được, quyết định đó lại gây ra bao nhiêu chuyện như ngày hôm nay, làm cho mọi thứ trở nên tồi tệ.

Cố Thừa Nhi càng nói, cổ họng lại càng như nghẹn lại, tựa như sau bao năm, tất cả lại quay lại, từng luồng kí ức như con dao nhỏ, từng chút từng chút

cắt nát lòng cô. Nghiêm Quân Dịch không nhìn được, ôm lấy cô thật chặt. Hắn ở bên cô nhiều năm như vậy, nhưng cô nghĩ gì, hắn lại chưa từng chú tâm. Năm cô 5 tuổi, cũng chính là khi hắn 15 tuổi, bắt đầu học cách quản lý Nghiêm thị. Cô từng ngày ngày cùng với hắn đến Nghiêm thị, cùng hắn trải qua hết cuộc họp nhằm chán. Nhưng đến một ngày, cô không xuất hiện nữa. Thời điểm đó, hắn nghĩ cô là một đứa trẻ, sớm đã nhằm chán chuyện kinh doanh. Tuy nhiên, một thời gian sau, cô lại quay lại, chỉ là, đôi mắt cô có chút gì đó rất mù mịt. Năm cô 11 tuổi, hắn nhớ rõ ngày Thừa Phong mất tích, cô khóc đến là đi. Trước đây cô đi theo hắn chỉ là để chơi, nhưng sau ngày hôm đó, hắn luôn cảm thấy cô đi theo hắn, giống như một đứa trẻ ham học hỏi. Hắn chứng kiến cô lớn lên, nhưng hắn lại không hề để tâm đến sự biến đổi trong tâm hồn cô. Hắn...vô tâm với cô!.

- Thừa Nhi... Cho anh một cơ hội, để anh bù đắp cho em

Đối với lời ní non của Nghiêm Quân Dịch, Cố Thừa Nhi không đáp lại. Cô cúi đầu, giọt nước mắt lăn dài trên má. Anh muốn bù đắp cho em... anh có thể bù đắp được sao?!. Anh còn An Vy, còn Trúc Vy, đó mới là gia đình anh chọn. Em và tiểu Hạo, tại sao lại giống như kẻ không biết điều chen vào gia đình của người khác như vậy???. Rõ ràng em ở bên anh trước, ở bên anh lâu như vậy, nhưng tại sao đến cuối cùng, em vẫn là kẻ ngoài cuộc sống của anh?????.

Khu Resort trực thuộc Thừa Miên.

Thời tiết cuối năm se lạnh, sương mù giăng trắng bốn phía. Những giọt sương đọng lại trên từng tán lá, tạo thành những đốm nước thấp thoáng. Ekip quay bố trí đèn chiếu giăng 4 phía, tạo nên khung cảnh vô cùng huyền ảo. Cố Thừa Phong đưa tay lên giả làm hòa thượng, bộ mặt vô cùng khoa trương mà làm vẻ thanh tịnh.

- A di đà phật, bản tăng là Đường Huyền Trang, đang trên đường đi thỉnh kinh.

Ảnh hậu Nạp Lan Tư Đình đang cười hết sức vui vẻ, lại bị Hoắc Trí Hiền đẩy ra phía trước mặt Cố Thừa Phong:

- Sư phụ, đây chính là yêu quái!!!.

- Ayda... - Ảnh hậu cười một cách vô cùng dịu dàng. - Không có nha, người ta là con người. Người ta đem lòng yêu đại sư đây a~.

Lời vừa nói, Nạp Lan Tư Đình còn vô cùng nhập vai mà đi tới bên Cảnh Cố Thừa Phong, tựa đầu lên vai cậu. Cố Thừa Phong làm bộ niệm tràng hạt, sau đó mặt tỉnh bơ mà nói:

- Người thường không yêu người xuất gia. Nạp Lan thí chủ đã yêu bản tăng, chứng tỏ Nạp Lan thí chủ chính là yêu quái!. Ngộ Không đâu, giết yêu quái!!!!!!!!.

Đối với màn kịch diễn sâu này, mọi người cười hết sức vui vẻ cười lớn. Bởi vì hôm nay không chỉ có mình người của The Star nên hành động này của Cố Thừa Phong cũng xem như là đang tạo nên một bầu không khí thoải mái. Số này của The Star là số ghép đôi, nên không ít minh tinh, người mẫu của công ty khác cũng tham gia. Diễn hình như người đi cùng Quách tổng chính là con át chủ bài của Giải trí Hoàng Thiên - Người mẫu Chu Mộng Giai, người đi cùng Phong tổng là minh tinh mới nổi - Tổ Trúc Đình, người đi cùng Việt tổng là tiểu hoa đán Doanh Doanh. Cố Thừa Nhi đối với đám mỹ nữ này không hề ghét bỏ, nhưng dù gì bọn họ cũng là người của công ty khác, cô tuyệt nhiên phải đề phòng họ.

Các đội được xếp theo hàng ngang, đứng theo từng đôi. Sau đó MC phát cho mỗi đội một dải khăn lụa để bịt mắt. Phần chơi này gọi là Bịt mắt đoán đồ. Một thành viên bị bịt mắt, thành viên còn lại lấy đồ từ trên thùng lớn xuống. Đồ phải đoán chính là số đồ mà người không bị bịt mắt lấy được.

Nghiêm Quân Dịch có chút ai oán mà bịt mắt cho Cố Thừa Hạo. Có ai nói với hắn tại sao hắn lại phải chơi cùng con trai mình không???. Rõ ràng luật chơi là người khác giới mà?????. Nhưng cho dù Nghiêm tổng có ai oán thêm đi chăng nữa, thì cũng không ai thay đổi được sự sắp xếp của Cố lão gia cả!.

Mọi chuyện tiến hành rất thuận lợi, cho đến khi nghỉ giải lao buổi trưa. Đám người Chu Mộng Giai, Tổ Trúc Đình, Doanh Doanh tụ họp lại một chỗ. Tổ Trúc Đình và Doanh Doanh là hai người được nhắm làm nữ chính cho bộ phim "Song kiếm loạn thế" của Gill. Nhưng vào thời điểm tìm được nam chính, một Vương Na Na không biết từ đâu lại xuất hiện chiếm đi vị trí nữ chính của bọn họ. Giờ phút này lại cùng Vương Na Na tham gia một chương trình, hiển nhiên bọn họ không hề vui vẻ. Doanh Doanh chỉ là một tiểu hoa đán có tiếng tăm, Tổ Trúc Đình lại chỉ là minh tinh mới nổi, vốn dĩ bực cũng chỉ dám để trong lòng. Nhưng Chu Mộng Giai thì khác. Cô ta là con át chủ bài của Giải trí Hoàng Thiên, là người thâm sâu đầy mưu kế, thủ đoạn để chinh một người mới như Vương Na Na thì không thiếu.

Trời xui quỷ khiến thế nào, Vương Na Na lấy cafe xong lại phải đi qua chỗ đám người Chu Mộng Giai. Chẳng kịp để Vương Na Na phản ứng, cô ta đưa chân ra, ngáng đường Vương Na Na, để cô vấp ngã. Tuy rằng không đến nỗi ngã đập mặt xuống nền, nhưng toàn bộ ly cafe của Vương Na Na đã hất lên người Tổ Trúc Đình. Được cái cố xả giận, Tổ Trúc Đình bực bội đứng lên, một cước tát xuống gương mặt của Vương Na Na:

- Vương Na Na, cô nghĩ mình là ai?. Chiếm được cái ghế nữ chính thì gọi là sao???. Cô chính là leo lên giường của Gill để đạt được cái vị trí này!. Cô chính là tiện nhân!.

Một mình Tổ Trúc Đình còn chưa đủ, Doanh Doanh cũng không tha phụ họa thêm vào lời, khiến cho Tổ Trúc Đình càng hăng, còn Vương Na Na lại càng bí thế ủy khuất.

- Vương Na Na!. Cô có biết bộ đồ này bao nhiêu tiền không?. Hôm nay cô mà không đền cho tôi, đừng trách tôi tại sao lại rạch bộ mặt thối của cô ra!!!!.

- Haha!.

Đang lúc tình thế bị đẩy lên cao trào, Tổ Trúc Đình đang nắm tóc Vương Na Na giật qua lại, còn Doanh Doanh đang dẫm gót giày lên bàn tay của Vương Na Na thì một đạo tiếng cười cùng vỗ tay vang lên. Nương theo âm thanh ấy, là hai nam nhân đứng ngược chiều ánh sáng, một lạnh lùng thâm sâu, một ôn nhu hòa ái, nét mặt vô cùng giống nhau. Cổ Thừa Phong búng tay, trợ lý tiểu Đông liền đưa đến hai ly cafe. Không ai bảo ai, Cổ Thừa phong và Lạc Thần đồng thời đem ly cafe đó lên người Tổ Trúc Đình và Doanh Doanh. Cổ Thừa Phong cười một cách hết sức ôn nhu, vỗ vỗ vai Tổ Trúc Đình.

- Nên nhớ, đừng đụng vào người của Thừa Miên.

Cũng cùng lúc này, Lạc Thần rút ra tiền từ trong bóp, ném vào mặt Tổ Trúc Đình:

- Tiền này đủ mua đồ mới, không cần cảm ơn!.

Khuôn mặt Tổ Trúc Đình và Doanh Doanh xanh mét. Cửu gia trong truyền thuyết ngang ngược thế nào bọn họ đã từng nghe qua, nhưng hôm nay lại trực tiếp trải nghiệm, tâm can không khỏi kinh hãi. Hơn nữa người bên cạnh Cửu gia, tại sao thần thái lại đáng sợ như vậy???

Điêm qua 10 phút, Cổ Thừa Phong và Lạc Thần đã đi xa, mà Vương Na Na cũng đã được trợ lý tiểu Đông đỡ đi. Tổ Trúc Đình và Doanh Doanh rốt cuộc mới hoàn hồn. Tổ Trúc Đình hít một hơi, bộ dáng tức giận đến vằn vẹo hết sức khó coi:

- Cha tôi quan hệ với cổ gia rất tốt, tôi nhất định phải bảo cha lấy lại công bằng cho tôi. Con tiện nhân họ Vương đó rốt cuộc có gì hơn tôi chứ??.

Chu Mộng Giai cười một cách ngật ngèo, sau đó vô cùng khinh bỉ mà cười:

- Cô nghĩ mình là ai?. Năm Cửu gia 9 tuổi, con trai một vị các lão dưới trướng Cổ lão gia trêu ghẹo cậu ấy. Cậu ấy liền một mẻ lửa đốt trại biệt thự trăm tỉ nhà người ta. Vị các lão đó tới giận tới mách với Cổ lão gia. Cổ lão gia nói: Đến một cái biệt thự cậu còn giữ không nổi, thế thì quản lí âm vệ làm sao?. Về sau vị các lão đó thu nhận thêm rất nhiều âm vệ, canh phòng nghiêm ngặt biệt thự, thấy mặt Cửu gia liền hết sức phòng vệ. Cửu gia lại bị cậu con trai kia trêu, biệt thự không đốt được, đem âm ức về nhà. Cổ lão gia liền gọi vị các lão đó đến, bắt đứng trụ ngoài trời hơn nửa ngày vì tội thu thập âm vệ, có mưu đồ bất chính. Vậy cô nghĩ xem, cha cô đến đòi công bằng cho cô, rốt cuộc sẽ có kết quả gì?.

Kết quả gì?. Không cần biết kết quả gì, nhưng chắc chắn rất rất khó coi!!!!. Tổ Trúc Đình và Doanh Doanh mặt như tàu lá, vừa âm ức vừa sợ hãi.

Vừa lúc này, Cổ Thừa Hạo đi qua, bỏ lên bàn ba đồn xu, cười một cách vô cùng dễ thương:

- Diễn hay lắm, tiền thưởng đây, khỏi cảm ơn!.

Sau đó, đi thẳng

Chu Mộng Giai mặt như nuốt phải rồi. Con mẹ nó, thằng nhóc này là xem bọn họ như đang diễn hề xin tiền ngoài phố???. Chu Mộng Giai thề, nếu thằng nhóc này không phải con của Cổ đại tiểu thư và Nghiêm tổng, cô ta nhất định sẽ bóp chết nó!!!!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

Toàn cảnh quay ở khu Resort vô cùng hoành tráng. Bởi vì buổi tối còn có tiệc mừng công nên cảnh quay được kết thúc từ sớm. Cổ Thừa Nhi cảm điện thoại như con thoi chạy khắp nơi chỉ đạo. Rõ ràng có thể thấy được, vì chương trình này, Cổ Thừa Nhi đã tốn không ít tâm tư.

Mặc dù Cổ Thừa Nhi là một người tùy tiện nhưng bởi vì sự hiện diện của Nghiêm Quân Dịch, khắp nơi đều được quản lí trang hoàng một cách lộng lẫy và xa hoa. Những dây bóng đèn được giăng chung quanh, tạo nên một bầu không khí vừa ấm cúng, vừa lãng mạn. Bởi vì đây là số quay cuối cùng trước Tết, lại quay vào ngày gần cuối năm nên mọi người liền xem như nó là tiệc mừng tất niên cùng nhau.

Bữa tiệc này mời tới không ít người. Bọn họ tuy là mang danh đến chúc mừng The Star khởi quay thành công, nhưng ai cũng có tâm tư của riêng mình. Tham gia The Star đều là đại nhân vật, chỉ cần để lại ấn tượng tốt một chút, công việc làm ăn sau này dễ dàng rồi. Cổ Thừa Nhi bị đám người vây quanh, không ít người còn ngó ý muốn để con gái bọn họ tham gia The Star. Cổ Thừa Nhi quả thật bị xoay đến mức điên cuồng. Phần góp vui của bữa tiệc bắt đầu, cô liền không dấu vết trốn ra ngoài.

Quách Thuần Hy thấy Cổ Thừa Nhi ra ngoài, liền đi theo. Trên ban công lộng gió, Cổ Thừa Nhi một thân lễ phục thanh thoát, sạch sẽ đến mức kì lạ, hoàn toàn không còn vẻ kiêu căng khinh thường người khác. Quách Thuần Hy biết, Cổ Thừa Nhi cũng có mặt yếu đuối. Anh không phải nhìn Cổ Thừa Nhi lớn lên như Nghiêm Quân Dịch, nhưng cũng là quen biết cô từ nhỏ. Thừa Nhi từ nhỏ đã rất hiếu động, luôn nghịch ngợm mọi thứ. Anh còn nhớ, ngày hôm đó cô trèo lên cây táo ở góc vườn, dùng đá ném vỡ cửa sổ phòng học của anh. Khi anh bước ra, cô vô cùng vui vẻ mà cười, cô nói: "Anh đẹp trai lắm!". Về sau hai người quen biết, cô vẫn thường xuyên dùng cách này để gọi anh chơi cùng. Chỉ tiếc, thời gian sau, anh đi du học, bỏ lỡ đi thanh xuân

của cô, để cô đem lòng yêu Nghiêm Quân Dịch. Thực ra, anh đã nghĩ rất nhiều lần, có phải nếu như ngày đó anh không đi du học, người Thừa Nhi yêu sẽ là anh?. Quách Thuần Hy cười một cách chua chát, tiếc là, chẳng có cái "nếu như" đó. Anh đi tới bên cạnh cô, nhẹ nhàng xoa đầu cô:

- Sao lại ra đây rồi?.

Cố Thừa Nhi đột nhiên bị xoa đầu, có chút giật mình quay lại. Nhận được khuôn mặt tràn đầy ôn nhu của Quách Thuần Hy, khuôn mặt cô liền hiện lên không ít tia vui vẻ:

- Anh Hy. Sao anh lại ra đây?.

- Thấy em ra ngoài nên đi theo. Thừa Nhi, đang nghĩ gì vậy?.

- Em sao?.. - Cố Thừa Nhi nghiêng đầu cười. - Em đang nhớ anh.

Quách Thuần Hy cười, nụ cười này có chút nhọt nhọt, Thừa Nhi, nếu lời em nói là thật thì tốt quá!.

- Em lại nghĩ đến A Dịch à?.

- Em..

Quách Thuần Hy xoay người nhìn về phía xa, thâm tâm đau đến tê tái. Nhiều năm như vậy, Cố Thừa Nhi yêu Nghiêm Quân Dịch, anh yêu Cố Thừa Nhi. Một vòng luân quần không lối thoát. Tình yêu quả thực khiến cho con người ta đánh mất phương hướng. Ngày tin tức của Cố Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch lộ ra, trái tim anh như bị người ta cắt nhỏ. Anh còn nghĩ, Thừa Nhi ra đi mấy năm, đem theo về một đứa trẻ, chắc chắn đã dứt tư tình với Nghiêm Quân Dịch. Anh không ngại đứa trẻ, anh sẽ nuôi nấng nó, sẽ thật tâm mà đối đãi nó, chỉ cần Thừa Nhi chịu bên anh. Nhưng cái anh không ngờ là, đứa trẻ đó, thế mà lại là con trai của Thừa Nhi và Nghiêm Quân Dịch!.. Ông trời bất công với anh, luôn bất công như vậy!!!!.

- Thừa Nhi. - Quách Thuần Hy gọi tên Cố Thừa Nhi, thâm âm trở nên vô cùng nhẹ, dường như trong đó còn ẩn nhẫn không ít đau đớn. - Nếu ở bên A Dịch không hạnh phúc, kết hôn cùng anh đi, anh sẽ chăm sóc cho tiểu Hạo, anh nhất định sẽ cho mẹ con em một gia đình hạnh phúc.

- A Hy... Anh không hiểu đâu..

Cố Thừa Nhi đưa tay sờ nhẹ khuôn mặt đẹp đẽ của Quách Thuần Hy, môi cười một cách nhọt nhọt, có chút đau lòng mà rời đi.

Quách Thuần Hy nhìn theo bóng lưng người con gái anh yêu, bàn tay âm thầm nắm chặt, Thừa Nhi, em nhất định phải hạnh phúc. Nếu không... cho dù phải bắt cóc em, anh cũng nhất định phải đưa em đi!.

Tiệc tàn đêm tan. Cố Thừa Nhi lái xe trở về. Bởi vì Cố Thừa Phong và Cố Thừa Hạo hẹn nhau PK game nên trong xe ngoài Cố Thừa Nhi chỉ còn một Nghiêm Quân Dịch say mèm. Cố Thừa Nhi là người phương Đông, lại theo gen mẹ nên dáng người không cao. Nghiêm Quân Dịch là con lai, lại hết sức điều độ luyện tập, thân thể vừa cao vừa rắn chắc. Giờ phút này Cố Thừa Nhi diu Nghiêm Quân Dịch về căn hộ vô cùng gian nan. Cả người Nghiêm Quân Dịch nặng nề đè xuống, khiến cho Cố Thừa Nhi phải gồng hết sức mình để đỡ hân. Cũng bởi vì sự chênh lệch này, khi về đến căn hộ, quần áo của hai người đã xoắn xệch vô cùng khó coi.

Cố Thừa Nhi nhìn người nằm trên giường, lông mày nhíu lại không vui. Cô là một người tùy tiện, có thể mặc đại một thứ rẻ tiền, có thể thường xuyên ăn mấy thứ đồ ăn nhanh, nhưng lại không thích mọi thứ bừa bộn. Cố Thừa Nhi cởi áo vest của Nghiêm Quân Dịch, sau đó chỉnh trang lại một lượt cho chu toàn rồi mới rời khỏi.

Vừa ra đến cửa, bởi vì có chút tối, cô vô tình đụng trúng cầu thang. Sự va chạm này không ngờ lại làm rơi ra một vật màu nâu đỏ trong túi áo vest của Nghiêm Quân Dịch. Cố Thừa Nhi cúi người nhặt lên, không ngờ lại là một hộp nhẫn!.. Bởi vì có chút tò mò, Cố Thừa Nhi xuống tới phòng khách liền mở ra. Bên trong là một cặp nhẫn vô cùng đẹp được làm bằng bạc trắng, mặt trên còn gắn những hạt kim cương nhỏ lấp lánh. Mặt trong được mài nhẫn bóng, khắc lên đấy một hàng chữ thanh mảnh. Cô nghiêng đầu, đưa chiếc nhẫn ra hướng sáng hơn, ba chữ vô cùng chói mắt hiện lên một cách rõ ràng: "Hứa An Vy". Bàn tay Cố Thừa Nhi run run, cầm chiếc nhẫn còn lại lên xem, quả nhiên, là ba chữ: "Nghiêm Quân Dịch". Tâm can tan nát, giữa trời quang nhưng Cố Thừa Nhi dường như nghe được tiếng sấm nổ bên tai mình. Cố Thừa Nhi đưa tay lục túi áo của Nghiêm Quân Dịch, không ngờ lại tìm thấy ví của hân. Bên trong ngoài thẻ ngân hàng và một chút tiền mặt ra, còn có hai tờ giấy. Một tờ là giấy ly hôn của cô và Nghiêm Quân Dịch, Nghiêm Quân Dịch đã kí, chỉ còn thiếu chữ kí của cô. Một tờ là giấy đăng kí kết hôn của Hứa An Vy và Nghiêm Quân Dịch, chữ kí đã đầy đủ. Cố Thừa Nhi cười nhọt nhọt, nước mắt không biết từ khi nào lăn dài trên gò má, thấm vào môi mặn chát. Cô và Nghiêm Quân Dịch thế mà đã kết hôn rồi, nhưng điều quan trọng hơn lại chính là Nghiêm Quân Dịch muốn ly hôn với cô, kết hôn với Hứa An Vy. Nghiêm Quân Dịch, tôi những tưởng anh thay đổi rồi, những tưởng những việc anh làm năm đó chỉ là nhất thời kích động, không ngờ, anh lại còn tuyệt tình đến mức này. Anh đã muốn ly hôn như vậy, tại sao còn đồng ý ở bên tôi?.. Tại sao còn hứa với tôi về tương lai?.. Tại sao lại cho tôi hi vọng?.. Tại sao?.. Tại sao phải làm vậy?.. Anh muốn tôi đau khổ đến vậy sao?.. Bàn tay Cố Thừa Nhi nắm chặt, môi đỏ bị cắn tới rớm máu. Phải chăng năm đó Tổng tài tập đoàn Thời đại nói đúng, Nghiêm Quân Dịch ở bên cô, chỉ vì muốn giữ mối quan hệ Nghiêm gia - Cố gia, muốn lợi dụng lực lượng dưới trướng ba Cố?.. Cố Thừa Nhi cười đến điên dại, đem một ly thủy tinh đập vỡ, sau đó dùng mảnh vỡ cửa mạnh vào tay mình.

- Hahaha, Nghiêm Quân Dịch, tôi hận anh!!!!. Tôi hận anh!!!!. Cố Thừa Nhi tôi thề, đời này, cho dù có mất mạng, cũng phải trả lại tất cả những lừa gạt cùng độc ác anh tặng cho tôi!!!!.

Cố Thừa Nhi chạy ra khỏi chung cư, bóng dáng cô nhỏ bé yếu ớt, dần dần biến mất trong ánh đèn xa hoa của thành phố.

Có lẽ, đời này chỉ cần chậm lại một giây nữa thôi, Cố Thừa Nhi sẽ thấy tấm hình của mình bị rơi dưới chân ghế sofa. Trong tấm hình, cô cười đến rạng rỡ, đẹp đến hoa lệ. Năm đó bởi vì tức giận, Nghiêm Quân Dịch đem nó xé đi, nhưng sau đó lại không tìm được mà dùng băng keo dán lại vô cùng cẩn thận, nâng niu suốt 7 năm. Đời này, thanh tĩnh chút nữa thôi, Nghiêm Quân Dịch đã có thể giữ Cố Thừa Nhi lại....

Hello!. Aiz. Thực ra đợt này ta bận quá, thêm cả laptop anh mượn nên không đăng chap mới được. Thật sự xin lỗi các nàng.

Có mấy nàng cmt hỏi ta về việc Cố Thừa Nhi không phù với Nghiêm Quân Dịch. Thật ra ta có dự tính của mình, mô tả ta viết ở đầu truyện, ta nhất định sẽ tuân theo. Hiện tại từ sau chương này, có thể nói là đến đoạn phủ rồi, nên các nàng không cần lo lắng.

Rất cảm ơn mọi người đã ủng hộ truyện, nhất là bạn @killyvu.

Còn về lịch đăng chap, cái này ta không nói trước được. Bởi vì năm nay ta lớp 12 rồi, không có nhiều thời gian rảnh lắm. Nhưng truyện cũng là con ta, nhất định ta sẽ không để con ta chậm lớn đâu. Ít nhất một tuần cũng sẽ có 2 chap.

Hiện tại, các nàng ngủ ngon nhé!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48

Trời hửng sáng, Nghiêm Quân Dịch bởi vì còn bụng mà tỉnh dậy. Không biết có phải bởi vì không mang dép hay không mà đôi chân hần chạm vào nền nhà lạnh buốt. Cảm giác yêu tinh và lạnh giá làm hần đột nhiên cảm thấy cô đơn đến sợ. Vừa đặt chân xuống phòng khách, một mảng hỗn độn cùng huyết sắc làm cho hần vô cùng sợ hãi.

Trên mặt đất, hộp nhẫn mở ra, đồ trên sàn, hai chiếc nhẫn nằm mỗi nơi một chiếc. Đón li hôn của hần và Cố Thừa Nhi được mở ra, bên trên là những đốm máu đã sẫm màu vô chói mắt. Nghiêm Quân Dịch thừa nhận, chưa bao giờ hần cảm thấy rối rắm đến như thế. Mọi thứ là đang chứng minh Cố Thừa Nhi đã thấy tất cả mọi thứ?. Giờ này cô đang nghĩ gì?. Cho dù cô nghĩ gì đi nữa, hần chắc chắn rằng cô đã rất đau đớn. Cố Thừa Nhi yêu bản thân như cá yêu nước, cô sẽ không bao giờ tổn thương mình. Trừ khi... Nỗi đau cô phải chịu vượt quá tầm kiểm soát. Nghiêm Quân Dịch giương như phát điên dậm mạnh lên bàn kính, đem hai tờ đơn xé nát, sau đó một mạch chạy đến Cố gia.

Cố gia một mảng ồn ã. Khi xe Nghiêm Quân Dịch đến trước cửa Cố gia đã ngay lập tức bị ám vệ giữ lại. Có lẽ đã lâu lắm rồi, hần chưa từng thấy cảnh tượng này. Khắp bốn bên Cố gia đều có ám vệ áo đen đứng canh gác. Bên trong sân, hơn 30 hàng dài ám vệ xếp thẳng hàng, ước chừng tổng cả phải lên đến hơn 1000 ám vệ. Nghiêm Quân Dịch nhìn một lượt, rốt cuộc không thể an tâm mà hỏi một ám vệ. Người ám vệ kia nhìn hần ái ngại một hồi, sau đó khuôn mặt bày ra một vẻ không mấy vui vẻ mà nói:

- Đại tiểu thư hôm qua đến khuya mới trở về, cả người đầy máu. Hình như là bị ám sát. Nhưng khi tiểu thư tỉnh dậy, không có nói là do ai làm, chỉ một mực muốn hủy hôn với ngài, nếu không nhất định không dùng thuốc. Lão gia đã phải đồng ý với tiểu thư rồi....

Cố Thừa Nhi... Em...!!!!!!!.

Nghiêm Quân Dịch đem móng tay bấm mạnh vào lòng bàn tay. Những vết hằn móng tay in đậm lên da, đỏ một cách chói mắt. Cố Thừa Nhi, tại sao?. Tại sao không chờ tôi giải thích?. Tại sao?.

Nghiêm Quân Dịch trở ra xe, một mực nhấn ga chạy đi. Thừa Nhi, chỉ cần em bình an, hủy hôn cũng không sao. Nhất định, sẽ có một ngày tôi đem em trở về bên tôi!!!!!!!.

Bảng đi vài ngày, hương Tết, Vì tết đã bao trùm toàn bộ thành phố. Nhà nhà đón tết, người người đón Tết.

Buổi tối tất niên, ba Cố mời đến mấy người bạn thân, đương nhiên sẽ không thể thiếu Nghiêm gia và Quách gia.

Sở dĩ tất niên nên ở nhà, nhưng ba Cố đã có lời mời, ba Nghiêm và ba Quách cũng không ngại dùng buổi tất niên này để ôn lại tình bạn già của bọn họ. Ba Cố và ba Nghiêm là bạn theo kiểu anh hùng cứu thư sinh. Nhưng ba Quách và ba Cố lại chính là kiểu không đánh không quen. Ba Quách cười hà hà, hướng Cố Thừa Nhi vui vẻ hỏi:

- Tiểu Thừa, con biết chú và ba con quen nhau thế nào không?.

Cố Thừa Nhi bởi vì mới bị thương, cơ thể có chút mệt mỏi. Cô ngồi dựa vào vai Quách Thuần Hi, gật gật đầu.

Ba Quách chỉ chờ cái gật đầu này của Cố Thừa Nhi, tuổi xuân liền hồi lại, vô cùng hào hứng kể chuyện.

Thực ra khi đó ở trường Thanh Phong, ba Quách là học sinh đứng đầu toàn trường, quản lý mọi chuyện của hội học sinh. Và đặc biệt là xử lý những học viên đánh nhau hay gây rối trong trường. Đáng lý ra thì ba Quách và ba Cố sẽ chẳng liên quan, bởi vì ba Cố không phải học viên trường Thanh Phong. Nhưng cái đáng nói ở đây là có một cậu công tử đi gây chuyện với ba Cố, bị ba Cố đánh cho bầm dập mặt mũi. Ba Quách đi giải quyết chuyện, rồi chẳng hiểu thế nào hai người lại đánh nhau. Đánh nhau tới lắm lem, cuối cùng lại thành bạn thân.

Cố Thừa Nhi nghe tới đây thì phì cười. Nhưng cô lại không ngờ rằng nụ cười của mình lại như chính thức châm một ngòi nổ vào ống pháo của Nghiêm Quân Dịch. Từ góc nhìn của Nghiêm Quân Dịch, khi Cố Thừa Nhi cười môi liền tiến sát lại gần cô Quách Thuần Hi, làm cho hắn có cảm giác cô đang hôn Quách Thuần Hi vậy!!!. Đàn ông không ghen thì thôi, ghen lên thì quả thật dữ dằn. Nghiêm Quân Dịch bực bội đứng dậy, kéo Cố Thừa Nhi ra ngoài.

Cố Thừa Nhi không ngại đi cùng Nghiêm Quân Dịch. Nhưng Nghiêm Quân Dịch kéo cô lại làm cho vết thương bị động. Cô liền không vui vùng khỏi Nghiêm Quân Dịch.

Nghiêm Quân Dịch bực bội, một mực đem cô ép vào tường. Khí tức nặng nề không thể đè nén mà ép lên người Cố Thừa Nhi, khiến cho không khí giữa hai người họ vô cùng tệ hại.

- Nghiêm tổng, hôn ước giữa chúng ta đã giải trừ rồi. Anh là người có học, hành động này của anh là đang cưỡng ép con gái nhà lành đấy.

Nghiêm Quân Dịch cười cười, bộ dạng vô cùng tiểu nhân:

- Em mà là con gái nhà lành sao?.

Huhu.< mới viết đến đây thì lạp đơ rồi. Viết bằng điện thoại khó lắm. Thực sự xin lỗi mọi người.<

Mọi người mai khai giảng vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

Cố Thừa Nhi ngược mắt nhìn Nghiêm Quân Dịch, trong con ngươi đột nhiên lại trống rỗng đến lạ. Thanh âm phát ra có chút chua chát:

- Ủ. Tôi không phải con gái nhà lành. Nghiêm tiên sinh, anh tốt nhất cũng đừng dây dưa với tôi.

Nghiêm Quân Dịch nhìn nụ cười của Cố Thừa Nhi, đột nhiên cảm thấy vô cùng khó chịu. Đã bao lâu rồi, hắn chỉ mang đến đau khổ cho cô?. Cố Thừa Nhi của trước đây đâu?. Tại sao hiện tại lại biến thành một người phụ nữ đầy gai góc?. Thanh xuân của hắn, là cô cùng hắn trải qua. Buồn vui đau khổ, đều là cô ở bên hắn. Rốt cuộc là, hắn yêu cô hay chỉ là xem cô như em gái?. Hắn không biết!. Bởi vì... Cô ăn sâu vào máu hắn, tựa như loại thuốc phiện, khiến hắn không thể buông tay. Không thấy không đau, thấy rồi lại chỉ tham luyến như trước kia được ở bên.

Nghiêm Quân Dịch một mực đem đầu gục vào vai Cố Thừa Nhi, thanh âm nam tính đều đều tan ra trong không gian tĩnh mịch:

- Thừa Nhi... Tôi muốn ở bên em. Giống như trước kia...

Khoé môi Cố Thừa Nhi dương lên một nụ cười đau đớn. Nghiêm Quân Dịch nói muốn ở bên cô, nhưng hắn không nói yêu cô. Cô là gì của hắn đây?. Cố Thừa Nhi, chuyện 7 năm trước mày còn chưa quên sao?. Sao còn ngu ngốc đau lòng?. Tại sao phải để tâm hắn?. Hắn ở bên mày cũng chỉ vì muốn mày kí vào đơn ly hôn. Hắn đang lợi dụng mày!. Mày ngu ngốc tin tưởng làm gì?.

Cố Thừa Nhi dặn lòng mình lại một lần, kiên quyết đẩy Nghiêm Quân Dịch ra, cười một cách giễu cợt:

- Nghiêm tiên sinh, anh nghĩ mình là ai?. Tôi hiện tại không hứng thú với anh, lại càng không muốn ở cạnh anh.

- Cố Thừa Nhi!. Em!.

Nghiêm Quân Dịch vốn dĩ đã quen với việc Cố Thừa Nhi luôn mềm lòng với hắn. Hắn vốn không ngờ rằng cô sẽ phản ứng mạnh mẽ như thế. Trong lòng hắn rối rắm, không biết làm thế nào. Hắn không phải chưa từng theo đuổi ai, nhưng Cố Thừa Nhi, hắn lại chưa từng để tâm phải theo đuổi cô thế nào.

Nghiêm Quân Dịch muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng lại không diễn đạt được. Bàn tay hắn nắm chặt, khó khăn thở ra một hơi.

Vừa khi ấy, pháo hoa được bắn lên bầu trời. Rực rỡ, hoa mỹ và tráng lệ.

Cố Thừa Nhi tiến lên vài bước, đứng vịn vào lan can. Đôi môi khẽ nở nụ cười, năm mới rồi, nhất định phải mạnh mẽ hơn!

Nghiêm Quân Dịch đứng phía sau nhìn Cố Thừa Nhi. Cô tựa như vì sao sáng rực rỡ giữa những vầng pháo hoa. Trong vô thức, hẳn mỉm cười, Thừa Nhi, nhất định em phải ở bên anh.

Điểm chùng qua vài phút, trong nhà vọng ra tiếng mẹ Cố gọi cả hai vào dùng canh mừng năm mới.

Trên bàn ăn, một nồi canh gà nghi ngút khói được đặt ở giữa. Thành phố A có một tục lệ, thời khắc đầu tiên của năm mới, cả nhà sẽ quây quần bên nhau ăn canh gà, mong một năm mới vui vẻ.

Cả một đại gia đình quây quần, ba Quách cười khà khà, hào sảng nói:

- Năm mới rồi, mấy đứa phải cố gắng thật nhiều đấy nhé. Chúng ta đều già cả rồi, bây giờ mọi thứ chỉ trông vào mấy đứa thôi.

- Nhưng mà cũng phải để ý đến chuyện gia đình đấy nhé. - Mẹ Quách vỗ vỗ vai con trai, mỉm cười. - Chúng ta già cả rồi, giờ chỉ mong có cháu bồng thôi.

Quách Thuần Hy cười cười, ánh mắt anh nhìn về phía Cố Thừa Nhi, muốn nói gì đó, nhưng rốt cuộc lại chọn im lặng. Nghiêm Quân Dịch đương nhiên không bỏ qua, hẳn hoàn toàn hiểu rõ ánh mắt này của Quách Thuần Hy biểu đạt cái gì. Quách Thuần Hy, 7 năm trước anh đã không có được tình yêu của Thừa Nhi, vậy thì bây giờ cũng không!

- Oaaaaaaaaaaaa, Xin chào!!!!.

Điểm qua chùng 10 phút, phòng khách vọng đến thanh âm quen thuộc của MC Ôn Diệc Vũ, theo phía sau cô là cả ekip The Star. Cố Thừa Nhi mỉm cười, cô đương nhiên biết Ôn Diệc Vũ sẽ xuất hiện, điều này vốn nằm trong kế hoạch chính tay cô viết ra. Nhưng trái với cô, Quách Thuần Hy, Nghiêm Quân Dịch đều không hề hay biết.

- Chào mọi người, tôi là Ôn Diệc Vũ của The Star. Chúc mọi người một năm mới vui vẻ hạnh phúc.

Máy quay quay một lượt phòng khách, điểm qua từng gương mặt. Mẹ Nghiêm nắm lấy tay Cố Thừa Nhi. Bà chưa từng xuất hiện trên sóng truyền hình, khó trách hiện tại có chút không quen. Cố Thừa Nhi mỉm cười xoa xoa mu bàn tay bà, môi nhỏ khẽ phát ra mấy chữ:

- Không sao đâu dì.

Hiển nhiên, cảnh này lọt vào máy quay chính là một cảnh mẹ chồng con dâu tình thâm. Chương trình hiện tại được phát sóng trực tiếp nên liền xuất hiện vô số bình luận của mọi người:

Tiểu Nữ Oa: Ôi... Tôi cũng muốn có mẹ chồng như Nghiêm phu nhân!.

Mĩ Nữ Cô Nương: A... Không phải nói Cố Thừa Nhi rất ngang ngược sao?. Xem ra cô ấy rất được lòng người lớn mà.

Tiểu Thúc: Mẹ tôi và vợ tôi sau này chỉ cần hòa hợp vậy là đủ rồi!.

Máy quay quay điểm một lượt, cuối cùng vẫn thiếu Cố Thừa Phong và Cố Thừa Hạo. Ôn Diệc Vũ dù gì cũng là người mới, có chút lúng túng không biết làm gì. Vừa khi đó, Cố Thừa Phong từ phía sau hú một tiếng, sau đó nhún người nhảy ra phía trước máy quay, vô cùng vui vẻ chào hỏi mọi người:

- Xin chào!!!!. Tôi là Cố Thừa Phong!! Con dân của Cửu Gia đâu rồi??.

Sau đó còn hết sức vui vẻ lôi kéo mẹ Cố ra trước máy quay, mặt dày thêm mấy phen nói:

- Cửu Vương Phi đâu rồi?. Mau ra diện kiến mẫu hậu.

Chương trình đang yên ả bỗng chốc vì câu nói của Cố Thừa Phong mà bùng nổ, không thiếu những thiếu nữ kích động gọi mẹ Cố là mẫu hậu. Không thể không phủ nhận, Cố Thừa Phong tuy rằng có chút bướng bỉnh khó bảo, học hành lại chênh lệch, nhưng rất có thiên phú làm người của công chúng, tạo hiệu ứng vô cùng tốt.

Máy quay quay đến ba Cố. Ông đứng dậy, nói mấy tiếng trước máy quay rồi cùng mấy người bạn già lên lầu, để lại không gian cho chương trình. Dù gì ông cũng già rồi, không hứng thú với mấy loại chương trình này.

Nghiêm Quân Dịch kéo kéo tay Cố Thừa Nhi, sau đó không dấu vết lặng lẽ đem tay mình bọc lấy tay cô. Cố Thừa Nhi cảm nhận được sự ấm nóng cũng như thô ráp của bàn tay kia, trong thâm tâm có một dòng nước ấm len lỏi. Tuy nhiên, chỉ qua vài giây, ý cười trên mặt cũng thu lại, từ từ rút tay ra. Tâm trạng Nghiêm Quân Dịch một mảng hụt hẫng.

Cố Thừa Hạo vừa đi xem pháo bông cùng Simba, cả hai quần thảo ngoài vườn tới mức chân lấm lén. Cố Thừa Hạo đi trước, Simba theo sau, rất tự nhiên, chủ nằm ườn ra sofa, tớ nằm phục lên thăm vô cùng mệt mỏi. Cố Thừa Nhi nhăn mày, tên tiểu tử thói này, dơ như vậy lại nằm lên sofa. —

Sự xuất hiện này trong mắt Cố Thừa Nhi thật lộn xộn, nhưng trong mắt người xem chương trình lại vô cùng ngẫu. Cố Thừa Hạo chỉ việc nằm đấy, bình luận đã thực sự muốn phá nát màn hình:

Cò Úa: Đây là con trai Cố tiểu thư sao?. Thật là đáng yêu quá!!!.

Mỹ Nữ Tiểu Thư: Em ơi, lớn nhanh chị chờ!!!!.

Tò Tò: Cố tiểu thư đã nhận con dâu chưa vậy???

Hoa Đào mùa hạ: Đẹp trai quá!!!.

Số lượng tương tác chương trình tốt, chương trình cũng mau chóng kết thúc. Bởi vì hiện tại đã qua ngày mới, đêm qua lại không ngủ, mọi người đều có chút mệt mỏi. Rất nhanh liền trở về nghỉ ngơi, lấy sức làm việc ngày mới.

- - - - -

Sáng sớm mừng 1 Tết, bởi vì làm trong giới Kinh doanh, hiển nhiên ngày này cũng không khác ngày thường là mấy, ngoại trừ việc nhân viên được nhận phong bao lì xì và công ty có vắng vẻ hơn một chút. Thừa Miên là công ty có đãi ngộ tốt nhất thành phố A này, nhân viên trong một tháng Tết này thay phiên nhau nghỉ. Tuy nhiên các phòng ban vẫn phải đảm bảo đủ số lượng nhân lực làm việc.

Lạc Thần và Vương Na Na ngồi trong phòng làm việc của Cố Thừa Nhi, trên tay đều cầm phong bao đỏ lì xì. Lạc Thần vẫn một bộ dáng lãnh đạm, lạnh lẽo mở phong bao lì xì xem. Hm... Tuy rằng ít hơn lão cha hắn lì xì hẳn mỗi năm, nhưng hình như hắn lại cảm thấy vui hơn bình thường. Khóe miệng không khỏi có chút kéo lên, tạo thành một bộ dáng vui vẻ. Nhưng hiển nhiên lại bị chính bản thân hắn kìm hãm, bộ dáng tùm tùm như đứa trẻ mới yêu.

Cố Thừa Nhi thấy bộ dáng xem lì xì của Lạc Thần, mày liểu khẽ chau lại. Cái bộ dáng tùm tùm kia là gì chứ???.==

Cố Thừa Nhi đứng ở bàn làm việc, xem xét qua một lượt các thông cáo, sau đó mới đưa cho Lạc Thần và Vương Na Na, không nhanh không chậm phổ biến:

- Đây là chương trình đầu xuân năm mới, hai người đến tham gia hoạt động tuyên truyền bảo vệ môi trường của Thừa Miên. Sau đó Na Na đi chụp ảnh quảng cáo cho trang sức của Hoắc Gia.

Vương Na Na gật đầu, cũng không dám có thêm ý kiến gì, chăm chú đọc thông cáo. Trái với Vương Na Na, Lạc Thần thực sự cảm thấy quay xong Tuyên truyền bản thân sẽ quá rảnh rồi, liền không nhận được phán cáo:

- Vậy quay xong tôi làm gì?. Không phải về nhà nằm xó chứ?.

Cố Thừa Nhi khóe miệng giật giật. Tên tiểu tử này cũng không chịu an phận y hệt tiểu Phong. == Cô vuốt vuốt lại nếp váy, bình thản ra lệnh:

- Đi đến doanh trại huấn luyện của Cố gia cùng tôi!.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50

Sau buổi chụp hình tuyên truyền, Cố Thừa Nhi mang Lạc Thần đến doanh trại huấn luyện của Cố gia. Bởi vì số người bị bắt ở đường Tô Vinh vẫn chưa chịu khai ra chủ mưu, Cố Thừa Nhi lại lười phải nghĩ cách xử trí bọn họ, cô liền muốn dùng Lạc Thần thay mình làm. Không hiểu sao Cố Thừa Nhi có một niềm tin lớn ở Lạc Thần. Cậu ta nhất định không phải là kiểu thư sinh may mắn có vẻ ngoài lạnh lùng.

Trong phòng tra khảo lớn, 7 tên hung hăng bậm trợn bị treo trên giá. Không có mùi máu tanh âm mốc, cũng không có cảnh tượng khiếp đảm mắt người nhìn. Cố Thừa Nhi dùng cách vô cùng khác người để tra khảo bọn chúng, cái mà cô gọi là: Tra khảo một cách tế nhị và văn minh. Mỗi ngày, đều sẽ có một vệ sĩ tới đọc những câu chuyện kinh dị cho họ nghe. Có thể là về ma quỷ, giết người, tra tấn. Nghe thì có vẻ không hề đau đớn. Nhưng con mẹ nó, bọn họ thực sự bị ép phát điên. Ngày ngày nghe chuyện ma quỷ, nhất là ban đêm, giữa chốn rừng hoang vu heo lánh gió rít, con mẹ nó muốn an ổn không ác mộng cũng khó!.

Cố Thừa Nhi cùng Lạc Thần bước vào. Cô ngồi trên ghế gỗ ở giữa phòng. Lạc Thần vô cùng phối hợp đứng phía sau, tạo nên cảm giác phòng hộ rõ ràng.

Đôi môi Cố Thừa Nhi khẽ nhếch lên, tạo thành ý cười nhàn nhạt. Ánh mắt lơ đãng quét qua cả phòng một lượt, sau đó giọng nói nhẹ như lông vũ lan khắp phòng:

- Nghe nhiều truyện quá rồi đúng không?. Thực hành chút chứ nhỉ?.

Lời nói ra vô cùng dễ nghe, âm thanh hết sức ngọt tai, nhưng lại làm cho toàn bộ 7 tên bị treo trên giá rừng rợn. Truyện bọn họ được nghe nếu không phải chuyện ma quỷ đều là chuyện về những vụ tàn sát, tra tấn của những tên sát nhân máu lạnh. Áp dụng lên người bọn họ, sống không bằng chết!!!. Tuy nhiên, tất cả lại không dám hé răng nửa lời. Bọn họ thà chết, thà phát điên, còn hơn phản bội tổ chức, để vợ con, gia đình ở quê hương bị giết hại.

Cố Thừa Nhi ra hiệu cho Giang Minh mang vào một vali lớn. Lạc Thần nhận chỉ thị, tiến lên mở vali ra. Bên trong chứa đầy những dụng cụ tra tấn, từ những dụng cụ mô phỏng theo dụng cụ thời Trung Cổ đến những dụng cụ tra tấn hiện đại đều có đủ. Lạc Thần đứng quay lưng về phía Cố Thừa Nhi, trong đáy mắt không giấu nổi một tia phản kích, đôi mắt sắc lạnh lại càng sắc lạnh hơn, khóe môi không nhin được mà treo lên một nụ cười tàn ác, bàn tay cũng không tự chủ mà miết lên từng vật bên trong.

Cố Thừa Nhi nhìn bóng phía sau lưng Lạc Thần, cô cảm nhận được bàn tay đang miết nhẹ lên từng dụng cụ tra tấn. Cô đoán không sai!. Lạc Thần có thân thể không hề tầm thường!. Theo như điều tra, Lạc Thần sinh ra trong một gia đình buôn bán nhỏ, gia thế hết sức trong sạch. Theo lý do mà nói, cậu nên run sợ khi bước vào doanh trại huấn luyện Cố gia, nên cảm thấy sợ hãi khi nhìn thấy những dụng cụ tra tấn kia. Tuy rằng không thể khẳng định rõ mọi thứ về Lạc Thần, nhưng Cố Thừa Nhi có một sự tự tin vô cùng mãnh liệt, cô đủ sức khắc chế được cậu!.

- Lạc Thần!. Bắt đầu đi!.

Giọng nói nhẹ như lông vũ của Cố Thừa Nhi truyền đi khắp phòng, đổi lại tia phản kích tông mắt Lạc Thần ngày càng đậm. Cậu miết nhẹ trên một con dao nhỏ. Ngón tay thon dài trắng nõn lật nhẹ con dao khỏi khe cố định, tựa như vị bác sĩ đang lấy con dao phẫu thuật của mình. Lạc Thần tiến về phía trước, cậu di chuyển một cách rất nhanh, đem con dao rạch một đường trên cánh tay kẻ ở giữa, khiến cho hằn hết lên đau đớn.

- Thiếu gia...

Hai chữ rất nhỏ vọng đến bên tai Lạc Thần, vừa là chất vấn, vừa là kêu gọi. Lạc Thần quay người lại, liền nhận được một đôi mắt kinh hãi của người phía sau. Hắn ta mở lớn mắt, khuôn mặt tràn đầy hoang mang. Đáy mắt Lạc Thần dịu lại một chút, nhưng đôi tay lại trực tiếp cầm dao đâm thẳng vào cuống họng đối phương.

Cố Thừa Nhi hoàn toàn giật mình. Lạc Thần, một kẻ giết người không ghê tay!!!. Cô hoàn toàn mờ mịt. Lạc Thần này, vượt xa tầm dự đoán của cô!.

Cố Thừa Nhi nắm chặt tay, định thần lại bản thân mình, giọng nói nhạt nhạt vang lên:

- Tocker - kẻ tàn sát máu lạnh nhất mọi thời đại. Hắn ta thích dùng dao rạch lên cơ thể nạn nhân, rạch từng nhát từng nhát liền kề, khiến cho cơ bắp nát bét, huyết sắc lẫn lộn. Đôi khi, hắn ta dùng mũi dao ngoáy tròn từng lỗ trên người nạn nhân,...

Nương theo lời nói của Cố Thừa Nhi, Lạc Thần thực hiện theo từng bước. Trải qua chừng 20 phút, căn phòng sạch sẽ đã tràn đầy mùi máu tanh. Ba trong bảy tên đã trở thành những cỗ thi thể đầy máu.

Khuôn mặt Lạc Thần lạnh tựa như quỷ Tula, hai bàn tay bê bết máu, nhưng khóe môi lại biểu hiện sự thỏa mãn đáng sợ. Cố Thừa Nhi không nhìn thấy khuôn mặt Lạc Thần, nhưng cô có thể đoán ra được, hiện tại Lạc Thần đáng sợ thế nào. Lạc Thần vẫn còn chưa thỏa mãn, con dao nhỏ lại được giơ lên, cậu muốn cắt cuống họng kẻ tiếp theo.

- Lạc Thần, đủ rồi!.

Cố Thừa Nhi lên tiếng gọi, cô sợ nếu tiếp tục, bản thân mình sẽ không thể kìm hãm nổi Lạc Thần. Trong đôi mắt nâu vốn tĩnh lặng của Cố Thừa Nhi, tia lo lắng hiếm thấy xuất hiện. Cô vốn ban đầu chỉ nghĩ Lạc Thần chắc chắn có chút gì đó khác lạ, biết chút đánh nhau đầu đường xó chợ, hoặc là có gia thế liên quan một chút đến xã hội đen. Nhưng chưa từng nghĩ tới việc Lạc Thần giết người không ghê tay, ẩn trong bộ mặt đẹp đẽ lại là một con quỷ khát máu.

Lạc Thần nghe tiếng gọi của Cố Thừa Nhi, từ trong mộng mị liền thoát ra. Đôi mắt đang hằn những tia máu đột nhiên dịu lại, trở thành mơ màng trống rỗng. Cố Thừa Nhi tiến lại gần cậu, đưa tay xoa đầu cậu một cái. Sau đó ra hiệu cho Giang Minh lấy nước rửa tay cho Lạc Thần.

Cố Thừa Nhi phân phó tra khảo lấy lời khai từ bốn tên còn lại, sau đó cùng Lạc Thần trở về.

Trên đường trở về từ doanh trại, Lạc Thần chỉ thẫn thờ nhìn ra bên ngoài. Cố Thừa Nhi cũng không hỏi gì thêm. Có những điều, bản thân cô phải tự mình tìm hiểu.

Lạc Thần quay đầu theo hướng nhìn ra ngoài, nhưng tầm mắt lại chỉ dừng ở trên cửa kính xe, chăm chú vào bóng dáng mờ ảo của Cố Thừa Nhi. Lạc Thần biết, sau hôm nay, thân phận của mình nhất định sẽ bị Cố Thừa Nhi đoán ra. Cũng có thể, sau hôm nay, Cố Thừa Nhi sẽ trở mặt với cậu. Không hiểu sao, trong thâm tâm cậu nổi lên một nỗi hoang mang lớn. Nếu như lúc đó cậu có thể kìm hãm bản tính, có lẽ mọi chuyện sẽ tốt hơn....

- -----

Tầng cao nhất của Nghiêm thị, Nghiêm Quân Dịch cùng Quách Thuần Hy ngồi đối diện nhau. Bầu không khí tràn ngập mùi khói súng.

Nghiêm Quân Dịch hơn Quách Thuần Hy 3 tuổi, quan hệ ban đầu vốn dĩ cũng không tệ. Chỉ là sau này, khi Quách Thuần Hy bắt đầu đem lòng yêu thích Cố Thừa Nhi, quan hệ cứ thế tụt dốc không phanh. Nghiêm Quân Dịch và Quách Thuần Hy đều là con nhà nhiều đời bạch đạo. Tuy nhiên, Nghiêm Quân Dịch lạnh lùng, cao ngạo cùng tàn ác. Quách Thuần Hy lại ôn nhu, hòa ái. Hai người tựa như nước với lửa, là hai thái cực đối lập.

Nghiêm Quân Dịch rút một điếu thuốc trong bao, ném cho Quách Thuần Hy, mà chính bản thân mình cũng lấy ra một điếu. Quách Thuần Hy bắt lấy điếu thuốc. Tuy nhiên, anh không hút. Ngón tay thon dài trắng nõn day day đầu thuốc, thuốc sợi bên trong rơi xuống mặt đất.

Nghiêm Quân Dịch vốn dĩ định hút thuốc, lại nhìn thấy một màn này, trực tiếp bỏ điếu thuốc trên tay vào thùng rác.

Trong không gian tĩnh lặng, quá khứ lại ủa về như nước lũ, làm cho tinh thần con người ta ướt sũng đầy đau buồn...

Quách Thuần Hy 15 tuổi, Nghiêm Quân Dịch 18 tuổi, cả hai bắt đầu tập tành hút thuốc lá. Thời điểm đó, Quách Thuần Hy chỉ là yêu thích em gái hàng xóm Tiểu Thừa hơn các bạn nữ khác một chút, vẫn là chưa biết đó là tình yêu giữa nam và nữ. Mà Nghiêm Quân Dịch vẫn còn nhìn Quách Thuần Hy và Cố Thừa Nhi bằng con mắt người lớn nhìn trẻ con, vốn dĩ chưa từng nghĩ đến việc Quách Thuần Hy đem lòng yêu thích Cố Thừa Nhi. Bởi vậy, quan hệ giữa hai bọn họ vẫn còn rất tốt.

Hai người hút thuốc thành nghiện, mỗi ngày nếu không hút sẽ thấy khó chịu. Tuy nhiên, khi Cố Thừa Nhi phát hiện hai người nghiện thuốc, cô đã chu môi nhỏ bất mãn, giận dỗi nói:

- Em không thích mùi thuốc lá!. Không chơi với hai anh nữa!. Thật là khó ngửi!.

Sau đó, cô dậm chân bỏ đi, mấy ngày liền cũng không chịu gặp bọn họ. Nghiêm Quân Dịch ngông cuồng, tựa như con ngựa bất kham, lại luôn cảm thấy Cố Thừa Nhi phiền phức, anh trực tiếp bỏ qua sự giận dỗi của Cố Thừa Nhi. Nhưng Quách Thuần Hy lại khác. Vì lời này của cô, anh bỏ thuốc. Thời gian sau đó, mỗi lần thèm thuốc hay có chuyện không vui, anh đều day điếu thuốc trong tay đến khi nát vụn. Anh nhớ, cô còn từng nói, cô không thích chồng mình sau này hút thuốc...

Lại nói đến thời điểm trưởng thành của Cố Thừa Nhi, anh du học ở Thụy Điển - đất nước cô yêu thích. Khi học sơ trung, cô đã từng nói: "Sau này, em muốn tới Thụy Điển, muốn xem Visby City Wall, muốn được cầu hôn ở nhà thờ Uppsala Cathedral, sau đó mua một căn nhà trong thành phố Solna, sinh hai đứa trẻ, cùng người em yêu sống đến hết đời." Vì lời này của cô, anh đem toàn bộ sự nghiệp gây dựng ở thành phố Solna, muốn cùng cô mãi mãi bên nhau. Thế nhưng đổi lại, anh đã bỏ lỡ thanh xuân của cô. Trước khi anh hoàn thành mọi thứ, cô đã đem lòng yêu Nghiêm Quân Dịch. Giờ phút ấy, anh chợt hiểu rõ câu nói: "Lỗi không phải ở việc ta không đạt được những điều người mong muốn, lỗi là ở việc người mà người yêu không phải ta." Có đoạn thời gian, chính là khi Cố Thừa Nhi bất chấp theo đuổi Nghiêm Quân Dịch, Nghiêm Quân Dịch lại không thèm nhìn đến cô, anh liền quay trở về gặp cô. Nhưng anh chưa kịp nói ra lòng mình, cô đã ủa vào lòng anh nức nở: "A Dịch không yêu em... Em phải làm sao đây?...". Tiếng nức nở của cô như cào nát lòng anh. Anh tìm Nghiêm Quân Dịch, hai người đánh nhau một trận. Mọi quan hệ vốn đã tệ lại càng tệ hơn. Hai người trở mặt với nhau. Thời gian sau đó, anh trở về Thụy Điển, ngày ngày chìm trong khói thuốc. Cô nói cô không thích chồng cô hút thuốc, anh đâu phải chồng cô?. Tham gia náo nhiệt làm cái gì?. Tuy nhiên, trải qua một đoạn thời gian, anh lại tự động bỏ thuốc. Trong thâm tâm anh vẫn hi vọng một ngày cô quay lại nhìn anh...

Quá khứ không vui xâm chiếm tâm trí khiến cho tâm tình Quách Thuần Hy tệ đi. Anh nhìn Nghiêm Quân Dịch, nhàn nhạt nói:

- Cạnh tranh công bằng đi. Cậu đã không đem lại được hạnh phúc cho Tiểu Thừa, để tôi mang lại hạnh phúc cho em ấy!.

- -----

:<< mình viết xong lâu rồi nhưng đến giờ mới đăng được.<< mọi người sáng vui vẻ nhé.

Bạn đang đọc truyện *Đại Chiến Cha Con. Ba! Mẹ Là Của Con!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.